

د. الشفیع الماحی احمد

زهد الاشیاء و زهد الالبسیرکان

www.abulhasanahmad.com

ویرگیزان

محمد نام رکب شیبانی

بۆدابه زاندىنى جۆرهها كتيب: سهردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پىراي دانلود كتيبهاي مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى , عربى , فارسى)

زهردهشت و زهردهشتیه‌گان

نووسینی

د. الشفیع الماحی احمد

ومرگیان و لیكۆلینه‌وی

محمد حسن

بۆڵا و کۆرۆز و وێڵا بۆز

مافی له چاپدانهوهی پارێزراوه بۆ
نوسینگهی تهفسیر

ناوی کتیب:	زهردهشت و زهردهشتیهکان
نوسهر:	د. الشفیع الماحی احمد
وهرگیرانی:	محمد حسن سهرگه بێنێلی
نخشهسازی ناوهوه:	ههردی
بلاوکردنهوهی:	نوسینگهی تهفسیر بۆ بلاوکردنهوه و راگه یاندن/ ههولێر
خهت:	نهوزاد کۆیی
بهرگ:	أمین مخلص
نۆره و سالی چاپ:	یه کهم ۱۴۳۰ک - ۲۰۰۹ز
تیراژ:	۱۵۰۰ دانه

له کتیبخانهی گشتی ههولێر ژمارهی سپاردنی (۴۳) ی سالی ۲۰۰۶ دراوهتی

التهفسیر

بۆ بلاوکردنهوه و راگه یاندن
ههولێر- شهقامی دادگا - ژێر کوئێتی شبرین هالاص
ت : ۲۲۲۱۶۹۵ - ۲۲۲۳۰۹۰۸ - ۲۵۱۸۱۳۸
مۆبایل : ۰۷۷۰ ۱۳۸ ۷۲ ۹۱ - ۰۷۵۰ ۴۶۰ ۵۱ ۲۲
tafseeroffice@yahoo.com
tafseeroffice@maktoob.com
altafseer@hotmail.com

www.al-tafseer.com

پوخته:

۱- ئامانجه کانی تویرینه وه که:

تویرینه وه که لیکۆلینه وه و شیکردنه وهی بنه ما و لقه کانی ئایینی زهردهشتی کۆن ده خاته پروو، له گهڵ بنه ما و لقه کانی ئایینی ئیسلامیان بهراورد ده کات و، ئهو گۆران و لادانانه ئاشکرا ده کات، که به سه ر ئاینه که دا هاتوو و له کۆتاییدا گۆریویه تی بۆ ئایینی مه جوسی که بهر له زهردهشتدا هه بووه^۱ پاشان لیکۆلینه وه که میژووی زهردهشتیه کانی نووسیوه.

^۱ بێگومان زۆر له نووسه ره میژوویه کان ده لێن: وشه ی مه جوس بهر له زهردهشتی یه تدا (ع) نه بووه، به لکو وشه ی (مه جوس) له (موغ) هه هاتوو که ناوی پهیره وانی زهردهشت بووه و، پاشان له کاتی وه رگێراندا گۆرانی به سه ردا هاتوو له وانه مامۆستای خوا لی خۆش بوو (مسعود محمد) له کتیبی (لسان کرد) دا. بۆیه وشه ی مه جوس شوینی مانای ناگر په رستی ناگرێته وه. یان بۆ غورونه (احسان نوری) له کتیبی (میژووی په گ و په چه له کی کورد) که (حه مه که ریم عارف) له فارسییه وه کردویه به کوردی له (ل: ۶۶) دا ده نووسی: (ماد و ماژو، موغ و کرمانج) له یه ک وشه وه هاتوون که ناویکی بۆ گه لی کورد وه له (کتاب المقدس/ سفر التکوین/ ۳/۱۰) دا ماد که به (madai) هاتوو یه کیکه له کوره کانی یافتی کورپی نوح (ع). بهو بێیه ی (ماد) باوکی گه وری زهردهشته و باپه ری کورده کانه.

وه پروا وایه میدیه کان له (۷۰۰ پ. ز) دا له لایه ن (دیاکۆوه) کراون به یه ک تیره و ده ولته کی به هێزیان لی دروست بکات و شاری نه کبه تانا (هه مه دان) بکات به پایته خت. (ماده کان) هه میشه له گه ل ئاشوریه کان له شه ردا بوون و له کۆتاییدا له هه ندێ میژوودا له (۶۱۲ پ. ز) دا به هاویه یانی له گه ل کلدانیه کاندایه هێزیان کرده سه ر نهینه وایه و ده ولته ی ئاشوریان پرووخاند. سه ر کرده یه کی ئه م سوپایه که یغه سه ره و بووه و به (کیا کسان) هاتوو. له سه رده می که یغه سه ره ودا هه موو کوردستان و نارچه کانی ده وریه ری له ژێر ده سه لاتدا بووه. ئه م بێناسه یه ی میدیه کان نهمرۆ مامۆستا (احمد امین) له (فجر الاسلام) دا ده لێ: (زهردهشت بێغه مبه رتیکی چاکه خواز بوو خوا بۆ سه ر گه لی میدی نارد). (وه رگێر)

۲- سه رچاوه کانی لیکۆلینه وه که:

کتیبی (الابتسان المقدس عند المجوس) و هندی کتیبی عه ره بی و ئینگلیزی سه بارهت به زهردهشت و زهردهشتیه کان.

۳- ئاکامی توپژینه وه که:

توپژینه وه که سه ماندوو به تی که ئاینی زهردهشتی ئاینه که خوا بو زهردهشتی ناردووه و، له گه ل ئه و لادان و گۆرینه شدا که له بنه ماکانی ئاینی راستی بردۆته دهره وه، به لام هدر له و کاته وه تا ئیمروش مانای ئه م ئاینه ی به شاراوه یی تیدا ماوه ته وه، که مانای ئه و زهردهشتیه (مه جوسییه) یه له هیند و ئیراندا له ناویدا ده ژین.

پیشه کی

نهم توئینه وه یه مه بهستی هینانه دی دوو کاره: پیشاندانی ژیانی زمردهشت له قۆناغه جیاکانیدا خستنه رووی په یامه ناینیه که ی. که بنه مای توئینه وه که یه، که به قسه کردن سه باره ت بنه ماکانی ناین دهستی پی کردووه، نه ویش سهره تا به قسه کردن له باره ی خودا و ناوو ناوه لئاوه کانی دهست پی ده کات و، نه بجا حه قیقه تی جووته یی (الثنائیه) له نایندا و، بوونی فریشته کان و، رۆژی دوایی و، چند بابه تیکی تری په یوه ندیدار بهم باسه وه.

دوای بنه ماکان (الاصول) روو له باسکردنی لقه کانی (الفروع) ده کات و، تی روانینی ناینی له مهر پاکژی له ش و دهروون روون کردۆته وه، پاشان په رستن وه کو نوێ و رۆزو و زه کات و پیکهینانی خیزان و نزیک بوونه وه له په رستراو به نیش و کار وه کو جو تیار ی چاودیری کردنی نهو شتانه ی په یوه رستن به زه و یه وه وه کو گاوو سه گ.

به لام به شی دووه می له توئینه وه که به شی زۆری جهخت ده کاته سهر پرپه روی ناینی زمردهشتی له میژوودا و، چون به دریزی چاخه کان تیکه لئی بیرو بروای جیا جیا له یه کتر بووه و، له وانه ش که گرنگترینیانه گرنگی دانه به ناگر بۆ ناستی به گه وره دانان و، نه وه ش به دینی ناگر په رستی (المجوس) ناو تراوه و، نیستا نهم ناوه

بۆته ناوونیشانی ئەو^۱. کۆتایی توێژینهوه که باسی بارودۆخی زمردهشتی یه کانی نیمرۆ ده کات له ئیتران و هیند که ئاین گۆراوه به رهوتی نهتهوهیی و، له گهڵ ناماژه کردن بۆ هه ندیک له و دیارده خوا په رستی و بره وایانه ی له ناوید ماونه وه.

^۱ خۆرپه لاتناس کرهستین له کتیبی (ایران در زمان ساسانیان/ل: ۵۵) دا ده لێ: (ناینی کۆنی ناریه کان له ژێر سه ره رهشتی هێزی سه روشتی و توخم و ته نه ئاسمانیه کان داده مه زرا).

(محمد معین) له کتیبی (مزدیسنا و ادب فارسی/ط ۲/ل ۴۳) دا ده لێ: (ئیترا نیه کان هه ر له کۆنه وه باسیان له پره نسیپی خێر و شه ر کردوه و، به (خودا) و (شه یتان) یان ووتوه خودا، (ته ره عه نان) وه کاری چاکه یان وه کو په وناکی و باران داوه ته پال خوا، کاری باری خرابیه و وه کو تاریکی و بێ بارانی ده یاندا یه پال خوا و، ناگریان له بنه په رتا به کچی ئاسمان داناه که په روسکه یه.).

(دووزمیل) ی خۆرپه لاتناس له کتیبی (تاریخ تمدن ایرانی) به فارسی که کۆمه لێ خۆرپه لاتناس نووسیویانه ده لێ: (ئه وه ی راستی بێ زانیاریه کانی زمردهشت گه شه نده و نازایانه بوو، به لام ناینه که ی دوا ی ئەو چاره نووسی وه کو ناین و مه زه به کانی تری لێ هات).

زمه خشه ری له (تفسیر الکشاف) سه به رهت به ناینی باب و، با په رانی ئیبراهیم (علیه السلام) ده لێ: (نازه ری باوکی و گه له که ی بت و خۆر و مانگ و نه ستیره یان ده په رست). دیاره نهم راستیانه ش له قورئاندا باس کراوه و په وون کراوه ته وه: (إِنَّمَا تُعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْكَاثًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا.) العنکبوت/ واته: جگه له خوا چه ند بته ی ده په رستن و بوختان هه لده به ستن. له سه ره ی (الانعام/ ۷۵-۸۳) دا ناماژه به په رستنی هێزه سه روشتیه کان ده کات که ناو گه لی ناری و بابل ی دا بووه (فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي.). واته: کاتێ شه و تاریک داها ت هه سه ره یه کی یینی، ووتی نه مه په ره ره دگاری منه.

نهم ناخافته ی ئیبراهیم بۆ گره عانکاری و نه گه ره، نه ک قوئاغێ بووی له قوئاغه کانی بره وای ئیبراهیم وه کو هه ندێ له نو سه ران و زانایان وایان لیک داوه ته وه. په رستنی دیارده سه روشتیه کان نه ک هه ر لای گه لی ناری و بابل یه کان په رستراوه، به لکو لای هه موو گه لان په رستراوه له دێریندا وه کو گه لی فارسی و، عه ره بی و، فارسی و، یۆنانی و، هیندی و، میسه ری. بۆ زانیاری په تر بره وانه (الطبیعة في القران الکریم/د: کا صد یاسر الزیدی).

(دهروازه)

بیروکهای نهرک خستنه سهرشانی خودایی، که ویستی خوای گهوره یه بۆ ههر کاری که له سهر مرۆقه و دژواری و ناخۆشی تیدایه کاری گهریه کی له سروشت و جوۆری مرۆقدا پهیدا کرد که به دوو کاره وه له بوونه وهردا دهریکه ویت:

۱- نهرکینه که کردی به جینشین و جیگری خوایی له زهویه کهیدا.

۲- به سیفه تیکه وه که په یوه ندی بوونی به خوای گهوره وه بۆ بکات به تایبه قه ندی که بۆ کهسی تر نه بۆ، که سیفه تی نهرک پی سپیراه، واته (المکلف). نهرک و سیفهد ههر دوو کیان بۆ مرۆق پیویستن و، لیتی دانابریتن و، ههتا ژبان بهرده وام بۆ لیتی جیانابنه وه، به لام په یوه ست بوونه که بۆ نه وه، خستیه گۆشه یه که وه که له زیاتر کهسی تر به شداری تیدا نه کات و، نه وه ش وه کو ریژ لینان و بهر زکردنه وه ی نه وه به سهر بهرشتی تردا، له کاتیکدا به پیویست ده مینیتته وه بۆ نه وه، نه و ژور ناچار کراوه بۆی که نه مه ش بناغهی نه وه له سروشتی دا، سیفه ته که ی لی جیا ده بیته وه، هۆی نه و جیا بوونه وه یه ش بۆ نه وه ده گهر پته وه، که په یوه ست کردنی مرۆق به و نهرکانه وه، که پیی سپاردوون نازادی و سهر پشکییه کی (الاختیار) فراوانی تیدایه، دوور له هه موو جوۆره تویزی کردن و ناچار کردنیک، بۆیه له ته کلیف کردن و نهرک سپاردن به مرۆق ناوتری نه و ناچار کراوه یان سهر پشکه، به لکو نه وه بۆ ریژ و پایه ی نه و شایسته یه، که بووتری له گه ل ناچار کردنیشدا نه و روو لی نراوه و نهرک پی سپیراه^۱ له سهر نه م بناغهی مرۆق ده توانی

^۱ لیره دا نووسر ناماژه به قهزا و قهدهر و، کرده وه کانی مرۆق ده کات نایا مرۆق له وهرگرتنی نهرکه خواییه کان و قهزا و قهدهردا ناچار کراوه یان سهر پشکه و، نووسر وای به شایسته ده زانن که مرۆق له بهرامبهر نه مه دا نه سهر پشکه و نازاده و، نه ناچار کراریشه به لکو له و نیتوانه دایه. ناشکرایه له بیرو دیدی موسلمانان له مهر قهزا و قهدهر و کرده وه و نهرکه کانی خوایی له سهر مرۆق جوۆراو جوۆره. هه ندی له =

زمردهشت و زمردهشتیه کان

نهرکی سدرشانی خودایی په‌سند بکات و، له هه‌مان کاتیشدا په‌سندی نه‌کات و نه‌گهر به دلی خۆی و بی ناچار کردن په‌سندی بکات، بهر له هه‌موو شتی پیتویسته پروا به خوا بکات بهو سیف‌ت و جی ناوه‌ی رایگه‌یاندووه و، ویستویه‌تی بیکات به ته‌وه‌ری به ته‌واوی په‌یوه‌ندییه نهرک پی سپاردنه‌که‌ی، نه‌مه‌ش سیفه‌تی به‌دیهنه‌ری نهرک پی سپیره.

به‌لام نه‌گهر هدر به ویستی خۆی نهرکه پی سپیره‌وه‌که په‌سند نه‌کات هیچ نهرکه‌کانی ناکه‌ویته سدر. به‌لام په‌سند نه‌کردنی مانای به‌درۆ خستنه‌وه‌ی خودای گه‌وره‌یه له‌وه‌ی که له باره‌ی خۆیه‌وه رایگه‌یاندووه و، نه‌مه‌ش ده‌بیته هۆکاره‌کانی ته‌واو بو نه‌گهری نه‌بوونی دامه‌زراندنی هیچ په‌یوه‌ندییه که له‌گه‌ل نه‌وو خوای گه‌ورده‌ا و، به سیفه‌تی تایبه‌تی جیا ده‌بیته‌وه.

به راست دانان ساده‌ترین مانای نه‌وه‌یه که نه‌وه‌واله‌ی خوا رایگه‌یاندووه به راستی بزانیته و، حوکمی به راست دانانی هه‌واله‌که به‌دیت، به‌رزترین به راست

=زانیانی عه‌قیده و پروا پیمان وایه مرۆژ ناچار کراوه و، هه‌موو نه‌و کارانه‌ی به‌سمر مرۆژدا دئ له نه‌زلدا بۆ پریار دراوه و، مرۆژ ناچاره نه‌نجمیان بدات. هه‌ندئ ده‌لین: خوا کاره‌کانی خۆی به مرۆژ سپاردووه و، چیان بوئ نه‌وه ده‌که‌ن و، خوا ده‌سه‌لاتی به سهر کاره‌کانی نه‌واندا نییه.

گروپی به‌که‌م پروایان به (الجبر) هه‌یه و، گروپی دووه‌م پروایان به (التفویض) هه‌یه. گروپی تر هه‌یه به ناوی سهرپشکه‌کان (الاختیاری) که ده‌لین: مرۆژ سهرپشکه و، خوا له رینگای پیغه‌مبه‌رانه‌وه چهند کارتیکی به مرۆژ سپاردووه که بی‌که‌ن و هه‌ندیکی لی قه‌ده‌غه کردوون و، فه‌رمانی پی کردوون که گوێزاییه‌لی بکه‌ن. دوا‌ی نه‌وه‌ی توانا و ویستی پیداون سهرپشکی کردوون له کردنی ههر کارتیکیا بی ناچار کردن.

هه‌ندئ له زانیانی هاوچهرخ ده‌لین: کرده‌وه‌کانی مرۆژ دوو به‌شه خۆویست و خۆ نه‌ویست، مرۆژ له به‌رامبه‌ر کرده‌وه خۆ ویسته‌کان به‌رپرسیاره چونکه خۆی ده‌توانی بیانکات و نه‌یان کات وه‌کر کاروباری عیبادت و چاکه و خراپه. به‌لام له‌به‌رامبه‌ر کاره خۆنه‌ویسته‌کان به‌رپرسیار نییه، بو نمونه کاتی مرۆژ به ناچاری دیتته دنیاوه و، نه‌خۆش ده‌بی و، ده‌مریت و، زیره‌ک ده‌بی و ته‌مبه‌ل ده‌بی له‌م جۆره کارانه‌دا به‌رپرسیار نابیته چونکه ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ریاندا نییه. (ده‌رگتی)

دانان و بروایی کردنیس نهویه سهر به خۆ له سینهوه بیته دهر که به ئاستی دلتیا بوون و یهقینی زانستی بگات و له شیوازی زانستی رووتی خۆیهوه بگۆرئ بۆ بروایهکی قایم و پتهو که به هیچ شیوهیی گومان هه لئه گریت وه نهوهش مانای بروایه. چونکه بروا جوولیهکی دلایه له مرۆفهوه به مه بهستی خۆ دانه پال خودای گوره و په یوهست بوون پییهوه بهو سیفه تهی خوی شکۆدار ده یه ویت: بۆیه ئیمان به جوړیک له پروو لی نانی خویی داده نرئ و، مرۆڤ به سیفه تی پروو لی نراوو ته کلیف لی کراو وهری ده گری و، به مه ده رگای پله ی ریز و، زیده باشی، نهوهی له بوونی دهره کیدا دهره کهوئ له بروا پی کردن و به راست دانان (نیسلام)ه، چونکه به بروا مرۆڤ پال ده دریتته لای دروستکهره کهی و، له گشتیه تی دروستکراواندا بۆ تایبه ته ندیه تی په یوه ندی ده گوازیتته وه. نه نجا په یوه ندیه کی تووند و هه میسه یی له گه ل خوادا پهیدا ده کات. نیسلامیش پراوته تی دهره کی شهو خۆدانه پال و شهو په یوه ندیه یه، بۆیه واتا کانی په سه ند کردن و دان پیا نان و مل که چ کردن و خۆسپاردن ده گریته خۆی و، هه موویان بۆ بروا ده گه رپنه وه که ته وهری په یوه ندی نهرک پی سپاردنه.

به ههر حال به سپاردنی نهرکی خویی به مرۆڤ و په سه ند کردنی نهرکه که له لایه ن مرۆفه وه ناونابری به نیسلام، واته دواي دان هینان نه بی به خوی گه وره و، گه واهی دان نه بی به سیفه تی که تایبه تی تره له سیفه تی دروستکهر، که سیفه تی نهرک سپیره (المکلف) و، به بی دان هینان و خۆ دانه پال خودا و په یوه ندی کردن به نه وه ناوی نیسلامی به زۆر و ناچاری رهش ده بیته وه. له ئاکامی نه مه دا ته وای واتا به رزه کان لاده چن که مرۆڤ ده توانی به بروا به ده ستیان بی نی و، پایه که ی بۆ

زهردهشت و زهردهشتیه کان

ناستی شتی نرمتر له خوئی داده به زئی تا یه کسان ده بی له گه لیداو، زۆر جار عه ده م و نه بووندا یه کسان ده بی و، شهوش مانای ناشکرای پروا بوونه. نایینی ئیسلام به م مانایه له تهواری ناینه ئاسمانیه کاندا ده رکهوت، وه له لای هه موو پیغه مبه ران و په وانه کراوانی خوایی که قورئانی مه زن هه وائی داو، به لام شهو پیغه مبه رانه ی ناویان له قورئاندا نه هاتوه، ناوی ئیسلام ده رکه و تووترین مه سه له یه که بابای لیکۆلهر له نایینی زهردهشتیدا به ره و پرووی ده بیته وه، شهوش له دوو په وه یه:

گه واهی دان بۆ خوای گه و ره به سیفه ته کی تایبه تی تر له سیفه تی کردگار (خالق) که سیفه تی خوای په رستراوه، واته: دان پیدایه ئان به و به سیفه تی شه رک پی سپیر (المکلف). ده روون گه یشتن به لوتکه ی که مائی و ته و او بوون به خوا په رستی نه بی ته و او نابج واته به ته کلیف و پی سپاردنی شه رک.

به لام دروشمه کانی ئیسلام له نایینی زهردهشتی دا له گه ل بوونی شهو مانایه به ناشکرا له ناویدا به هۆی لادان و گۆرین له دوا ی چند چه مکیکه وه دا پۆشراوه که په یوه ندی به سروشتی ئاسمانه وه نییه. به هۆی له یاد کردنی و بی ناگایی تیکه ل به چنده بروایه ک بووه که به هیچ شتیه پی په یوه ندی به ئیسلامه وه نییه. شه وه ی ئیمرو له ئارادایه هیچ ئیسلامه تیه کی تیدا به دی ناکرئ، هیچ راستیه یه کی تیدا ناخریته ده ست ته نیا به هۆی ئیسلامه وه نه بی که دوا نایینی خودایه.

له بهر شه وه ی هه موو ناینه کی خوایی ئیسلامه و، خودایه به پیی شه وه ندی خه لکی پیوستی پی هه بی په وانه ی کردوه و، پاشان خوای گه و ره په یامی ئیسلامی به محمد (ﷺ) مۆری کۆتایی لی دا، تا بی به بناغه یه ک بۆ سه رجه م ناینه کان و، له هه مان کاتیشدا تا له گه ل هه ر ناینه که دا مامه له یه کی تایبه تی بکات، شهوش له بهر بوونی شهو تایبه ته ندیه ی له ناویدا ماوه ته بۆ خه لک له په یوه ندی به خوای گه و ره وه.

نهم بهندانهی دین تهقه لایه که بۆ هه‌لمالینی په‌رده له‌سه‌ر هه‌ندی مانای ئیسلام له په‌یامی زهردهشتدا بۆ خه‌لکی ماد و فارس به‌ر له په‌یدا بوونی مه‌سیحدا (علیه‌السلام) به (٦) سه‌ده.

^١ لیره‌دا چه‌ند تێبینیه‌کی گرنه‌گمان هه‌یه له‌سه‌ر نهم چه‌ند ده‌سته‌واژه‌یه‌ی نووسه‌ر که سه‌رئهی خوێنه‌رانی بۆ را ده‌کێشیت:

نووسه‌ر له دایک بوونی دینی زهردهشت بۆ (٦٠٠) سال به‌ر له زاین ده‌گێڕێته‌وه، به‌لام میژوو نووسان هه‌موویان له‌سه‌ر نهم رایه‌ نین به‌لکو له دایک بوونی زهردهشت بۆ (٦٠٠-٦٠٠٠) سال داده‌نێن.

محمد گۆیه‌ی له کتێبی (زهردهشت) دا ده‌نوسی زهردهشت کوپی ده‌غدوقای کچی ئیبراهیم خه‌لیل بوو، به‌م پێیه ده‌یه‌ میژووی زهردهشت زۆر کۆنتر به‌ له‌م میژوووه، ئیبراهیم (علیه‌السلام)، نه‌نسکلوییدیای یه‌هود به‌رواری له دایک بوونی ئیبراهیم بۆ (١٥٠٠-٢٠٠٠ پ. ز) ده‌گێڕێته‌وه.

(مسعود محمد) له (لسان کرد) و محمد نه‌مه‌ن هه‌روامی له کتێبی (فه‌ره‌نگی ئیره‌ن سه‌ج) دا دوا‌ی لیکۆلینه‌وه‌ی زمانی ئاوتیستا ده‌ری ده‌خه‌ن که زمانی ئاوتیستا زمانی ماددی بووه که باپه‌ریه‌ کورده‌کان. هه‌رو (محمد گۆمه‌یی) نووسیه‌تی که ده‌غدوقا میژدی به‌ کورده‌ سه‌رۆک خێله‌کانی سوکری ده‌کات به‌ ناوی (پوراسته‌سه‌) و، باوکی ناوی (سپه‌سمان) بووه، زهردهشت له‌و په‌یدا بووه.

له (قاموس کتاب مقدس/مستر هاکس) دا ئیسماعیلییه‌کان نه‌وه‌ی میدیه‌کانن (madai)، له‌ نه‌ژادی (یافت‌ی) کوپی نوحن (علیه‌السلام). وه له (٦٠٦ پ. ز) دا ده‌وله‌تی ئاشور ده‌روخێنن و حوکی دونیا ده‌که‌ن و، (سفری نه‌شعیا)ش (١٣/١٧-٢٢) ناماژه به‌مه ده‌کات. که له (٥٥٠ پ. ز) دا به‌ ده‌ستی فارسه‌کان پووخواه. (مسعود محمد) ده‌لێ: میدیه‌کان یان ماده‌یه‌کان باپه‌ری کورده‌کانن هاوسنوری فارسه‌کان بوون که‌وتوونه‌ته باکو‌ری خۆزناویان و، تا ده‌گاته باشوریان، یه‌که‌م که‌س که ناوی مادی داوه له کتێبه‌کانیدا پاشای ئاشوری شلماسی دروه‌مه که خاکی ماد (کورده‌ستانی ئیترانی ئیستا) بووه له سالی (٨٤٤ پ. ز) دا داگیر کردوه.

هه‌روا ده‌لێ: (زمانی ئاوتیستا بۆ والا بوونی بۆ زمانه‌ ناربه‌کان به‌ گشتی چه‌ند وتووێژه‌کی هه‌یه و، هاوشانی سنسکریته و، نزیکه که دایکی یان دایه‌نی فارسی کۆن و په‌هله‌ری ئه‌سو، له بۆچوونی ئیسه‌دا بناغه‌ی کوردیه و، هه‌چ زمانه‌کی ئاری نییه په‌یه‌ندی به‌ ئاوتیستاوه نه‌ییت).

به‌لام محمد نه‌مه‌ن هه‌روامی له (فه‌ره‌نگی ئیره‌ن سه‌جدا) دا ده‌لێ: (له زمانی ئاوتیستا و زمانی کوردیدا، لایه‌کی نزیک و ویکچوون له‌تیوان وشه و موهره‌داتیان دا زۆر زۆره، زۆرتره له‌وه‌ی نه‌و ویکچوونه که هه‌یه له‌ تیوان هی ئاوتیستا و هه‌ر زمانه‌کی تری ئیترانیدا).

زانایانی به‌رزی تازه که ده‌لێن: زمانی کوردی له دایک بوونی زمانی میدیه، پروفیسۆر (شلا دیمیر مینورسکی) یه که دکتۆر (کمال مظهر احمد) وه‌ری گێټراوه. به‌لام نووسه‌ری کتێبی (زهردهشت و زهردهشتیه‌کان) نهم زانیاریانه‌ی فه‌رامۆش کردوه، هه‌ر بۆیه به‌ پێویستمان زانی تیشکی بجه‌ینه‌ سه‌ر نهم مه‌سه‌له‌یه تا خوێنه‌رانی به‌رتری کورد لێی به‌ ناگا نه‌بن. (وه‌رگێټ)

به‌ندی یه‌کهم:

(زهردهشت: پیغهمبهر و په‌یام)

ناوی زهردهشت له زمانی فارسی کۆندا زاراشسترا (zarathustra) یه‌و، له زمانی په‌له‌وی دا هه‌مان خویندنه‌وی هه‌یه و، له قۆناغی ناوه‌پاستی فارسیدا بووه به (زار تهسترا) و، پاشان یۆنان گۆرپیویه‌تی به زراسترو، پیته‌کانی دوایی ناوه‌کانی په‌له‌وی هه‌میشه هه‌مزهداره، واته نزیکه به (مه‌نصوب) بخوینرتیه‌وه، بۆ ده‌رخستنی ئەم دۆخه له لاتینی تازه‌دا ئەلف ده‌نوسن، به‌و پایه ئەلفی دوایی له (زراتهسترا) به ده‌نگیکسی شیۆه (مه‌نصوب) واته (سه‌ره‌ی هه‌بێ ده‌خویندرتیه‌وه..

کتیبه فارسیه‌کان به خویندنه‌وه و له‌هجه و زاراوه‌ی جیا جیا وشه‌که پیشان ده‌دهن، به‌لام به گشتی له‌گه‌ڵ خویندنه‌وی په‌له‌ویدا وه‌کو یه‌کن که ناوه‌که به تای خاوه‌ن سه‌ر (التاء المفتوحة) قسه‌ی پێ ده‌کریت، به‌لام نوسراوه ئیسلامیه‌کان وه‌کو په‌له‌ویه‌کان به تای مه‌فتوحه ده‌بخویننه‌وه.

مانای ناوه‌که لی پچراندنی زه‌حه‌ته، به‌لام له ئەنجامی به‌راورد کردندا له میان فارسی کۆن و تازه‌دا ده‌سه‌لمێ که وشه‌ی (ustra - ئیسترا) یان ئوستر به مانای وشتر دیت و، له فارسی نوێ‌دا به هه‌مان واتا دیت، له‌گه‌ڵ بوونی جیاوازی که‌مدا له ده‌برینی وشه‌که و شیۆه‌که‌یدا.

زهمه‌تی و دژواریه‌که له وشه‌ی (zarath) دا ده‌میینتیه‌وه، به تایبه‌تی له پیتی (ثاء) دا، نه‌گه‌ر نهم پیتته نه‌بوایه بئرت بۆ (زه‌را) ده‌چوو که مانای (زئیره) و، مانای ناوه‌که ده‌بوو به خاوه‌نی وشتره زئیر^۱.

وه نهم مانایه‌ش نه‌گه‌ری دووره و، (زه‌را) له مانای په‌هله‌ویدا به چه‌ندان واتای جوړاو جوړ ده‌گۆرئ و، تا ئیمپرۆ له‌سه‌ریه‌ک واتا نه‌ماوه‌ته‌وه، جارئ به مانای پیری دئ و، نهم ناوه لیکدراوه له دوو وشه پیتک دئ که مانای (خاوه‌ن وشتره پیره دیت) و، جارئ به مانای زه‌رد و، یان خئیرا دئ و، هزر بۆ واتای (خاوه‌ن وشتره زه‌رد، یان وشتری خئیرا ده‌بات).

به‌شی یه‌که‌م له ناوی (زارا (zarath) مانای تری جگه له‌مه‌ش هه‌یه، نه‌مه‌ش بۆ نادیارای ووشه ده‌گه‌رپیتته‌وه به هۆی خویندنه‌وه‌ی به شیوه‌ی جیا جیا و گۆراو، ووشه‌که له چارگی تروه که کرداری رانه‌بردوو (فعل المضارع) هاتوه وه‌ک: (سزای ده‌دات) یان (دژیاری ده‌کات - یعاکس) وه ناوه‌که بۆ (سزا ده‌ری یان دژیاری وشتر) وه‌رگه‌راوه.

^۱ لئیره‌دا نووسه‌ر بئ تاگیاه له زمانی ماد یان کوردی، یان له‌به‌رته‌وه‌ی وئک چوونئ هه‌یه له میان نه‌و زمانه و زمانی فارسی و په‌هله‌ویدا، بۆیه هیچ ناماژیه‌ین به زمانی ماد ناکات که ئاڤیتسای پئ نووسراوه‌ته‌وه، زمانی کوردی کۆنه و، زه‌رده‌شتیش وشه‌یه‌کی مادییه و، له ناو کورد (زار ته‌سترا) زه‌رده‌شتیه و، نه‌مه‌ش نارای راسته‌قینه‌ی نه‌وه و، له کاتی وه‌رگۆرپان و گواسته‌نه‌وه‌دا گۆرپان به‌سه‌ر ناوه‌که‌دا هاتوه. لئیره‌دا لیکدانه‌وه‌ی وشه‌ی (زه‌رده‌شت) به خاوه‌ن زئیر، یان خاوه‌نی وشتری زه‌رد شیوا نیه بۆ پیغه‌مبه‌رتک به‌لکو مانای تری به‌رزی هه‌یه که تا ئیمپرۆ نه‌زانراوه. دیاره که نه‌ک هه‌ر ناوی زه‌رده‌شت مانای نادیاره به‌لکو زۆر له پیغه‌مبه‌ران ناوه‌که‌یان دیار نییه مانای چیه، بۆ ئه‌وه‌ی (ابراهیم) هه‌ندئ ده‌لئین: ناوه‌کی کوردیه‌یه واته (جوان بو)، هه‌ندئ ده‌لئین: ناوه‌کی عه‌جه‌می نادیاره.

یان (اسرائیل - یه‌عقوب) هه‌ندئ ده‌لئین: واته: شه‌رۆی کهر، هه‌ندئ ده‌لئین: واته به‌نده‌ی خوا. یان (اسحاق) هه‌نده‌ک ده‌لئین: وشه‌کی عیبریه‌یه واته: پئنده‌که‌نی و یان (لوت) یان (اسماعیل) یان (نوح) هیچ کام مانای ته‌واویان نه‌زانراوه. (وه‌رگۆرپ)

زهردهشت و زهردهشتیه‌کان

ئەم وووشەییە بە مانای ئەوەش دێ پایدیتنی - مەیتەری دەکات - بەپێوە دەبات و دەیگرێ و بەکاری دیتنی. ئەم وووشانە پێکەوه ئەگەر لێک بدرێن، چەند واتایەک پێک دێنن، راست ترینیان بە (راھیتنانە دی و شتر - سانس الجمل - الجمال) دیت.

ناوەکە بۆ گەلانی ھاوسیی فارسەکان گوازرایەوه، بەو مانایەیی کە جارێک لە لێکدانەوهی پاردوو نزیکی بێ و، جارەکی تر لێی دوور بێ و بەپێی ئەو مانایە بێ کە وەرگێڕ لێی تینگەیشتووه، ئەنجا بە واتای و شتری سوور و، بە مانای پرووناکی زیڕین و، ئەستێرە پێشنگدار ھاتووه، یان (زیڕی دەشت) و، زیڕی پاشا و، شانشینێ زیڕو، شوینی خۆشوشتن بە زیڕ (المغتسل بالذهب)، ناوەکە لای یۆنانیەکان بە (ئەستێرە زیڕ) واتاکەیی دامەزرا. ئەمەش دوورترین لێکدانەوهی بۆ زمانە سەرەتا و بنەرەتەکەیی.

خەریکە کۆرا لەسەر ئەوەبێ، کە زیدی زهردهشت ئێرانی باکور بوو بێ واتە ئازەریجان^۱، کە یەکی لەو ناوچانە بوو کە ھۆزی میدی (madia) لێی ژیاوو،

^۱ ییگومان بۆ زیدی لە دایک بوونی زهردهشت زۆر شوێن گوتراوو بۆ نمونە: خاوەنی کتیبی (مزدھاروز) وەکو (صديق الدموجی) لە (امارة بهدينان) دا باسی کردووہ بروای وایە ئەم پێغەمبەرە مەزنە لە گوندی دارین کە دەکەوتتە ناوچەیی زەراریا پەیدا بوو) و بارکی پەوند بوو لە ھۆزی موکریان بوو. وە ھەندیکێ تر دەلێن: لە (ھەزار مێر) کە (۱۳) کم لە رۆژئاوای سلیمانیه‌ویە پەیدا بوو، وەک لە زمان و ئەدەبی کوردیدا) پۆلی چوارەمی گشتیدا (ج/۱/۲۰۰۱) دا ھاتووہ. زۆر شوینی تر باسکراوہ کە ھزر و، زانایان پەسەندی ناکن و، مێژووش شەرعییەتی پێ نادات وەک فەلەستین و شوینی تر.

ھەندیکێ تر دەلێن زهردهشت خەلکی ورمج بوو و ھەر لەوێ دەستی بە بلۆر کردنەوهی بانگەوازی کردووہ. ئەمەش لە (مێژووی کورد/پۆلی دووہمی ناوەندی/دانانی لێژنەکی پەسپۆر/۱۹۹۹-۲۰۰۰/ج/۱/ھەولێن) داھاتووہ، ھەرۆھا لە کتیبی (مهد البشرية/ دلبیو، آی، ویکرام و ادگار. بێ. ای. ویکرام/ل: ۱۶۵) دا.

زهردهشت و زهردهشتیه کان

زهردهشت دهریته پال ئهوانه و، ئاقیستا به ههموو ئهوا ناوچانهی گهلانی ئاری لهناودا ژیاوه دهلی (ئیهون فهج airyana vaeja). خوای گهوره بهزهردهشتی فهرموو، که ئهه ناوچهیه ئاوا وهسف دهکات: (ههموو شوینهکم کردوته شوینی به دل بوون و شانازی کورهکانی، نهگهر خوئی و شادیشی تیدا نهبی و، پروت بی له قهشهنگی و جوانی و، زهردهشت! نهگهر ههموو خاکی نهکهه به شوینی به دل بوونی کورهکانی ههموو خهلکی پرو دهکهه نه ئیرییه فهج بهکهه و باشترین ناوچه که من خوام دروستم کردوه).

ئهم شوینه وهه قهزویی دهست نیشانی کردوه له نیتوان بهلخهوهیه تا کۆتایی نازهربههجان و نهرمینیا و تا قادسیه و، تا دهریای فارس و، پاشان وهسفی دهکات: (ئهم سنوره ههلبژاردهی خاکی منه و پرۆز ترینیانه و چونکه دهکهوتیه دلی ههریمهکانهوه و دواي ئهوه خهلکی خوهرهلات و، خوئناوا و باشور و باکور تووشی نازار دهبن پیی).

له بارهی خهلهکهکهیانهوه دهلی: (خاوهنی هزری راستن و، بۆچوونی دروستن و، لهشیان ساغه و، رهوشتیان جوانه و له پیشهسازیدا داهینهرن، بۆیه دهیان بینی پرویان له ههموو خهلکی جوانتر و، لهش ساغترن و، بهرگی جوانتر دهکهه بهرو، رهوشت شیرین ترن و، شارهزاترن له بهرپوهبردنی کارهکاندا).

¹ له کتاب المقدس/سفر التکوین/۲-۱۱-۱۵) ناماژه به زیدی ئادهم دهکات که چوار پرویاری پیندا هاتوه فشون و، جیجون و، حیداقل و، فورات). وه له (سفر التکوین/۸/۱۵) دا دهکات که کهشتی نوح لهسهه نهراوات دا نیشوتوه: (واستقر الفلک علی جبال اراراط).

له قورئانی پرۆزیشدا ناماژه به خاکی ئاری یان میدی دهکات و دهفرمی: (وَقُلْ رَبِّ أَنْزَلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ) المؤمنون/۲۹. واته: بهلی پهروهردگارم له شوینهکی پر بهرهکهه تم دابهزینه تۆ باشترین دابهزینهریت.

(وَأَسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ). هود/۴۴. واته: لهسهه جودی دابهزی. ناشکرایه جودی چیایهکی زنجیره چیاکانی نهراواته له کوردهستاندا.

² وه له (کیتاب المقدس/سفر اشعیا/۱۳-۱۸-۲۲) دا باس له گهلی ماده و، نازایهتی و پیاوهتییان دهکات: (ها أنا اثر علیهم المادین الذین لا یکترون للفضة ولا یسرون بالذهب. . .). =

زهردهشت و زهردهشتیه کان

زۆریه‌ی مانای ووشه‌ی (تیر) که ناوی هه‌رێمه‌که‌ی لێوه پهی‌دا بووه به ناوی پاک‌ی و شه‌په‌ف و سه‌ر بلندی و پایه‌داری یه، چونکه ووشه‌که له فارسی کۆندا

=وه له قورئانی پیرزدا هاتوه: (قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَتُدْعُونَ إِلَيَّ أُولِي الْقَوْمِ الْأُولَىٰ شَدِيدِ تَقَاتُلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ). الفتح/۱۶. عه‌لامه (ابن کثیر) له (تفسیر القرآن العظیم) دا ده‌ئێ: (قوم اولی باس شدید هم الباریون).

وه له فهرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ردا (ﷺ) که (متفق علیه) یه هاتوه: (ولا تقوم الساعة حتى تقاتلوا قوما نعالهم الشعر).

واته قیامه‌ت نایه‌ت تا شه‌ر له گه‌ل گه‌لێک نه‌که‌ن که کاله‌ک به موون. له (اقتران السنین/ج ۳/مه‌لا په‌شید به‌گی بابان) دا هاتوه که نهم ناچه‌یه کوردستانه و کورده‌کانن. محمد مه‌ردۆخی ده‌ئێ: (کورده‌کان بینیان و تیتفکیرین که نهم ناینه تازه‌یه به ته‌واوی موافقی ته‌بع و وجدانیانه له‌به‌ر نه‌وه به ئاسانی به‌ره به‌ره قبوڵیان کرد).

وه گه‌لی کورد خاوه‌نی زۆر بید تیژی گه‌وره و سه‌رکرده‌ی گه‌وره‌یه و، میژوو به به‌رز و که‌له‌پیاو ناوی هیناون وه‌کو: (عبدالقادار گه‌یلانی و، ابن تیمیه و، ابن حجر و، ابن اشیر و، ابن خلکان و، ابن صلاح شاره‌زوری و، سه‌لاحه‌دینی نه‌بیویی و، سه‌ید جماله‌دینی نه‌فغانی و، شیخ محمد عه‌به‌ده و، شیخ سه‌عیدی پیران و، شیخ سه‌عید نه‌ره‌سی و، شیخ عه‌به‌دۆلایی ده‌هله‌ری و، شیخ مه‌حمود و، . . . هتد) که خزمه‌تیکی به‌ن وینه‌یان به ئیسلام کردوه.

وه (الجاوشلی هادی رشید) له کتیبی (التراث التاريخي للقومیه الكردیه /۶۶) دا ده‌نووسێ که له‌سه‌رده‌می خه‌لافه‌تی عومه‌ری کوپی خه‌تتا‌بدا به‌ر له گه‌یشته‌نی سوپای ئیسلام بۆ ناچه‌ی باشوری عێراق کورده‌کان ناینی ئیسلامی پاکیان وه‌ک دین و بروا بۆ هه‌میشه‌یی وه‌رگرت).

وه (عباس العزازی) له (عشائر العراق الكردیه/۲۸) دا ده‌ئێ: (میژوو له‌ پێشه‌وو پووداوه دووره‌کانیدا به‌لگه‌ی به‌ده‌سته‌وه داوه که په‌گه‌زی کورد هه‌ر له‌ر کاتوه هاتۆته دینه‌وه، دین گرنه‌نگترین پوکنه‌کانی بووه و، دلسۆز بووه بۆ برواکه‌ی و، بروا به‌رزه‌که‌ی کاری تن کردوه و پاشان به‌شه‌کی زۆری له‌شارستانی و، پله‌یه‌کی په‌سه‌ندی وه‌رگرتوه. . .).

گه‌شتیاری ئینگلیزی ریچ (رجله الی العراق عام ۱۸۲۰) دا ده‌نووسێ: (که‌سم نه‌دیته‌وه له‌ش به‌هێز و ساخ بن له‌هه‌ر دوو په‌گه‌زدا وه‌ک له کورده‌ستاندا دیتومه. . .).

به‌و پێیه‌ نه‌ر وه‌سه‌فی ناوئێستا کردویه‌تی بۆ گه‌لی میدی و زێره‌که‌ی له‌ نامه‌ ناسمانیه‌کانی ته‌رو وته‌ی زانا‌کاندا پشتگۆی نه‌خراوه و، ناماژه‌ی بۆ کراوه).

ناوهکی گشتییی بۆ خێر و چاکه و باشی و، فارسهکان لهم ووشهوه به سهروۆکی مائی ناگر دهلێن: (تیرید) واته: سهروۆکی چاکه کاران و، نهغبا ناوهکه بووه به عهرهبی و گووتراوه (هتربذ) ^۱.

به کۆی دهنگی زانایانی پروا پێ کراو له بواری میژوویی دا زهردهشت سه به هۆزی مادای یان میدیایه که گهورهترین هۆزی ئارییه که له ناوچهی ئیرییهن فهجدا نیشتهجی بوون. پاشان بۆ هۆزی پارسا (parsa) یان پهرسیس پال دهدرین که هاوشانی میدی بوون له هیز و زۆری دا و، بۆ خێزانی ئهلیخانی زه مینه خوش دهکن که ئیزان لهیهک دهولهتدا کۆ بکه نهوه و، دینی زهردهشتی کرده دینی پهسمی دهولهت و، بزیه زهردهشت له بنهپهتدا میدییه و، له پهگهزدا ئارییه. ^۲

بهلام نهگر بانهوی ئهوه کاته دهست نیشان بکهین که زهردهشتی تیدا پهیدا بووه ماددهی زانستی زۆر که له بهر دهستاندایه ئهوهندهمان پاریده نادات که بتوانین به دلنیاپییهوه به راستی وهری بگرین، چونکه سهراچهکانی ههردوو لایان

^۱ محمد امین همورامی له فهرهنگی (تیریهن فهج)دا له سهرووشی ئهیر (aira) ده نووسی: له ناقتیستا دا ووشهی (تهیریا) به مانای ئاریان هاتوه و، ووشهی تهیریا له بری ووشهی ئاریانی نیمهژ هاتوه. له پاریسی کۆندا ئهوه ووشهیه بووه به ئاریا (aria) و له سانسکریتیش دا بووه به ئاریه (arya). نهم ووشهیه وهک ناو بۆ ناوی گهله ئیزانییهکان به کاردهی واته (نهجیب، نهژاد باش، پهسن) هاتوه. (ل: ۶۹). وه دوور نیه (ایران) له ئاریسهوه هاتبس واته خاکی ئاریهکانه خۆرهلاتناسان میژوو نووسهکان ههندیکیان کورد به ئاری ئیزانی دهزانن وهکو له کتیبی (الکرد فی دائره المعارف الاسلامیه/ مجموعه من المستشرقین) دا باس کراوه: (کورد له بنهپهتدا ئیزانین). (وه رگێژ)

^۲ له کتیبی (الکرد فی دائره المعارف الاسلامیه) دا که کۆمهلهن خۆرهلاتناس نووسیویانه و (حهسه کهریم عارف) کردوویه به کوردی له وێندا هاتوه که من له عهرهبییهکی وهرم گرتوه: (دهلێن خالدی و کوردی و کۆرتی و کوردیا ههموویان یهکن و یهک مانا دهدهن. (بێن نرخ) له کتیبه کهیدا لیکۆلینه وهین دهاریای کوردی ئیزان و باپههکانیان. . . . سانت بترز بوک ۱۸۵۶) دا هه مان رای رایسهکی هیه. وه (ام. هارتمان. نولدکه و نهلیسباخ) که چند لیکۆله ریکن به شتیهیهکی تر باسه که دهخه روو، نامازه بهمه دهکن که کورد و قرد و یهک پهگیان نییه و، دهلێن: (کۆرتی) نهم گهله که میژوونوسانی یۆنانی کۆن به بهش له هۆزی مادو پارسیان داناون هه مان کوردی نیمهژن. (وه رگێژ)

په‌له‌وی و ساسانی پشت به چەند هه‌وائی ده‌به‌ستن که له بناغه‌دا میژوویی نین و، جیگای متمانه نین.

میژووی له دایک بوونی زهردهشت له نیوان (٦٠٠٠.پ.ز) و (٦٠٠.پ.ز) دا دیاری کراوه و، ناشی به ئاسانی په‌سه‌ند بکری له‌به‌ر دووری ته‌واوی له‌و ماوه‌یه‌دا که شاگشتاسب له به‌لخ حوکی تیدا کردووه. واته له نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی (٦.پ.ز). میژوونوسه تازه‌کانی زهردهشتی حوکی شاگشتاسب هه‌ر له‌و ساله‌وه هاتۆته سه‌ر ده‌سه‌لات و، تا نه‌و کاته وه‌لامی بانگه‌وازی زهردهشتی دایه‌وه وچووه ناو بانگه‌وازه‌که‌یه‌وه که بانگیشه‌ی بۆ کردبوو... له‌ته‌ک شه‌وه‌دا وه‌ستان و کردیانه سۆنگه‌ی بنه‌ره‌تییان و، له‌مه‌وه گه‌رانه‌وه بۆ نه‌و ساله‌ی خودا سروشی بۆ کردووه و، وه له‌ویشه‌وه بۆ هه‌تا سالی له‌ دایک بوونی، دوا‌ی چەند کرداریکی ماتماتیکی درێژ و ئالۆز پشت به‌و راستیه ناودارانە ده‌به‌ستی له میژووی پیغه‌مبه‌رایه‌تی و په‌یامه‌که‌یدا. سالنامه‌یه‌کی نوییان دانا بۆ دین و میژووه‌که‌ی له‌مه‌وه پوخته‌ی مه‌سه‌له‌که‌یان ئاوا لی کرد کت و مت پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان له (١٩- مانگی خرداد که هاوکاته له‌گه‌ل ٣٠ مانگی مایۆ ٦٦٠.پ.ز). شه‌م دیاری کردنه ورده‌ی پوژ و مانگ و ساله‌یه بۆ رابردویه‌کی زۆر دوور نه‌میش له‌سه‌ر سه‌رچاوه‌یه‌کی میژوویی

هه‌ندێ بروایان وایه زهردهشت ناوی موژموهاپه و، له ره‌چه‌له‌کی فه‌ره‌یدونی کوردی داده‌نریت که شه‌م فه‌ره‌یدونه هه‌ندێ میژوونوس ده‌لین زولقهرنه‌ین بووه که له‌گه‌ل کاره‌دا نه‌ژدیه‌ک له‌ناو ده‌بن. نه‌ژدیه‌ک به‌سه‌رجه‌مشیدا زال بووه. (ابن کثیر /قصص الأنبياء) دا ناماژه ده‌کات نه‌ بروای وایه برای فیرعه‌نی میسر بوو بیت. به پیتی نافیستا پیغه‌مبه‌ران له کیتومه‌ردن که پروا وایه نوح بووین. وه به‌ر له کیتو مسرد پیغه‌مبه‌ران هه‌بوونه به ناوی مه‌باباد واته سه‌رکرده. نه‌حزام کوری نازهر هه‌یه که ره‌نگه ئیبراهیم بوو بیت که به زهردهشتی سیئیم ناوژده کراوه، کیتی (سیرقملان تر بیت درایان باستان) وه‌ک ئیحسان نوری ناماژه‌ی پێ کردووه له (میژووی ره‌گ و ره‌چه‌له‌کی کورد/٥٨٨) دا ده‌لێ: کۆن به پیاوانی نایینی گوتراوه زهرده‌هشتمه. . . . زهرده‌هشتیه‌کان بروایان وایه مه‌باباد پیغه‌مبه‌ری یه‌که‌مه و، هۆشه‌نگ که ناگری دۆزیه‌وه پیغه‌مبه‌ری دووه‌مه و، زهردهشتی سیئیم ئیبراهیمه. به‌م پیتی زهرده‌هشته‌کان زۆر بوونه و له‌مه‌وه کیشه‌ی له دایک بوونه‌کان سه‌ری هه‌لداوه. (وه‌رگێت)

زهردهشت و زهردهشتیه‌کان

بروا پئ کرار دانه‌مه‌زراوه، بۆیه ته‌نیا سو‌ده‌که‌ی ئه‌وه‌یه که به‌و کاته‌یه‌وه ده‌به‌ستیه‌وه که زهردهشتی تیدا ره‌وانه نه‌کراوه و، ئه‌و ماوه زه‌مه‌نیه‌ش دیاری ده‌کات که زهردهشت که‌وتوه‌ته خۆی بۆ بانگیشه کردنی خه‌لک بۆ ئایینی خودا و، ئه‌و توانایه‌شی هه‌یه که بتوانی نادیاری له‌سه‌ر سه‌رده‌می نامه‌که لایبات.

دیاری کردنی شوینی له‌ دایک بوونه‌که‌ی به‌ کت و متی ئاسانه، چونکه ته‌واوی سه‌رچاوه‌کان له‌سه‌ر ئه‌وه کۆکن که ئه‌و له‌ ده‌قهری باکوری ئیژان په‌یدا بووه، واته‌ نازه‌ریبجان و، له‌ نزیک ده‌ریاچه‌ی ئۆرمیه urmia و، ووردتر لای خۆژناوایه‌که‌ی و، له‌سه‌ر که‌ناری پروویاری داریز یان ئاراس. پروویاری ئاراس له‌ ئافیتستا (الابتساق) دا شای پرووباره‌کانه و له‌ کتیبی زهردهشتیه‌کانی پاشینه‌دا به‌ پروویاری پیروژ ناوی هاتوه و، له‌سه‌ر که‌ناره‌که (پوراشاسپ) مائی خۆی دامه‌زراندوه، که زهردهشتی تیدا له‌دایک بووه.

له‌ دایک بوونی زهردهشت پره‌ له‌ کۆمه‌له‌ دیارده‌یه‌کی نا‌ئاسایی گه‌لی زۆر و، زۆر جار ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ به‌ر له‌ می‌ردکردنی دایکی که (ده‌غدوفا)یه‌و، پاشان به‌ر له‌ دایک بوونی به‌ چهند رۆژه‌کی ئه‌م کرداره نا‌ئاساییانه چر ده‌بنه‌وه و زۆرتر ده‌بن و زیاتر لادانیان پیوه ده‌بینریت. ئه‌ندیشه‌ی میلیلی پازینراوه به‌ کارو ئه‌رکی ناپه‌سه‌ندی دوور له‌ هه‌موو نه‌ریت و باویکی خراوه‌ته سه‌ر که شایانی پیغه‌مبه‌رانی خوایی نیه و ه‌کو زهردهشتی یه‌کان وه‌سفی ده‌که‌ن هه‌تا له‌ ریتی ئه‌فسانه میلییه‌کان دانراون که له‌ ناوه‌ندی گشتی دا بلاو ده‌بنه‌وه له‌ پیناو شکۆدار راگرتنی پیغه‌مبه‌ره‌که و به‌ گه‌وره دانانی پله و پایه‌که‌ی.

ئه‌وه‌ی له‌م دیاردانه دا به‌لامانه‌وه جیگای بایه‌خه ئه‌وه‌یانه، که په‌یه‌ه‌ندی به‌ کاتی له‌ دایک بوونه‌وه هه‌یه و به‌س، که یاسای خوا وایه بۆ ئه‌و گه‌له‌ی ئاشکرا ده‌کات که پیغه‌مبه‌ری تیدا ره‌وانه ده‌کری وه‌ک راگه‌یاندن و مژده‌یه‌ج به‌ وان به‌ هاتنی پیت و فه‌ره‌که‌ی.

ته‌وانه چهند دیاردهیه‌کن ته‌گهر له مه‌ر پیتغه‌مبه‌ره‌وه بن وه‌کو چهند مو‌عجیزه و په‌رجووتک پیتچه‌وانه‌ی ه‌زرنیه و، دوریش نییه له‌وه‌ی له نه‌ریتی خه‌لکدا دامه‌زراوه. بۆیه له سه‌رچاوه‌کانی په‌هله‌ویدا هاتوو که‌به‌ر له له‌دایک بوونی زهردهشت به چهند ساتیک پروناکی یه‌کی خوایی دره‌وشاوه له مائی پوراشاسپدا ده‌رچوو، سروشت و ده‌ورویه‌ری شادمان بوو، له ناسماندا ده‌نگ بیسترا مژده‌ی له دایک بوونی ده‌دا و، له کاته‌دا له‌م ژوره پروناکه خواییه‌دا زهردهشت وه‌ک مندالئی په‌یدا بوو، پر به ده‌می پی ده‌که‌نی. وه له قۆناغه‌کانی شیوان و داروخانی نایندا هه‌ندی له‌و پو‌اله‌تانه خزینراوته ناو ده‌قه‌کانی نایستاره وه‌کو به‌لگه نیشاندانی له‌سه‌ر راستی پیتغه‌مبه‌رایه‌تی زهردهشت و، مه‌زنی په‌یامه‌که‌ی و، زۆرینه‌ی په‌یامه‌که‌ی چر ده‌بیته‌وه له باره‌ی شه‌یتان (ته‌هرمه‌ن) و یارانی که هه‌ولیان داوه دوای له دایک بوون له ناوی بیه‌ن و، راسترینیان که په‌سه‌ند بکری ته‌ویه که له (فندی‌د) دا هاتوو: (داخه‌که‌م زهردهشتی پاکژ له مائی پوراشاسپ په‌یدا بوو، پی و شوینی له‌ناو بردنی ده‌بی چۆن بیت، ته‌و ته‌و چه‌که‌یه به زه‌بر لی‌مان ده‌دات و، به‌لای گه‌وره‌ی نیمه‌یه و، شه‌یتان په‌رستی له‌سه‌ر زه‌وی لاده‌چچ و، درۆ و ساخته‌یی له‌ناو خه‌لکدا له‌به‌ین ده‌روا).

منداله‌تی و لاوی:

له کاتی گه‌یشتنی زهردهشت به (۷) سالانه، باوکی وه‌ک نه‌ریتی خه‌لکی ته‌و کاته زهردهشتی نارده لای (گۆرۆ یورجین کورس)، ووشه‌ی گۆورو لای میدیه‌کان پی‌اوه‌کی دانایه که له ره‌گه‌زی مه‌جوس بیت^۱. یورجین کورس به دانایی و زانست و

^۱ له فه‌ره‌نگی تیریه‌ن ته‌چدا (محمد نه‌مین هه‌ررامی) دا هاتوو: (گۆورو gouru) واته: گه‌وره، قورس، سه‌نگین، زل، به‌ریز، سه‌رۆک، مه‌زن، گران هاتوو. له پاریسی کۆندا بووه به‌ گرانه (grana) و له پاله‌ریشدا بووه به‌ گه‌ران (garan) یان گه‌ران (giran).

زهردهشت و زهردهشتیه کان

رپه سهند و، زانا به زانیارییه هاوچهرخه کان نوابانگی ده رکردوه و، سهرنجگی قوتابیان و خویندکاران بووه و، له هه مورو ئیراندا له لایهن خولیا یانی زانیاری شوینی چاوتی برین بووه.

زهردهشت (۸) سالی ره به قی له گه ل ماموستا کهیدا برده سهر و، له م ماوه یه دا نه وه ی بریاره زانسته که ی سهرده می خوی خویند و، فیری خویندنه وه و، نووسینی فارسی بووه و، پروای گه له که ی به بنه ما و لقه کانیه وه له بهر کرد و، نه عجا ئه ده ب و ویژه ی سهرده می خوی له هه لبه ست و په خشان خویند و، دوایی گوانستیه وه بۆ فیر بوونی هه ندی کاری پیویست وه ک چاره کردنی نه خویشان و، ناماده کردنی ده رمان و په روه ده ی نازه لان و، کشتوکال و، وورد بوونه وه ی ته واو له ناویاندا چونکه خه لگی زۆر پیویستی پی هه بوون^۱.

به ته واو کردنی خویندن ته مه نی زهردهشت گه یشته (۱۵) سالانه و، دوایی گه پاره بۆ زیدی له دایک بوونی، تا به شیوه یه کی په سمی پرواته ناو دینی باب و باپیره کانی و، به پیی نه ریتی ثانی ناری کۆن به ناماده بوونی خزم و کس و کاری ناههنگی ثانی بۆ ده کری و، پشتینه ی (کوستی) به به ژنی ده به ستی، به و مانایه پوخسته ی پی دراوه که سهرده مه کی نوئ له ژیا نی دینی و دنیایی دا بکاته وه.

فارسه کۆنه کان پشتینه ی پرۆزیان وا سهیر ده کرد، که په یوه ست بوونه به په رستی خوی گه وره. نه وان له ته قه لا و نه ریتی هاوبه ش پهیدا کردنه که یاندا زۆر به (ته عمید) ی مه سیحیه کان ده چن. به دابه زینی سروس بۆ سهر زهردهشت له دیارده ی بت په رستی خوی دارنی و، مانایه کی تازه ی له شویندا داناوه، که نه و مانایه ده دات زهردهشت له (۱۵) سالیدا گفتوگۆی له مه ر ئه رک سپاردن و ته کلیف

^۱ خاوه نی کتییی (مزد هاروز/ شیخ حسن الداسنی) وه کو له کتییی (امارة به دینان/ صدیق الدملوجی) باسی کردوه: (زهردهشت نه خویندنه وار بووه و، خویندنه وه و نووسینی نه زانیوه). (وه رگپر)

زهردهشت و زهردهشتیه کان

له گه لدا کراوه^۱. بۆیه پئویسته - وهك ده بینین - له سهر مندال به سیفه تی شەرك
پئ سپیرو (المكلف) گهواهی بۆ خودا بدات و، بۆ زهردهشتیش به سیفه تی رهوانه
کراوی یان نیردرای خواپی، دوا ی نهوه مندال ده بیته بهرپرسیار له هەر کارو
کرده وهیه که له و پرووده دات و، مانای تازه پینکاو پینکی نهوهیه ئیسلام بریاری
له سهر داوه که ته مهنی پئ گه یشتنی (البلوغ) کردووه بهو ته مه نهی خودا هه موو
موسلمانه کی تیدا بانگ ده کات به شەركه کان که بیانخاته سهر شان.

له بهر نهوه دهقه کانی ئاقیستا (الابتساق) به ئینی دا هەر که سئ که ته مهنی
بگاته ۱۵ سالی له پیاوو له ئافرهت و له سهر زه ویدا به بی پشتینه پروات و هەر
که سئ پشتینه که تووند نه بهستی له ناو قه دیدا نهوه سزای توندی ده دات و، هەر
که سئ وا بکات بروای ناتهواوه، یارمه تی شه یاتین ده دات بۆ تیک دانی دنیای چاکه
و، نهوانه کیشه یه کن چاوپوشیان تیدا نییه و، چهند تاوانیکن هیچ شتی ناتوانی له
بوونه وهردا به تالیان بکاتهوه یان ره شیان بکاتهوه.

بیگومان لی ره په یوه ندیه کی توند هیه له نیوان مانای پرووت له دیارده ی
هاویه شی پیدا کردن و، نیوان هه مان مانادا وهك له ئاپۆره ی چاولیکه ری
پشتینه دا ده زانیت. به درێژی پۆژگار مه سه له که له زهردهشتیان تیکه ل بوو، له
نیوان دوو مانا که دا جیاوازیان نه کرد، له مه وه نه ریتی کۆنی بهر له زهردهشت
گه رایه وه، زۆر شتی تری لی زیاد بوو که به شی زۆری له واتا سه ره کیه که ی نزیك

^۱ بیشتەر ناماژه مان کرد که زهردهشت نه یخویندوره، نه غا هه م خاوه نی کتییی (مزه دا روز) ناماژه
ده کات که له (۶۰) سالی دا سروش بۆ سهر زهردهشت هاتووه. خاله کی تر که جیگای سه رغه نه وهیه
که پیغه مبه ران له پۆزی له دایک بوونیانه وه تا مردن نابن بکه ونه ژیر کاریگه ری خوانه ناسی و
شیرک و نه ریتی ژینگه وه، خوا له سهر زمانی ئیبراهیم (ع) ده فه رمئ: (وَاجْتَنِبْنِي وَبَنِيَّ اَنْ نَعْبُدَ
الْاَصْنَامَ). ابراهیم/۳۵. واته: من و کوره کاتم پیاوژێ له وه ی بت په رستین. یان دایکی مه ریه م
ده پارێته وه: (وَإِنِّي أَعِيدُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) آل عمران/۳۶. واته: من مه ریه م و
وه چه که ی به هۆی تۆوه په نا ده به م له شه ی تانی په جم کراو. (وه رگێر)

بئ، له هموویان جیاتر و بلاوتر لای زهردهشتیه کانی ئیستای هیند و ئیران له بهر کردنی کراسی سپیه (سه دره susreh) یه.

سه رباری ئه و هموو شتانهش ئاپۆره و مه راسیمی چاولیکه ری پشتینی پیروژ هه و ال له رینموینی خوا په رستی پاکژی خۆی ده دات و، له که له پوره کی په یوه نیدیاری قول به ئاین و ئاین په روه ریه وه - التدین - وه رگراوه، راسته مه سه له ی په یوه ستی ئاینه که به سروشی ئاسمانیه وه به درێژایی پوژگار لاوز و کز بووه و، واتای خوا په رستی له ساده یی و شکۆی خۆی خالی بووه، به لام په یوه ندی ئه و به گه رده ن که چکر دنی ره هاوه له مه به سه ته که د ده رده که وئ، که بریتی یه له روو کردنه په رستراو به هزریکه وه توانا که ی له سه ر حالی بوون و په ی پی بردن ته واو بوو بیته. وه ته واو کردنی هزر - وه که ده زانین - مه رجه کی بنه ره تیه له مه رجه کانی وه رگرتنی سیفه تی ته کلیف کراوو، به شیکه له دروستی ته کلیف و، ته واوی ئاینه ئاسمانیه کانی له سه ر ئه وه کۆکن.

هموو ئه و شتانه ئه وه پیشان ده دهن که فارسه کان به گیانی ئاین تیر ده بن و زهردهشت له گه لیکدا گه شه ی کرد که ده ست گرتن به رپیازه کی ره فتاریه وه زال بی به سه ریدا که جوولنه ی زیان ریک ده خات و، ئاراسته که ی به ره و ئه و ده بات، هه ر له منداله تی زووه وه وه به ره وشته کانی ئاین و نمونه ی بالاوه تیر بوو، کاتی قوناغی منداله تی گوزه ر کرد و، بووه لاهه کی عه قل کامل و، هوش و په ی پی بردنی ته واو بوو، ئه و سیفه ته ی له هاوه لانی جیای بکاته وه سیفه تی ئاین په روه ری بوو له سه ر ئه و پاشا وه یه ی ما بۆه له ئاینی باب و با پیران ئه و دووریه دینییه ی له ناویدا ما بۆه کۆمه کی کرد به خاسیه تی باش و، پاکژی و به رزکردنه وه ی گیان و، له سه رووی ئه مه شه وه په یوه ندی باش به خوای حقه وه که سه رچاوه ی هموو چاکه و باشیه که.

زهردهشت له گه نجه تیدا به سیفه تی پیاو چاکان وه سف کراوه، هه م به دل ناسکی و سوژ و به زه یی و، به خشنده یی و، لی بوورده یی و، ئازایی و هیمنی و سنگ

زمرده شبت و زمرده شتیبه کان

فراوانی، نهم په وشتانه له و کاتهدا باو بوون و له ناو خه لکدا و کراونه ته بناغه بؤ به چاکتری دانانی په کتری له ناو خویناندا، له بهرگه کی پرووناکیدا دایانپرشت و له سهر ناوچه وانی دهرکهوت و، نرخ و بهها و دره خشانی زیاتری پی داو، له ناو ته وای خه لکدا پایهی بهرز کرده وه.

له بهر نه وه زمرده شتیبه هاوچه ر خه کان گه واهی نه وه یان دا که زمرده شت بی هاوتا بووه، نه دگاره کی جیاوازی هه بووه، تا وا خه یال ده کهن له قورپی دروست کراوه، که جیاپه له و قورپی خه لکی لی دروست کراوه. نه وه ی له و گه پراوه ته وه بلاو کرده وه ی په وتی خیر بووه بؤ دهوروبه رکه ی، وه به هوی له خووه که وتنه به ردلانی زمرده شت و په زاسوکی و پاکزی زوریه وه تزوی دلخوشی له ناو ههر که سینکدا ده چاند که لی نزیک ده بؤوه، به لآم به زه بی هاتنه وه ی به هژاره کاندا و، خوش ویستنی گه دایان له ودا بی سنور بوو، بهرگه ی نه وه ی ناگری که بیان بینی له ژیانیکی دژوار و پر نازاردا بؤین و، خوی گه وره گوینچه که یه کی زور هه ستیاری پی دابوو که له قولایی شه ودا گوئی له ناخ و داخی ژیر دهسته کان و، خم و خه فته ی بی به شان و، ناهو ناهی نه خوشان گرفتاران بیت.

له گه ل نه وه شدا زمرده شت بهرگه ی نازاری گیاندارانی بی له مرؤفیش ناگری وه کو ناژه لان و بالنده کان و، چند جار بینراوه خواردنی به گیانداران و بالنده ی برسی داوه و، بؤ چاره کردنی بریندار پای کردووه و، نازاری زوری سوک کردووه و، مرؤفی له سهره مهرگدا له مردن قورتار کردووه.

نه و پرووناکیه ی هه موو لایه کانی نه وی لیوان لیوان کردووه هه مان پرووناکیه ده بیته هاندری به کم بؤ زیاد کردنی زانست و، هه لچواندنی گیانی و، پیی له حه قیقه تی په ها نزیک ده بیته وه و، به دوا قوناعی فیرووندا له ناو کارزان و دانایان و زانایانی وولاتدا ده گوازیته وه و، کیشه و ناسته ننگه کان که دینه پیگای نه و نیشانیان ده دات و، کارزانی و نهینیه کانی نه وان بؤ نه و زیاد ده کات، له

هەمان کاتدا لە شوێنی پێک گەیشتنی پێگا بازەرگانەکان هاتووچۆ دەکات تا ناخافتنی بۆ ئاسان ببێ لە گەڵ زانایان و گەشتیاران و بازەرگانان و، ئەنجا سەرباری زانیاری خۆی زانیاری گەلانیشی بۆ زیاد دەبێت.

لە کاتی کدا زانی کێ لە ئاستی مامۆستای توند دایە خۆشەویستی زانیاری زۆرتر بوو، ئارەزووی زۆری بۆ زانیاری حەق پتر بوو، ئەوان بۆیان پروون کردەوه ئەو ئاینە لە هاوکان و باپیران بە میراتیان گرتووه، تەنیا ئەو پراستە، ئەوێ بۆیان ماوەتەوه لە سروشی ئاسمان ئەو پراو پێکراوه لە پراو و پرفتاردا، زەردەشت خۆی ئاگاداری ئاستی وشکی و پەقی ئەو ئاینە بوو کە لە چاخی ئەودا هەبووه، بەلام زانیاری ئاینی بە توندی بە رابردوویەکی دورەوه بەسترا بۆوه گەیهنرا بوو ئاستی مردن و، هەموو پەيوەندییەکی بە ئیستاه پچرا بوو، لە کاتی کدا ئەو هەولێ بۆ ئاینی زیندو دەدا ژیان بخاتە گەرۆ بۆ پێشەوهی بیات و، داخوایەکانی تازه پەیی پێ بیات و ئاینەدی دوور ئاشکرا بکا و پەردەدی لەسەر هەلمائیت.

کەواتە زەردەشت خولیاى زانسته کە هەمیشە بە تواناییە و گەنجە و، بیری بەسەردا نایەت، وە زانسته کە لەسەر گومان و تووینەوه و، ووتووێژ و دەمەتەقی و پرسیار کردن دانامەزێ، بەم حالە زانیاریەکی خاسیەتەکانی ئاوا بێ بە هەولێدانی هزری پرووت دەست ناکهوی، زەردەشتیش لە زانیاری خوایی دەکوێتەوه، بەتامەزرۆوه سەیری هەوالی ئاسمانی و سروش دەکات لیتی.

لەم ماوەیەدی تەمەنیدا تورانیەکان هەلمەت دەبەنە سەر ئێران و، خراپەکاری تیدا بلاو دەکەنەوه، دەست بەجێ خۆی دەکات بە جان فیدا و، زانیاری و شارەزایی لە خزمەت سوپای جەنگاوەر و پۆلەکانی نیشتمانیدا پۆ دەنێت. ئەخۆشەکانی چاره کردوو برینی پێچان و، وری جەنگاوەرانی بەرز دەکردهوه و، هەموانی هاندەدا بۆ خۆراگری ئارام گرتن و لادانی ئەو مەترسییەیی چاوی بریووتە نیشتمان، تا کوێتایی بە جەنگە کە هات و داگیرکەران تیشکان.

بهلام کۆتاهاتنی جهنگ سنوره کی بۆ نازاره کانی خه لک دانه نا، به لکو برسیه تی له هه موو ولاتدا بلاو بۆوه و، ناخۆشیه کان و کلۆتیه کان توند بوون و، هه ژاری زۆر له وه زیاتر بوو کاتی له شهردا بوون، سهر له نوێ زهردهشت گیانی خۆی کرده قوربانی بۆ نه بجمادانی رۆله کهی له خزمهت هه ژاران و گه دایاندا و، پانزه سال رابرد هه موو کاتی خۆی بۆ نهو کاره نایابه تهرخان کرد.

دوای کهم بوونه وهی برسیه تی، زهردهشت گهراوه زیدی خۆی و له سهر ویستی باوکی که چه کی به ناوی (هانه وی) کرده هاوسهری خۆی. زۆر له گه ل خیزانیدا نه مایه وه، که ناره زووی باوکی خسته نه ولاره که نهو دابنیشی و کشتوکال بکات و، نازه لاری بکات، جا بهرده وام بوو به کاری کهم کردنه وهی نازار له سهر خه لک و، لهو ماوه درێژه دا که له نیوان بریندارانی مهیدانی جهنگ به سهری برد و، له ناو هه ژاران و نه داراندا، دلنیا بوو که نازار و خه می خه لکی کۆتایی یان پی نایهت.

سروش (الوحی)

وهک زانیمان زهردهشت گه یشته ناسته کی به رزی دینداری و، به شه کی فراوانی زانیاری به دهست هیئا و، بهو پرووناکیه تهواوی ژیا نی خۆی پرشنگذار کرد و، هه ریه کهش له م ناین و له م زانیاریه بناغه ی سه ره تایییان و مه به سه ته دووره کانییان دوو پاشماوه بوون له په یوه ندی گه له که یه وه، که به سروشی ناسمانه وه ما بوونه وه، گومانی تیدا نییه که ناین بۆ چه ند شیوه یه کی بی هوده له خوا په رستییه کان و نه ریته کان گۆرا بوون و، خه لکی ده ستیان به ته قوا و پارێزگاری پو له تی یه وه گرتبوو، ههروه ها وه رعیک که کۆله که ی خوینی قوربانیه کان و خیر کردنه کان بوو، گومان و دردۆنگی و سه رگهردانی له ناو خه لکی زانا و شاهزا دا زۆر بوو بوو، له ناو خه لکی تاییه تی و گشتی دا پروا بوون به نه فسانه کان بلاو بوو بۆوه، له کۆتایی توانه وهی دینی هه قدا بته کان پیرو ز کرابوون و، هه تا له جیاتی خوا دا په رستران.

زهردهشت و زهردهشتیه‌کان

زهردهشتی ههستیاری و دل پاك بههۆی دوری خه‌لك له پاستی و هه‌ق، هه‌رده‌م له‌گه‌ل ناسه‌واری خراپدا به‌ره‌و پوو ده‌بوو، نه‌وه‌شی له سته‌می ده‌سه‌لاتداران و، هه‌ژاری و نه‌بوونی و برسیده‌تی و، تالان و زه‌وت کردن و، درۆ و فرت فیل و، تاوان و خراپه و، کلۆلی و شه‌که‌تی و که‌سای دا بۆ پوون بۆوه، هه‌تا ژیان بی سهره‌و به‌ره‌و خراپ بوو، مرۆقی له‌ناودا به‌ره‌و که‌نده‌لانه‌کی قول و بی بن لیژ کرده‌وه، که هیچ که‌سی هه‌لی ناگریتته‌وه ته‌نیا نه‌و رینومایه نه‌بی، که له‌و سه‌رچاوه‌یه پیی ده‌گات که گشت پووناکي و چاکه‌کی لیوه ده‌رده‌چیت.

زهردهشت له‌سه‌ر که‌ناری نه‌م ژیانده‌دا ده‌ژیا که توانای به‌رگه‌ گرتنی نه‌وه‌ی نه‌بو و، پۆژ به پۆژ له‌ناو چه‌ند خه‌میکی په‌یوه‌ست به‌یه‌کتره و بی‌ر کردنه‌وه‌یه‌کی درێژدا ده‌ژیا بۆ چاکسازی کردن به‌لام خه‌مه‌کانی دادی نه‌داو، هیچ هۆیه‌کی به‌ ده‌سته‌وه نه‌بو خراپکاری پی چاک بکات و، گومرا رینوما بکات و، خواروخپج راست بکاته‌وه، تا پیتوانه‌که پر بوو، ته‌واوی خولیا‌ی کارکردنی له‌ ده‌ستدا و، ئاره‌زوو کردنی ژیا‌نی کۆمه‌لایه‌تی نه‌ماو، نه‌فس وا حالی بوو که ته‌ریکی و گۆشه‌گیری بکات بۆ پامان و خواپه‌رستی، جا له‌یه‌کی له‌ نه‌شکه‌وته‌کانی چیاکانی سابلان باره‌گای خۆی خست و، مائی خۆی له‌ نه‌شکه‌وتدا دانا و، بووه هاوده‌می گیانداران و بالنده‌کان.

ماوه‌ی خلوه و داپران و ته‌نیا‌یی له‌ ژیا‌نی پیغه‌مبه‌ران به‌ زۆری ماوه‌یه‌که بۆ ناماده باش کردنه بۆ پیشوازی کردن له‌ سروشی خوای گه‌وره، بۆیه سروشتی خۆدامالین له‌ هه‌موو نه‌و په‌یوه‌ندیا‌نه‌ی ره‌وانه‌ کراوه که به‌ دنیاوه ده‌به‌ستنه‌وه زال ده‌بی به‌سه‌ریدا، له‌و ماوه‌یه‌دا دل خاوی‌ن ده‌بیته‌وه و، له‌ هه‌موو لیله‌ ده‌رونیه‌کان پاکۆ ده‌بیته‌وه‌و، بۆشاییه‌کی بۆ دروست ده‌بی ته‌نیا پووناکي و سروشی خودا پری ده‌کاته‌وه. پاش داپرانه‌کی درێژ له‌ خه‌لکی، پۆژی له‌ پۆژان به‌ره‌بایه‌نه‌کی له‌سه‌ر لیواری پووباری دایتی daity له‌ که‌رتی نه‌زه‌ریجان دا ویستی مشتته‌ ئاوێ هه‌لبگری ده‌م

و چاوی پین بشوات، چاوی به پیماوه‌کی جل و به‌رگ جوان و دره‌وشاوه و سپی کهوت که گۆچانیکی پین بوو پرووناکی دها و به‌رهو پرووی نهو ده‌هات، نه‌ویش لینی پاما بوو، هیچی تیندا به‌دی نه‌کرد که ناسایی پین، ورده ورده نهو نریک ده‌که‌وته‌وه و، زهردهشتیش له شوینی خۆی وه‌ستا بوو، زۆر به سه‌رنجه‌وه سه‌یری ده‌کرد، کاتی تیه‌شته ماوه‌پین که بتوانی قسه‌کانی بیسترین، ده‌ست پیشخه‌ری کرد له قسه کردن له‌گه‌لیدا تاترسی به‌که‌م ژوانی لی بره‌وینیتته‌وه له ناوچه‌یده‌کدا، که که‌سی تیندا به‌رچاو نه‌که‌وتوه، زهردهشت دلنیا بوو سنگی بۆی کرایه‌وه، له‌و ساته‌دا هه‌والی دایه که نهو (فۆ هۆمانو vohomano) ه‌گه‌وره‌ی فریشته‌کانه، به تایبه‌تی بۆ نه‌وه په‌وانه کراوه‌ته لای نهو، تا هاوړپیه‌تی بکات بۆ ناسمان و له‌ویندا پیزی ناماده‌بوون له‌به‌رده‌م خوی شکۆداری پین به‌ری. گورج زهردهشت وه‌لامی فرمانه‌که‌ی دایه‌وه و، فریشته‌که بۆ ناسمانی هه‌لگرت و له‌به‌رده‌م عه‌رشی خوادا داینا و، نه‌نجا خۆی بۆ دواوه کشایه‌وه و نه‌وی به‌جی هیشت و له‌په‌روه‌دگاری عه‌رشی مه‌زنه‌وه به پرووناکی داپۆشرا بوو که قه‌ت چاوشتی وای نه‌بینیبوو، وه‌کو سه‌رچاوه‌کانی په‌هله‌وی ده‌یگپنه‌وه. زهردهشت نه‌رکی به‌شکۆ دار دانان و به‌گه‌وره دانانی له‌به‌رده‌م په‌روه‌دگاری به‌رزدا پیشکه‌ش کرد و، خوی شکۆمند هه‌والی دایه که نهو هه‌لی بژاردوه به په‌وانه کراو و پیغه‌مبه‌ر بۆ که‌سانی تایبه‌تی گه‌له‌که‌ی، نه‌نجا زانیاری تاینی لی وه‌رگرت. له‌ دواپی دا گوپی له فرمانی خوا بوو که شه‌ریعه‌تی نهو به گه‌له‌که‌ی پابگه‌یه‌نین و مژده‌ی به‌خته‌وه‌ری هه‌ردوو جیهانی پین بدات.

¹ خۆی نهم وشه‌یه (فۆ هومنه) ده‌خوینرتته‌وه وه‌ک له فهره‌نگی نیریین فه‌ج / محمد نهمین هه‌ورامی) هاتوه له دوو وشه‌ پینک دیت فوه‌و (vahu) واته‌ چاک و (مه‌نه mana) به واتای (خو)، (په‌وت)، (په‌وشت) هاتوه، به‌هه‌ردوکیان مانای (خوپاک)، (په‌وشت باش)، (خوپه‌وشت چاک) ده‌دن، له په‌هله‌ویندا نهم وشه‌یه سووه به فوه‌مه‌ن vahuman). په‌وانه (فهره‌نگی نیریین فه‌ج/محمد نهمین هه‌ورامی). (وه‌رگپت)

زهردهشت و زهردهشتیه کان

زهردهشتیه کان هەر له سەر یەك گێڕانهوه رێك نهكهوتوون سهبارهت به پروودانسی وهرگرتنی پێغه مبهره كهیان له كاروباری پێغه مبهرایهتی و چۆنیهتی پێشوازی كردن له سروش (الوحی)، به سه رهاتی رابردو پوختهی چهند گێڕانهوه یهك بوو، ته نیا نهو گێڕانهوه پێ دهچێ و باوه له چۆنیهتی وهرگرتنی سروش له لایهن پێغه مبهرایهتی خوای گهوره و، وهرگرتنی كاروباری پێغه مبهرایهتیان.

فوهومانو (فوهومنه) فریشتهی سروشه بۆ رهوانه كراوانسی، خوا جگه لهو كەسی تری رهوانه نه كردوه بۆ هیچ رهوانه كراوو پێغه مبه رێك، زهردهشت په یامه كەمی له پهروهردگاری وهرگرت كه بهرپۆشنایی خوایی لێی دا پۆشرا بوو، به بی هیچ ناوهندی (الواسطه)، نهوهی من درێژهه پێدا سه رچاوه كان لهوه زیاتریان باس نه كردوه و، له تهوه ره بنه رته كانی پێغه مبهرایهتی پێش و پاش ناكه ویت.

به پیتی رۆژ ژمیر و سالنامه ی زهردهشتی نوێ، رۆژی (۵) ی مانگی مایۆ سالی (۶۳۰ پ.ز) كه رێكهوتی نیوهی مانگی ئورتافا حستویه، نهوه نهو رۆژهیه سروش بۆ زهردهشت و، به پێغه مبه ره و، رهوانه كراو هه لێژیراوه، كه ته مه نی گه یشتبویه (۳۰) سالی، تا ئیستاش مه جوسی هیند و ئیران بهو سالی كه پێغه مبه ره كهیان بۆ خهلكی مادا و فارسی رهوانه كراوه ده لێن (سالی ئاین)، واته سالی یه كه می ئاین.

بانگه وازی بۆ ئاینی خودا

زهردهشت دهستی كرد به بانگه وازی كردنی گه له كه ی بۆ سن كۆله گه ی پێغه مبه رایه تی: (په یام نێرو، په یام به رامبه رو، په یام) و پونكر د نه وه یان، تا نه وه ی له لایهن پهروهردگاریه وه هیناویه تی رۆشنی بكاته وه، په یام نێر خودایه (ته هورامزدا) كه كردگاری نه رك پێ سپێره، په یام به ره كه زهردهشته^۱ كه رهوانه

^۱ دینی زهردهشت (مه جوسی) له تورنانی پیرۆزدا له ریزی نامه ئاسمانیه كانی تردا دانراوه و، له بت په رستان جیا كراوه ته وه وه كو قورتان ده فرموی: (إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّالِحِينَ وَالنَّصَارَى وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا...) الحج/ ۱۷. =

زهردهشت و زهردهشتیه کان

کراوه بو لایان و خویشیان دهیناسن، به سیفته تی رهوانه کراوو خاوهن په‌یام و، به هه‌لبژاردنی خوا نه‌بئ له‌وان جیا نابیتسه‌وه. هه‌رچی په‌یام و نامه‌کیه سروشی خواجه و، ناوه‌رۆکی کتیبه‌کesh هه‌موو شه مه‌سه‌لانه‌یه که په‌یوه‌ندیان به شه‌رک پی سپاردن و په‌یوه‌ندی شه‌رک پی سپاردنه‌وه هه‌یه.

په‌یامی زهردهشت وه‌ک هه‌موو په‌یامه‌کانی تری خواپی بو شه‌لک له‌سه‌ر رواله‌تی ده‌ره‌کی دانه‌مه‌زرا بوو بو‌ناین - که له‌و سه‌رده‌مه‌دا باو بوو - به‌لکو له‌ بنچینه‌دا له‌سه‌ر پروای دل و دیارده گه‌وره‌کانی دامه‌زرا‌بوو، شه‌م پروایه‌ش پروایه‌کی جینگیر بوو که گومان هه‌لناگرئ و قسه و کرده‌وه‌یه که هه‌واجوتی بیرو باوه‌ره‌کن.

زهردهشت ویستی به‌م بانگه‌وازیه، ناین هه‌مووی له‌سه‌ر ته‌قوایه‌ک دابه‌زرتنی که له‌ ناخی دل‌هوه هه‌لبقولئ و، له‌سه‌ر سه‌قامگیری (الاستقامه) که له‌سه‌ر جله‌ویکی ره‌فتاری و جوله‌یی دابه‌زرا‌بئ، له‌به‌رته‌وه به‌ راستیه‌که‌وه پرووی له‌ شه‌لکی کرد که ژیا‌نی شه‌وانی بو لا ده‌گه‌ریتته‌وه. شه‌و سنوره‌شی بو ده‌رخته‌ک که

= واته: شه‌وانی پروایان هیناره و، شه‌وانه‌ی یه‌هودین و صابئین و مه‌سیحین و مه‌جوسن و بت په‌رسته‌ن.)

به پی‌ی فیهی سوننه شه‌وانه شه‌هلی کیتابن و زۆر له‌ زانایان فتوای شه‌م راستیه‌یان داوه. له (فقه السنه/السید سابق/ج ۲/ل: ۲۹۹/ط ۱/۱۹۷۱) دا هاتوره: (هه‌یه له‌ فه‌قیه‌کان زهردهشتیه‌ت - المجوس - به شه‌هلی کیتاب ده‌زانن و نه‌سخ کراوه‌ته‌وه وه‌کو له‌ شه‌لی (کرم الله وجهه) گپراوه‌ته‌وه). هه‌روا هاتوره: (پیغه‌مبهر ﷺ) له‌ باره‌یانه‌وه ده‌فرمئ: (سنوا به‌م شه‌نه‌ أهل الکتاب). واته: یاسای شه‌هلی کیتابیان له‌گه‌لدا په‌یره‌و بکن. (ابن خزیمه) ده‌لئ: مه‌جوسه‌کان شه‌هلی کیتابن و حوکمی شه‌وان وه‌ک حوکمی شه‌هلی کیتابه‌ و، (ابو شور) و (الظاهریه) هه‌مان بو‌چوونیان هه‌یه). وه‌ شه‌ندی پروایان وایه‌ شیراهیم شه‌لکی نۆزفه‌ر بووه و ناگر په‌رست بوون، شه‌وه‌تا (مه‌د البشریه/دبلیو. ای. ویکرام/ل: ۲۵-۲۶) ناماژه به‌وه ده‌کات که (موسلمانان پروایان وایه که (نۆزفه) شه‌وری کلدانه‌کان بووه، نه‌ک (ته‌رخ) و (رتل المقبر) له‌ بابلدا. . . . وه‌ شیراهیم به‌ قسه‌ی شه‌ه‌روودی نه‌کرد که ناگر په‌رسته‌ن کاتئ فه‌رمانی پیتدا، بو‌یه خسته‌یه ناو ناگردانه‌وه). به‌ر پی‌یه به‌ر له‌ زهردهشت و شیراهیم گه‌لی دۆلی دۆزی و می‌دییه‌کان ناگریان په‌رسته‌وه. (وه‌رگپئ)

زمردهشت و زمردهشتیه‌کان

ئه‌وانی گه‌یشتونێ له دوركه‌وتنه‌وه‌ی‌اندا له بنه‌ما پاسته‌كانی رَه‌فتاری خودایی. به‌لام نه‌و ئاینه‌ی ئه‌وانی له‌سه‌ر بوون بت په‌رستی بوو له دزی‌وتین شیوه‌یدا و، دروشمه‌کانیشیان هیچ واتایه‌کی خودا په‌رستی تیدا نه‌بوو.

زه‌یوان (کاهن) و که‌شیشه‌کان و پی‌اوانی دینی سه‌ره‌تای بانگه‌وازیه‌که له بنه‌ماکانی بانگه‌وازی بیزار و نا‌ره‌حمت بوون، که سه‌ره‌تا له‌سه‌ر دامالینی رها (التجريد المطلق) و خوا په‌رستی دل و نه‌ندامه‌کان دامه‌زرابوو، نه‌ک له‌به‌ر نامۆیی نه‌و په‌یامه‌ی هیناویه‌تی، ئه‌وان پی‌اوانی زانیاری و زانست بوون، به‌لکو له‌به‌ر نه‌وه‌ی رێبازه‌کی نوێ ی هیناوه له بیروپروا و رَه‌فتار و رَه‌وشتدا، ئه‌وه‌ش به‌و واتایه‌ی دێ که پاسته‌وه‌خۆ روکنه‌کانی کۆمه‌لگای کۆن ده‌شکێنێ، تا کۆمه‌لگایه‌کی تازه له رێبازی داو له ئاماژه‌کانیدا له شوینی نه‌و دابنیت.

لێره‌دا پی‌اوانی ئاینی هه‌ولته‌کانیان چ‌رک‌ده‌وه بو‌ ده‌وره‌ دانی بانگه‌وازییه‌ تازه‌که و، له‌ناو بردنی به‌ بێ ده‌نگی و ژاوه‌ژاو، سه‌ره‌تا به‌ نه‌رمی بۆی چوون و پێیان راگه‌یاندا که بانگه‌وازیه‌که‌ت مه‌ترسی و هه‌ره‌شه‌ی هه‌یه بو‌ سه‌ر ئاسایش و ناشتی کۆمه‌لگایه‌کان، چونکه بیروباوه‌ری باوک و باپیران ده‌شیوینێ و، نه‌و دروشم و نه‌ریتانه‌ی رۆژگارێه‌کی دوور و درێژه به‌کاری دێنن به‌ نه‌فامی ده‌زانیت، وا باشتره بو‌ نه‌و و ئه‌وانیش ده‌ست به‌رداری ئه‌م بانگه‌وازییه‌ بییت.

زه‌رده‌شت ملی بو‌ داخوازیه‌کانیان که‌چ نه‌کرد، به‌لکو به‌ره‌و پروی پروپاگه‌نده و به‌لگه و به‌هانه‌کانیان بۆه پوچ کردنه‌وه و نکۆلی کردن، بۆیه ناچاربوون به‌ربه‌ست و ئاسته‌نگ له‌ نێوان نه‌و و خه‌لکدا په‌یدا بکه‌ن.

هه‌تا له‌وه‌ش دا سه‌رنه‌که‌وتن و دۆران که کێشه و مل به‌ ملانه‌که‌ی نێوان و نه‌وو ئه‌وانی گۆپی به‌ جه‌نگه‌کی ئاشکرا.

زه‌رده‌شت توانی له‌ ماوه‌ی جه‌نگه‌ دوژمنکارانه‌که‌ی له‌گه‌ڵ پی‌اوانی ئاینیدا بانگه‌وازی خۆی وه‌کو خوا (هوزا مزدا) ده‌یه‌وی ب‌خاته‌ روو، هاوکات توانی نه‌و

زهردهشت و زهردهشتیه کان

په‌ردهیه لایبات که له دیتنی پرتگای راست و تاینی حهق قه‌دهغهی ده‌کردن و، بۆی پروون کردنه‌وه که نه‌و دینه‌ی نه‌وان ده‌ستیان پیوه‌گرتوه ده‌ستکاری کراوه و گۆپراوه دووره له سروشتی ناسمان، کاهین و پیاوانی که شیش بۆیه له سه‌ر نه‌مه سورن، چونکه نه‌وان به‌ته‌نیا سوود له‌وه‌دا ده‌بینن. ته‌نیا چلئسی و ترسیان له له ده‌ستدانی پایه و ده‌سه‌لاتیان له کۆمه‌لگادا هانیان ده‌دات، که نه‌وه‌ی بۆی هینان له لایه‌ن خواوه نه‌یانه‌وئیت.

هه‌ریه‌که له (پنقدا) penvda و جریهما (grehma) که زهردهشت به‌دوو پروو، دوو پروین وه‌سفیان ده‌کات و به‌دوو پروو ناویان ده‌بات، که نالای نه‌یاری و به‌ره‌ه‌ستکاریان هه‌لگرت، (پنقدا) له‌به‌ر ناستی به‌رزی پایه‌ی له کۆمه‌لگادا له هه‌مووان زیاتر دژ بوو به‌بانگه‌وازی و زانیاریه‌کانی زهردهشت، بۆیه نامۆژگاری ده‌سه‌لاتدارانی کرد به‌شار به‌ده‌ر کردن و، ناواره کردنی بۆ پاراستن و چه‌پاله‌دانی بیروپروای خه‌لک.

به‌وه‌ده‌رنانی زهردهشت له زیدی له دایک بوون، زهردهشت نا ئومئید بوو له‌وه‌ی که خه‌لکی بانگه‌وازیه‌که‌ی په‌سه‌ند بکه‌ن، جا به‌دلی شکار و چاوی پپر له فرمیتسک و نه‌شک مال ناوایی له‌نیشتمان کرد و، به‌ناو شار و گونده‌کاندا ده‌گه‌را، به‌وه‌ ناوی پۆیشتبوو که بانگه‌وازی که‌رو درۆزنه و، تیک ده‌ری پیزی کۆمه‌له و جنیو به‌خواکان ده‌دا و، په‌رستنیان به‌گه‌وجی و نه‌زانی داده‌نئ، که‌س نه‌یده‌وئیرا پیشوازی لی بکات و گوئی لی بگری جا ده‌رگاکان به‌پرویدا داخرا.

زهردهشت له بانگه‌وازی کردنی گه‌له‌که‌ی بی ماندوو بوون به‌رده‌وام بوو، که خوئین گه‌رمی و دلنیا‌یه‌کی ره‌گ داکو‌تاو به‌سه‌رخستنی نه‌وو دینه‌که‌ی له لایه‌ن خواوه هانی ده‌دا و، پۆژ و مانگی تی ده‌په‌راند و مژده‌ی خیر و چاکه‌ی دنیا و په‌سالنی به‌خه‌لک ده‌دا، هه‌یج که‌سیکی نه‌یینی گوئی بۆ بگری و، هه‌یج دل‌ه‌کی نه‌یینی بپروای پس به‌ئینیت، پۆژیک پاوه‌ستا و به‌پارانه‌وه‌یه‌کی جوان له په‌روه‌دگاری نزی کرد، که حالته‌ی خۆی تیدا باس ده‌کات:

(ئه‌ی خوای من بۆ لای کێ پابکهم و، بۆ کام شار و ولات بپۆم. پیاوه ماقول و گه‌وره‌کان لێم ته‌کیونه‌وه و، خه‌لکی په‌شۆکیش گوێی به‌ قسه‌کان نادات، هه‌تا ئه‌و بوختان که‌ره کاربه‌سته درۆزن و فیلبازانه له ولاتدا، پێنومان بکه‌ چون په‌زامه‌ندی تۆ وه‌ریگرم، چون به‌ پێنومایی تۆ زه‌فه‌ر ببه‌م، من نه‌ینی بێ هیوا بوونی خۆم ده‌زانم، هۆی سه‌رنه‌که‌وتنی هه‌وله‌کانم په‌ی پێ ده‌به‌م، من پیاوه‌کی هه‌ژارم، که‌م که‌س گوێم بۆ ده‌گرێ، خوای چاکه‌ له تۆ ده‌پارێمه‌وه، په‌وانه‌ که‌ری پووناکی، سه‌کالا و هاوار بۆ تۆ دێنم، یارمه‌تی و سه‌رکه‌وتنم پێ بده، وه‌ک چون هاوڕێ یاریده‌ی هاوڕێ ده‌دات تۆش یاریده‌م بده و، پێگای راستم نیشان بده که‌ ده‌بێ به‌ هۆی به‌ده‌ست هێنانی بیرکردنه‌وه‌ی ساغ.

په‌ره‌ردگارم که‌ی سپێده‌ی پێنومایی و پووناکی بۆ ته‌م دنیايه‌ هه‌لئێ له‌ پێگای ئه‌و زانیاریانه‌ته‌وه که‌ ده‌بنه‌ هۆی پزگاری؟ له‌ کوین نه‌وانه‌ی له‌وانه‌ به‌ ئه‌و زانیاریانه‌ به‌ختیارییان پێ بدات؟ ئه‌ی خوای من هه‌موو متمانه‌م به‌ تۆیه‌ تۆ یارمه‌تیم بده بۆ سه‌رکه‌وتنی په‌یامه‌که‌ت، یارمه‌تیم بده بۆ نه‌مجامدانی ئه‌وه‌ی فه‌رمانت پێی کردوم).

حه‌وت جاران له‌ ماوه‌ی بانگه‌وازیدا سه‌روش بۆ زه‌رده‌شت دا به‌زی که‌ له‌ سه‌رچاوه‌ ئیسلامیه‌کاندا به‌ (حه‌وت ناخافتنه‌کان - المخاطبات السبع) ناویان هاتوه‌، له‌ سه‌رچاوه‌ی نوێدا به‌ (حه‌وت خه‌ونه‌کان - الرؤى السبع) ناوی هاتوه‌. ئه‌م هه‌وت ناخاوتنه‌ کۆمه‌له‌ زانست و زانیارییه‌کیان به‌ دوا‌ی یه‌کدا تێدا بوو سه‌باره‌ت به‌ فه‌رزه‌کان و سه‌روننه‌ته‌کان و سه‌زاکان پۆژی په‌سلان و ئه‌وه‌ی له‌ ناویدا به‌ هه‌ره‌کانی به‌هه‌شت و دۆزه‌خ و شتی تر، وه‌ له‌ ناخافتنی دوا‌ییدا په‌یامه‌که‌ ته‌واو بوو سه‌روشی پچرا^١.

^١ شایانی باسه‌ وه‌ی و سه‌روش دوو جۆزه‌، سه‌روشی مه‌نه‌ه‌جی که‌ یاسا و ده‌ستوری تێدا به‌ وه‌ سه‌روشی تاییه‌تی و پێنوما و کۆمه‌کی که‌ به‌رده‌وام تا مردن له‌ پێغه‌مبه‌ر جیانا بێته‌وه، بۆ نه‌ونه‌ موسا به‌ر =

زمردهشت و زمردهشتیه کان

زمردهشت هرچی وه‌چی بوو که له لایهن خواوه پیی گه‌یشتبوو له (۱۰) ساله‌ی تمه‌نی بانگه‌وازی‌دا پیی گه‌یشت. وه‌کو شه‌رستانی گپ‌راویه‌وه فریشته‌کانی خوا بۆیان هه‌لده‌گرت و، هه‌مووی له وه‌رزی زستاندا له باشوری خۆرئاوای ئیژاندا ته‌واو بوو، له کاتی هاویندا زمردهشت هه‌موو سالی به‌و وولاتدا ده‌سوراپیه‌وه مژده‌ی په‌یامه‌که‌ی به‌ گه‌له‌که‌ی ده‌دا و، وه‌رزی زستانی له زیدی خۆیدا له ناو ژن و مندالی خۆی دا به‌سه‌ر ده‌برد.

به‌ درێژایی (۱۰) سال کەس برۆای پی نه‌هینا، له سالی یانزه‌مدا پی‌شپرو‌ی پیتنومایی له ئاسۆدا ده‌رکه‌وت و، هه‌م مژده‌کانی په‌سه‌ند کردنی ئاین لای خه‌لک، په‌که‌م که‌س که برۆای به بانگه‌وازه‌که‌ی هینا ئامۆزای بوو به ناوی (میتیوما metyomah) دوو سال رابرد که‌سی تر برۆای نه‌هینا، به‌لام له تیکۆشاندا به‌رده‌وام بوو، ویست و وره‌ی کز و لاواز نه‌بوو.

کاتی زمردهشت تمه‌نی گه‌یشته (۴۲) سالی په‌یامه‌که‌ی ته‌واو بوو، له‌وه کاته‌دا خوا ده‌ستوری پی دا برواته لای شای ئیژان (گشتاسب)^۱ که پایته‌خته‌که‌ی

= له وه‌رگرتنی تابلۆکانی ته‌ورات و دۆای ئهم تابلۆیان‌ه‌ش له وه‌چی دانه‌پراوه. (وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَابَ وَفِي نُسُخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ) (۱۵۴) وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِمِيقَاتِنَا . . .) (الاعراف/۱۵۴-۱۵۵). واته: کاتی موسا تورپه‌ی هیتور بۆوه تابلۆکانی ده‌ستدایه و له ناو نووسراوه‌که‌دا پیتنوما و به‌زه‌ی هه‌بوو بۆ نه‌وانه‌ی له په‌روه‌ردگاریان ده‌ترسن. موسا هفتا پیاوی له گه‌له‌که‌ی هه‌لبۆارد بۆ ژوانی نیتمه. . . . (وه‌رگپ)

^۱ عه‌لللامه‌ مه‌سه‌عود محمدی خوا لیتی خۆش بی له (لسان‌کرد) دا له‌سه‌ر وشه‌ی (گشتاسب) ده‌نوس: (لیژده‌دا ناوی تری میدی هه‌یه که له‌گه‌ل ئه‌و ناوانه‌ وه‌کو په‌که له نافیستا دا هاتوون له‌وانه‌ ناوی (گشتاسب kushtaspi) که له نووسراوه‌ بزماریه‌کانی هه‌ندێ نارچه‌ی ناسیای بچوک‌دا دۆژراونه‌توه و، له شای ناشوره‌وه (تیکلات بلیسه‌ر) هوه‌ ماوه‌ته‌وه که په‌یوه‌ندی به سالی (۸۵۴ پ. ز) وه‌ هه‌یه. نه‌مه‌ هه‌مان ناوی (قستاسب - گشتاسب) ه که پارێزهری نافیستا ناساندویه‌تی و، ده‌یداته پال (۷ پ. ز) که‌سانی تریش ناساندویه‌نه له هخامنشینه‌کانی دۆایی له‌وانه‌ داریوش که له نیتوان (۲۱-۴۸۵ پ. ز) دا حوکی کردوه. (لسان‌کرد/۲۱). وه‌ ناویراو له (۲۷ ل) ی هه‌مان کتیبدا ده‌نوسێ ئهم وشه‌یه (قستاسب) که گۆراوه به (گشتاسب) له زمانی فارسیدا نییه. (وه‌رگپ)

(بلخ) بوو، بانگیشه بکات بۆ ئایینی خودا. پره‌نگه کارزانی ئەم کاره دواى ئەوهى بانگه‌وازیه که ماوه‌یه‌ی نکۆلی لى کرا بۆ سروشتى ئەرك پى سپاردنى خواىی (ته‌کلیف خواىی) بگه‌رپتته‌وه، ئەوه‌ش پى‌ویستی به‌ جوژیکى تايه‌ته‌ی خه‌لکه که هزر و په‌ی پى بردنى کاملیان هه‌بى، که بتوانن بچنه ناو بنج و بناوانیه‌وه و به‌ مه‌به‌سته دورو نزیکه‌کانى بگهن^۱ ئەم جوژه که‌سانه له‌ سه‌رده‌مى زهردهشتدا ته‌نیا له‌گه‌ل پاشایه‌که و ده‌سته‌که‌ی و زانایانى ده‌وره‌که‌ی دا کوژدنه‌وه‌ی په‌یدا کرد، ئەوانه کاتى توانیان شان بده‌نه به‌ر داخوازیه‌کانى ئەرکه پى سپی‌راوه‌کانى خواىی به‌ هه‌ر دوو به‌شه‌کانیه‌وه بپروایى و، په‌فتارى و، ئەوانه‌ی له‌ هزر و زانست و زانیندا له‌ خوار ناستى ئەواندا بوون به‌ هۆى فیر بوون له‌وانه‌وه، یان لاسایى کردنه‌وه‌ی ئەوان شوپیان که‌وتن.

زهردهشت هه‌ر که‌ گه‌یشته شاگشتاسب کتیبى ئافیستای که‌ به‌ سروش (الوحى) پى گه‌یشتبوو پيشان دا، پوخته‌ی رو‌نکردنه‌وه‌ی په‌یامه‌که‌ی که‌ پيشکه‌شى کرد به‌ر له‌م ئاخاوتنه‌یدا کورت ده‌کاته‌وه: (من پیغه‌مبه‌رى خوام بۆ لای تو هاتووم، په‌روه‌دگارى عیززه‌تمه‌ند داواى لى کردویت ئاینى ئەو په‌سه‌ند بکه‌یت، بۆ تو جوان نییه‌ بى ئاین بیست و، جوان نییه‌ مولکه‌که‌شت بى شه‌ریعه‌ته‌کى خواىی بیست). پاشان ئەوه‌نده‌ی توانى کتیبى بۆ پاشا و ده‌سته‌که‌ی و زۆر له‌ زانایانى ولات خوینده‌وه تا ناوه‌رۆکى مه‌به‌ستى په‌یامه‌که‌یان حالى بکات، پادشا زۆر به‌ دللى بوو، کارى تى کرد و، هه‌ر که‌س تى ده‌پروانى هه‌ستى به‌و مه‌ترسیانه ده‌کرد که هه‌ره‌شه له‌ ئەوو به‌رژه‌وه‌ندى ئەو ده‌کرد، پاشان پلان و

^۱ ئەم به‌رپى کردنه له‌ ته‌مه‌نى بانگه‌وازیدا وه‌کو قۆناغى به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رانى تریشدا هاتوه و، تا دواى ئەم ته‌مه‌نه‌ ده‌رئه‌که‌وتوون وه‌ک موسا (ع) که (۱۰) ساڵ لای شو‌عه‌یب ده‌مینیتمه‌وه و شوانى ده‌کات. یان پیغه‌مبه‌رمان (عمد - صلی الله علیه وسلم) دواى (۱۰) ساڵ له‌ ته‌مه‌نى بانگه‌وازیه‌که‌ی ده‌رکه‌وتن و جو‌له‌ی ده‌رده‌که‌وتى و، ده‌ست به‌کار ده‌بى بۆ تیکۆشان و خه‌بات و دروست کردنى کیانیکی سیاسى و ده‌وله‌ت، ئەمه‌ش دواى کوچه‌که‌ی بۆ شارى مه‌دینه. (وه‌رگێتر)

نه‌خسه کی‌شرا بۆ دروست کردنی ئاسته‌نگ له نیوان زهردهشت و نیوان پاشا و خه‌لک و دینی نویدا، کۆتایی به‌وه هات که شا به رقه‌وه زیندانی بکات.

خودا ویستی ئایینی خۆی له رینگایه‌که‌وه سه‌رخات که دوژمنه‌کانی په‌ی پێ نه‌به‌ن. پادشا گشتاسپ نه‌سپه‌کی ره‌شی هه‌بوو، زۆر پێ ده‌کرایه‌وه، رۆژی له رۆژان که زهردهشتی تیدا زیندانی کرابوو، مه‌یته‌ری نه‌سپه‌که‌ چووه‌ ناخوهره‌ و، شته‌کی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ی بینی که شتی وا رووی نه‌دابێ و نه‌بینرا بێ و، بینی په‌له‌کانی نه‌سپه‌که‌ چوونه‌ ناو یه‌ک و، چوونه‌ ناو سه‌کیه‌وه‌ و، ته‌نیا لا‌کانی یان به‌ده‌ره‌وه‌ ماوه‌.

دۆخی نه‌سپه‌که‌ نوژدار و دکتۆر و دانایانی ولات سه‌رسو‌رماو کرد و هه‌یج هۆیه‌کی دیاریان نه‌بینی بۆ ئه‌م نه‌خۆشیه‌، له‌ چاره‌کردنی دا ده‌سته‌ وه‌ستان مان، له‌ گرتوخانه‌که‌دا زهردهشت رووداوه‌که‌ی بیست، هه‌وائی به‌ شادا که ئه‌و توانای چاره‌کردنی ئه‌م نه‌خۆشیه‌ی هه‌یه‌ له‌ نه‌سپه‌ خۆشه‌ویسته‌که‌یدا، که ئه‌م رینگایه‌ی چاره‌ی پێ ده‌کات به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر راستی ئه‌وو، راستی ئه‌و که‌سه‌ی هه‌وائی پێ راگه‌یانوووه‌.

زهردهشت به‌ ئه‌وه‌نده‌ش وازی نه‌هه‌تتا به‌لکو مل که‌چ بوونی بۆ ووشه‌ی حه‌ق و بر‌وا کردن به‌وه‌ی هه‌یناویه‌ له‌ لایه‌ن خواوه‌ به‌ مه‌رجی دانا، نه‌گه‌ر ئه‌و له‌ په‌روه‌ردگاری پاراپه‌وه‌ و په‌له‌کانی نه‌سپه‌که‌ی له‌ ناو سه‌ک ده‌ره‌هه‌تیاوه‌. پاشاش به‌لێنی دا به‌ وه‌رگرتنی ئاینه‌که‌ و به‌رگری لێ کردنی و، کارکردن بۆ بلاو کردنه‌وه‌ی نه‌گه‌ر ئه‌و بتوانێ شیفای نه‌سپه‌که‌ی بدات، زهردهشت به‌ پارانه‌وه‌ و خۆ به‌ که‌م زانی په‌وه‌ رووی کرده‌ په‌روه‌ردگاری و، ئه‌ویش گورج په‌سه‌ندی کرد و، گه‌یرای کرد و، په‌له‌کانی نه‌سپه‌که‌ هاتنه‌وه‌ ده‌رو، چوونه‌وه‌ شوینی ناسایی خۆیانه‌وه‌.

پادشا ملی بۆ به‌لگه‌ و په‌رجووی خوایی که‌چ کرد، به‌لام داوای له‌ زهردهشت کرد موعجیزه‌ و به‌لگه‌یه‌کی پیشان بدات که راستی پتغه‌مه‌برایه‌تی ئه‌و به‌سه‌لمی‌تی و، بێگومان له‌به‌رچاوی هه‌موان نه‌مه‌ روویدا و، گورج له‌ هه‌وشه‌دا کۆمه‌لێ فریشته‌ له‌ شیوه‌ی ته‌سپ سوار ده‌رکه‌وتن به‌رگی سه‌وزیان کردبوه‌ به‌رو، خۆیان پێ

چەك كردهبوو، شا زۆر لهو سوار چاكانه ترسا، هه‌بوو غه‌ره‌ت گرتی و لیبان نزیك بۆوه، و لهو كاته كهوتنه قسه له گه‌لیاندا كه ناوه‌پۆكه‌كه‌ی ئه‌وه‌یه: (ئهم ئه‌سپ سوارانه‌هه‌ هاتون زیانتان لی‌ بدهن، به‌لكو هاتون مژده به تهمهن درێژی ئه‌وه‌ ده‌ده‌ن و له‌ ئاینده‌دا خوا زۆر به‌هره‌ی پێ ده‌به‌خشی و، ده‌وله‌ته‌كه‌شی به‌هێز و سه‌ر بلنسد ده‌مینیته‌وه‌ تا به‌رده‌وام بێ له‌سه‌ر ده‌ست گرتن به‌ ئاینی خوداوه، به‌لام ئه‌گه‌ر گومرا بوو یان تاوان و فی‌ل و سه‌خته‌یی و خو به‌ زلزانی كردو، له‌ دین پاشگه‌ز بۆوه، یان دلسۆز نه‌بوو له‌ بلاوكردنه‌وه‌ی ئایندا، ئه‌وه‌ كو‌تایی به‌ ژسانی دێ و، له‌ كاره‌كه‌یدا ئابرووی ده‌چێ و ده‌وله‌ته‌كه‌شی زوو وێران ده‌بێ و ده‌پوخیت پادشا بپروای به‌ خواو شه‌ریعه‌ته‌كه‌ی بۆ خه‌لك هینا و، بپروای به‌ زمردهشت هینا كه‌ په‌وانه‌ كراو په‌یامبه‌ره‌ و، ئه‌نجا بانگی خه‌زانه‌كه‌ی كرد بۆ پڕوا هینان و، بپروای هینا، ئه‌نجا بانگی داروده‌سته‌كه‌ی كرد ئه‌وانیش پڕوایان هینا و، له‌وانه‌ش ئینفندیاری بپروای و، فراسه‌سترای وه‌زیری یه‌كه‌می و، جامسپیتی دانا.

هه‌ر كه‌ هه‌والی پڕوا هینانی پادشا و داروده‌سته‌كه‌ی و هاتنیان بۆ ناو ئاینی نوێ و، واز هینانیان له‌ بت په‌رستی بلاو بۆوه خه‌لكی له‌ وولات به‌ په‌له‌ هاتنه‌ ناو ئاینه‌وه‌ وه‌ك په‌یره‌وی كردن له‌ پادشا و، پیاوه‌ تایبه‌ته‌كانی له‌ زانایان و فه‌یله‌سوفان.

ئاڤیستا (الابتساق) له‌ شیوه‌ی دوا‌ییدا له‌ باره‌ی شاگستاسپ قسه‌ ده‌كات كه‌ (پایه‌ی شه‌ریعه‌تی خوا و یارمه‌تی ده‌ری گه‌وره‌ی ئه‌وه‌ بوو، هاو‌پێ‌تی چاك و، ده‌ستی راست و، یارمه‌تی ده‌ری پاكو بوو)، ئه‌مه‌ش كاریگه‌ری له‌ به‌رزكردنه‌وه‌ی دۆخی ئاین دا، ستایشی به‌ گوێزه‌ی شایان بوون به‌ ئه‌وه‌ كرده‌وه‌ و، بۆ نمونه‌ له‌ (ئه‌لیسنا) دا هاتوه‌:

(ئهم پادشایه‌ بووه‌ ده‌ستی راست بۆ ئاینی خوا و، ئه‌وه‌ ئاینه‌كه‌ی له‌ كو‌ت و زنجیر رزگار كرد و ئاین به‌ر له‌ ئه‌وه‌ هه‌یچ یارمه‌تی ده‌رو سه‌رخه‌ریکی نه‌بوو، ئه‌وه‌ یاریده‌ی داو سه‌ری خست، ئاین شكۆی نه‌بوو له‌ ناو خه‌لكدا ئه‌وه‌ شكۆداری كرد و، پایه‌ و شوینه‌کی به‌رز و گه‌وره‌ی پێدا).

هر له و کاتوه دان به ئاینه که نرا وهک ئاینهکی رهسی بو دهولت، دهسهلاتی راستهقینه بو ئاین هاته جی و، ناقیستا کرا به سهراوهی سهرهکی شهریعت و یاسادانان له تهواری کۆمه‌لگادا و، بوه تهوهری جوولهی خه‌لک له ژیاندا، به تهواری چین و تویره‌کانیانهوه و، زانایانی هاندا به دهرس وتنهوه و، راقه کردن و لیکدانهوهی کاروباره‌کانی ئاین. به‌لام پاراستنی کتیبه‌که له لادان و گۆرین و خراب حالی کردن و لیک دانهوه، کۆمه‌لج له یاسازان و فقیهه‌کان پیوهی هه‌لسان و، باره‌گیان له پرستگایه‌کی (نیسته‌خر) دانا.

(کۆتایی زهردهشت)

زهردهشت له و ماوه‌یهی، که دان به ئاین دا هینرا که دهستوری ولاتی ئیرانی کۆن بی له تهواری ناوچه‌کانی ولاندا، وه‌کو مامۆستا و راقه که‌ری بو سروشی خوا نهو سالانه‌ی به‌ری کرد و، خه‌لکی بانگیشه ده‌کرد بو دهست گرتن به رینومایی خوایی و، گویره‌لیکردنی تهواری نهوهی هیناویه‌تی بۆیان، له کاتی‌دا جه‌نگ له نیوان نهوان و تورانیه‌کاندا سه‌ری هه‌لدا، زهردهشت گه‌یشتبوه ته‌مه‌نی که وای لی بکات له یه‌کی له پرستگاکانی به‌لخی پایته‌ختدا بو خوا پرستی لی به‌ری.

شه‌ر له‌گه‌ل تورانیه‌کان به‌رده‌وام نوێ ده‌بۆوه، زهردهشت له کاتی لاویدا له یه‌کی له و شه‌رانه‌دا به‌شداری کرد و، له‌سه‌رده‌می شاگستاسپدا وه‌ک رابردو شه‌ر پرویدایه‌وه، به‌لام له‌م شه‌رده‌دا توانیان به‌سه‌رکردایه‌تی نه‌رجاسپ (arjasp) سوپای فارسی له‌چهند شه‌رنکدا تیک بشکینن، که هه‌موو جار پایته‌خته‌که ده‌ست به‌سه‌ر ده‌کرا.

له کاتی په‌لاماری داگیرکه‌رانی کاول که‌ردا له شه‌قامه‌کانی شاردا، زهردهشت وه‌ک خۆی وابوو له پرستگادا نویره‌ی ده‌کرد، سی که‌س له سوپاکه له

¹ تورانیه‌کان: (تورکه‌کان). (وه‌رگیز)

زهردهشت و زهردهشتیه کان

پهرستگاه‌ها به‌لام هاتنه سدری نه‌ترسا و نارپه‌حدت نه‌بوو، به‌لکو به‌خیر هاتنی له شه‌هید بوون کرد و، شمشیره‌که‌ی به‌رهو پرووی دوزمن هه‌لکیتسا و، بابای تورانی که ناوی له سهرچاره‌کانی په‌هله‌ویدا به‌ تورباداتور (turbaratur) هاتووہ یان توری براترایچ (bratraresh) چروه پینشی و شمشیره‌که‌ی لیدا به‌ خیرایی و، پیری پیغه‌مبهر به‌رگی نه‌گرت، گورج گیانی سپارد.

زهردهشت به‌پیی سالتنامه‌ی نوی که له ناو زهردهشتیه‌کانی هیند و نیرانی نوی کاری پی ده‌کری، له رۆژی (۱۱) سالی (۴۸) ی بانگه‌وازیه‌که‌یدا کوژرا، که ده‌کاته ریکه‌وتی (مانگی مایۆ سالی (۵۸۳ پ.ز)، له ته‌مه‌نیکدا که مه‌جوسی هیند له‌م چاخه‌دا به (۷۷) سال و چل رۆژ ده‌یغه‌ملینن.

شاکستاسپ له کاتی گیرانی پایته‌خته‌که‌ی به‌ ده‌ستی داگیرکه‌ران، له شاری سیستان (seistitan) بوو، هه‌ر که هه‌والی شه‌هید بوونی زهردهشتی پی گه‌یشت نیگه‌ران بوو، سویندی خوارد له‌سهر خستنی ناین و پته‌و کردنی، تا له ژیاندا مابن، پاشان هه‌کیم جاماسفی کرده سهرپه‌رشتکار، که هه‌واری و قوتابی نزیکسی زهردهشت بوو، له هه‌مووان زیاتر له فیه‌قی زهردهشت شاره‌زا بوو، وه بو رابه‌رایه‌تی پوحی له بری زهردهشت له ولاتدا وه‌رگرت و بوه‌جینشینی، کاری پاقه کردن و لیکدانه‌وه و، پاراستنی ناڤیستا به‌و سپیتر بوو^۱

^۱ ناڤیستا شهرحی بو کراوه به ناوی زه‌ند.

لای نه‌نریاز له (تۆسته) وه هاتووہ واته (بنچینه) و لای بارشولۆمی ناویستازان به‌شی کوتایه‌که‌ی (ناڤیستا) مانای په‌نا هه‌لده‌گریان کۆمه‌ک. به‌و پییه ناڤیستا به‌ مانای زانین یان کۆمه‌کی دیت. له په‌هله‌ویدا بووه به (ته‌قستاک - ته‌پستاک) (پروانه فده‌هنگی نیرین قه‌ج/محمدامین هه‌ورامی). وه له کتیبی (أمارة به‌دینان/صدیق الدملوجی) دا هاتووہ: هه‌موو کورده‌کان که‌می نه‌بی چوو‌نه نار نابینی زهردهشتیه‌وه، تا نیسلام هات خۆره‌لات و خۆرناوای گرتوه، ته‌نیا نیزیديه‌کان نه‌بی.

به نندی دووهم:

بنه ماکانی ناین

گهلانی ناری کۆن له هیند و فارسدا به خوای گهوره یان ووتوو، واته پرووناسکی و رۆشنایی، لهو ماوه یه دا که دوور نه بووه لهو کاتهی سروش بۆ زهردهشت دابهزی بوو، هه مان ناو به دیارده سروشتیه جیاکان و بته کان دهوترا، کاتی زهردهشت به پیغه مبهر و پهوانه کراو ههلبژیرا بۆ تاییه تانی گه له کهی ناوی حهقیقی خودای پسی دان که (نههورا مزدا) یه و خوای راسته قینهیه^۱.

ناوه که له بنه مای زمانه وانیه کۆنه کهیدا بۆ پیغه مبهره کهیان نامۆ و تازه نییه، به لکو له تیران ناو هۆزه کانی ناریدا هه بووه له تیراندا، له گه ل جیاوازی یه کی کهم له پسته کاندای که گوئی پسی نادریت، پیش خستن و دواخستنی دوو بره گه کانی ناوه که مانا و واتای زمانه وانیه کهی ناگۆرپی، هه تا میدیه کان له یه کچی له بره گه کانی دا (مزدا) ناوی (مازداکا mardaka) دروست ده کهن که تا دواي (۷۱۵ پ.ز) له ناویاندا به کار هاتوو.

^۱ جان ناس له کتیبی (تاریخ جامع ادیان/ترجمه / علی اصغر حکمت/ل ۳۰۶) دا ده لئ: (زهردهشت به پروونی باسی کردووئه نمو (دیوه) ی تورانیه کان ده پهرستن هه م مغان روحی چه په ل و زیانبه خشه و هه ردهم له گه ل روحی خیر و به سودا له جهنگدایه و، نمو باوکانی درۆ کردن له گه ل روحه پاکه کاندای فریو دانیان و، نمو ان چاوگی شهرو خرابه و، نمو ان مروژ له پهرستنی ناهورا مزدا قه دهغه ده کهن). بهو پیغه پهرستنی دوو خوایی له ناو گه لی ناریدا باو بووه، شهیتان (نه ره یه ن) پیروژ سهیر کراوه، نه مهش له گه ل پهرستنی بت و دیارده ی سروشتیدا.

دوور نیه نمو نامۆژگاریه ی نیراهیم (ع) ناراسته ی باوکی ده کات (يَا اَبْتَ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ لَشَّيْطَانَ...) مه بهست له پهرستنی راسته قینه بی نه ک گوپرایه لی بۆ شهیتان. (خوازا ناتره). نيمرۆش لای یزیدیه کان شهیتان به پیروژ راگرتن هه رماوه. (وه رگیتی)

زهردهشت و زهردهشتیه‌کان

ئەو شتە نوێیە ی زهردهشت هینای رینوینی ئەو بوو بۆ خۆی تاقانە، کە بە تەنیا دروست کردن و بەدیھێنانی کردووە هاوشێوە، وینە ی نییە، سێفەتی دامالین (التجريدیه) تەنیا ئەو بوو لە برواکانی بت پەرستی گەلی مادد و فارسیدا باو نەبوو.

کارە کە لای فارس سنوری خواناسی ناسایی دەبەزینێ، تا دەگاتە ناستی پە ی پێ بردنی قول بۆ حەقیقەتی ئولوهییەتی ئەو، کە وای لێ کردن بگەنە ئەو کە ئەو خۆیە تەنیا هی ئەوان نییە، یان هەر تەنیا هی خەلک نییە بەلگۆ خۆی هەموو کەسە و خۆی هەموو جیھانە، ئەمەش سەیر نییە ئاشوریەکان بەر لەوان خۆیان بە ئەسارامازاس ناو بردووە (assaramasaz). ئەو خۆیە لە پێک هاتندا هاوواتای (ئەهورا مزدا) یە کە مانای (خۆی تاک و تەنیا و کارزان) دەبەخشێ و، کە هەمان واتای هەدیە کە ئاریەکان پێناسەیان بۆ کردووە^۱.

زۆر لە میژوو نوسە زهردهشتیه‌کان بۆ ئەو دەچن کە ناوی (ئەهورا مزدا) لە ووشەدا وینە و هاوواتای نییە و، داھینراوی زهردهشتیه و، ناچار بوو ناوێکی ئاوا دا بێنێ کە لە ناوی خواکانی ئەوان جیا بێ کە لە ناو و کردووەدا لە خۆیان چواندوون. وەلام دانەوێ راستەوخۆ بۆ بۆچوونی ئەوان، بوونی ئەم ناو بوو بەر لە پەوانە کردنی زهردهشتدا و، خەلکی - وەک پێشتر زانیمان - بە پیتی جیاوازی برپا و جیاوازی زمانیان ناسیوانە و، لە قسە پێ کردندا لێک تزیك بوو و، لە واتادا وەکو یەك بوو، وە لە سێفاتی شیدا و، سەریاری بەلگە ئاشکرای لەو دەدا کە خودا تاک و گەورە و بەرزە.

^۱ وەک لە (المنجد فی الاسلام) و سەرچاوەی تردا هاتووە ئاشوریەکان گەلەکی سامین (٢٠٠٠ پ. ز) لە دۆلی دوزیدا نیشته‌جێ بوون و، ماوێ (١٠) سەدە حوکمی دنیایان کردووە، دەسەلاتیان بەسەر دۆلی دوزی و کلدانی و ماد و بەنۆئیسرا ئیلیه‌کاندا گرتووە، دوایی گەلی ماد و بابلیه‌کان، یان ماد بە تەنیا لە (٦١٢-٦١٠ پ. ز) لە ناویان بردووە وە لە (سفر الأشعیاء) دا نامازە بەم جەنگە کراوە: (ها أنا أثير عليهم الماديين.) ١٨/٣.

پروانە (اليهود فی القرآن) و (المنجد فی الاعلام) (کوررد و کوردستان/نارشاك سافراستیان). (وەرگێت)

ووشه‌ی (الله) له زمانی نایستای کۆندا له سێ ووشه پێک دێ (ناهو) و (را) و (مزدا). که به تهنایی و لیکدراوی واتاکه‌یان سێ مانا ده‌دات (من - له نارادا - کردگار). ئهم سێ ووشانه ناتوانی و ئاسان نییه بیانگێژینهوه سه‌ریه‌ک و پێکیان بینین، نه‌ک له‌بهر نادیاریه‌که‌ی له‌ نسوێ فارسیدا، به‌لگه‌ له‌بهرئه‌وه‌ی سێ ووشه‌کان ناوه‌ڕۆکی قسه‌ پێ ده‌ده‌ن به‌ ده‌سته‌وه‌، به‌لام به‌سه‌ریه‌که‌وه‌ هیچ ناوی نابه‌خشن له‌ کاتی وه‌رگێژانیانداو، ناویک نادات که ئاماژه‌یه‌کی بابه‌تی زاراوه‌یی ئاماژه‌ی بۆ بکات.

که‌واته‌ سێ ووشه‌کان له‌ بنه‌ره‌تی کۆنیدا یه‌ک په‌یف و ووشه‌ بووه‌ و، وه‌کو دیاره‌ له‌ دوره‌وه‌ مانای شه‌هاده‌ی (لا إله إلا الله - جگه‌ له‌خودا هیچ په‌رستراویک شایه‌نی په‌رستن نیه‌) ده‌دات به‌ ده‌سته‌وه‌ که‌ له‌ بیرو به‌روای ئیسلامیدا هه‌یه‌، به‌لگه‌شه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ (تقدیری مانای (الشهاده‌) بریتیه‌ له‌ (موجود)، واته‌: (انا موجود) به‌ ته‌واوی نه‌فی هه‌ر بونیکی جگه‌ له‌ بوونی خوای گه‌وره‌ ده‌کات به‌ بی سنوری و، له‌ هه‌مان کاتدا تاکه‌ سه‌لمانندی بوونی زاتی به‌رزی ئه‌وه‌.

پێکهاته‌ی ووشه‌که‌ له‌ فارسی کۆنیشدا له‌وه‌ نزیکه‌ و، به‌ پوختی ئاماژه‌ بۆ خودی تا‌قانه‌یی تهنایی ئه‌و ده‌کات له‌ بوونی زاتیدا، هه‌موو بونه‌کی تری جگه‌ له‌ بوونی ئه‌و بونه‌کی بابه‌تی هه‌یه‌ و لاده‌چیت و، تهنیا ئه‌و بوونی پاسته‌قینه‌ی سه‌ریه‌خۆی ده‌بی‌ت. هه‌ر چۆنه‌ک بێ په‌یوه‌ست کردنی بوونی په‌های خوای گه‌وره‌ به‌ (من الأنا) وه‌ له‌ زه‌رده‌شتی یه‌ت و ئیسلامدا، بونه‌کی زانستی به‌ بوونه‌که‌ ده‌دات به‌و مانایه‌ی (منی - الأنیه) به‌ شیوه‌یه‌کی زانستی به‌ بوونی په‌هاوه‌ به‌ند بووه‌، که‌ مانای بوونی ئه‌وی لێ کرد که‌ له‌ نارادا بێ و، زانراو و ناسراو بێ و، مه‌به‌ستی پاسته‌قینه‌ش له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌وه‌ مل که‌چ نه‌کردنی خوای گه‌وره‌یه‌ بۆ بپاره‌کانی هزری پروت.

وه‌ له‌ بیروباوه‌ری زه‌رده‌شتیدا - وه‌ک دوا‌یی ده‌بینین - هزری مرۆفایه‌تی ناتوانی په‌ی به‌ حه‌قیقه‌تی خوای به‌رز بیات و، ئه‌ندیشه‌ ناتوانی وینه‌ی بکات و،

گه‌بشتنیش به ناشنا بوون به نه‌ینی حقیقه‌تی خوده‌کهی ته‌گهر نابیی و، هیچ هزره‌کی هۆشیار و فامیده نایتوانی، هه‌موو شه‌وی که ده‌توانری شه‌و سیفه‌تانه‌ن که خۆی پی وه‌سف کردوو و ناوبردوو، که شه‌م سیفه‌تانه‌ن له‌ برۆای نیسلامدا به‌ ناوو سیفه‌ته‌ ته‌واو و شیاوه‌کانی شایسته‌ به‌ خۆای گه‌وره‌ ناسراون.

خودا: ناوه‌کان و سیفه‌ته‌کان:

زۆر شتی ره‌چار کراو حوکم ده‌دات له‌ پیناسه‌ کردنی خۆای گه‌وره‌ به‌ خودی خۆی بۆ خه‌لک، گرن‌گترین و ده‌رکه‌وتوترینی شه‌و شته‌ ره‌چار کراوانه‌ تایبه‌ته‌ندی سروشه‌ به‌ خودی چه‌ند که‌سیکه‌وه‌ و، سنورداری کاته‌که‌یان و، شه‌م مه‌به‌سته‌ی له‌ به‌ری هاتۆته‌ خوار، به‌ شیوه‌یه‌کی تریش پیناسه‌ کردن و پروونکردنه‌وه‌ که‌ په‌یوه‌سته‌ به‌ هیئانه‌ دی شه‌م مه‌به‌ستانه‌ و، به‌ ناچاریه‌وه‌ شه‌وه‌ ته‌نیا بۆ خودایه‌.

له‌ بابته‌ی زهرده‌شتیته‌ی دا توێژه‌ر تووشی کۆسپیی ده‌بیی که‌ ناگری خۆی لی نه‌زان بکری، شه‌ویش شه‌وه‌یه‌ که‌ شه‌وه‌ که‌سه‌ی پیناسه‌ی خوا ده‌کات به‌شی هه‌ره‌ زۆری زهرده‌شته‌ و، له‌ پیناسه‌ کردنی خواشدا دوو ریگا ده‌گریته‌:

- یان شه‌وه‌تا راسته‌وخۆ پرسیار له‌ په‌روه‌ردگاری ده‌کات له‌ زات و ناوه‌کانی و سیفه‌ته‌کانی و، په‌روه‌ردگاریش له‌ سنووری شه‌وه‌ی که‌ پرسیار لی کردوو و هه‌لامی ده‌داته‌وه‌.

- یان زهرده‌شت له‌ کاتی پارانه‌وه‌ و ناخاوتنه‌کانی دا ده‌یناسیته‌، وه‌کو له‌ زۆر له‌ په‌راوه‌کانی (ئه‌ندیداد) و (ئه‌لیسنا) دا هه‌یه‌.

زۆر به‌ی شه‌وانه‌یله‌ زهرده‌شتیه‌تا تووشی بی‌ری نوله‌یه‌ت بوون له‌ توێژینه‌وه‌کانیاندا گرن‌گی پیناسه‌ کردنی خوا به‌ خودی خۆی وه‌ک روکنه‌کی چه‌وه‌هری له‌ په‌یوه‌ندی ته‌کلیمی دا به‌ر که‌نار کرد و لایان برد و، شوین ده‌قه‌ گۆراوه‌کان و دوره‌کان له‌ بناغه‌کانی دین که‌وتن، هه‌تا دانانی زهرده‌شت به‌ یه‌که‌م پیغه‌مبه‌ر و په‌وانه‌ کراو له‌ میژوودا، بۆ یه‌که‌م جار خۆای به‌ خه‌لک ناساند بیته‌.

ئەوێ ئەوانە بۆی چوون کاریکە تا خودی پیشەکە ی ڕەوانە کراو (المرسال) بە درۆی دەخاتەوه که بە زۆری لەو سنورەدا کورت دەبیتەوه که سروشی خوای گەورە رادەگەیهنێ و خوای گەورەیان پێ دەناسینێ و بەپێی پێویستیش بێ زیاد و کەمی ناساندن ئەنجام دەدریت.

ئەوێ زهردهشتیش پێوێ هەلسا ئەوێ بە راست دادەنرێ بە زۆری لەوێدا چڕ دەبیتەوه، که حەقیقەتی خوای وەک ویستویەتی بە خەلگ ناساندووه، بە ناوو سیفاتەوه و، بەپێی سنوری توانای هزریان، تا ئەو زانیاریه یارمەتییان بدات بۆ حالی بوون و وەرگرتنی ئەرکەکان و داخواییه کانی پەيوەندی تەکلێفی و ئەرک پێ سپاردن.

لە ناساندنی خواشدا ئەو زمانە ی بەکارهیناوه که ئەو سەردهمه قسە ی پێ کراوه و، بە شێوەیه کی هزری و ژیری و ماناکە ی لە پە ی پێ بردنیان نزیک خستۆتەوه، بە وێچواندن و ئەو پێوانانە ی لە ژبانی ئەواندا باو بووه و، لە هەمان کاتیشدا خوای دانەبەزاندۆتە ئاستیکەوه که زیان لە کەمالی خوایی بدات و بێخاتە تايه ی دروستکراوانیه وه.

لەم خستنه ڕووه ماندا بۆ زاتی خودا و ناوو سیفەتەکانی، پشتمان بەوه بەستووه که لە سەردهمی ساسانیدا کۆکراوه تەوه و نووسراوه تەوه و داریژراوه تەوه و، بەشی زۆری لە ئاقیستادا دانراوه، تەنیا ئەوێ نەهەندە شه جارێک لە ناوه ڕۆکی بیروباوه ڕی ئیسلامی نزیک دەبیتەوه و، جارێکی تریش یەک دەگریتەوه، هەرچی شتی ریزبەر (شاذ) ه، زۆر بە کەمی ئەبێ ناو ڕی لی نادهینه وه.

بۆیه ئەو واتا و مانا و ئەندیشه و دیمەنه هزریانە، چۆغان دەست کەوتووه ئاوا لەسەری ماوینه وه، ئەک هەر لەبەر زۆر نزیکینه کە ی لەوێ که زهردهشت وتویەتی، بەلکو لەبەر ئەوه ی راسترین پێناسینن بۆ خودا لەو چاخه دورە دا و، بۆ ئەو خەلگانهش بە تەنیا^۱.

^۱ بە ڕوای من ئەم وەسفانە ی ئاقیستا بۆ خوا ساده نین بەلکو هەمان وەسفن که لە قورئان و سووننه تدا هاتوون.

له ئافیتستادا هاتوو: خوا پرووناکیه و وهسف ناکرئ، له درهوشاوه و پرشنگذاری دا وینهی نییه، نهو سهراوهی پرووناکیه کانه، بۆیه هیچ شتی نایبینئ، بهلکو نهو همموو شته کان دهبینئ و، هیچ شته کی نه له زه ویدا و نه له ئاسماندا لی وون ناییت.

وه خوا تاك و ته نیایه و بی هاوبه شه له مولکی دا و، كهس نییه كیشهی له گهڵ بكات له ناویدا و، له دهسه لاتدا كهس پیشبرکیی ناکات و، نهو كه مالی ره هایه و، نهو گهوره ترینه و كهس لهو گهوره تر نانسئ و، نهو پراگره و وینهی نییه له بوونه وهردا و، نهو پهروه ردگاری جیهانه کانه و، ههلسورپینه ری همموو شته کانه. خودا زه مان و کات کاری تی ناکا و نهو له سهرووی کاته وهیه، ئیستارو پیشتریش ههروه کو خزیه تی و، سه ره تا و کۆتایی نییه، هیچ زه مان و کاتی نییه نهوی تیدا نه بووی و پاشان پهیدا بووی و، چۆن بووه ئاوه ها ده مینیتیه وه، هیچ شتی بهر لهو نه بووه و، دوا ی نهو هیچ شتی نییه، نهو سه ره تایه و برانه وهی نییه، نهو کۆنه و نه زه لی و هه تا سه ره.

نهو بهر له جیهاندا هه بووه له همموو شتی کدا ئاشکرایه، به لام ناتوانرئ په ی بئ برئ و بزائری و، نهو نادیاره و، پرووناکیه که ی شاراوهیه له ههستیاره کان و، به عه قل نه بئ نانسریت.

دوا ی پاک پراگرتنی خوا له هاوشیوهی و هاو وینهی له زات و بوندا له رهوشتی به جهسته کردن و (التجسم) و کهم و کورپه کانی ماددی به پاک پاده گرئ، وه له رواله ته کانی گۆرین و کارتیکران و کاردانه وه، بهلکو وه کو له عه قیده ی زمردهشتیدا هاتوو نه گهر نییه بۆ زاتی خوا ی بهرز هه ر سنور و هاوتایه ک، خودا وه ک زمردهشت وهسفی ده کات له کهس نه بووه و، کهسی لی نه بووه و، قهت نامرئ و، نانوی و له لایه که وه نایبیرئ و، هیچ شوینئ نایگریته خۆی و، دهستی لی نادری و، زۆر شتی تر که خوا بلنده لهو شتانه.

له گه ل نهو بئ گهر د راگرتنه بئ سنوره دا، به هیچ هیماهك هیمای بؤ ناکرئ و، به هیچ شته کی ماددی ناماژه ی بؤ ناکرئ و، دروست نییه له هیچ شیوه یی دا وینه بیر بکرئ، ماددی بئ یان گیانی، له ههر کام لهو شتانه دا خوا له ناستی خویه تی داده به زینریتته ناستی شته کی ههست پئ کراو و پهی براو.

وه پاک راگرتن و بئ گهر د راگرتنی خوا، مانای نهوه نیه له دروستکراوه کانی دوور بیت، که بهنده کانی هاوده می نه بن و، هه موو کس ههست به ته نیایی بکات لهو و، به لکو نزیکه و بهنده به سؤراغ کردن لئی ماندو نابئ و، ناسراوه و مرؤفد لئی دور ناکه ویتته وه ههست پئ کراوه و مرؤفد ده توانی پهبه ندی گهر می له گه لدا بیهستی که له سهر ههست کردن به هوگری و هاوده می و خو شه ویستی و به گه وره دانان دامه زرابیت^۱ به لام سیفاتی خودا له په ره کانی ئافئستادا پهرش و بلاو

^۱ نهم ناساندنی لیره دا سه باره ت خواناسی ئافئستا پیشکشی کردوه، قورتان و سوننه ت و نیسلام و زانستی نویش، هه تا فهلسه فهش هه مان پروایان هه یه و، بئ کم و زیاد هه مان زانیاری له مه ر خودا ناسی پیشکشی ده کهن و، له وه زیاتریان نه وتوه. قورتانی مه زن ده فه رمی: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) (۱) اللَّهُ الصَّمَدُ (۲) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ (۳) وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ. واته: بلن: خودا ته نیایه، خوا بئ نیازه، که سی لئی نه بووه و، له کهس نه بووه، وه هاوتای نییه.

(اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ) البقرة/

واته: خوا نهو خویه یه جگه لهو خوی تر نییه و، زینده و راگره. سوکه خهو و نوستن نایگرئ و، ههرچی له ناسانه کان و زه ویدایه بؤ نهوه، کن هه یه شه فاعه ت بکات لای نهو به رینگادانی نهو نه بن، نه وه له بهرده ستیاندایه و نه وه له دواوه یانه (نه ها تووه)، کهس ناتوانئ شتی له زانیاری نهو بزانی به ویستی نهو نه بن، کورسی نهو به قده ناسانه کان و زهوی فراوانه و، پاراستنی نهوانه ش به لایه وه دژوار نییه و، نهو به رزه و گه وریه.

(هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ).

واته: نهو سه ره تابه و کو تایی نییه و، ناشکرایه و په نهانه.

(لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ).

زهردهشت و زهردهشتیه‌کان

بوونه و، به زوری له (فه‌نیداد) و (ئه‌لیسنا) دا هاتون و، جارئ به ناشکرایی و جارئ سیفته‌تی دئ له ریزی گشتیدا و له و نیتواندا لئی حالی ده‌بیت، سیفاته‌کان له هه‌ردوو دۆخدا ئەم مانایانه ده‌دات که په‌یه‌ه‌ندیان به زاتی ئەوه‌وه هه‌یه، هه‌روه‌ها ئەو دۆخانه‌ی ئەوی له‌سه‌ره، ئەو له پتئوئینی خۆیدا چەند دیارده و

= واته: هارشیوه‌ی نییه و ئەو بیسه‌ر و بیسه‌ره.

(كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ وَيَبْقَى وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ).

واته: هه‌رچی له سه‌ر زه‌ویه ده‌سه‌رئ و خودی په‌روه‌دگارت ده‌میتئته‌وه که خاوه‌ن شکۆ و پتزه. له پوری زانستییه‌وه ئەگه‌ر سه‌یر بکه‌ین (ادوارد لوثر کیسل) له کتیبی (الله يتجلى في عصر العلم) که کۆمه‌لئ پسیپۆری ئەمه‌ریکی تازه نوسیویانه ده‌ئ: (هه‌ندئ زانا وا ده‌زانن ئەم گه‌ردوونه دروستکه‌ری خۆیه‌تی و، هه‌ندئ وا ده‌زانن پڕوا بوون به ئەزه‌لییه‌تی گه‌ردون له پڕوا بوون به خاویه‌کی ئەزه‌لی دژوارتر نییه. به‌لام یاسای دینامیکی گه‌رمی هه‌له‌ی ئەم پاییه‌ی دوا‌ی ده‌سه‌لمیتئ. زانست زۆر به ناشکرایی ئەوه‌ی سه‌لماندوه که ناشئ ئەم گه‌ردوونه ئەزه‌لی بئ و، لیره‌دا به‌رده‌وام گه‌رمایی له‌ته‌نه گه‌رمه‌کانه‌وه بۆ ته‌نه سارده‌کان ده‌پوات و، پیچه‌وانه‌ش رووده‌دات به شتیه‌ی به‌هێزی خۆی له‌ته‌نه گه‌رمه‌کانه‌وه بۆ ته‌نه گه‌رمه‌کان بگه‌رپتته‌وه، به‌م مانایه گه‌ردوون بۆ پله‌ی ده‌پوات که هه‌موو ته‌نه‌کان پله‌ی گه‌رمییان بگه‌رپتته‌وه، به‌م مانایه گه‌ردون بۆ پله‌ی ده‌پوات که هه‌موو ته‌نه‌کان پله‌ی گه‌رمییان په‌کسان ده‌بئ و، ئەو واته وزه‌که سه‌رچاوه‌که‌ی روشک ده‌بیت. ئەو کاته لیره‌دا کرداری کیمیای و سروشتی نابئ و، هیچ شتیه‌واره‌کی ژیان له‌م گه‌ردوونه‌دا نابیت.

مادام ژیان هیتشتا به‌رده‌وامه و، کرداری کیمیای و سروشتی به‌ریتگای خۆیدا ده‌پوات نیتسه ده‌توانین له‌مه‌دا به‌م ناکامه‌ بگه‌ین که ئەم گه‌ردوونه ئەزه‌لی نییه، ئەگه‌ر نا له میتژیوو وزه‌که‌ی له ده‌ست ده‌دا و هه‌موو چالاکی په‌ک له بوونه‌وه‌ردا ده‌وه‌ستا.

به‌م شتیه‌ زانیاری بئ مه‌به‌ست گه‌یشته‌ ئه‌وه که ئەم گه‌ردوونه سه‌ره‌تای هه‌یه. ئەمه‌ش بوونی خوا ده‌سه‌لمیتئ، چونکه ئەوه‌ی سه‌ره‌تای نه‌بئ ناشئ خۆی ده‌ستی کردبئ به‌ ده‌ست پئ کردن، به‌لکو ده‌بئ که‌سئ هه‌بئ ده‌ستی پئ کردبئ، یان ده‌بئ بزۆکه‌کی په‌که‌مین هه‌بئ، یان دروستکه‌رئ، که خوادیه).

وه هه‌تا له نینجیلدا له هه‌ندئ ده‌قی ده‌سکاری نه‌کراودا ناماژێ به‌تاقانه‌یی خودا کراوه، ئەک سئ خرابی که پۆلس هیتایه‌ ناو نینجیله‌وه. بۆ نمونه: (الرب الهنا هو رب الأحد). مرقس ۳۰/۱۲.

واته: په‌روه‌دگار خوامانه و، ئەو په‌روه‌دگاری ته‌نیايه. (وه‌رگتئ)

حالتی که زو پهرش بووه و نییه، بهلکو نهو (جهوهری ذاتی نهوه). پاشان له خاسیهتهکانی ذاتی خوایی پاک و بی گهرد راگرتن (التجريد والتنزیه) له هاو وینه و هاوشیهوه وهرگیراوه.

نهم راستیه له بارهی سیفتهتهکانی خودا سهرنجی نهو زانایانهی پراکیشا که پیشهیان بهراورد کردنی ناینهکانه (مقارنه الادیان) چونکه سیفتهتی خوا وه له ناثیستادا هاتوه له واتا و پهیوهست بووندا جیا نییه لهوهی ناینی نیسلام هیئاویهتی وهک دوا پهیام، وه ناینهکه له بناغهی دروست بوئیوه وهک ده بیئرئ لهسهر بناغهی دوانهیی (الثنائی) دا دادهمهزئ که کیشه له نیوان چهند هیزهکی دژ به یهک دهسلاتی بهسهر دادهگرئ و، ههریهکه دهیهوی دهسلات بهسهر دنیاا بگریت.

سیفتهتی نهرک پی سپیر (المکلف) یهکهم سیفتهته له بیروباوهری زهردهشتیدا دهست نیشان کراوه، زهردهشت حهق خودای به فرماندهری یاساکان (الآمر بالقوانین) یان (بهخشهری یاساکان) وهسف کردوه. نهم وهسفهش کاتهکی ههر به سهردهمی نهوهوه نهبهستراوهتهوه و، ههر به نامهی نهوهوه بهند نهکراوه، بهلکو دهلی: (ههر لهو کاتهوه مرؤفی دروست کردوه و جیهانی دروست کردوه). واته: سیفتهتهکه به حوکمی خویهتی بۆ نهوه.

تهواوی سیفاتی نهرک پی سپیر (المکلف) پهیهسته بهوهی که زهردهشت ناوی ناوه به (یاساکانی سزا و پاداشت). واته: پاداشت و تۆله بهو وهسفهی بهرههمی سروشتی یه بۆ پهیهندی تهکلیفی و، مهبهستی گهوره له تهکلیف، نهگهر بابای نهرک پی سپیرا (المکلف) نهو رینگا و رهفتاره ههلبیئرئ و هاوړتیکی نهوه بی که خوی گهوره دهیهوی، پاداشتی دهاتهوه به بههشت و، نهگهر له ههلس و کهوتهکهیدا له ههلبیاردنهکهیدا پیچهوانهیی نهوه بوو، که خوا ویستی لهسهره به ناگر سزا دهدریت.

پاداشت و سزا له زهردهشتدا وهکو حالتی نیسلام لهسهر دادگهری و بهزهیی دامهزراوه. خودا پاداشتی گویرایه ل دهاتهوه و، پاداشتی کهمترین چاکهی دهاتهوه

به دادگه‌ری و سۆزی خۆیه‌وه و، وا سه‌یری تاوانبار و گوناهاکار ده‌کات که یاساکانی خوای په‌راویژ کردووه که نه‌خۆشه و پیتیستی به چاک کردن و پاکژ کردنه‌وه هه‌یه و، جا خودای حمق شکۆدار به دادگه‌ری خۆی تۆله‌ی شه‌و تاوانه‌ی کردونی لێی ده‌ستینیته‌وه و، به به‌زه‌یی خۆی چاوپۆشی ده‌کات له‌وه‌ی سه‌بارت به شه‌و تاوانی کردووه و، له هه‌ردوو دۆخ دا له دادگه‌ری و به‌زه‌یی خوا خالی نییه. نه‌گه‌ر سیفه‌تی شه‌رک سپێر (المکلف) واتای به خوا زانین و په‌رستنی تێدا بوو بۆ خوا بیگومان سیفه‌تی به‌دییه‌ننان و دروستکردن واتاکانی به‌ریۆه‌بردن و، خاوه‌ن مولکی و ده‌سه‌لات و به‌هره به‌خشی ده‌گرتته خۆی. سفری (ئه‌لیسنا) باس ده‌کات که خوا به ته‌نیا دروستکه‌ره و داهێنه‌ری هه‌موو شته‌کانه و، دروستکراوان به‌ر له دروستکردنی خوایی هیچ شته‌کی له‌گه‌ڵدا نه‌بووه و، پاشان به هه‌لبژاردنی خۆی دروستی کردوه و دایه‌یه‌ناوه به بێ سوود وه‌رگرتن له رابردوو، وه بۆ مه‌به‌ست و ئامانجه‌کی دیاریکراو و نه‌نقه‌ست نه‌ک به بێ هۆده‌یی و گالته و گه‌پ، له‌به‌رئه‌وه هه‌رچی حیکمه‌ت و لێزانی و به کم زانیی تێدا بێ له دروستکردنی خوادا دوری خستۆته‌وه.

دروستکراوانی خوای گه‌وره‌ش دوو جوړن:

- جوړیکیان له ژێر ده‌سه‌لاتی په‌های شه‌ودا دروستکراوه و، دانانی کاروباره‌کانی له ژێر ده‌ستی شه‌و دایه وه‌کو ته‌نه ئاسمانیه‌کان و زه‌وی و چیاکان و خۆر و مانگ و شه‌و و پۆژ و ئاو و ئاگر و، نه‌سته‌یره‌کان و هه‌ساره‌کان و باو و گیانداران و پروه‌ک و ته‌نه په‌قه‌کان.
- جوژه‌کی تریان خوا تاییه‌تی کردووه به هه‌ری زانیاری پێداون وه‌کو جنۆکه و فریشته و مرۆڤ. له ناو شه‌وانه‌شدا مرۆفی تاییه‌ت کردوه و له‌سه‌ره‌وه‌ی شه‌وانی تری داناوه و، به هۆی گیانه‌وه که له لایه‌ن خواوه پیتی دراوه پێژدار تر کراوه و، هزر و توانا و بیرو هه‌ستیاری تێدا ریز کردوه و پێک خستوو تا له ژیاندا

جووله‌یه‌کی خۆیی یان هه‌بێ و خاوه‌ن ویست و سه‌رپشك بن و، نه‌نجا خوا ریزی سروشتی خوایی و وتووێژی ته‌رك پێ سپاردنی لییان نابن به‌ غاینده و بریکاری نه‌و له زه‌ویدا و، بێن به‌ جینشینی نه‌و له زه‌ویدا بۆ دروستکراوانی نه‌و. سیفه‌تی کردگاری په‌یوه‌ندییه به‌ سیفه‌نی کارتیکردن هه‌یه له زهردهشتیدا، سفری نه‌لیسنا جه‌ختی له‌سه‌ر نه‌وه کردووه که خوا به‌ ته‌نیا کارتیکه‌ری په‌که‌مه له هه‌موو شتیك و، نه‌و چاوگی راسته‌قینه‌ی هه‌موو شتیکه به‌ ته‌واوی و، هه‌موو جووله و خامۆشی یه‌ك له جیهاندا، چاك و خراب، جوان و دزیو، به‌خته‌وه‌ری و به‌دشانسی و، مردن و ژیان هه‌موویان سه‌رچاوه‌ی گه‌رانه‌وه‌یان بۆ خوایه. وه خوا خۆی (با) هه‌لده‌کات و، هه‌ر نه‌و باوکی له‌سه‌ر خۆشه‌ویستی کوپه‌که‌ی سروشت کرد و، په‌مه‌کی سۆز و به‌زه‌یی له گیانداراندا داناهه به‌رامبه‌ر به‌ بیچووه‌کانیان و، هه‌ر شتی له بوونه‌وه‌ر و گه‌ردووندا هه‌یه که‌م و زۆری و، گه‌وره و بچووکی سه‌رچاوه‌ی گه‌رانه‌وه‌ی هه‌ر بۆ خودایه.

وه‌کو له سفری (نه‌لیسنا) داهاتووه به‌ بێ خوا هه‌یج شتی نامینێ و به‌ نه‌و دروستکراومان ده‌بن به‌ خاوه‌ن ژیان، نه‌و به‌وه ئاماژه بۆ سیفه‌تی پارێزه دوپاراستن ده‌کات، واته‌ خودا ژیان له به‌شی گیانداراندا ده‌هیتیته‌وه بۆ گێرانی رۆلیان له بوونه‌وه‌ردا و، هه‌ر شه‌ویش دوای ته‌واو کردنی ته‌رکه‌که‌یان و رۆله‌که‌یان له‌و سنووره‌دا که بۆی دروست کراون ده‌یانمرینێ و له ناویان ده‌بات.

له هه‌ر دوو سیفه‌تی ته‌رك سپێر و کردگاریدا (المکلف و الخالق) زۆر سیفه‌ت و ناوی تری لێوه په‌یدا بووه که له ئافیستا و راقه‌ کانیدا هاتووه له سه‌رده‌می ساسانیدا و له‌وانه‌ش که باسیان ده‌که‌ین: (الواحد الاحد، القدوس، النور، الکرم، الازل، رب الارباب، مالک الملوك، الکبیر، الجمیل، المنعم، نصیر الاطهار، غافر الذنب، القوی، القهار، الغنی، الکامل، الشریف، الشافی، المعافی، المانع، الجامع، الطیب، المنتقم، العطوف، السید، الحسب، شدید العقاب).

زهردهشت و زهردهشتیه‌کان

سیف‌ته نولو هییه‌ته‌کان و ربوبیه‌کانی خوا بۆ سى سیف‌ته ده‌گه‌رتنه‌وه که له عه‌قیده‌ی ئیسلامیدا هاتوون: زانست و ویست و توانایی (العلم - الارادة، القدرة) لێره‌دا کورته‌ روونکردنه‌وه‌یه‌ك ده‌خه‌ینه‌ سهر زانیاری و توانا که هه‌ردوو سیف‌ته نه له ئافێستا و نه سه‌رچاوه‌کانی زهردهشتی به‌کار هێنراون.

تایبه‌تمه‌ندی زانستی خوایی و شکۆیه‌که‌ی، وه‌رگێڕی ده‌قی په‌هله‌وی ئافێستای به‌ چهند ده‌رپرینێ ده‌ری بریون و وردترینیان ئه‌و گوته‌یه‌تی: (خودا گشتیه‌ له زانست دا، زانستی زۆره، زۆر زانا و زانایه به هه‌موو شتێك و، ده‌وری هه‌موو شته‌کی داوه).

لێره‌دا ده‌رده‌که‌وێ گشتگیریی زانستی خوایی، خودا وه‌کو له ده‌سته‌واژه‌کانی وه‌رگێڕ لێی حالێ ده‌بین، رابردوو، ئیستا و، ئاینده‌ ده‌زانێ و، ئاگاداره به‌ چهره و خه‌یاله‌کانی مرۆڤ که نه‌فس (ده‌رون) دروستییان ده‌کات و، له ناخی دله‌کان ئاگاداره و، ئاگاداری وورد و درشتی دروستکراوانیه‌تی و، نه‌یئنی نییه، لێی شاراوه بێ و، هه‌یچ رووداوه‌ك نییه بێ ئاگای ئه‌و رووبدات.

هه‌ر له سیف‌ته‌ی زانسته‌وه خوا به دانا و لێزان (الحکیم) ناوده‌برێ و، به شاره‌زا (الخبیر) و به شاره‌زا ناوده‌برێ و، به بینین وه‌سف ده‌کری و، ناوده‌برێ به بینا (البصیر) و، که چاوه‌کان په‌ی پێ ده‌بات و، چاوه‌کان په‌ی پێ نابهن.¹

¹ (سید سابق) له کتیبی (العقائد الاسلامیه/ ٧١٤) دا ده‌نووسێ: سیف‌ته‌ی خوای گه‌وره دوو جوهره، سیف‌ته‌ی زاتی که به (الشبوتیه - المعانی) ناسراون وه‌ك: (الحیة والعلم، والقدرة والارادة والسمع والبصر والكلام).

وه سیف‌ته‌ی کرداری (الافعال) وه‌کو: (الخلق - الرزق) دروستکهر و پۆزی ده‌ریش دروست ده‌کات و پۆزیان ده‌دات. زانیان کۆکن له‌سه‌ر ئه‌وه که سیف‌ته‌ی کرداری، جیان له سیف‌ته‌ی زاتی و، له‌و زیاده‌ن. به‌لام له سیف‌ته‌ی زاتیدا جیاوازن، نایا ئه‌و سیفاتانه خودی زاتن یان زیاده‌ن له‌و.

له سیف‌ته‌ی خوا له قورئاندا (٩٩) ناوه یان سیف‌ته‌ته: (هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ.) له زانیانی هاوچهرخ (ته‌ندروکوئوای تیفی /فسیۆلۆجی) له (الله يتجلى في عصر العلم/ل: ١٤٤) دا ده‌نووسێ: (من سیف‌ته‌ی خوا به درێژی و له‌سه‌ر بنه‌مای شیکردنه‌وه‌ی ئۆژیکێ لی=

به لآم توانای خوابی ماناکهی وا دارپژراوه که (پئویستی به هیچ شتی نییه).
 ثم واتایش هه مان واتای نیسلامی هه یه که ده وله مهندی بی سنوور و،
 پئویستی به هیچ شتی نییه و، هه موو شتی له ذاتی و سیفته تا پئویستی به نه وه.
 توانای خوابه نه وه یه که هه موو کهس ملی بۆ درپژ ده کات تا توانا و وزه بیان
 زۆر بی و، ده رونیان قایم بی بۆ پرووه پروو بوونه وهی تاقیکردنه وه کانی ژبان، لیتره دا
 زۆر سات هه یه له ژبانیه مروّشدا ههست به کز و لاوازی هیتره که ی ده کات و،
 تووشی خه لک لی ته کانه وه سه ر شوپ کردن ده بی له لایانه وه، بۆیه پئویستی به
 هیتره کی به توانا هه یه پشتی پی بیه ستری و، نه و وزه یه ی لی وهر بگری یاریده و
 کۆمه کی ده کات له ژبانیدا، خوا به ته نیا توانا و یاریده ی هه ر که سی ده دات
 په نای بۆ بیات و، نه وه ی لیته تی له هیتر و کۆمه کی ده یخاته به رده می.

=کۆلییه وه که فه یله سوفان پتوهی هه لساون. ده توانی به به کاره نانی لۆژیک بگه یه نه وه که خوا
 خاوه ن زۆر سیفته تی دیاری کراوه، نه وانه کۆمه لیکن له و سیفته تانه که هه موو باس نه کراون: خوا
 ته به دیه - نه مره - نادیاره (لطیف) و ماددی نییه و، پهیدا نه بووه، بی گه رده (القدوس) ه پاکه
 (الطیب) و ناگاداری خرابیه به لآم خرابه کار نییه و خرابه ی ناروی و، رقی نییه له شته کان - حقه و،
 زانایه و، خۆشه ویسته و، خاوه ن ویسته و، پاکوه له ناره زووه کان و، بناغهی هه موو چاکه کانه. ثم
 سیفاتانهش به ته وای وه که نه و سیفته تانه ن که له نینجیلدا هاتوون به تابه تی له (العهد الحدیث) دا.
 به لآم زۆریه ی سیفاتی خوا که له نینجیلدا هاتوون حاشا هه لئاگرن و، له سه ر بنه مایه کی لۆژیکی
 پیشکهش نه کراون). ثم بییه زانست و لۆژیکیش پالپشتی له خوداناسی و سیفاته کانی ده کهن.
 وه هه موو نامه ناسمانیه کان له سه ر نه وه کۆکن که خوا ته نیایه و، ته زلی و ته به دیه و، زانیار و،
 به توانایه و، هه موو شتی دروستکراوی نه وه.

هه رچی مه سه له ی سی خوابیه وه رابردو باسه مان به شاهیدی زۆر له زانایانی خۆرناوا (پۆلس) هیتناویته
 ناو مه سیحیه ته وه، بۆ نمونه (ویلز) له (موجز تاریخ العلم/ترجمة/عبدالعزیز توفیق جاوید) دا ده لئ: (مه
 سیح مه زده ی به مه سیحیه تی نیمرۆ نه داوه، به لکو پۆلس قوتابی نه سه که ندرونه هیتنای و، له ری
 زانیاری بت په رستی وهرگرت و خوا کۆنه کانی میسری (تیزس) و، (هورس) و (سیزاس) ی گۆری به باوک و
 کوپ و گیانی پیرو. بۆ نمونه له (انجیل مرقص/۱۲) دا هاتووه: (الرب الهنا رب واحد). وه له (یوحنا) دا
 هاتووه: (انت الاله الحقیقی وحدک). ثم ده قانهش پیچه وانه ی سی خوابیه. (وه رگیزی)

خوا به‌زهیی به‌رده‌وامه له‌گه‌ل ته‌وانه‌دا له‌ حاله‌تی خه‌م و په‌ریشه‌شیانی و، کاره‌سات و به‌لادا هاواری بۆ ده‌کات، جگه له‌ خواش که‌س نییه‌ مرۆڤ له‌ ته‌شکه‌نجه‌ی نازاره‌کان په‌اریزه‌یت و، خه‌می سه‌رگه‌ردانه‌کان هه‌لده‌مالی و، فرمیسه‌کی گریا و ده‌سه‌په‌ته‌وه و، به‌نده هه‌رچه‌یه‌کی بیه‌کات له‌ په‌حه‌متی خوا ناروا ته‌ ده‌ر، چونکه‌ به‌په‌ی کرده‌وه‌کانی به‌نده سه‌یری ناکات، به‌لکو له‌ پرووی لاوازی و که‌می پلان و فیلیه‌وه ته‌ماشای ده‌کات. بۆیه‌ ویستی خوداوه‌ند له‌ نایسته‌ادا به‌ (په‌سه‌ی چاکه‌) وه‌سف کراوه‌ و، هه‌رچه له‌ خواوه‌ ده‌رده‌چه‌ی خه‌ر و چاکه‌یه‌ و خراپه‌ و زیانی ته‌یدا نییه‌ و، چاکه‌که‌شی سه‌رجه‌م خوا کرد و، دروستکراوان ده‌گره‌په‌ته‌وه له‌ په‌روادار و بی‌ په‌روا، مرۆڤی چالاک و خراپ و، گیاندار و په‌روه‌ک، نه‌و به‌زهیی به‌ هه‌موو که‌س دادیه‌ته‌وه، که‌ په‌نای بۆ ببات له‌ خۆشی و ناخۆشیدا^۱.

^۱ مرۆڤی موسلمان په‌ژانه‌ په‌نچ جار وه‌ک فه‌رزه له‌ نوته‌ودا په‌یه‌ه‌ندی به‌ خوایه‌وه ده‌کات و ده‌لێ: (الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ (۳) مَا لِكَ يَوْمَ الدِّينِ (۴) إِيَّاكَ تَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ (۵) اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ....) لیه‌ده‌ هه‌ست و نه‌ستی خۆی ته‌لقه‌ن ده‌کاته‌وه و، هه‌رچه له‌ ناخه‌دايه له‌ خه‌م و په‌یداو په‌سته‌یه‌کان بۆ خوای خۆی هه‌لده‌په‌ته‌یت و، ناخی پاکۆ و په‌روه‌ ده‌کاته‌وه و، چالاک و به‌ توانا ده‌په‌ته‌وه. وه‌کو خوا ده‌فه‌رمی: (أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ). واته‌: بیه‌گومان به‌ یادی خوا دلان نارام ده‌بن. (نه‌لیکس کارل) له‌ کتیه‌ی (الإنسان ذلك المجهول) دا ده‌لێ: (شایه‌د نوته‌و گه‌وره‌ترین سه‌رچاوه‌ی گه‌رمی بۆ مرۆڤ و، وه‌ک کانه‌زای رادیۆمه‌ بۆ چاوه‌کی ته‌شکه‌کان و، خۆی چالاکه‌ی په‌یدا ده‌کات و، خه‌لکی به‌ نوته‌و چالاکیان ته‌یه‌ ده‌که‌نه‌وه، نه‌مه‌ش له‌ کاتیکدا به‌ ملکه‌چه‌یه‌وه داوا له‌ هه‌یه‌ ده‌که‌ن که‌ یاریه‌ریان بدات و، هه‌موو جار داوا خوازی لی ده‌که‌ن. نه‌م دیو، که‌س له‌ ژیانیدا له‌ خوا په‌راپه‌ته‌وه ناکامه‌کی باشی نه‌بوویه‌ت). ولیه‌م جه‌یمس ده‌لێ: (گه‌وره‌ی چاره‌ی خه‌م و دلته‌ پاره‌کی بیه‌ گومان په‌روایه‌). بۆ زانسته‌ی په‌ر په‌روانه (دع القلق و ابدء بالحیاء/ دایله‌ کارنیجه‌ی) (ل: ۱۶۴-۱۷۸).

دکتۆر (پول نه‌رنه‌ست شه‌دۆلف) له‌ کتیه‌ی (الله يتجلى في عصر العلم) دا ده‌لێ: (۸۰٪) جه‌وری نه‌خۆشه‌یه‌کان که‌ شاره‌ گه‌وره‌کانی نه‌مه‌ریکای گه‌رته‌وه هه‌وکانیان تا راده‌یه‌کی گه‌وره‌ ده‌رونه‌ن). ده‌لێ: (زۆر حاله‌تی ده‌رونه‌ی هه‌یه‌ ترس و دلته‌ پاره‌کی - القلق - په‌روایه‌ی ته‌یدا ده‌په‌نێ، ته‌گه‌ر ترس و دلته‌ پاره‌کی له‌سه‌ر بنه‌مای په‌روا بوون به‌ خوا چاره‌ بکری چاره‌ و دروستی به‌ شه‌یه‌یه‌ی بۆ مرۆڤ ده‌گه‌رته‌وه له‌ زۆر دۆخدا وه‌ک کاره‌کی له‌ ناسایی به‌ره‌و سه‌یر ده‌کریته‌ت).

زهردهشت و زهردهشتیه کان

پوختهی نهوهی له ئاینی زهردهشتدا بریار دراوه له بارهی خواوه له سیفتهی پهروهردگاری دروستکمر نهچۆته دهر، که سیفتهی ئهرک سپیره و، سیفتهی بنهههتی هموو سیفته و ناوهکانی خوایه، زهردهشتیهت لهم پیناسهیهدا لهگهڵ سهرجهم ئاینه ئاسمانیهکان وهکو یهکه، چونکه له ئاشکرای ناسینیدا به سیفتهی ئهرک پی سپیره پهیههندی نیوان خۆی و مرۆڤ وهک ئهرک پی سپیرو ئاشکرا دهکات و له بازنهکی خوا پهستی راستدا دایههیت.

بۆ هموو نهو شتانه، زهردهشتیهت پنیوستی کردوو له سهر ههر کهسی به زمانی ئهرک پی سپاردن قسهی لهگهڵ کراوه، دان به سیفتهی ئهرک پی سپیری بهدیهتهنر دان به خوادا بنیت، واته پروا به خوا بینتی به سیفتهی ئولوھیهت وهک یهکهم ههنگاو له بنیاتنانی پهیههندی و، پیش مل کهچ کردن و خۆسپاردن به داخوازییهکانی ئهرکباریهکانی خواپی، وه دواي پروا هینان بانگیشهی کردوو بۆ (پهستی خوی تاک و تهها که نهللایه). له ههمان کاتدا هانی داوه بۆ (واز هینان له پروا بت پهستی یهکان)، که خۆی له پهستی بت پهستی و هیزی سروشتیدا دهنویتی^۱.

= (له شی مرۆڤ له چاکترین دۆخدا دهپی نهگه له گهڵ بهدیهتهریدا ریک پی به پی نهوه توشی تیک چوونی نهخۆشی دهپین).

بیگومان قورئان دهفرمین: (وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا) واته: کس پشت له یاد و پهیامی من بکات نهوه ئیانهکی پر نازار و نهشکهههی ههیه. بهم پیته چارهه نهخۆشی و تاوانه دهرونیهکان و، چارهه نهخۆشیه دهرونی - جهستهیهکان و، چارهه کیشه سیاسی و کۆمهلایهتیهکان و، ئابوریهکان و، جیهانیهکان همموی له دیندایه لهوانهش قورئان وهک پهیام بۆ جیهان.

^۱ ههتا نیمرۆش مهسیحهکان وهکو له (قاموس کتاب المقدس/ل/۱۰۷) دا هاتوو دهئین: (خوا باوکه، خوا کوپه و، خوا گیانی پیرۆزه و، خوا به هۆی کوپ جیهانهکانی دروست کرد). وهکو (محمد طاهر) له کتیبی (العقائد الوثنية في الديانة النصرانية) دا باسی کردوو و، (ول دیوارانت / قصة الحضارة کتاب ۵/المجلد ۳ / ل: ۲۷۵) دا باسی کردوو ئهم فکراوه له یۆنانی و میسری و هیندی و ئاشوریهکانهوه =

زهردهشت و زهردهشتیه کان

ناکامی سروشتی نه‌وهی که به دلسۆزی پروامان به تاکه خوا هه‌یه و، ته‌نیا بۆ په‌رستن روو له‌و ده‌که‌ین نه‌وه‌یه که ئاین هه‌مووی له‌سه‌ر یه‌ک‌تاپه‌رستی پاک داده‌مه‌زری و، له‌ پاکۆترین و ساده‌ترین دیمه‌ندا. وه‌ک رابردوو دیتمان لی‌ره‌دا هه‌یج گه‌واهی دانئێ نییه‌ به‌ خوای تاک و ته‌نیا نه‌بێ، که بێ هه‌وبه‌ش و بێ هه‌وتاو وێنه‌، نه‌ له‌ زاتدا و، نه‌ له‌ هه‌یج کام له‌ سیفه‌ته‌کانیدا و، نه‌و دروستکه‌ری هه‌موو شتی‌که‌ و، هه‌ر جار دان و بانگێشه‌ کردنێ بۆ هه‌ر هه‌یزه‌کی تر که به‌شداری بکات له‌ دروست کردن و کارتی‌کردندا به‌ تاله‌ و، به‌لگه‌ نه‌ویسته‌کانی عه‌قل و خاله‌ نه‌گۆره‌کانی عه‌قیده و بروای راسته‌قینه‌ پوچه‌ل ده‌کاته‌وه‌.

له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ زهرده‌شتیه‌کان به‌ ئاینه‌که‌یان ووتووه‌ (ئاینی مزدایسنا mazdayasna). واته‌: نه‌و ئاینه‌ی خودا به‌ تاک و ته‌نیا ده‌زانێ. دوا‌ی نه‌وان ئیسلامیه‌کان به‌ (دین ماریان) ناویان بردووه‌، یان بانگێشه‌ی ئاینی ماریان واته‌ نه‌و ئاینه‌ی بانگ بۆ به‌ خوا زانیی خوای حه‌ق ده‌کات. بۆیه‌ کاتێ به‌ ناشکرایی بیری یه‌ک‌تاپه‌رستی له‌ ئاینیاندا تی‌بینی کراوه‌ سه‌یر نییه‌ که‌ خه‌لکی کۆن و تازه‌ به‌ مزده‌یه‌کان یان مزدایسنێ ناویان ببات، واته‌: نه‌و که‌سانه‌ی خوا به‌ تاک ده‌په‌رستن و هه‌وبه‌شی بۆ بریار ناده‌ن.

هاتووه‌ تی‌که‌ل به‌ مه‌سیحیه‌ت بووه‌. یان کاتێ مرۆڤ خۆر و مانگ و بتی په‌رستووه‌ به‌ خوار په‌روه‌رگاریان زانیون و، وه‌ک خوا په‌رستونیان و سه‌یریان کردون و به‌ هه‌وبه‌شی خوایان داناون و، وه‌کو خوا لی‌یان پاراونه‌وه‌، په‌رستونیان و، داوا‌ی شه‌فاعه‌ت و شیفا و، باران و، به‌زه‌یی و. . . هه‌ند له‌وان کردووه‌ که‌چی خوا ته‌نیا‌یه‌ و بێ هه‌وبه‌شه‌ و له‌م پارانه‌وه‌شدا قه‌ت هه‌یجیان ده‌ست نه‌که‌وتووه‌: (فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ). هود/ ۱۰۱. (وه‌گۆتێ)

دوانهیی له بیروپروای زهردهشتی دا:

یه کتاپهرستی (التوحید) له چه مکی ساده و پاکی خۆیدا بریتیه له به تاک دانانی خودا له خوایه تیدا. ئەم یه کتاپهرستییهش سادهیی و پاکی خۆی له دهست نادات، مهگەر خوا په رست پروای خۆی له بارهیی خواوه دانهمه زرتنی، ئەمهش له کاتی کدا یه کتاپهرستی راسته قینه و بوخت و پاک تیکه له به چند چه مکی نامۆ کرا که خاوهن پروا دروستی کردوه و، پاکی و سادهیی بیره که ی شیتواندوه، چونکه ئەو بیروپروایهیی که له یه کتاپهرستی هه لده قولتی مانای خۆسپاردنه به یه کتاپهرستی بۆ خوی گهوره، واته بهو شیۆزهیی که خوا ههیده تی که تاکه و ته نیایه. ئەو یه کتاپهرستییهیی پێشوو که باسمان کرد زهردهشتیهت له سه ر ئەوه دامه زرا بوو. به لآم زۆر له نووسهران و لیکۆلهران و میژوونوسان له بنه ماکانی ئاین به هه لئه حالی بوون که بروایه که ی له سه ر دامه زراوه. خراب حالی بونیان له و تسی روانینه وه پهیدا بووه که له مه ر کیشه و ئەو جهنگه سامناکه هه می شه بییه وه هه یانه که له نیتوان دوو هیتز دایه و، هه ریه که له و هیتزه یه ده یه وێ به ته نیا تاسه ر ده سه لات به سه ر ئەوی دیکه دا بگرتی، ئەو دوو هیتزه یهش هیتزی پرووناکی و تاریکییه، هیتزی چاکه و خراپه یه، وه حق و به تاله و، پاکی و پیسییه، له مه وه بۆ ئەوه چوون که بناغهی ئاینی زهردهشتی له سه ر دوانه یی دامه زراوه ئەک تاک خودایی^۱.

^۱ بێگومان له سه ر جه م ئاینه ناسمانیه کاندایه باس له روناکی و تاریکی و، ریتنوما و گو مپایی و حق و ناحق و کیشه و مل ملانه یان کراوه به لآم ئەک له سه ر بنه مای فره خوایی و، دوو ده سه لاتی جیا و سه ریه خۆ له یه کتر له بوونه و هردا. به لکو له سه ر بنه مای پێ شیتل کردنی فره مانه کانی خوایه که هیتزی چاکه و روناکی لیتوه دهرده چن له کاتی کدا خوا ته کلیفی سه ر پشکی دا به جنۆکه و مرۆڤه و، ئەوه بیرو شه ییتان (ته هه ریه ن) که یه کتی بوو له جنۆکه کانی په سه ندی نه کرد. وه کو قورئان ده فره موی: (وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ). واته: مرۆڤه و جنۆکه ته نیا بۆ په رست دروست کردوه. (اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ). البقره/ واته: خوا دۆستی پرواداران له تاریکییه وه ده ریان دیتنی بۆ پرووناکی، ئەوانه ی بستی پروان دۆستی ئەوان تاغوته کانه له پرووناکییه وه بۆ تاریکییه کان ده ریان دیتنی، ئەوانه دۆزه خین و بۆ هه تا هه تایی ده میتنسه وه. (وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ) البقره/ ۳۴. واته: کاتێ ومان به فره شته کان کو رنوش بۆ ناده م بیهن، هه موو کو رنوشیان به رد ته نیا شه ییتان نه یی، یاخی بوو و خۆی به زل زانی و بوو به یه کتی له بن پروایان. =

زهردهشت و زهردهشتیه‌کان

= نهجا شه‌یتان ووتی دوی وهرگرتنی مژله‌تی ته‌من دریتی: (فَبِعِزَّتِكَ لَأُغَوِّئَهُمْ أَجْمَعِينَ (۸۲) إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ (۸۳) قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ (۸۴) لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ) ص/۸۲-۸۵. به عزیزه‌تی تۆ هدموریان فریو ددهم تنها به‌نده‌کانی تۆ نه‌بج له‌واندی که دل‌سۆزن. فهرمووی: سویتند به‌ حق حق ده‌لیم دۆزه‌خ له‌ تۆ و هدموو شوین که‌وتوانت پر ده‌کم.

جان ناسی له‌ کتیبی (تاریخ ادیان/ترجمه‌ علی اصغر حکمت) دا هاتوره: (له‌ دیریندا زهردهشتی یه‌کان له‌ پارانه‌وه‌کانیان دا ده‌یان ووت من دوژمنایه‌تی شه‌یتان (دیو) ده‌کم مزدا ده‌پهرستم و، شوین زهردهشت ده‌کوم که‌ ره‌سولی خوایه‌...).

(دومزیل) له‌ (تاریخ تمدن ایرانی/بقلم جمع من المستشرقین) دا ده‌لئ: (بیر و زانیاریه‌کانی زهردهشت پهرسه‌ند و نازایا نه‌بو، به‌لام نایینی نه‌ویش چاره‌نووسی به‌ چاره‌نووسی ناین و معزه‌به‌کانی تر گه‌بشت). وه‌ ده‌لئ: (یه‌کنا پهرستی تیکه‌لی جزری له‌ شیرک و درانه‌یی بو، ناوی فریشته‌ تریکه‌کان تریک خرایه‌وه له‌ خوی گه‌وره...).

وه له‌ همان کتیبدا (خۆزهلاناس پ. ژ. دومنانه) ده‌لئ: (نایینی خورامی و به‌سه‌راهتی نه‌فسانه‌یی کۆن جارده‌کی تر گه‌رایه‌وه، سه‌رباری چاکسازیه‌ بنه‌ره‌تیه‌کانی زهردهشت، به‌لکو کاتسی ده‌رکه‌وت رایگه‌یانند که‌ زهردهشت له‌ نه‌وه‌و په‌یره‌وی نه‌وه!

نه‌وه‌ی راستی بئ گاتها (سرودی دینی زهردهشتی) به‌ستراوته به‌ نه‌ریتی (هنومه) ههر چهند زۆر له‌ یه‌کتر جیان و دورن، به‌م چه‌شنه‌ نه‌هورا مزدا (خوی گه‌وره) خرایه‌ پیزی خوا نه‌مره‌کانی تر که‌ دینی مزدا له‌ پیزی یه‌ک خویایی فوئیی دابوون).

به‌و پیتی ناریه‌کان به‌ر له‌ تیراهیم و زهردهشت، پروایان به‌ هیزی خیر و شه‌ر بووه و پاشان گۆپاوه به‌ دوو هیزی له‌یه‌ک ناستدا و وه‌ک دوو خوا سه‌یر کران. دکتۆر (محمد معین) له‌ کتیبی (فردیسن و ادب فارسی/ط/۲/۳۴) دا ده‌لئ: (نیرتیه‌کان ههر له‌ کۆندا پروایان به‌ پروای خیر و خرایه‌ بووه و، به‌ خوا و شه‌یتانیان ووتوه‌ خوا و، کاره‌ چاکه‌کانیان وه‌کو روناکی و باران داوه‌ته‌ پال خودا و، کاری خرایه‌ش وه‌ک تاریکی و بئ بارانی داوه‌ته‌ پال نه‌هه‌رعه‌ن).

وه‌ ده‌لئ: (زۆر له‌ پروایه‌کانی هیندی و بوزی هاته‌ ناو نایینی زهردهشته‌وه). وه‌ جان ناس له‌ کتیبی (تاریخ جامع ادیان/ل: ۳۰۶) زۆر خال له‌ بانگه‌وازی زهردهشت باس ده‌کات وه‌کو: (بانگه‌وازی کردن بژ پیغمبرایه‌تی و، دان هینان به‌ تنها و خوی سوود به‌خش نه‌هورا مزدا. وه‌ به‌ سیفه‌ته‌کانی وه‌کو ویست و بئ هاه‌لی و شه‌ریک).

به‌و پیتی دوو خویایی و فره‌ خویایی له‌ بۆچوونه‌کانی مرۆقه‌وه‌ نه‌ری هه‌لداوه‌ و په‌یدا بووه، به‌لام بیری یه‌کنا پهرستی بیره‌کی راسته‌قینه‌یه‌ و، نامه‌ی ناسمانی و پیغه‌مبه‌ران له‌سه‌ر نم‌ پره‌ نسپیه‌ دامه‌زران، ههر له‌م فکره‌یه‌ش له‌ ده‌ستی مرۆقه‌وه‌ گوازراوته‌ره‌ ناو په‌یامی پیغه‌مبه‌ران و گۆرانی تیتدا کراره‌. (جان ناسی) ده‌لئ: (پروا بوون به‌ پره‌ نسپیی شه‌ر و خرایه‌کار به‌ دریتیایی رۆژگار گه‌شه‌ی کرد، تا نایینی زهردهشتی له‌ په‌وشت و خواناسیدا گۆزی به‌ دوانه‌ خویایی (نه‌نگرامنتیو) به‌ دریتیایی رۆژگار بووه‌ نیلیسه‌کی به‌هیز که‌ به‌ره‌لستی نه‌هورا مزدا بکات، تا له‌ شه‌ردا به‌کسان کران. له‌ ناوئێستای سه‌ده‌کانی دواایی دا دا‌ده‌نس که‌ نه‌نگرامنتیو و نه‌هورا مزدا له‌ خویایه‌تی و شکۆدا وه‌کو یه‌کن). به‌م پیتی بیری هاه‌یه‌شی په‌یدا کردن و فره‌ خویایی هزی مرۆق دابه‌تتاوه‌ و هسه‌سه‌ی شه‌یتان پلانی بۆ کیشاوه‌ و، ههر به‌ ده‌ستی مرۆق خزاوته‌ ناو نامه‌ ناسمانیه‌کانه‌وه‌ جگه‌ له‌ قورئان. (وه‌رگیت)

نه گهر نه زهردهشتیهی نیمپرۆ تیکه لئی حهق و ناحهق نه بوایه نه م که سانهش تاوا بهم شیوه دووره له راستی نه مهیان پیشنیار نه ده کرد. که ههلساوه خویه تی خوی گهوره و هیزی پووناکی و چاکه ی تاوێته به یه کتر کردووه کردویه تی به یه ک هیز له کار تی کردن و کاریگه ریدا و، وه هه رچی له م جیهانه دایه له کاری چاکه و پاک ی و راستی له وه هیزه وه ده رده چی، له به رامبه ر نه وه شدا بیروک ه ی شه ی تانی (نه نگرا مثنیو - نه هه ریه ن) ی له گه ل هیزی تاریکی و زیانبه خش و خراپه تیکه ل بیه کتر کرد وه ک هیزی دژ و نه یار به هیزی به که م و، هه رچی له جیهانه دایه له شه ر و تاوان و، خراپه له وه وه ده رده چی.

به ناچاریشه وه نه م یه کتا په رستییه که دوو هیز کاری تی کردووه ده بی به هۆ ی بی رکرده وه له بوونی دوو هیزی هاوته ریب له ده سه لاتدا له بوونه وه ردا که له دروست کردن و به دیه ی تان و له ناو بردندا وه ک یه کتر بن. که واته ئاساییه نه م بپاره باوه له سه ر فکه ری یه کتا په رستی زهردهشتی بدری، که له سه ر دوو دوو بیروپروا دامه زراوه، پووناکی و تاریکی، خیر و شه ر، نه غبا هه موو پروا کان و نه و لقانه ی لییان ده بنه وه پروا و به راست زانینه که که له سه ر دوانه بی دامه زراوه. لیزه دا دوو راستی هیه که له زۆریه ی میژوونوس و لیکۆلهران شاراوه یه و هه ریه که ش له و دووانه پشتگیری له تا ک و ته نیایی خوا ده کات و، له هه مان کاتدا هه ردوو لا بیروک ه ی دوو خوایی په تده که نه وه که وه کو بناغه یه ک بو پروا گومانایه کان دانراوه. نه مه ش هه ردوو راستیه کان:

- نه م دوو هیزی کار له بوونه وه ده که ن، به هۆ ی مملانی و جهنگی نیوانیان هه ردووکیان له ژیر ده سه لات ی خوادان و له ژیر گوێپرایه لئی نه و دان و، هیزی چاکه که به سووده و، هیزی شه ر و خراپه که زیانبه خشه هه ردووکیان فه رمانی خوا نه بجام ده دن و، له هیز و ده سه لات ی نه و ناچنه ده ر و، هه مووش یه ک مانای هیه

زهردهشت و زهردهشتیه کان

که نه هورا مزدا به تنیا کار له هردوو هیژ دهکات، بچ نهوهی کهس هاوبهشی له گه لیدا بکات له کارتیکردندا^۱.

- بیگومان مملانی بی بردهوام له نیوان نهو هیژه به گز یه کدا چواندها ههیه له کۆتایی دا زال بوون و سرکهوتن به قازانجی هیژی چاکه و پروناکی تهواو ده بیئت و، هیژی شهر و تاریکی ده که ویتته ناو چاله کی بی نارامهوه و له ناو ده چیت و، ماوهی کیشه که لای زهردهشتیه کان به (۱۲) هزار سال خه ملینراوه، که نه مه کاتیکه بو جیهان دانراوه، دوا ی نهوه چاکه کاران ده چنه به ههشتهوه و، خراپه کاران ده چنه دۆزه خهوه و، مانهوه تنیا بو خوا ده بیئت.

کهواته بیری یه کتا په رستی، بیره کی به هیژه له نایندا و له کهس شاراره نیه، دوانه بی خوابی که زور کهس فریویان پی خواردوه له بنه رتدا له یه کتا په رستییهوه سهری هه لندهاوه، به لکو له بیژکه کی کیشه و پیشبرکی نیوان نهو هیژانهیه که خه یالیان بو کراوه، شاید بویه وای له هندی له لی کۆله ران کردوه که جاری خۆپاریژن و جاریک راست کردنهوه بکه ن له بناغهی برپوای زهردهشتی دا و، ههیه لهوانه وتوویه تی دوانه بی (خوا) له ناینه کهدا تیوژی و بیردۆزهیه و، هه یانه بو نهوه چوون که دوانه بی تنیا له پواله تدایه.

^۱ لیره دا مانای نهوه نییه که خوا فرمان به خراپه و زیان گه یانندن دهکات به لکو مانای نهوه یه خوا مؤلتهی هیژی شهری داوه و، خوا نیرادهی سهریشکی پی داوون له مرژ و له نهجننه وه کو قورشان ده فهرمی: (إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ) الاعراف/ ۲۸ واته: خوا فرمان به خراپه کردن ناکات. لیره دا موعته زیله کان ده لیتن: خوا شهری دروست نه کردوه که چی زانای تر ههیه ده لیتن: لیره دا جیساواری ههیه له نیوان دروست کردن و کردندا، خوا دروستکری هه موو شتیکه به لام مرژ و نهجننه بکمری کارهن له خراپه و له چاکه بویه بهرپرسیارن. (وه رگتیر)

به هر حال بیروپرهای زهردهشتی - وهك زهردهشت بۆ گهله كهی پرونی کردۆته وه - باسی دوو خوی هاو هیزی نه کردوه که له بوونه وهردا کیبهرکی بکهن، به لکو به پرونی ته نیا باسی له بوونی یهك خوا کردوه که له دروستکردن و کارتیکردندا تاك بی و، کهس له مۆلکی دا کیشهی له گه لدا نهکات و، هاویهشی نییه له خویتهی دا، به لام بوونی هیزی وهکو پروناکی و تاریکی و، چاکه و خراپه و، حق و به تال له بناغهی دروستکردنیاندا دژ به یه کترن و، له جووله یاندا کیشه یان پیکه وه هدییه و، له بووندا ناویته بوون، نه مه وهکو زهردهشت ده لئی پره نسپی بوونه وه ره کانی جیهانه و له م ناویته بوون و کیشه یه جیهان دروست بسوه وهك نیستا له سهریه تی و، نه گهر نه م کیشه و ملبه ملانه و ناویته یییه نه بویه جیهان نه ده بوو دروستکراوان بوونیان بی مانا ده بوو. خودا خۆی چهند هیزه کی سهریه خۆی له کردار و جووله دا هیناوه ته بوون بۆ کار به جیهک و مه به ستیک که له تیکه لاوی و پیک هینانی و مملانه یاندا به باشی زانیوه.

سهرباری نه وهش زهردهشت له وه بی ناگا نه بووه که بوونی راسته قینه بۆ هیزی چاکه و پروناکی و راستیه و، شوین کهوتنی تاریکی و خراپه ی بۆ پروناکی و چاکه به سیبهری چواندوه بۆ مرۆڤ، وهکو ده بیینی مرۆڤ که ده بیینی وا ده زانی له نارادایه و کهچی بوونی نییه و، له نارادا نییه، وه خوا پروناکی و چاکه ی دروست کردوه و، تاریکی و شهر و خراپه ی وهکو سیبهری بۆ نه وان بنیات ناوه، له کاتیگدا بیینی به بی ناوکی و دژایه تی بوونه وه ر پاناوه ستی و، به دژایه تی جووله له بوونه وهردا و گونجاو ده بی و ده سازی وه توخمه کانی ژیان ته واو ده بن.

نه گهر پیتیستی ژیان و بونگه ری (الوجودی) داوا ی دژایه تی کرد بی دووباره پیتیستی ته کلیفی داخواری بوونی خۆی به خود کردوه نهك به شوین کهوتن تا

زهردهشت و زهردهشتیه کان

هیژه کی بی شوماری له بهرامبهردا بوهستی که خوا له مرۆفدا دروستی کردوه که زهردهشت ناوی ناوه هیژی ویستی نازاد، که خوا ههموو نهو واتایانهی تیدا کوکردۆتهوه که مرۆف بهپیی نهوانه بووه به مرۆف وهک هزر و زانیاری و هۆش و نارهزوو پامان و جیاکردنهوه و بریار و پیوستی و هیوا و شتی تر تا مرۆف نازادی تهواو و رهبرگری لهسه پشکی و جولهدا، تا ههر جوولهیهکی دهیکات دهپرینهکی راستهقینهی تیدا بی له خودی خۆیهوه، به تهواوی حهوالهی نهو پال بدریته لای نهو و هیچی لی کهم نهکریتتهوه.

تهنیا به ویست مرۆفی نهک پی سپیرو کامل دهبی و، وه به نازادی ویست له سهپشکیدا زاتییهکی تایهتی له مرۆفدا دهردهکهوی که سهروهی پی بهدهست هیناوه له بوونهوهردا و، نهو واتایانه پیکهوه بق سهروی دژایهتی و ناکۆکی و کیشهیان بهرز کردوهوه و ههئچواند، نهو مهبهستهی مرۆف له پیناویدا دروستکراوه و نهکی پی سپیرو زۆر لهو بهستنهوه و کورت کردنهویه بهرزتر و گهورهتره - که زهردهشتیهت له قۆناغهکانی ههرهس هینان و لادانی دا بۆی چوه - که مرۆف له بهرامبهردا یهک هیژی ناکۆکدا دهوهستی و، لهمهوه له ناستی نهک پی سپیرو بهرز بق ناستی نزم تر دایدهبهزینی و، له توانا و گرنگی دا له گهلا نهو هیژهی یهکسان دهکات که پام بووه بق خوا و کهوتۆته ژیر رکیفی نهوهوه و، بی ویست و جیاکردنهوه بۆی دهستهمۆ بووه.

(فریشته‌کان)^۱

فریشته‌کان له زهردهشتیدا وه‌کو له ئیسلامدا هاتووو چه‌ند جه‌سته‌یه‌کی پرووناکین . ئەوان له سەر شیتوازه‌کی باو و ئاسایی نەبێ نایبترین^۲. ئەوان چاکه کار و خاوه‌ن ژیان و هزر و هۆش و کارزانین و، نەمرن و، لەناو ناچن و، گۆڕانیان بەسەردا نایەت و، ناخۆن و ناخۆنه‌وه و، کرداری زۆربوون و، نیشتمانیان ئاسمانه و لەژێر چاودێری خودان.

^۱ ناماژه بۆ نەم فەرمووده‌یه ده‌کات: (خلقت الملائكة من نور، وخلق الجن من مارح من النار، وخلق آدم مما وصف لكم) رواه الحاكم و مسلم و حسن في الجامع الصغير للسيوطي. واتە: فریشته‌کان له پرووناکی دروست کراون و، جنۆکه له بلێسه‌ی ناگر دروست کراون و، ئادەم لەوه دروست کراوه که بۆتان وه‌سف کراوه (که قورە).

به‌لام نەم جۆره پرووناکیان که جنۆکه و فریشته‌ی لێوه دروست کراوه هه‌ستیاره ماددییه‌کانی مرۆڤ ناتوانێ پەیان پێ ببات و بیانیتیت.

به پیتی زانستی فیزیایی نوێ له سه‌رووی پرووناکی بێنراودا تیشکه که‌هرو موگناتیسییه‌کانیش هه‌ن وه‌ک سه‌رینه‌وشه‌یی و ژێر سوور، ئیکس و هی تریش که چاری مرۆڤ پەیان پێ نابات، نەمه‌ش له‌به‌ر خێرای له‌ره‌له‌ره‌کانیان.

وه‌ ته‌نیا نه‌و ده‌نگانه نه‌ده‌بیستی که له‌ره‌کانیان له‌ نێوان (۱۹-۲۰۰۰) له‌ره‌ دایه له‌ چرکه‌یه‌کدا، له‌ ملیار پله‌ی گه‌رمی بوونه‌وه‌ر هه‌ستی به‌رکه‌وتنی مرۆڤ هه‌ست به‌ (۱۵-۲۰) ده‌کات. وه‌ مرۆڤ ئیمرۆ باس له‌ ته‌تیر ده‌کات که شه‌پۆل و له‌ره‌له‌ره‌کانیان له‌ سه‌روی شه‌پۆلی موگناتیسییه‌وه‌، ته‌واوی نەم بوونه‌وه‌ریان پێ کردوه‌. وه‌ ئیمرۆ زۆر دیارده‌ی ئاناسایی هه‌یه له‌ مرۆڤدا وه‌کو خه‌ون و تلباتی و سایکۆکینیزی و هی تریش که زانستی ماددی ناتوانێ پێناسه‌یان بۆ بکات. تا ئیمرۆ فیزی نازانێ گه‌ردیله‌ و پێکهاته‌کانی چیه‌؟ هێزی کێشکردن چیه‌ و، . . . هتد!! بۆیه‌ ده‌توانین بلێین هێشتا زانستی مرۆڤ له‌ قۆناغی ساوایی دایه هه‌ر چنده‌ مرۆڤی نه‌زان وه‌ک مندالی نه‌زان لاساره‌ و گۆی ناگرت و، وا ده‌زانێ پە‌ی به‌ هه‌موو شتی بردوه‌! (وه‌رگێت)

^۲ قورئانی مەزن ده‌فه‌رمێ: (فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا). واته‌ جهریلمان (گیانمان) نارده‌ لای مه‌ریه‌م خۆی له‌ شێوه‌ی پیاوه‌کی ته‌واودا بۆ به‌رجه‌سته‌ کرد.

به‌و پێیه‌ نەم دۆخه‌ روناکییانه‌ بۆ په‌یوه‌ندی کردن به‌ جیهانی ماددییه‌وه‌ ده‌بێ له‌ره‌له‌ریان هێواش بکه‌نه‌وه‌ تا له‌گه‌ڵ ناستی له‌ره‌له‌ره‌کانی دنیای زه‌مینیدا خۆیان بسازێتن و، له‌ لایه‌ن که‌سانی شایسته‌وه‌ بێنرێن که چاری دلیان کراوه‌یه‌. (وه‌رگێت)

وه له پووی ئهرك و بهرپرسیاری خوایی یهوه کاره
بهرپرسیارییهکانیان جوړاو جوړه:

- هدیانه ناوهندیکن له نیوان خوا و مروژدا و، نهوانهش پهوانه کراوی خواین
(سروش)ی خوا هه لده گرن بۆ هه لپوارده و پالوته کان له پهوانه کراوانی خوئی و
لهوانهش که ناودارن و، زهردهشت بینیونی و سروشی خوا و زانیاری ثاینی لی
وهرگرتوون نهوانن: (بههمن و، ئوردی بههشت و، ئیسفندار مرز و، خوردارد
و، مورداد و، شههر پور)^۱.

- هدیانه چاودیژه بهسهر برواداره و، نه گهر بینیان پروه و گوئیپرایه لیه زۆرتریان
خۆش دهوی و وشیاری دهدهنی که نه کهویته گونا هوه و نه گهر بینیان له
فهرمانی خوا لاده دات و، کرداره یاساغهکانی نهو نه نجام ده دات سهر زنشته ی
ده کهن و هانی دهدهن بۆ گهرانهوه بۆ گوئیپرایه لی خوی گه وره یه.

- هدیانه پاراستن و پاسهوانی و چاودیژی دروستکراوه کانی رو لی نه نراویان
خراوته سهر شان وه کو: گیانداران و پروه که کان و تهنه بی گیانه کان و، کانزاکان
و خۆر و مانگ و نهستی ره کان و باو و ههور و شتی تر.

- هدیانه لهو فریشتانه (مروژیان خۆش دهوی) و کاری نهوانه داواکردنی لی خۆش
بوون و لی بووردنه بۆ تاوانبارانی بروادار له خودا.

^۱ نهو فریشتانه ی ناویان له قورناتا هاتووه، بهرپرسیاری سروش بوون به (جبریل) و (روح القدس) و ((الروح)
ناویان هاتووه. هدیانه له زانیان (الروح) و (روح القدس) به جبریلی دهزانن. ههروهها له قورناتا ناوی
(میکال) هاتووه. له قورناتی مزندا هاتووه " (مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَيَّ قَلْبًا).
واته: کئ دوزمنی جبریل بی نهوه خوا دایه زاندوته سهر دلی تو. (تَنْزِيلُ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ). القدر/ ۱
واته: فریشته کان و گیان داده به زن.
(فَالْمَلٰئِكَةُ ذِكْرًا). المرسلات/ ۵

واته: سویند بهو فریشتانه ی سروش نیلهام ده کهن.
(مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ) البقره/ ۹۸. واته: کئ دوزمنی
خوا و فریشته کان و پهوانه کراوانی و جبریل و میکائیل بی نهوه خوا دوزمنی بی برویانه. (وهوگتی)

- هه‌یانه چاودیری ئه‌و برواداران هه‌که‌ن که به‌سه‌ر په‌رستگا‌کاندا ده‌گه‌پێن و، هه‌یانه له‌ نوێژدا و له‌ یاد و نژادا به‌شداریان له‌گه‌لدا ده‌که‌ن، دیسان له‌ بۆنه‌ی جه‌ژنه‌کان و، حاله‌ته‌کانی زه‌کات و خێر کردن دا به‌شداریان ده‌کات. فریشته‌کان ژماره‌یان دیاری کراو نییه‌ و، به‌سه‌دان و هه‌زاران ده‌ژمی‌درتین^۱، به‌لام ئه‌وانه‌ی ناویان له‌ ئاڤیستا‌دا هاتوه‌ و، پۆلی گرنگیان پێ سپی‌راوه‌ که به‌ ئه‌وانی تر نه‌سپی‌راوه‌ و، ژماره‌ی ئه‌وانه‌ شه‌شه‌: (فاهومانو، نیستا و هستیا (نیسفا هیشتا) و، هوشترا (کشترا نایریا)، سبیتا ئه‌هیتی (ئارمایتی)، هورتان (ئه‌هوراناتان)، ئه‌میرتات (ئه‌میرتیات).

له‌ قۆناغه‌کانی تیک چوونی ئاین و تیکه‌ل بوونی به‌ بت په‌رستی و ئاگر په‌رستی کۆندا، ئه‌رکی فریشته‌کان وه‌ک رابردوو لایه‌نه‌کمان لی باسکرد به‌ چه‌ند پو‌الته‌ و دیارده‌ و جیاکارییه‌کی خ‌وای گه‌وره‌ دانران. که به‌ هۆی ئه‌وه‌وه‌ بۆ خه‌لکی ده‌رده‌که‌وی هه‌ک بیناسن، چونکه‌ ئه‌وانه‌ له‌ بوونه‌وه‌ردا له‌و جیاوازن و ناوی زاتی جیا‌جیای پێ دان به‌ کردار و به‌ جو‌له‌، به‌لام له‌ هه‌موو دۆخه‌کاندا که‌سایه‌تییه‌کی پ‌استه‌قینه‌ نین که له‌ دروستکردن و کارتی‌کردن هاوبه‌شی خ‌وا بکه‌ن، پاشان ئه‌وانه‌ له‌ بوونه‌وه‌ردا به‌ ته‌واوی وه‌کو سیفه‌ته‌کانی خ‌وایی به‌پێی داخ‌وازیه‌کانیان نه‌بێ ده‌رناکه‌ون.

به‌و پایه‌ خ‌وای شکۆدار زاتی به‌رزی له‌ شه‌ش سیفه‌تی به‌رزی خ‌واییدا خ‌وی ده‌نوێتی و، ناو داخ‌وازیه‌کانی له‌و بۆچوونه‌ لاده‌رو چه‌وته‌وه‌ هاتوه‌ که ده‌رباره‌ی فریشته‌کانه‌وه‌ هاتوه‌، به‌م شیوه‌ی خ‌واره‌وه‌:

• **فاهومانو:** ئه‌وه‌یه‌تی خ‌وایی به‌ ته‌واوی تیدا ده‌رده‌که‌وی، وه‌ هورامزدا‌ی خ‌وداش به‌ زاتی خ‌وی له‌ودا ده‌رده‌که‌وی و، بۆیه‌ ئه‌و نوێنه‌رایه‌تی خ‌وا ده‌کات به‌ ته‌واوی و، ئه‌و فکه‌ری پاکژ و باشه‌ له‌ قسه‌ و کرده‌وه‌دا.

^۱ قورئانی پیرۆز ده‌فه‌رمی: (وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ). /واته‌: ته‌نیا په‌روه‌رده‌گارت ژماره‌ی سه‌ربازانی ده‌زانیت.

- **ئیس‌تاوهستیا:** ئەو خواہتیە تیڤا دەرده‌که‌وێ که دەستور و یاسا (باشترین پراستیەکان) دەدات بە خەلک، که کارزانی و، پراستگۆیی و، سەقامگیری (الاستقامە) و چاکی و ساغی و تەقوا لە ناسینی ئەو دایە.
- **هوخشترا:** مولکی خۆی تیڤا دەرده‌که‌وێ، هەرۆه‌ها دەسەلات و سەربەلندی و زەبر و توانا و دەولەمەندی و بێنیازی ئەوی بە تەواوی تیڤا ناشکرا دەبێت.
- **سەبیتا ئەرمینی:** خۆشەویستی و گۆتپرایەلی و ملکه‌چی و خۆبەگەم زانین و خۆدا پەرستی تیڤا دەرده‌که‌وێت.
- **هورتان:** که مائی خۆایی که گۆزانی بەسەردا نایەت لەودا دەرده‌که‌وێ و، دیسان که مائی لە جوولە پژیی گەردونی و دروستکراواندا لەودا دەرده‌که‌وێت.
- **ئەمیرتان:** نەمری خۆایی و ئەزەلییەت و ئەبەدی خۆایی لەودا دەرده‌که‌وێت. ئەو‌هی پراستی بێ ئەو لی تیکەل بوونە ناشیرینە لە نیوان داخواییە خۆاییەکان و کاری فریشتەکان دەقەکانی ئافیتستا بە درۆی دەخاتەوه که دەقی داوه لە سەر فریشتەکان بە ناو و سیفەتەوه، بەلکو دەست نیشان کردنەکه‌ی لە ناو ئەواندا کردووه بە دوو بەشەوه:
- **پۆلی لەوانە فریشتە نزیکەکان** لە خوا و بە یارمەتی دەری ئاسانی و، موقەدەسە نەمرەکان و، هیزە نەمرەکان ناوێردووه و، ئەوانە ناوانون بە (ئەمش سنبد)^۱ واتە: فریشتە سەرکرده و نزیکەکان.
- **پۆلی دووه‌م:** لە پلەیی دووه‌مدان و، وه لە پێشەیی تەکیلیفی دا لە خوار ئەوانەن، ئەوانە ناوێراون بە (یەزاتا yazata) و لە سەرچاوه‌ی ئیس‌لامیدا بە (یەزتا) هاتووه، واتە: فریشتەکانی خوا ئەرکی پێی سپاردن جگە لەوه‌ی بە فریشتە نزیکەکان (المقربون) سپێراوه.

^۱ ئەمشە: لە فەرپه‌نگی ئیرین فەج (محمد امین هەروامی) دا بە (ئەمسە amsa) هاتووه واتە: نزیک، درارسی، هارسی، (هامسی = هامسا) هاتووه که زمانی ئافیتستایە. (وەرگێت)

ژیانی دووهمین (پهسلان)

جموځوټی خواپه رستی مرؤځ له بیروباوړای زهردهشتیدا بؤ مه بهستی ژیانی دنیای کاتی نییه که به مردنی خاونه که ی نه میښی، به لکو بؤ مه بهستی ژیانی مانه وهیه که تا سهر له ناویدا بهخته وهر و کامهران یان بهد بهخت ده بیټ. له ناثیستادا هاتووه که زهردهشت بؤ ته واری خه لکی وتار ده دات و له باره ی په روه ردگاری ده گپ یتتووه: (ندی نهو مرؤځه ی ده مریت خوداوه نده که بهخته وهری و بهد شانسی دروست کردووه، نه گهر تۆ فرمانه کانی تهوت نه نجام دا و، خوت له قه ده غه کراوه کانی نهو پاراست مسؤگهر به بهخته وهری هم همیشه یی سهرده که ویت، بهلام نه شکه نجه و سزای دریژ خایه ن به شی خراپکارانی سهرپیچی کاره).

له ده قه کی تر دا شوینی بهخته وهران و بهد بهخته کان و خاوه ن نه شکه نجه کان دیاری ده کات: (ته وانه ی ریځگای راست ده گرن له بهر په زامه ندی خودا مسؤگهر ده چنه ناو فیرده وسی به هره داره وه که له وی مانه وه و دروستی ته و او، بهلام گومرایی بی پروا که شوین شہیتان که وتوون شوینیان دۆزه خه که له وایه سزا و نازار).

ژیانی دووه م (واته پهسلان له پروانگه ی بیروباوهری زهردهشتیه وه) ته و او کهری ژیانی نه م جیهانه یه و هیچ واتایه ک بؤ ژیانی دنیا نیه به بی بوونی ژیانیتی دیکه که قیامه ته، مرؤځ بؤ نه وه دروستکراوه و له دنیا دا نهرکی خراوه ته سهرشان بؤ وهرگرتنی به ربووم و بی نهو نهرک پی سپاردنه ش دهستی ناکه وی، وه له ژیانه که دا که به تاییه تی ناماده کراوه بؤ مه بهستی دروستکردن و ته کلیف پیکه وه، بهلام دریژه ی نهو ژیانه ی پهسلان که له بیروباوهری زهردهشتیدا هیه زور جیاوازی هیه له هیله گشتیه کانی نیسلام که ده رباره ی رۆژی پهسلان هیه، به جوړیک نهو بیروباوهره له ناینه ناسمانیه کانی تر دا ده گمه نه.

ژیانی دووه مین له زهردهشتیدا راسته وخؤ دوی ده رچوونی گیان ده ست پی ده کات، بهلام گه شته که ده ست به جی بؤ جیهانه که ی تر ده ست پی ناکات، چونکه

جیابوونهوی گیان و جیابوونهوی له لهش و رژیشتنی چند تهقه لایه کی دهوی تا به تهواوی گیان له شوینهواره کانی ماددی ده ربازی ده بییت و له ژیر دهسته بیی نهو رزگاری ده بییت و، وه له هر سلتهیه کی دنیایی تر، نازاد بوونی به تهواوی له لهش سیّ شهو و سیّ رژژ ده خایه نیّ و، گیان به سهر سهری له شی مردووه ده بییت، یان ووردتر بهر له هه لگرتنی تهرمه کی بو ناشتن له کن سهریه وه ده بییت، لهو کاته دا رابردوی مردووه که و کرده وه کانی به دهوی دا ده سوپیتته وه له شریته کی دریزدا.

نه گهر مردووه که چاکه کار و تهقوا کار بیّ و، ژیانی له پینگی بپروا و حق و چاکه و باشیدا به سهر بردبج، نهو کاته گیانه کی به دریزایی سیّ رژژه که به ره ره وه ده بیی به هوی بۆن و بهرامه کی خۆش که لیی ده دریت و، تا ناستی دلّی شاد و خۆش ده کات خولیای نهو ژیانه ده بیی که دواي نه م کاته دیاری کراوه چاوه پوانی ده کات.

به لام نه گهر گیانه که خراپه کار و یاخی بیّ لاپه ره ی کرده وه کانی پپر بسوه له کرداری خراپه و که بۆنی به گیانه کی ده دات که وه کو بۆنگه نیوه ی لاشه ی مرد و ناخۆشه و، گیانه کی به سهرگردانی و دلّه پاوکیّ و شیواوی ده سوپیتته وه له ترسی نهو چاره نووسه ترسناکی دواي سیّ رژژه که چاوه پوانی ده کات.

دواي (۴) رژژ گهشتی کرداری بۆ جیهانه کی تر ده ست پچ ده کات و، گیانی پاکژ له گهشته سهرکه و ته کهیدا بۆ ناسمان له ناو بۆن و بهرامه کهیدا ده بیی که قهت له زه ویدا هه لّی نه مژیوه، به پیچه وانوه گیانی خراپکار بیری چاره نووسه مه ترسیداره که که چاوه پوانی ده کات ده پروخیننیّ و شه که تی ده کات و، رابردووه کی به خه م و په ژاره باری قورس ده کات و، ناساییه که پینگیه کی بۆ ناسمان له ناوه نده کی په ست و ترس و بیزاریدا و له ناو بۆنه کی بۆنگه ندا که مرۆڅ خۆی بۆ ناگری پینگی لیّ ده بریت، که هه رگیز بۆنی ناواي له زه ویدا نه کردووه.

گیانی چاک و خراپه کار بهو بۆنه وه که باسکرا له گهشته کهیدا بۆ ناسمان بهرده وام ده بیی تا ده گاته نهو سنووره ی دنیا و په سلان له یه کتر جیا

ده‌کاته‌وه، خوداوه‌ند له‌وی‌دا پردی چینقات (chinvat)^۱ دامه‌زراندووه، واته پردی جیاکردنه‌وه و له‌وی‌وه گیانه‌کان هه‌موویان راده‌وه‌ستن و چاوه‌پروانی ریگا پیدان و روخست ده‌که‌ن بۆ په‌رینه‌وه، یان بۆ به‌هره‌یه‌کی هه‌میشه‌یی یان سزایه‌کی هه‌میشه‌یی^۲.

گیانه‌کان زۆر لای پر ده‌که‌نه‌وه ناوه‌ستن و، هه‌ریه‌که‌یان له‌و گیانانه پیشه‌وازییان لێ ده‌کری له‌سه‌ر وینه‌ی هیمایی نه‌و کرده‌وانه‌ی له‌ جیهاندا کردونیان، گیانی ته‌قوا کار و چاک کچیکی زۆر جوان و شوخ که وینه‌ی نه‌بی له جوانی دا له‌ جیهاندا پیشه‌وازی ده‌کات، که به‌رگه‌کی سپی پاکی پۆشیوه و، به‌ژنی مام ناوه‌نده و، سیمای شکۆداری و په‌سه‌نی پیوه‌ دیاره و، گیان که له‌م جوانیه‌ که قه‌ت به‌رچاوی نه‌که‌وتوووه سه‌ری سوپ ده‌میسنی و، کچه‌که له‌ گیانه‌که نزیک ده‌بیته‌وه و زۆر سوپاسی و ستایشی ده‌کات که سه‌قام گیری نه‌و له‌ جیهاندا له‌سه‌ر گوێراپه‌لی خودا نه‌و ئاوا‌ی جوان و قه‌شه‌نگ و خۆشه‌ویست کردووه، لیتره‌دا گیانه‌که پرسیار ده‌کات: تۆ کیی؟ کیژه‌که وه‌لام ده‌داته‌وه: (من کرده‌وه چاکه و وه‌رگیراوه‌کانی تۆم لای خوا، من خۆش و ویستراو بووم، خه‌لکت زیاتر کرد له‌ خۆش ویستی مندا، من جوان بووم جوانترت کردم و، شان و شه‌وه‌که‌تت به‌رز کردم‌وه). نه‌نجا هه‌موو کرده‌وه چاک و جوانه‌کان که گیان به‌ درێژایی ته‌مه‌نی کردونی قسه‌ی له‌گه‌لدا ده‌که‌ن.

^۱ له‌ فهره‌نگی ئیریمن ئه‌چدا: (چه‌ه‌ند - cvant) و، (چه‌ه‌ند = cavant) هاتوووه واته‌ چهند که بۆ زانینی ژماره‌ به‌کار هاتوووه، و جا نازا‌م نایا نه‌م وشه‌یه هه‌مان وشه‌یه یان وشه‌یه‌کی تره‌.

^۲ قورئانی مه‌زن ده‌فه‌رمی: (كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ (۲۶) وَقِيلَ لَهَا مَنِ الرَّاقِ (۲۷) وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ (۲۸) وَالْتَفَتِ السَّاقِ بِالسَّاقِ). واته‌: کاتێ گیان گه‌یشته‌ گه‌ر و، وه‌ وتراکی ده‌یگێرێته‌وه؟! زانی نه‌مه جیا‌بوونه‌ویی (له‌ نێوان گیان و لاشه‌دا)، وه‌ قاچی تێک نالا، نه‌و رۆژه‌ شوێنی گه‌رانه‌وه بۆ لای په‌روه‌ردگارته‌. (وه‌رگێتر)

دوای نهوه گیانی باش پرتگی پی دهری که به سهر پرده که دا به پرتتوه به هاوریتته تی کچه که که و رینومای نهو و، له ههنگاری یه که مدا له سهر پرده که ریتگاکهی بو فراوان ده بی، گیانه که به ناسانی و بی ترس و دلّه راوکی و تیک چون ده پرتتوه، تا ده گاته پروونکی بی سنوور له مائی مانهوه (بههشت) دا و، به مانهوه ی همیشهی به هرهوهر ده بی له ویدا و، تا رژی زیندوو بو نهوه و هرگرتنی پهراوه کان ته سببجات و سوپاس و ستایش بو خوا ده کات.

به لام گیانی خراپه کار پیره ژنیکی سه رماش و برنج و ناشیرین پیشه وازی لی ده کات که مرژ له بهری راده کات و، بو نگیه نیوه و، رهق و پرووت و نارپه سنه و، بی نابروی و بی شهرمی پیوه دیاره و، گیان له بهر ناشیرین و نارپه سنیه که ی راده کات و، به بیز لی کردنهوه و سوکی و، رقهوه سه بری گیان ده کات و، گیانیش ده ست پیشخه ری ده کات و ده پرس: تو کی پی ره ژنه که به تاوانبار کردنه کی ناشکراوه ده لی: (من کار و رهفتاره خراب و ناشیرینه کانی تو و، لای خه لکی ناشیرین بووم تو ش خه لکت پتر کرد که رقیان لیم بی و، ناشیرین بووم و تو ناشیرین ترت کردم، له پایه و شکوی منت دابه زاند تا وام لی هات قیزه وون و، بیزار بم).

نه غا پیره ژنه که به توند و تیژه که ی زیاتر ده کات و سه رنشتی ده کات که به هوی گویرایه لی نه کردنی خوا وای لیکردوه به شیوه یه که له توانای مرژدا نیه، نه غا هه موو نهو تاوان و گونا هانه ی بو ده گپرتتوه که له زه ویدا نه غامی داون.

کاتی گیان به هاوریتته تی پیره ژنه که پردی جیا کردنهوه ده بری وورده وورده نه م پرده یه تنگه به روو ته سک ده بیتتوه و، باریک ده بی تا له کوتایی دا وه کو تاله مووه کی به سهر دی و، گیانی تووشی تو قین و شپزه بوون دی و، ههنگاو هه لده نی و راسته و چه په لاره لاره ی ده کات و هیچ شوینه کی تریش له پرده که شک نابات و، نه غا ده که ویتته قولایی چاله تاریک و شهوه زه نگیه که وه، که نزیکه نهو نهنگوسته چاوو تاریکی به چرو پره له ناوی بیات و، گیانه که له ناو نهو ده شته کاکي به کاکیه دا لیز ده بیتتوه که نازانی کوئی کویه و، تا په سلان سزا و نه شکه غه ده چیتت.

له راستیدا نهئو کچه شوخ و شهنگه نهئو پیره ژنه که سایه تی واقعی نین، به لکو وینه ی هیماین بۆ کاره کانی دنیایی، یان به دهسته واژه یه کی وودتر دیاری کردنه کی بهرجهسته یی کاره کانی مرۆشه له ژبانی دنیا دا، وه ئهم هیماکردنه کرداری قیامه تی نیسلامی له بهرامبهردا ههیه، وه که گهراوه ته وه: (بپروادار له کاتی ده رچونیدا له گۆزیدا کاره کانی له جوانترین دیمه نیدا و له خوشتترین بۆندا پیشوازی لی ده کات و ده لی: (ئایا ده مناسی؟ ده لی: نه خیر به لام خوا بۆنی خوش کردوویت و وینه ی جوانکردوویت.

ده لی: من له دنیا ش ئاوا بووم و، من کرده وه ی باشی تۆم و چۆن له دنیا دا من سواری تۆ بووم ئیمرۆ تۆ سواری من بیه، نه وه ش فه رمایشتی نه وه: (وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَى ظُهُورِهِمْ).

ئهو گیانه ی کرده وه چاک و خراپه کانیان وه کو یه که له پیتوانه دا له ته که پرده که دا ده مینیتته وه و بوار به په رینه وه یان نادری و، شوینه کی تریش نییه و، خراپکار نینه که حوکمی خراپکاریان به سهردا بدری و، چاکه کاریش نین حوکمی چاکه کاریان به سهردا بدریت و، به لکو له و نیتوانه دا داده بن و، بۆیه بۆ جیهانه که ده گوازرینه وه له نیتوان به هره و سزادا بیت، له ویدا ده که ویتته چاوه پروانیه وه له نیتوان هیوا بوون له پرزگار بوون و ترسان له چاره نووسی هه تا نه و پرۆزه ی فو ده کری به (صور) دا.

وه هه لۆیستی دوا پرۆژی نه و زهردهشتیانه ی که چاکه و خراپه کانیان یه کسانن تا راده یه کی زۆر به هه لۆیستی (ئه عرافیه کان) ده چی که قورئان سه باره ت به ئه وان ده فه رمی: (وَبَيْنَهُمَا حَبَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَاهُمْ وَتَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ) واته: له نیتوان هه ردوو لادا په رده یی هه یه (واته: نیتوان به هه شتییه کان و دۆزه خیه کان دا) وه له سه ر ئه عراف پیوانی هه یه به ده م و چاویان ده یانئاسن، بانگی خاوه ن به هه شته کان ده که ن سه لامتان لی بی و، نه چوونه ناویه وه و ئه وان به ته مای نه وه ن). وه له

باره یان ده فہرمی: (وَتَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رَجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ) الاعراف/۴۸. واتہ: خاوەن ئەعرافە کان پیاوانە کیان بانگ کرد (لە دۆزەخدا) بە سیمایە کیان دەیانناسینەوہ و، ووتیان: کۆمەڵیتان و خۆ بە زلزانیتان بێ نیازی نەکردن.

پێغەمبەری خوا (ﷺ) لە بارە یان دە فہرمی: (ترازوە کان لە دوا پوژدا دادەنرێن خراپە کان و چاکە کان دە کیشترین، کێ چاکە کانی بە قەد ئەسکوايەك (صوابە) زیاتر بێ لە خراپە کانی ئەوہ دە پواتە بەھەشتەوہ و، کێ خراپە کانی بە قەد ئەسکوايەك لە چاکە کانی پتر بێ دە پواتە ناگرەوہ.

نەفەرێ پرسیاری کرد ئە ی پێغەمبەری خوا ئە گەر چاکە و خراپە ییە کسان بوون؟ فہرمووی: (أولئك أصحاب الأعراف لم يدخلوها وهم يطمعون) یارانێ ئەعراف - وە کو زانراوہ ئەوانە (گەلێکن کە چاکە کانیان لە ناگر دوری خستونەوہ و، وە خراپە کانیان لە بەھەشت قەدەغە ی کردوہ). ئەوانە لە بەرزایی یەك دەوہستن لەسەر پردە کە و، لەودیوہ سەیری بەھەشت و دۆزەخ دە کەن و، ئەوانە نە ئەھلی بەھەشتن نە ئەھلی دۆزەخن تا خودا حوکمیان لە نێواندا دە کات.

پەسلان و زیندوو بوونەوہ و ئی پرسینەوہ):

سفری ئەلیسنا بە ناشکرایێ ناماژە بە هاتنی پوژگاری دە کات کە پۆلی گرنگی مرۆڤ لەو پوژەدا لەسەر زەوی کۆتایی پیددیت و ھەر وەھا جولە ی ژیانیش دەوہستیت بەھۆی ئەو پەییوہندیە بەھیزە ی کە لە گەل مرۆڤی بەرپرسیار ھەییەتی لە لایەك ئەنجا لە لایەکی تریشەوہ دە گاتە ئەو ئاستە کە مائیدی بۆ دیاری کراوہ، ئەو کاتە قیامەت دادی و زەوی بەو مرۆڤانە ی لە سەری ماونەوہ دە کە ویتتە جوولە و تە کان و، چیاکان پەرش و بلاو دە بنەوہ و، کانزاکان لە ناو جەرگە ی زەویدا دەردە پەرن و، ناگر لە ھەموو شوینە کی زەوی بەرز دە بیتتەوہ و سەر جەم ژیان لە ناو دە چیت. ئەوہ ی لە سفری ئەلیسنادا ھاتووہ نزیکە لەوہ ی لە مەسە لە کانی

ناخیره‌تی ئیسلامی پریاری له‌سه‌ردراوه، که گه‌یشتنی مرۆڤ به‌و ته‌مه‌نه‌ دیاری
کراوه که بۆ ته‌واو کردنی رۆڵی له‌ زه‌ویدا دانراوه‌ په‌یوه‌ست کراوه‌ به‌ کۆتایی جیهان
و پیچانه‌وه‌ی زه‌وی، نه‌نجا هه‌موویان بۆ لی پرسینه‌وه‌ زیندوو ده‌بنه‌وه^۱.

وه‌ له‌ پۆژی زیندوو بوونه‌وه‌ (البعث) دا وه‌کو له‌ چاوه‌گه‌کانی بیروباوه‌ری
زه‌رده‌شتیدا هاتوه‌ گیان بۆ مرۆڤ ده‌گه‌رێته‌وه‌ و، (نامه‌ی ژبانی) له‌ گه‌لدایه‌ ئه‌و

^۱ بۆ نمونه‌ قورنانی پیرۆز سه‌باره‌ت به‌ کۆتایی زه‌وی و کۆمه‌له‌ی خۆر و گه‌ردوون ده‌فه‌رمی: (إِذَا الشَّمْسُ
كُوِّرَتْ (۱) وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ (۲) وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ (۳) وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ (۴) وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ (۵) وَإِذَا
الْبِحَارُ سُجِّرَتْ (۶) وَإِذَا الْنُفُوسُ زُوِّجَتْ (۷) وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ (۸) بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ) التکویر/ ۱- واته‌: کاتێ
خۆر پیچرایه‌وه‌ کاتێ نه‌ستیره‌کان تاریک داهاستن. کاتێ چیاکان چوون به‌ هه‌وادا و بوونه‌ تۆز. کاتێ هه‌وره‌کان
په‌کیان کهوت. کاتێ درنده‌کان زیندوکرانه‌وه‌. کاتێ ده‌ریاکان بوون به‌ ناگر. کاتێ زینده‌ به‌چالان زیندوو
کرانه‌وه‌. به‌ کام تاوانه‌ کوژران.

له‌ رۆوی زانستی فیزیاشه‌وه‌ هه‌موو سه‌رچاوه‌ گه‌ردوونناسیه‌کان باس له‌ له‌ناو چوونی گه‌ردوون و تیک چوونی ژبان
ده‌که‌ن که له‌ راستیه‌کی زانستی مسۆگه‌ره‌ و، ئه‌و کاته‌ خۆ هایدروجینی نامێنێ و، نه‌ستیره‌کان سووته‌مه‌نیان
ته‌واو ده‌بن. و تا پرۆفیسۆر (جورج گاموف) ده‌لێ: (دوای چه‌ند ملیۆن ساڵێ خۆر ده‌کشێ تا ده‌گاته‌ خولگه‌ی
زه‌ره‌ و زیاتریش و، رۆوناکی بۆ (۱۰-۳۰) ملیۆن جار زیاتر پتر ده‌بن و، ئه‌و کاته‌ زه‌ریاکان له‌ زه‌ویدا به‌ توندی
ده‌کوژن). کتیی (ماده‌ زه‌مین و ناسمان/ ل ۵۳۳) به‌ فارسی. وه‌ له‌ (الکون العمیق/د: علی الامیر/ ل ۲۶) دا
هاتوه‌ که خۆر له‌ چرکه‌یه‌ کدا (۶۷۴ ملیۆن ته‌ن هایدروجین ده‌کوژێ بۆ ۶۷۰ ملیۆن ته‌ن هیلۆم) به‌و پێشه‌ خۆر
له‌هه‌ر چرکه‌یه‌ کدا (۴) ملیۆن ته‌نی لی کم ده‌بێته‌وه‌. که‌واته‌ پۆژی دێ خۆر و نه‌ستیره‌کان بکوژێته‌وه‌. وه‌ بپروایه
خۆر و کۆمه‌له‌که‌ی ته‌مه‌نی یان (۰.۴-۰.۵) هه‌زار ملیۆن ساڵ بێت. وه‌ له‌ لاپه‌ره‌ (۱۲۸) باه‌ته‌ی ده‌نوسی به‌ ناوی
(موت النجوم- مردنی نه‌ستیره‌کان) و له‌ویدا ده‌لێ: (نه‌ستیره‌کان که وه‌کو ناگراندیکی گه‌رمی نه‌تۆمین له‌
کاتیئکدا که‌هسته‌کانیان ته‌واو بوو ده‌کوژێته‌وه‌. وه‌ له‌ کاتیئکدا ۱۰% یان زیاتر کۆگای هایدروجینی له‌ ده‌ست دا
هاوسه‌نگی نه‌ستیره‌که‌ تیک ده‌چێ و سه‌رده‌می پیری ده‌ست پێ ده‌کات).

وه‌ قورنانی مه‌زن ده‌فه‌رمی: (إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا (۱) وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا). الزلزله‌/ ۱- واته‌:
کاتێ زه‌وی که‌وته‌ جووله‌ چۆن جوڵانی. وه‌ زه‌وی ته‌نه‌ قورسه‌کانی نارده‌ ده‌روه‌.

(بیریت ستانلی کوئچدن/ سه‌روشت ناس و فه‌یله‌سوف) له‌ کتیی (الله یتجلی فی عصر العلم/ ل ۱۷) دا
ده‌نوسی: (ئه‌و گه‌ردوونه‌ی له‌ ناویدا ده‌ژین ناشی هه‌ر ماده‌یه‌کی رۆوت بێ به‌لکو ماده‌ و گیانه‌، یان ماده‌
و نا ماده‌یه‌ و، نێمه‌ ناتوانین شتی نا ماده‌ی ته‌نیا به‌ شتی ماده‌ی وه‌سف بکه‌ین).

له‌ هه‌مان کتیی (جون کیف‌لاند کوثران/ کیمیا زان و متماتیکی زان/ ل ۲۵) دا ده‌لێ: کیمیا پێمان ده‌لێ که
ماده‌ هه‌ندێکی خه‌ریکی له‌ناوچوونه‌، به‌لام هه‌نده‌کی به‌ خێرای و هه‌نده‌کی به‌ هیوایشی به‌ره‌و له‌ناو چوون ده‌رۆات.
به‌و پێشه‌ ماده‌ نه‌به‌دی نییه‌، دیسان نه‌زه‌لی نییه‌، که‌واته‌ سه‌ره‌تای هیه‌. . . .)

به‌و پێشه‌ هه‌موو نامه‌ ناسنامه‌یه‌کان و زانست کۆکن له‌سه‌ر سه‌ره‌تای گه‌ردوون و له‌ناو چوونی و، بوونی
ته‌مه‌نه‌کی دیاری کراو بۆ ماده‌کان. (وه‌رگێز)

زهردهشت و زهردهشتیه‌کان

نامه‌ی که فریشته‌کان هم‌مو کردارو گفتاره‌کانی مرۆفیان له‌پۆژی به‌پرسیاریه‌تیوه تارۆژی مردن له‌و نامه‌ تۆمار کردوه. نامه‌که دوو به‌شه، به‌شی یه‌که‌م بۆ کرداری چاک و باشه و، به‌شی دووهم کرده‌وه خراب و تاوانه‌کانی تیدا‌یه و، دوا‌ی مردن و به‌رز بوونه‌وه‌ی گیان بۆ ناسمان له‌ گه‌شتی یه‌که‌میدا بۆ جیهانه‌که‌ی تر نامه‌که‌ی ده‌پێچریته‌وه و، به‌ فریشته‌ی تایبه‌تی ده‌سپێردری بۆ پاراستن و هه‌لگرینی تا نه‌و پۆژی هم‌مو کرده‌وه‌کانی تیدا‌ی پيشان ده‌ده‌ری که له‌ویدا تۆمار کراون بۆ لی‌ پرسینه‌وه و کیشانه و ته‌رازوو.

له‌و پۆژه‌دا کرده‌وه‌ی به‌نده‌کان ده‌کیشریت و، کچی کرده‌وه چاکه‌کان قورپس تر بوون له‌ کاره‌ خراپه‌کانی نه‌وه تایه‌ی کرده‌وه‌ی چاکه‌کانی گران تره‌ و، نه‌وه که‌سه سه‌ر به‌ به‌خته‌وه‌ره‌کانه‌، کچی کرده‌وه خراپه‌کانی قورپس تر بوو له‌ کرده‌وه چاکه‌کانی نه‌وه تایه‌ی ته‌رازوه‌که‌ی سووک بووه و، نه‌وه سه‌ر به‌ به‌دبه‌خته‌کان و که‌سانی نه‌شکه‌نجه‌داره‌ و، کچی کرده‌وه‌ی چاک و خراپی وه‌کو یه‌ک بوو له‌ نیوان به‌خته‌وه‌ر و به‌د حالدا‌یه تا حق شکۆدار برپاری تیدا‌ ده‌دات.

دوا‌ی نه‌وه خودا نه‌هورا مزدا فه‌رمان به‌ په‌رینه‌وه‌ی هم‌مو‌یان ده‌کات به‌ سه‌ر پرده‌که‌دا به‌سه‌ر دۆزه‌خدا رایه‌ل‌زاه و، به‌ختیاره‌کان به‌سه‌ریدا په‌ت ده‌بن و، بلیسه‌ی دۆزه‌خیان به‌رناکه‌وی و، هه‌تا به‌سه‌ری داب‌رۆن جینگاکه‌ فراوان ده‌بی تا ده‌گه‌نه‌ ئارامگای به‌خته‌وه‌ره‌کان، که به‌هه‌شته و که له‌ ناویدا کامه‌ران و خۆش‌حال ده‌بن و قه‌ت دوا‌ی نه‌وه ناخۆشی نابیننه‌وه به‌لام خراپه‌کاران که به‌سه‌ر پرده‌ ده‌په‌رنه‌وه ده‌بینن له‌ پيشه‌وه‌ی‌اندا وه‌کو تالی موو یان تی‌زایی شه‌مشیر وایه، به‌لام به‌ په‌رینه‌وه به‌سه‌ریدا تووشی سزا ده‌بن و، بۆیه قاچه‌کاتیان ده‌خلیسکی وه‌تا هه‌تایه له‌ دۆزه‌خ ده‌میننه‌وه، یان وه‌ک نه‌لیسنا ده‌لی بۆ ماوه‌یه‌کی درێژ^۱.

^۱ قورنانی مه‌زن له‌ سه‌ره‌تی (القارعة) دا ده‌فه‌رمی: (فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ) فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاحِيَةٍ (۷) وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ (۸) فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ (۹) وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَتْ (۱۰) تَارَّ حَامِيَةٌ (۱۱) واته‌: نه‌جا کچی کیشی کرده‌وه‌کانی قورپس بوو نه‌وه له‌ ژبانه‌کی خۆش نود دایه. کچی ته‌رازوی کرده‌وه‌کانی سوک بێ نه‌وه زیدی نه‌وه هاوییه‌یه؟ چوزانی هاوییه‌ چیه؟ ناگه‌یه‌کی گه‌رمه. (وه‌گه‌تی)

به‌ندی سییه‌م: لقه‌کانی ناین:

نازادی مرۆژ له په‌سەند کردنی ئەرك پێ سپاردنی خوایی (التكليف) دا^۱ په‌یوه‌سته به‌و جێ به‌جێ کردنە بە ته‌واوترین شیوه‌ ده‌یگریته‌وه‌ خۆی، ده‌بێ مه‌به‌ستیش له‌مه‌دا بۆ خوا بیته‌. له‌به‌ر ئەوه‌ به‌ر له‌ هه‌موو شتی داوا له‌ مرۆژ ئەرك پێ سپێراو ده‌کری که‌ به‌روا به‌ خوا بیئنی وه‌ک له‌ ئەرك پێ سپێر که‌ سیفه‌تیکی تایبه‌تی تره‌ له‌ کردگار (خالق) ده‌دریته‌ پال دروست که‌ر و، نه‌گه‌ر به‌روای هیئا به‌رواکه‌ی به‌ ئەرك پێ سپاردنه‌وه‌ ده‌به‌ستریته‌وه‌ و، به‌رواش له‌ سه‌ر سێ بنچینه‌ ده‌مه‌زێ: (به‌روا بوون به‌ دڵ و دان هیئان به‌ زمان و، کردار به‌ ئەندامه‌کان و، هه‌موویان کرداری خواپه‌رستین له‌سه‌ری له‌ بازنه‌ی ئەرك پێ سپارندا.

له‌ چه‌مکی ئیسلامی ساده‌ی زهرده‌شتی دا به‌ هه‌مان پال ده‌وتری (سه‌رچاوه‌کانی ئەرك پێ سپاردن) که‌ مه‌به‌ستی پێ له‌ واتای به‌روایه‌ و، به‌ به‌روا و ئیمان په‌یوه‌ندی به‌ خوا دیته‌ دی به‌و سیفه‌ته‌ی له‌ سه‌ر بنکه‌کانی په‌یوه‌ندی ئەرك پێ سپاردن داده‌مه‌زیت، سه‌یر نییه‌ که‌ له‌سه‌ر هه‌مان ئەو بنچینه‌انه‌ دا به‌مه‌زێ که‌ ئیسلامی له‌سه‌ر دامه‌زراوه‌ که‌ ئەمانه‌ن: هوماتا (هومت humata) و هوخاتا (هوخت hukkhata) و هفارشتا (هورشت hrarshta) که‌ مه‌به‌ستی به‌ دوا‌ی یه‌کدا له‌ به‌روا و قسه‌ و کرده‌وه‌یه‌ و به‌ هه‌موویان ته‌کلێف ته‌واو ده‌بیته‌^۲.

وه‌ ئاقیستا به‌ ده‌ق رایگه‌یاندوه‌وه‌ که‌ ئەو مانایه‌ به‌ ته‌نیا مرۆژ له‌ پیسی بی به‌روایی و هاویه‌شی په‌یدا کردن و ته‌واوی به‌روا به‌تاله‌کان پاکژ ده‌کاته‌وه‌. خوای گه‌وره‌ له‌ قسه‌ کردنی‌دا له‌گه‌ڵ زهرده‌شتدا ده‌فه‌رمی: (پاکژی دوا‌ی له‌ دایک بوون باشترین شته‌ و، باشترین چاکه‌یه‌ له‌ دوا‌ی ژیاندا پاکژی ئەی زهرده‌شت له‌ ئاینی خوادا ئەوه‌یه‌ که‌ مرۆژ خۆی پاکژ بکاته‌وه‌ به‌ به‌روای باش و قسه‌ی باش و کرداری باش).

^۱ بۆ ووشه‌ی (تکلیف) له‌ زمانی کوردیدا ژۆر واتا دانراوه‌، وه‌کو: پوو لی نان - سه‌پاندن - پێ سپاردن - ئەرك پێ سپاردن - داوا کردن - ناچار کردن.

^۲ ووشه‌ی (هومت) له‌ هیمه‌ته‌وه‌ هاتوه‌ واته‌: نیاز و مه‌به‌ست و ووره‌: (هورشت) په‌وشت ده‌به‌خشی. (هوخت) واته‌ (وتن). (وه‌رگیتر)

هیچ ریتگایه کیش نییه بۆ پاکژی دهروون و چاک کردنی به پروا نه بۆ و، خوای گهوره لهسه زمانی زهردهشت بۆ خه لکی ده دوت و ده فەرمیت: (ئەمی ئادەمیزاد دەرونت پاکژ بکوه له هەر پیسی و چلکه کی دهرون و، هه موو مرۆفه کی زیندوو لهم دنیایه ماددیهدا ده توانی دهرونی پاکژ بکاتهوه به پروای باش و قسه ی باش و کرداری باش).

بهلام ئه و کسه ی به ند نییه به خواوه به هۆی پرواوه و بۆ تاین و شه ریه ته ئه وه بۆ پروایه وه کو ئافیتستا پیتاسه ی ده کات عه قیده خراپ و، هه ناو پیس و دهرون چلکنه و خه لکی ده وری خوژی پیس ده کات و، به نده کانی خوای نزیک ی پیس ده کات و، قه ده غه یان ده کات له خوژی وه رگرتن و سوود وه رگرتن و سوود وه رگرتن له خواردن و جل و به رگ و به هره کانی تری ژیان. دیسان به سته مه که ی کار ده کاته سه ر ئاوو خراپی ده کات و کار کشتوکاڵ و گیانله به ران و له ناویان ده بات و، خه لکی له بهر ده ستیدا ئاسوده نابۆ و، خراپه به مردنی ئه و نه بی بنه بر ناییت.

لیره دا له مه ولاده زهردهشتیه ته له گه ل ئیسلامدا یه ک قسه یان هه یه، نه ک هه ر له مه دا که پروا بوون به خوا بناغه ی په یوه ندی و خو حه واله دانه به خوای گهوره به لکو له وه شدا که چی نشینی و نماینده یی بۆ خوا له زه ویدا بۆ که سی شایسته ده بی که دهرون پاک بۆ له هاویه شی په یدا کردن و پیسیه کانی و، پاکژی دهرون به پروا نه بی نایه ته دی و، نه گه ر ئه رک پێ سپاردن سه قامگیری بۆ له سه ر ویستی خودا له ژیاندا جینشینی و نوینه رایه تی ته نیا شوین گره ویی خوای گهوره ده بی تا ئه و کاره بکات که خوای گهوره ده یکات و، هه ر که سی ک پاک نه بی ناتوانی گرنگی به م دوو رۆله گرنکه بدات.

وه له زهردهشتی دا راگه یاندنی پروا به ئاشکراییی به خوای گهوره و په یوه ندی داری ئه و ته و او نابۆ وه کو ئه رک پێ سپیروا تا ئه و کاته ی زهردهشتی نه گاته ئاستی له سه رخۆیی و هیمنی و، پشتینه ی پیروژ نه به ستی و، ئه و کاته داوای لی ده کری به زمان گه واهی بۆ ئاینه که بدات که ئه مه ده قه که یه تی: (من گه واهی ده ده م که پروام هه یه به خوای چاکه و ده وله مه ند و، ئه و ده په رستم زهردهشتی پیغه مبه ری

به‌ریتز گویرایه‌لی ده‌کهم و، دوژمنی شه‌یتان و یارمه‌تی ده‌رانی شه‌وم و، دیسان شاهیدی ده‌دهم من موسلمانم و به راست دانهری عه‌قیده‌ی زمردهشتیم و، ستایشی فریشته‌کانی خوا ده‌کهم و، هم‌موو چاکه و، هم‌موو شتی له بوونه‌وردا بو خوای گه‌وره ده‌گیت‌مه‌وه).

وه له سهر هم‌موو بروا داریک پتویسته به دریزایی ته‌مه‌نی شه‌هاده‌ی نایینی بدات تا خه‌لکی بزنان که په‌یوه‌ندیاره به خوای گه‌وره وه سهر به شه‌وه، وه به دان هینان و گویرایه‌لی بو شه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا هیناویه‌تی، وه گه‌واهی دان له زمردهشتیدا به‌و پایه ده‌رخستنی سن بنه‌ماکانی بروایه، به بروا بوون و گوفتار و، کرده‌وه و، شه‌مه مانای ته‌واری یه‌کتاپه‌رستییه.

به شایه‌ت‌مان بو خوا که په‌روه‌ردگار و شه‌رک سپیره و، دان هینان به زمردهشت که په‌وانه کراوه و پیغه‌مبه‌ره مرؤژ پاکژ ده‌بیتسه‌وه و په‌یوه‌ندی به پابردوسی و نه‌زانیه‌که‌یه‌وه هه‌رچییه‌ک بی ده‌پچرئ، خوای گه‌وره به زمردهشت ده‌فهرموی: (شه‌ی زمردهشت نایینی خوا هم‌موو که‌سیت که دان بنی پتی له هم‌موو بیریکی خراب پاکژی ده‌کاته‌وه، وه له هم‌موو قسه و کاره‌کی خراب، وه‌کو چون با له ناساندا هه‌ور و تم و مرژ راده‌مالیت و، شه‌گر مرؤژ له‌و ساته‌وه که بروا دینتی و ته‌نیا کاری چاکه ده‌کات خوا هم‌موو تاوانه‌کانی داده‌پوشی و گونا‌هه‌کانی په‌ش ده‌کاته‌وه).

دوای بروا هینانیش حه‌رامه موسلمان له ناینه‌که‌ی پاشگه‌ز بیتسه‌وه و، هه‌لگه‌پانه‌وه و له دین ده‌رچوون به کوفره‌کی پروون و تاوانه‌کی گه‌وره و، لوتکه‌ی تاوانه‌کان له قه‌لهم ده‌دریت و، هه‌ر هه‌لگه‌پاره‌یه‌ک بی دواکه‌وتن ده‌بی له سینداره بردیت، تا گاتته به نایینی خوا نه‌کریت و، قودسییه‌ت و پیروزی شه‌هاده و ریزه‌که‌ی بیارنیت.

وه له چهرخی ساسانیدا ده‌قه‌کانی نایسته‌تا دوای کو‌کردنه‌وه و ریک‌خستینیدا رینگای چاوپوشی بو هه‌لگه‌پاره (المرتد) دانا و، ده‌قه‌که له‌سهر شه‌وه دانرا که

زهردهشت و زهردهشتیه کان

یه که مجار بخریته زیندانه وه، و پیاوانی ناینیش ساله کی حوکمی شه ریه تیان بۆ بخوینیتته وه، و نامۆژگاری ده کهن و راستی سروشی دابه زیو بۆ سر زهردهشتیان به به لنگه ی ده م کوتکهر روون ده که نه وه، و هموو گومانه کی لی دور ده خنه وه که له راستی دووری خستبووه، نه نجا نه گهر په شیمان بۆ وه و داوای لی بووردنی کرد له زیندان نازاد ده کری و، نه گهر سوور بوون و خو به زلزانی هانی دا بۆ هه لنگه پانه وه نه و کاته گورج فرمانی کوشتنی ده دریت.

وه ههر که سه ی بانگ بۆ ههر ناینه کی تری جگه له ناینی زهردهشت بکات، یان برپایه کی ناحق فیری خه لکی بکات و، بیهوی موسلمان له خسته به ری و له ناینی خوا هه لیان گیریتته وه که گه وه ترین و جوانترین ناین و برپایه و، باشترین پیتازه، نه وه له پروانگه ی شه ریه ته وه هینانی کاول کاریسه کی نادیاره به سه ر نایندا و، هینانی به فه تاره تدانه کی ناشکرایه به سه ر ناینده دا، ههر که س نه وه بکات نه وه به هوی تاوان کرده که ی سه باره ت به مافی خوا و مافی برواداران به دوو سه د دار سزا ده دریت).

زۆر له لیکنۆله پان له سه رچاوه کانی نه رک پی سپاردن له زهردهشتیدا به پیچه وانه ی سروشتی خو ی لینی حالی بوون، له وانه ش وایان پیناسه کردوه که زانیاریسه کانی زهردهشتی ته نیا ره وشتیه، یان پوخته ی ژبانی ره وشتیه که وه کو ده بیبری زۆر له کاره باشه کان له گه ل کورته ی زۆریشیدا له خو ده گری که شوین نه وه ده قه نایستایانه ده که ون که له سه ری وه ستاوه و له سه رده می ساسانیه کاندایه دستکاری کراوه.

له چاخ ساسانیدا نه م سه رچاوانه ی ته کلیفه کان و پرو لی نانه کان به هانده ری نیاز راستی و، راستگویی و راست کرداری داده نرا، تا جمو جۆلی مرۆ له ژباندایه بده و ناراسته ی بیر و قسه و کرداری باش بچیت و، له سه ر مرۆ پیویسته له به رامبه ر نه وه دا له سه ی بیر دوور بکه ویتته وه بیری خراب و، قسه ی خراب و کرداری

خراب، له پاشان ئەمه له پروانگهی یاسا دانهری ساسانیدا له ئاستی ئەو یاسایه دانرا که ژبانی دنیایی پرواداران ریک ده‌خات.^۱

هه‌موو ئەمانه ههستیان به چه‌مکی پروا نه‌کرد، مه‌گهر لایه‌نه جوڵه‌یه‌که‌ی نه‌بێ که مرۆڤ پاکۆو خاوینی لی به‌دهست دیتنی. ئەمه‌ش به بیر کردنه‌وه‌ی باش و، قسه و په‌یقی باش و کرده‌وه‌ی باش. وه سەرچاوه و پێژنه‌کانی ئەرك پێ سپاردن و ته‌کلیف - وه‌کو باس‌مان کرد - ئەوانه بنه‌چینه‌کانی سپروان له ریز کردنه سروشتیه‌که‌یدا، که چەند مانایه‌کی ده‌رونی ده‌گریته‌وه که له بووندا دوو پڕواله‌تی هه‌یه، زانین و کرده‌وه هه‌ردووکیان له ده‌رپرینی شه‌هاده‌دا دروست ده‌بن که مانای دان په‌یهايتان و مل که‌چ کردن و، په‌سه‌ند کردن له خو ده‌گریت و، به‌مه مرۆڤ وا به‌سته ده‌کری به‌خوداوه و به‌پروادار و موسلمان و به‌رپرسيار ناوه‌زه‌د ده‌گریت و، له‌و پێژنه‌یه‌که‌یه‌وه له‌گه‌ڵ ده‌وروپه‌ری ده‌ره‌وه‌دا هه‌لس و کهوت ده‌کات.

وه کرداری ئاینی زهردهشتی یان لقه‌کانی وه‌کو حاله‌تی ئیسلام له‌سه‌ر بپروای دلی داده‌مه‌زێی که بناغه‌ی هه‌ره گه‌وره‌ی پروایه و، ئەو په‌ری خو‌سپاردن و گه‌ردن که‌چییه له‌وه‌ی خۆی گه‌وره کردویه به ئەرك به‌سه‌ریه‌وه، ئەگه‌ر بابای ئەرك پێ سپێراو پروی له‌و ئەركانه کرد که خوا پێی سپاردون و هه‌موو جووله و سه‌ودایه‌کی

^۱ وه‌ک له کتیبی (مزدیسنا وا دب پارسی/ل: ۱۸۵) دا هاتوه هه‌ندێ له "خۆره‌ه‌لاتناسان پڕوایان وایه نایستتا به هه‌لمه‌تی نه‌سکه‌نده‌ر بۆ سه‌ر نێران له نار چوه و، له چاخی نه‌شکانیدا جاره‌کی تر نووسراوه‌ته‌وه". به‌لام هه‌ندێ ده‌لێن: له‌سه‌رده‌می ساسانیدا ئەرده‌شتری ساسانی فه‌رمانی به‌ په‌یوه‌کی ئاینی زهردهشتی کر نایستتا سه‌ر له نوێ بنوسیتته‌وه.

پێگومان ئەم نایستایه‌ش زۆر جیا بوو له نایستای کۆن، دیسان ئەم ناینه له ده‌وله‌تی ساسانیدا یاسای په‌سی بوو، دواي نهمانی ئەم ده‌وله‌ته زیاتر نایستتا که‌وته به‌ر ده‌نو قه‌لمه‌می ده‌سکاری که‌رانه‌وه. هه‌تا زانا‌یان باس له کتیبیکی کوردی ده‌که‌ن به‌ ناوی (دین کرد) که له چه‌رخ‌ی سه‌ی کۆچی دا نووسراوه و نیمچه به‌رگریه‌ک له دوا خۆایی ده‌کات له دینی زهردهشتیدا وه‌ بپروا وایه ئەرده‌شتر کۆری بابک له تیره‌ی شوانکاره بووه و، (۲۵) ساڵ پاشایه‌تی کردوه به‌ سه‌ر کوردستان و فارسدا و، به‌و پێیه ئەرده‌شتر کورد بووه ئەک فارس، تا هه‌ندێ میژوو نووس ده‌وله‌تی ساسانی به‌ ده‌وله‌ته‌کی کوردی داده‌نێن. (خوا زاناته‌ره)، (وه‌رگێر).

به پیتی داخواری و قهدهغه کراوه کانی فرمانه کانی خوایی کرد، شهوه حوکمی گوپرایه لئی بۆ ده درئی و، نه گهر له داخواریه خواییه کان کهم ترخه می کرد و، به پیتی قهدهغه کراوه کانی نه پویشته شهوه له سنوری گوپرایه لئی دابه زیوه نه ک سنووری بیرو پروا و، حوکمی سه ریپچی و تاوانباری به سهردا ده دریت.

لهم وتووێژه ماندا که دئی چهند لایه نه کی لقه ناینیه کان و کرداه کانی و سه رجه م دروشه کانی ده خهینه پروو، که لهم پروانگه وه چه مکی خوا په رستی و به ندایه تی لیوه ده رده که وئ وه کو روا له ته کی ده ره کی نهم بیرو پروایه، به شیوه یی که له واتادا زۆر جیا نه بی له وه ی که له نیسلامدایه.

یه که م: پاکژی (الطهارة):

ته نها به هۆی نیمانه وه یه که مرۆژ نه و پاکژی به ده دست دینێ و ده رونی له چلکی بی باوه پری و بت په رستی و هاوبه شی په یدا کردن بۆ خوا پاک ده کاته وه، ئینجا دوا به دوا ی نه و پاک کردنه وه یه که تر دیت بۆ پالته کردنی ده رون و لاشه به یه که وه و، له سه ر ناستی به ر په سیاریه تی و پارێزگاری له پاک ی ده رون و هه موو نه و شتانه ی که ته لخ و لیلی ده که ن و نه و خاوتینییه ش له ناو چهند نه رک پئی سپاردنه کی ناسایی دیت تا بروادار وه ک خوا په رستییه کی پالوته و بی گهر د به کاری پین، تا به رده وام ده رون له سه ر پاکژی سه ره تایی بپینته وه و، وه تا به و خوا په رستییه پاکزه زیانه کی خاوتینی بی گهر د له خلتی ماددی و شوینه واره زیان به خسه کانی به ده ست پین. وه پاکژی فه رز وه کو نه رک و به ر په سیاری ده بی به دوو به شه وه: پاکژی له ش و، پاکژی ده رون:

۱- پاکژی له ش:

پتویسته له سه ر هه موو مو سلمانه کی زهرده شتی پوژی یه ک جار به لای که مه وه خۆی پاکژ بکاته وه، نه مه ش به شوشتنی ده م و چار ده سه ته کانی، وه شوشتنی ده م و چار و هه ردوو ده سه ته کانیشی له ناستی خاوتین کردنه وه ی هه موو

زمردهشت و زمردهشتیه کان

لهشدايه و پهيوهندی به لهش پیسی و نهو پیسیهوه نییه که به لهشوه دهنوسیت، چونکه خوا به دروشیکی خوا په رستی دادهنی به مه بهستی زیاتر خاوین راگرتنی نهو نه دما هانی زیاتر به کار دینرین له گه ل بزوتنه وهی ژياندا. وه ناوی خاوینی تیدا به کار دئ بهو نه ندازه یه ی نهو که سه ی له کاتی خوشوستنی واجبدا لیبی دلنیا ده بیت. وه نه وهی واجبه و نه رکه له گه ل شوشوستنی له شدا خاوین بکرتیه وه که په یوهندی راسته وخوی به لهشوه نییه جل و بهرگه که پیویسته له چلک و پیسایي باش خاوین بکرتیه وه و، پویشینی جل و بهرگی پیس و گوئی نه دان به خاوینییه کی، یان پویشینی جل و بهرگی شپه که و خراب له م ناینه دا په سه ند نییه و، واجبه موسلمان به پیی توانا خوی لی پباریزیت^۱.

^۱ پاکزی لهش له نیسلما به نیوهی پروا داتراوه و، به شداری کردوه له عیبادهت و خوا په رستییه کاندا وه کور دست نوژی گرتن و، پاکزی کردنه وهی لهش له کاتی لهش پیسیدا و، پاکزی راگرتنی لهش و جل و بهرگی له پیسیه کان که شروع به پیسی دانان. نه وه تا قورنان ده فرمی: (فَاغْسِلُوا وُجُوْهُكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ فَاغْسِلُوا وُجُوْهُكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ اِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ اِلَى الْكَعْبَيْنِ وَاِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا) المانده/۶. واته: دم و چاو دهسته کانتان بشون تا نانشکه کانیس و، دهستی ته پیتن به سر سرتاندا، وه چاچه کانتان تا هردوو گوینگه کان و، نه گهر له شان پیس بوو خز پاکزی بکه نه وه. (. .)

وه پاکزی لهش و دلی پیکه وه گرینداه: (وَتِيَابُكَ فَطَهِّرْ) (۴) وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ). المشر. واته: بهرگت خاوین بکه وه و له پیسی بت په رستی دوور بکه وه. له فەرمروده دا هاتوه: (الطهور شطر الايمان) رواه الحاكم ومسلم. واته: پاکزی نیوهی پروایه.

وه له فەرمروده دا هاتوه: (الطهارات أربع: قص الشارب، و حلق العانة، وتقليم الأظفار، والسواك). رواه الطبراني/ضعيف. واته: (پاکزی چوار شته: کورت کردنه وهی سمیل و، تاشینی مووه کانی دهوری عورهت و، کورت کردنه وهی نینۆک و، سیواک).

(طیبوا ساحاتکم. . .) رواه الطیالسی/حسن. واته: کۆلان و شقامه کانتان پاک بکه نه وه. (الغسل يوم الجمعة سنة) رواه الطبراني/صحيح. واته: ههفتانه خوشوشت سووننه ته. (غسل يوم الجمعة واجب على كل محتلم) رواه الحاكم والنسائي/صحيح. واته: خوشوشت ههینییه کان له سر بابای پین گه شتوو واجبه. (غسل الاناء وطهارة الفناء يورثان الغنى) رواه الخطيب/صحيح. واته: شوشتنی قاپه کان و پاکزی وه سرانگزیلکه کانتان دهوله مندنی پهیدا ده کات.

له پروی زانستییه وه پاک و خاوینی ته ندروستی به لهش و دهروون و هزر ده کات و، مرۆ له نه خوشیه درونییه کان و نه خوشیه درمه کان په نا ده دات، سه رباری بزنی ناخوش پروفیسۆر (کنیب) ده لئی: (چاره کردن به =

زهردهشت و زهردهشتیه کان

به کار هینانی ناو بۆ لابرندی پیسیه کانی لهش و نهوهی په یوه ندی پیوه ههیه و، راستهوخۆ هینانی وه کو توخمه کی سه ره کی بۆ ناو خوا پرستی و دروشمه ناینیه کان زهردهشتی وای کرد نامۆزگاری په پیره وانی بکات که ریزی بگرن، وه پاکژی و پاراستنی لهشی به خاوینی و بی گهردی فه پرز کرد و، به لām نهوهی ناتوانی پاکژی بکاته وه ناخریته ناو ته مه وه.

دوای زهردهشت و پاش تیپه ر بوونی زه مه نیک فارسه کان ناویان زۆر به گه وه داده نا، تا گه یشته ناستی پیرو ز راگرتن که پیسای و شتی قیزه ونی به ناو لانه بری ته نیا به و پاشه رۆکانه نه بی که له درهخت و نازه له کان دینه ده ره وه و، رۆژانهش بۆ شوستنی دهست دوای خواردن و، ناو له ده م و لووت وهر کردن به کار نهیه ت چونکه به لایانه وه سوکایه تی کردنی تی دایه به ناوو، ته نیا لیویان پی ته ر ده کرد^۱.

= ناو به م چه شنه یه، لبردن و تواننده وه و به هیز کردن. دوپاتی ده که یه وه ناو توانای چاره کردنی هه موو نه خۆشیه کی هه به که شیاری چاک بوونه وه ده بی و، ته گه ر چاک ره چاو بکری هیز ده کاته سه ره مه لیه ندی شه ر و خراپه و، نه مه ناگامه کانیه تی: ۱- میکرو زه کان که له ناو خویندایه ده تویتیه وه ۲- میکرو ب له کۆنه ندانه که دور ده خاته وه. خوین پاکو ده کاته وه و، ۳- لهشی لاواز و بی تاقت به هیز و گورج ده کاته وه بۆ نه بامدانی نه ره که کانی).

(کن طبیب نفسک/ ترجمه: امیل خلیل بوس/ دار الافاق الجدیدة/ ل: ۹۳). دکتور (عبدالحسین بزم) له (فی صحه المجتمع) دا ده لئ: (پاکژی دروستی بۆ تاک به لگه ی خولیا یه بۆ ژیا نه کی با شتر بۆ خۆ پاراست له به لا کانی نه خۆشیه کان و هۆکاره ده رو نیه کان و، دیسان نه مه زۆر له چاره پزیشکیه کان با شتره). (ل/ ۲۰). (وه رگیز)

^۱ بۆ زانین: په رستی ناو بهر له ناینی ئیبراهیم و زهردهشت هه بووه له دۆلی دوو زیدا و، لای بابلیه کان ناو به خوا زانراوه که نه زلی و نه به دیه و، دروست کهری ماده یه و، میسر یه کۆنه کان و، هیندیه کان هه مان بروایان هه بووه. وه کو له کتیبی (الطبیعة فی القرآن الکریم/ د: کا صد یاسر الزیدی/ ل: ۲۸) دا باس کرا وه. وه هاتوو که شاعیری بابلی ده لئ: (کاتج له بهرزایی دا ناسمان ناوی نه بوو، له تزماییدا زهوی ناوی نه بوو، کاتج له سه ره تادا جگه له (تابسو ی باوکیان و دایکه (تیامه) نه بوو، که هه موو نه و شتانه ی لیوه په ییدا بوون، هیچ ووشکانی و ته نکاوئ نه بوو ببینرئ هیشتا هیچ خوابه ک په ییدا نه بوو بوو، وه ناویشیا نه هینرا بوو، وه کاره کانیان نه نووسرا بوو، پاشان خواکان له ناوه ندی نه ودا په ییدا بوون).

تا شاعیره کی تری بابلی به فورات ده لئ: (نه ی روویار نه ی کردگاری هه موو شتر).

به م پیته پیرو ز راگرتن و به خوازانی ناو له فکری شارستانی کۆندا باو بووه و، له مه وه هاتۆته ناو نامه ناسمانیه کانه وه. =

زهردهشت و زهردهشتیه‌کان

وه جگه له شوشتنی له‌ش نه‌وهی ئیمه پیمان زانی بۆ شوشتنی له‌ش پیس بوون و ده‌ست به ناو‌گه‌یاندن و شتی تر فرز نه‌کراوه، به‌لکو پێویسته بابای زهردهشتی له کاتی‌کدا لی ده‌گه‌رێ میز به‌سه‌ر رانه‌کانیدا بێته خواره‌وه تا ده‌گاته جومگه‌ی قاچه‌کانی و ئینجا هه‌ندێ له شوشنی میزه‌که دور که‌وتتوه و، پاشان چهند نزایه‌ک بخوێنی له‌و له‌ش پیس بوونه پاکژی ده‌کاته‌وه، له کاتی شه‌یتانی بو‌نیشدا هه‌مان کار ده‌کات و نه‌و نزایه ده‌بێ بخوێنی بۆ پاکژ کردنه‌وه که تابه‌ته به شه‌یتانی بو‌نه‌وه و، له هه‌موو حاله‌ته‌کاندا به‌کارهێنانی ناوی بۆ پاکژکردنه‌وه له‌سه‌ر نییه .

= هه‌رچی قورئانه ده‌فرمێ: بو‌ونه‌وه‌ر له دوو‌که‌ل و گاز دروست بووه و ژسانیش له ناودا په‌یدا بووه و، نه‌مه‌ش ده‌قی زانستی فیزیا و بیۆلۆجی و نوێیه. (ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ).

واته: پاشان کاتی خوا ویستی ناسمان دروست بکات دوو‌که‌لی بوو.

(أَوَلَمْ يَرَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ). واته: نایا بێ باوه‌ران نابینن که ناسمانه‌کان و زه‌وی یه‌ک پارچه بوون و جیامان کرده‌نه‌توه و، هه‌موو ژیا‌نه‌کی زیندومان له ناو دروست کرد. وه له زانایانی خۆشناوا (کامز و تولمان درۆ به‌رت دک) په‌یان به‌وه به‌رد که گه‌ردوون سه‌ره‌تا وه‌کو تۆبه‌کی ناگری گه‌ره‌ی پر له تیشک و ماده‌ ده‌ستی پێ کردوه و، ته‌قیوه‌توه که به (ته‌قی‌نه‌وه‌ی گه‌ره - the big bang theory) ناسراوه و به‌سه‌دی‌ی گازی و دوو‌که‌لی ناو‌راوه. وه به پیتی تیوری توپارین (operin) یه‌که‌م خان‌ه‌ی زیندوو له ناودا په‌یدا بووه: (علم الفلك/ د: فیاض النجم/ ل: ٤ و ٤٢٣) سه‌یر بکه وه ئەم گه‌ردوون و ژیا‌نه‌ش خوا دروستی کرده‌وه نه‌ک سروشت وه‌کو بت په‌رستانی کۆن و ماده‌دی یه‌کانی نیم‌رۆ پروایان وایه، وه‌کو (جون لکی‌فلاند کوثران/ کیمیا زان و ماتماتیکی زان) له (الله يتجلى في عصر العلم) دا ده‌لتی: (ته‌گه‌ر دنیای ماده‌دی نه‌توانی خۆی دروست بکات و یاسایه‌ک دا‌بنێ که ملی بۆ که‌چ بکات پێویسته ئەم خوا کرده‌یه به ده‌ستی که‌ستیکی نا ماده‌دی دروست بوو بێ. هه‌موو به‌لگه‌کان ته‌وه ده‌رده‌خه‌ن که کرد‌گاره‌که پێویسته هۆشیار و کارزان بێت). وه له هه‌مان کتیبدا هاتوه نه‌گه‌ری دروست بو‌نییه‌ک گه‌ردی پرۆتینی بۆ دروست کردنی خان‌ه‌یه‌کی زیندو له پێگه‌ی پێکه‌وتوه (١-١٦٠٠) نه‌مه‌ش به خه‌ملاندنی زانای سو‌یسی تشارلز یوجینه. دياره نه‌مه‌ش ته‌گه‌ر و ریتتی چو‌و نابێت. بۆیه دروست کردن و یاسا دانان بۆ نه‌و خوا‌یه‌یه که له نامه ناسمانیه‌کاندا و، له ناو دلی ئیمه‌دا و، له نار سروشتدا خۆی به ئیمه ناساندوه. دکتۆر (دوا‌خات. کیش) له کتیبی (هل تعرضت لغسل الدماغ) دا ده‌لتی: (زانایانی په‌ره‌سه‌ندن وا ده‌بینن ژسان له خان‌ه‌یه‌که‌وه وورده وورده گه‌شه‌ی کرده‌وه و، نه‌ریش له خان‌ه‌یه‌کی نا ماده‌دی‌وه. به‌لام زانایانی فکری دروست بوون ده‌لتین: ئیمه و هه‌موو شێوه‌کانی دروست بوون له پێگه‌ی کرداری دروست که‌روه هاتوین). (وه‌رگێتر)

وهكو شهريعت پاكو كردنهوهی لهشی واجب کردوه، کورت کردنهوهی مووی لهش و ریش و برینی نینۆکی وهکو پاكوی و خاوتیییهك واجب کردوه، وه واجبی کردوه لهسه ره موو موسلمانن تهو قژ و موو نینۆکه کراوانه کۆیکاتهوه بو دهرهوهی مالیان ببات و چاله کیان بو هه لکه نی و بیخاته ناوه وه، به ناشکرا چهند نایهت و پارانه وه بی بخوینی که سوپاس و ستایشی بو نهو خواجه تیدایه که پروه که کانی مووی مرۆژی دروست کردوه، پاشان دو عایه کی درێژ ده خوینی که داوا له پهروه ردگاری ده کات که پاكوی بکاته وه له هه موو پیسییهك و دروستی و ته من درێژی پی بدات و، کورت کردنهوهی مووه کانی و نینۆکه کانی بو بگۆری به تیروکه وانه کی بالدار له دژی شهیتانه کانی دوژمنانی خوا و دوژمنانی پرواداران.

هه ره که سه مووی سه ره و قژ و نینۆکی بخاته سه ره زهوی و گوئیان پی نه دات و به ره نگی ناین فره مانی پیداهه پیوهی هه لئاستی، بی گو مان لهو که سانه به چاودیری ریزی لهشی پرواداری نه کردوه له کاتی زیندوه تیدا و، له ریزی لهو که سانه داده نری که شهريعت به سووک سه ره ده که ن و، هه ره کار و شتی ده بی کات سه ره شو رپیه که کرده وه کانی شهیتانی تیدا به ره جهسته ده بی و، که س لهو غیره تهی نییه لهو بی کات مه گه ره که سینک بی ناین و بی شهريعت بی ت.

زه ره دهشتیه کان شوین سونه تی پیغه مبه ره که بیان که وتن له قژ کورت کردنه وه و هیشتنه وهی ریش و هیشتنه وهی سمیل تا ناینی نیسلام سه ری هه لدا و، نه وان وایان ده زانی که کهم کردنه وهی ریش و هیشتنه وهی سمیل سیمای پیا وه تی پیوه به که مانای خوراگری و قایی ده گه یه نی له کاتی دژواریه کان و ناخوشییه کاند، پیغه مبه ریش لهو کاته دا فره مانی دا و فره مووی: (بنه ماله ی کیسرا ریشیان ده تاشی و سمیلیان درێژ ده کرد، ئیمه ی ئالی محمد سمیل مان کورت ده که یه نه وه ریش درێژ ده که یه ن)، مه به سستی پیغه مبه ره ﴿﴾ نه وه یه که زه ره دهشتیه کان، سمیلیان کورت ده کرد و، ریشیان ده هیشتنه وه به لام نه ک بو خوا په رستی به لکو بو توندی و خو به زل زانی و، سه ره که شی

و، هەرچی ئەوه فەرمانی کرد که به پێچهوانەیی ئەوان بکەن که پڕوایەتی ملکه‌چی و خوا پەرستی بۆ خوای گەورەیی تێدا دەرێکەوێت.

له ژيانیدا ده‌یگێرێت و، قه‌ده‌غه‌ کردنه‌که‌ش به‌ راست و پ‌ه‌وانی له‌ ئاڤێستادا هاتوه‌، هه‌ندێ له‌وانه‌ش که باسیان ده‌که‌ین ئەمانه‌ن: (خواردنه‌وه‌ی شه‌رپاب و، خواردنی لاشه‌ی مردار و، خواردنی هه‌ر شتی له‌ هه‌ر کونه‌کی له‌شی مرۆڤه‌وه‌ بێته‌ دهره‌وه‌، سوود و، زینا و دزی و، نێریازی و، درۆ و، خۆ کوشتن و شتی تر که لیژهدا به‌ کورتی هه‌ندێ له‌وانه‌ ده‌خه‌ینه‌ پ‌وو:

١. زینا:

زینا له‌ شه‌ریعه‌تی زهرده‌شتیدا هه‌مان ئەو پێناسه‌یه‌ی هه‌یه‌ که له‌ ئیسلامدا بۆی کراوه‌ که بریتیه‌ له‌ کرداری سیکسی له‌ گه‌ڵ ئافره‌تێکدا که ماره‌به‌ری شه‌رعی نه‌بێت، ئەو ده‌سته‌واژه‌یه‌ی ئەو سنوور و پێناسه‌یه‌ی ده‌خاته‌ هه‌زه‌وه‌ ئەو ده‌قه‌ سزایه‌یه‌ که خراوته‌ سه‌ر زینا و، له‌ وێدا هاتوه‌: (ئه‌گه‌ر پیاوی لای دایک و باوکی زینای له‌ گه‌ڵ که‌چێکدا کرد، یان ئەگه‌ر که‌چیش نه‌بێ و، سکی پر بێ یان نا و، به‌ شудар بێت یان به‌شووه‌ نه‌درابێت....). لیژهدا کرداری سیکسی و جیماعی حه‌رام و نا‌په‌وای دیاری کردووه‌ که ده‌که‌وێته‌ ناو ئەو بازنه‌یه‌وه‌ و، جگه‌ له‌مه‌ش له‌ پ‌ووی شه‌رعه‌وه‌ پ‌ه‌وایه‌ و، پ‌ه‌یوه‌سته‌ به‌ پ‌تساکانی شه‌ریعه‌ته‌وه‌.

ئەو سزا توندوتیژه‌ پیاو و ئافره‌تی زیناکه‌ر له‌ پیسی تاوانه‌که‌ پاکۆ ده‌کاته‌وه‌ وه‌ بریتیه‌ له‌ (التمثیل) واته‌: ده‌ست به‌رین و به‌ په‌نگ کردن تا ببێ به‌ په‌ند و نامۆژگاری بۆ خه‌لکی تر.

له‌ کاتێکدا ئەو ئافره‌ته‌ می‌ردی کردبێ و، پیاوه‌که‌ش ژنی هاوردبێت. بۆ که‌سانی تر سزا که‌ لێدانی داربووه‌ و، غه‌رامه‌ و پ‌ی ژماردنیشی (٣٠٠) ئیستار^١ زیو بووه‌. له‌ چاخ‌ی ساسانیدا ئەم یاسایه‌ شه‌رعی رابردوی هه‌لگه‌رتوه‌ و، گۆرا به‌

^١ (استار) له (مختار الصحاح) دا به ٤. ٥ میسقال.

سزای لووت برینى هردوو زیناکره که و، نابى نهدامهکیان برهپړئ که له تواو هیزیان کهم بکاتهوه وهکو (تنسر) دهلئ دهکرین به پند بهلام کار دهکن و هیزی کارکردن یان ههیه له ناو کومه لگادا.^۱

ب- دزی:

دز کهسینکه شتئ تاو ده داتئ که هی خوی نییه، یان هی کهسانی تره و به دزیهوه یان به ناشکرایى دهستی بهسردا دهگرئ، وهکو رینگری و چتههیی دهست بهسرداگرتنى سامانیان به بههیز، بهلکو کهسئ به دز و تالانکار داده نرئ که (قهرزه که ناداتهوه به قهرز دهر له کاتئ داواکردنهویدا).

سزای پاکو کهروهه بو دزی کردن یان به پنگ کردنى دزهیان دهست برینههتی، نهمهش بهپئى جوړى دزی و برى دزیه کهیه، پاشان له سهردهمى نهده شيردا له کاتى دوباره کردنهوى سزا خوايیه کهدا نهم سزایه گوړا به بریندار کردن و، غهرامه و، بابای یاسا گوړه که نهم بیانو و پاساوانه دههینتیهوه بو گوړینى نهم حوکمه خوايیه: (کاتئ دهستی دزئ دهبرین دادى کهس نادات بهلکو کهم و کورپه کی دزیو پروو ده دات، بویه ههر کهسئ دزی بکات و سئ گهواهی دهرى دادگهرى لهسهر هه بئ یان خوی دانى پيدا بینئى حوکمى لووت برینى بو ده درئ یان

^۱ ناشکرایه له نیسلامدا سزای پیارو نافرتهی زیناکره نهگهر خاوهن هاوسهر بن پهجم دهکرین تا مردن و، نهگهر بئ هاوسهر بن ههیه کهیان سهد داریان لیّ ده درت. هوی توندی سزاکهش دهگه رتیهوه بو گهروهی تاوانه که و، کاریگهریه خراپه کهی بو سر دهر وون و، جهسته و، کومه لگا و شارستانی و تیک دانى خیزان و وهجه. بو نمونه نیمرؤ به هوی بهره لایى سیکیسیهوه ههر له (۹۸۰ز) وه تا نیستا که زیاتر له (۲۰) ملیون کهس به نایدز مردوه و، (۴۰) ملیون کهسیش نیستا تووشی نهم فایرؤسه بووه و چاره پوانی مردن. کهواته: سزای خوايى بو نههیشتنى نهم جوړه نهخوشیانه و، دهیان نهخوشی و تاوان که خیزان و کومه لگا بهره و رمان دهبات و، زیناکهرى له پشتی پيدا بونیانه وهیه. له کتیپى (سیکس له ژبانی هه صوو کهسیکدا/ که هیشتا چاپمان نه کردوه) به تهسلی پروغان کردوتهوه. (وهرگیت)

لووت کون کردن و، به ئەندازەى نرخى دزیه که غەرامە دەکری و، هیچ ئەندامەکی له لەش نابەرئى که له توانای ئەو کەم بکاتەو و، ئاوه‌ها نەنگى تووش دەبى و، بەلام کار دەکات و، هیزی کار کردنى له دەست نەداوه).

ئەگەر دزە که گەراپەوه سەر تاوان و، دزی کردەوه و دوو شاهیدی دادگەرى دەویت و نیشانەى یەکەمى شوینی شاهیدەکەى تر دەگریتەوه و، لووت و گویچکەى له شوینەکی ترەوه کون دەکری و، هەمان غەرامەى کۆنى لى دەسەنریتەوه و، ئەگەر سى کردەوه یەک شاهیدی بەسە و لووت و گویچکەى له شوینەکی تر دەبەریتەوه و، هەمان غەرامەى پارەدوى لى دەسەنریتەوه و، ئەگەر چوارەجار دزی کردەوه شاهیدی ناوی و، دزەکەى چى بلئى ئەوەندە غەرامە دەکریت). بەلام رینگ و چەتە (قاطع الطریق) و، ئەو کەسەى کاروانچى یەکان و گەشتیاران دەترسینى و، ئەو کەسەى بە زەبرى چەک مالى خەلکى زەوت دەکات ئەو خراپکارە له زەویدا و، سزاکەى وەک خۆى ماوەتەوه له شەریعەتى زەردەشتى کۆندا که کوشتنە بە بى بەزەبیبانەوه ئەنجا چوار هەندەى ئەوەندەى ستاندویەتى و زەوتى کردوو غەرامە دەکریت).

(تنس) فەقیهى شەریعەتى زەردەشتى له پۆژانى نەردەشیردا و، یەکى لەو زانایانەى ریک خست و راست کردەوه و پافەکەى پى سپیڤا بوو بۆ گونجاندنى لەگەڵ داخوایبەکانى ئەو کاتە هۆى ئەو گۆڤین و دەسکاریبە پوون دەکاتەوه و دەلئى:

(لەوانەى سزادان بە له سیداره دان له تاوانەکدا پئویست بى که لى بوردین تیدا شایستە تر بى، دیسان لەوانەى لى بووردن له تاوانەکدا پئویست که له سیداره‌دانى تیدا ناشکرا ترە، له کاتیدا بینیمان ستمەمدیدەکان یاسا و حوکمى پئشینەکان دادیان نادات و، خەلکى گشتى له ژمارە و هیزدا تووشى کەم بوونەوه دەبن ئەو حوکم و یاسایانەمان دانا تا له سەردەمى ئیمە و دواى خۆمان پەیرەویانى لى بکری و، فەرمانان بە قازیبەکان کرد ئەگەر تاوانباران گەرانەوه

سەر تاوانه‌کانیان که غه‌رامه‌یان دیاری کرا بوو دواى ته‌مبني کردنيان پيويسته گويچکه و لوتيان بپرن و دهست له شويئي تريان نه‌دریټ).

ج- نيټريازى:

نيټريازى (اللواط) له ئاڤيستادا به (کاره‌کى چاپوشي لى نه‌کراو) وه‌سڤ کراوه و، له شه‌ريعه‌تدا له ژيټر کرداره لاده‌ر و نااساييه‌کان خانه کراوه و، ههر که‌سى نيټريازى له‌گه‌لدا کرد ناوى به شه‌يتانى په‌جم کراو و نه‌فرين لى کراو هاتوو و، خواى گه‌وره له مه‌ر ئه‌وانه‌وه به زهردهشت ده‌فرمى:

(ئى زهردهشت ئه‌وه ئه‌و پياوه‌يه که شه‌يتانه و، قوربانى پيشکه‌ش به شه‌يتان ده‌کات و، ئه‌و پياوه شه‌يتانى ميټيه به‌و شه‌يتان و، ئه‌و شه‌يتانى نيټيه به‌و شه‌يتان و، ئه‌و پياوه‌يه ژنى شه‌يتانه و، ئه‌و پياوه‌يه وه‌کو شه‌يتانه و خودى شه‌يتان خويه‌تى و، به‌ر له‌وه‌ى بمرى ئه‌و شه‌يتانه و دواى مردن ده‌بى به شه‌يتانه‌کى ناديار، چ جاي ئه‌وه‌ى سالب بى يان موجهب بيټ).

له شه‌ريعه‌ته‌که‌دا هيچ سزايه‌کى ديارىکراو نييه به‌و بکه‌ر و له‌گه‌ل کراوى نيټريازى واته (موجهب و سالب) و، له شه‌ريعه‌ته‌که‌دا ته‌نيا به تاوانه‌کى چاپوشي لى نه‌کراو دانراوه و، له‌به‌ر دزيټوى و خراپه‌که‌ى به‌و دنيا و قيامه‌ت وه‌کو شه‌يتانى داناه، واته بکه‌ره‌که‌ى نه‌فرين لى کراو و ده‌رکراوه له په‌جمه‌تى خوا و، پاشان (هيچ غه‌رامه‌ى له‌سه نييه، وه نه که‌فاره‌ت و پاڤژ کردنه‌وه).¹

سه‌ربارى ئه‌وه‌ى پابرد شه‌ريعه‌ت زور شتى ترى قه‌ده‌غه کردوو که به به‌لا و کاره‌ساتى ده‌رون ناوه زه‌د کراون و پيويسته وازيان لى بيټريټ وه‌کو خوشه‌ويستى زورى چيټه‌کانى و له خويابى له سنور به‌ده‌ر و، پيويسته مروژ تا ده‌توانى خوى له

¹ نيټريازى له نيسلامدا گوناوه‌کى گه‌وره‌يه و، خواى مه‌زن له قورناني مهنذا.

بازاره کان دوور بگری و، وه کوشته کی خراب و سووک ته ماشای بازار بکات که پاکژی دهرون خراب ده کات و، گیانی پاکژ لیل ده کات، نه مهش له بهر ژاوه ژاوو ههراو ناپاکی و، فیل و فریودان. زهردهشتیه کان بهر له نیسلام نه یان ده هیشته قوتابخانه له تهک بازاردا دروست بکرتین، تا نهو درۆ و فیل و ده له سهی نه بیته وه هو ی خراب کردنی قوتابییان.

نیسلامیش هه مان روانینی بو بازار هه یه، چونکه وه کو پیغه مبهر (ﷺ) ده فهرمی شهیتان ئالایه که ی له بازاردا ده چه قیتیت، هه ول ده دات خرابه له نیوان مرۆفدا بلاو بکاته وه له کرین و فرۆشتن و بژیویاندا.

دووهم: خودا په رستی:

۱- نویژ:

نویژ له ئاینی زهردهشتیدا وه که هه ر نامه یه کی تری ئاسمانی پارانه وه و ته سیبجات و داوا کردنی لی بوردن و، سوپاس و ستایش و بهرز راگرتنی خواجه و، له زهردهشتیدا نویژ بهم چه مکوه به شی له خواجه رستی پروادار پیک دین و، وه که باوه ده که ویتته سهرووی خواجه رستی کانی تره وه بۆیه به واجبه کی فهزی کردویه به نه رک و، به شیوه ی سستی و خاوی له نویژ کردندا، یان نه کردنی به نه نقه ست له بازنه ی پرواوه ده پواته بو کوفره کی پرووت.

له شه ریه تی. زهردهشتیدا فه رمان به پینج نویژ کراوه له شهو روژیکدا و، کاتی کردنی هه ریه کی له وان هس به جو له خو ره وه به ستراره ته وه له سو ری روژانه ییدا. یه که میان ده که ویتته که میت که بهر له به ره به یان و، دووهم نیوه رو و، سییه م بهر له خو رئاوا بوون و، چواره م کاتی خو رئاوا بوون و، پینجه م له شهودا. نه م پینج نویژه

له زهردهشتی به (guhs) ناوده بریت^۱ بهلام له زستاندا بو چوار نویژ کهم دهنهوه و، له هاویندا وهك خویان ده میننهوه و، هر نویژهش له ناقتیستادا ناوی خوی هدی و، کاتی خوی هدی و، کهم و زوری هم نویژه به پی جوری نویژه کهیه بهم جورهیهی خوارهوه:

۱- نویژی ئوشاهینا (ushahina) له نیوهی شهوهوه تا وون بوونی نهستیبهکان له ناسماندیه.

۲- نویژی هافانی (havany) له خوره لاتنهوهیه تا نیوه پۆ.

۳- نویژی راپیسوینا rapithwina له نیوه پۆوهیه ههتا ده رکهوتنی سورایی ناسو له کاتی خورناوا بووندا.

۴- نویژی یوزایرینا (uzerema) له سه رهتای پهیدا بوونی سورایی ناسوی کاتی خور ناوا بوونه تا ده رکهوتنی نهستیبهکان له ناسماندا.

۵- نویژی نیوین سرورثیما (aiwinsruthrema) له کاتی ده رکهوتنی نهستیبهکانهوهیه له ناسماندا تا نیوه شهو.

نهو نویژهی له هه مووان گرنگتره و، ریز و پیروزیبه کی تایبهتی جیای پی دراوه نویژی به یانییه که پیویسته هه موو پرواداری بهم نویژه پۆژه کهی دهست پی بکات و، له گه یه کهم دهنگی که له شیر (که له باب) دا له خه وه لسی و، که بالندهیه که فریشتهکان خهبری ده که نهوه بو هوشیاری دان به پرواداران بو هاتنی کاتی نویژ و، بانگی که له شیر وه کو له ناقتیستادا هاتوو به پرواداران ده لی: (هه لسن نهی خه لکینه، سوپاس و ستایشی خوا بکن و، نه فرهت له شهیتان بکن، نه وهتا پوشیانسا (pushyahsa) (شهیتانی خهوتنی ته مبه لی) به دهسته دریشهکانی ده که ویته سهرتان و دهیهوی بتانگی پیتتهوه بو نویژ و له نویژتان دوور بخته وه و،

^۱ ووشی (guhs - گوش) له (نویژ) نزیکه. کورد بهر له نیسلام نویژ و زوری هه بووه و، بهو ناوی بره وون و، نه گهر وا نه برایه ووشی (صلاه) و (الصیام) له پۆژگاره دا به کار دهیتنا. (وه رگتیر)

بلن: بنوئی مرۆڤ هیشتا کاتی نوێژ نه‌هاتوه، کێ به‌که‌جار هه‌لسێ دەیدا به پانایی دیواردا به‌ قسه‌که‌یه‌وه و، ئه‌و سه‌رکه‌وتوه.

به‌ر له‌ چوونه‌ ناو هه‌ر پینچ نوێژیکێ له‌و نوێژانه‌ پێویسته‌ زهردهشتی خۆی بۆ ناماده‌ و ساز بکات. ئه‌مه‌ش به‌ شوشتنی دهم و چارو ده‌ست و قاچه‌کانی ئه‌وه‌نده‌ی که‌ تۆز و خۆلێ لی نیشته‌وه، نوێژ به‌ تال ده‌کاته‌وه و، نوێژکه‌ر ئه‌و پاکژییه‌ی له‌ ده‌ست داوه‌ که‌ دروشه‌کانی داخوازی ده‌کهن. پاشان ئه‌رکه‌ له‌سه‌ر شانی ڕوو له‌ خۆر بکات ڕوگه‌ی ئاین و، له‌به‌رده‌م خوادا به‌ویه‌ری گه‌رده‌ن که‌چی و به‌ گه‌وره‌ دانان ڕاده‌وه‌سته‌ی و به‌ ته‌واوی له‌ خۆیندنه‌وه‌ی ئایه‌ت و پارانه‌وه‌کاندا قول بۆته‌وه.

هه‌ر نوێژه‌ پارانه‌وه‌ی خۆی هه‌یه‌ و ئه‌و نوێژکه‌ره‌ی مۆرکی په‌رستنی خوای گه‌وره‌ ژاله‌ به‌سه‌ریدا ده‌بچوێنێته‌وه، که‌ واتای مل که‌چی و، به‌ گه‌وره‌ دانان و، سوپاس و ستایشیان تێدا ده‌رده‌که‌وێ، هه‌م پیاه‌ل‌دان و مه‌دح به‌هه‌ر ووشه‌ و واژه‌یه‌ی که‌ جوان و به‌ریز بێت و، پشت پێ به‌سته‌ت و، کوڕوزانه‌وه‌ و، داواکردنی یارمه‌تیان تێدا ده‌رده‌که‌وێت و، زۆر واتای تریش که‌ مرۆڤ شایانی ئه‌وه‌ ده‌بێ که‌ به‌ هۆی ئه‌وانه‌وه‌ ناوی به‌نده‌ وه‌رگیرێت.

وه‌ لێره‌دا پارانه‌وه‌ی تاییه‌تی هه‌یه‌ بروادار له‌ نوێژ و ده‌ره‌وه‌ی نوێژدا ده‌بچوێنێ داوا له‌ په‌روه‌ردگاری ده‌کات دلێ پاکژ بکاته‌وه‌ له‌ کینه‌ و ئیره‌یی و پیسی و ترس. وه‌ شه‌یتانه‌کان و دوژمنانی ئاین له‌ ناو ببات و خوا پیت و فه‌ر بخته‌ ڕۆزی و بۆیویه‌وه‌ و، خێزانه‌که‌ی بیاریزی و، ولاتی له‌ جه‌نگی دوژمنان چه‌پاله‌ بدات و، به‌ خێر و چاکه‌ هه‌موو ولاتی موسلمانان پڕ بکات و، زۆر شتی تریش که‌ له‌ په‌ره‌کانی ئه‌لیسنا و ئه‌لیشتادا بلاو کراوه‌ته‌وه‌.

بۆ کردنی نوێژدا هه‌یج شوێنه‌کی تاییه‌تی نه‌کراوه‌ به‌ مه‌رج و، برواداران بۆیان هه‌یه‌ له‌ په‌رستگاکان و، ماله‌کانیاندا و، شوێنه‌کانی کۆبونه‌وه‌یاندا نوێژیان بکه‌ن، ئه‌و نوێژه‌ی له‌ په‌رستگادا ده‌کری به‌ زۆری خه‌لکی جل و به‌رگی سپی پاکێ بۆ

دهپۆشی و، زۆریه ی جار پیاوانی ئاینی و زاناکان وتار به دواى ئەمه‌دا ده‌خوینن و که به زۆری باسی مه‌شخه‌له‌کانی ئاین و بیره‌ئینه‌وه‌ی دوا پۆژ و، چاره‌کردنی کێشه‌ی رۆژانه‌یه‌.

له‌گه‌ڵ پینج نویژه‌ دیاری کراوه‌کان و کاته‌که‌یان له‌ شه‌و و پۆژیکدا نویژی تریش هه‌یه‌ شیوه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و ناشکرای و هه‌رده‌گرن که تابه‌تن به‌ جه‌ژنه‌کانی ئاینیه‌وه‌ که له‌ وه‌رزه‌کانی سالدا به‌رپۆه‌ ده‌چن وه‌ک جه‌ژنی نه‌ورۆز و، هه‌ندێ نویژی تر هه‌یه‌ وه‌ک نویژی (الحاجه‌) و (الاستخاره‌) و (الاستغاثه‌) و که په‌یوه‌ندیان به‌ هه‌یج بۆنه‌یه‌که‌وه‌ نییه‌ و، له‌ ناو ئەو نویژانه‌دا خه‌لکی به‌ کۆمه‌ڵ ده‌ست به‌تال ده‌بن بۆ خوا که ئەو ته‌نگه‌ و ناخۆشیه‌ی دوچاری هاتون له‌ سه‌ریان لایبات و، ئەو نویژانه‌ش له‌ نویژی ئاسایی جیاوازی نین ته‌نیا له‌ بوونی په‌یوه‌ندیان نه‌بێ به‌و هه‌ل و مه‌رجه‌وه‌ که‌ تییاندا ده‌کری و، به‌پێی تابه‌تمه‌ندی نویژه‌کان نرای تابه‌تیان تیدا ده‌گوتریت.

جگه‌ له‌ کاته‌کانی ئاساییدا زهردهشتیه‌کان نرای تریان داناوه‌ که ناژمه‌ردێن و، شتوازی جیاچیان هه‌یه‌ و، هه‌ریه‌که‌یان له‌ هه‌موو بۆنه‌کانی رۆژانه‌یاندا ده‌یاخوینن، ده‌توانی له‌ کاتی چوون بۆ سه‌ر ئیش و کاره‌که‌ی هه‌موو به‌یانیه‌ک نزا له‌ په‌روه‌ردگاری بکات و، یان که ده‌چێته‌ سه‌ر پێشوا و، دواى کردنی نینۆک و کورت کردنه‌وه‌ی موه‌کانی، پێش و دواى نان خواردن و به‌ر له‌ چوونه‌ سه‌ر جینگا له‌ شه‌ودا بۆ نوستن.

سه‌ریاری ئەوه‌ش دوعای تابه‌تی بۆ یاخیه‌کان و سه‌ریبچی کاران داناوه‌، وه‌ بۆ هه‌ر لاده‌ر و، گومپایه‌ک، ده‌توانی دواى نویژیان له‌ ناو نویژا بیاخوینیتته‌وه‌، ئەم نرایه‌ی باسی ده‌که‌ین له‌ ئەلیسنادا یه‌کێکه‌ له‌ دوعایه‌ زۆره‌کانی تابه‌ت به‌ گوناهباران.

ئهی په‌روه‌ردگاری به‌ده‌یه‌نه‌ری به‌به‌زه‌یی لێ بوورده‌ تکام وایه‌ له‌ تۆ لێم خۆش بی له‌ گوناهه‌کانم و، ئەوه‌ی له‌ هه‌زمدايه‌ له‌ بیرى خراب و، ئەو قسه‌ خرابانه‌ی که ده‌یلێم و، یان ئەو کاره‌ خرابانه‌ی ده‌یکه‌م، خوابه‌ من په‌نا بۆ تۆ دێنم من و گوناهم له‌ یه‌کتر دوربخه‌یه‌وه‌، تا له‌ دوا رۆژدا له‌گه‌ڵ چاکه‌کاراندا زیندوو بکریتمه‌وه‌).

دوعایه کی تری زهردهشتیه کان که لای عه ره به کان به ناویانگ بووه بهر له ئیسلامدا پارانه وهی خواردن بووه که خویندنی چند نایه ته کی ناقتیستا بووه له پیش خواردندا به دهنگه کی شاراه و ورته که به شیوه یی لئی حالتی ناییت، لهم نزایه پیروز پیروز پاگرتنی خواردن و شوکرانه ی خوای گه وره ی تیدایه بو شه بههره ی پی به خشییون، وه له کاتی خواردندا هه ر تییان ناگهیت و ناماژه ده که ن هه رگیز قسه ناکه ن عه ره ب نه مه به (الزمزمة - گرمه گرمه) ناوی ده به ن. عومه ری خه تتاب (ﷺ) نه مه ی قه دهغه کرد له کاتی خواردندا گرمه و ورته بگری، یان ناماژه به گنی ورته ورت بگری، یان بهر له خواردندا، چونکه نه م گرمه یه لای مه جوس وه کو عیباده تی لی هاتبوو بویان، بویو به نه دگاری بویان، خه لیفه ویستی نه م ویکچوونه نه هیلیت.

به درییایی رۆژگار وای لی هات دیارده ی خویندنی پارانه وه به وورته وورت هه مو خواره رستی زهردهشتیه کانی گرت هوه و، زهردهشتی هیندی نیمرۆ نویژه کانیان رۆژانه - وه کو نزیکه کانی خویان ناویانداوه - به لیبوی داخراو ده خوینن. نه وانه دهنگیان که بیت به ووشه و قسه نییه و ناشکرا بی و، تیی بگهیت و، بروایان وایه خودا به هو ی فریشته ی سروش srosh بو ی داناون.

ب: رۆژو:

رۆژوش وه ک نویژ له و عیباده ته یانه یه خوا له سه ر به نده کانی فه رزی کردووه و، کردوویه به پایه یی تک ناین به بی تی نه ودا دانامه زری و، هیه چ شه ریه تی بی رۆژو نییه، چونکه سودی گیانی و دهرونی تیدایه و، تام و چیژه کی گیانی هه لگرتووه که ته نیا برواداران په ی پی ده به ن. خوای گه وره فه رمویه تی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ). واته: نه ی نه وانه ی پرواتان هیناوه رۆژوتان له سه ر فه رز کراوه وه کو چۆن له سه ر خه لکانی بهر له ئیوه فه رز کرا بوو، شایه د خۆپاریزی بکه ن.

زهردهشت و زهردهشتیه کان

پژو گرتن به پیتی گپرانه وهی میژوونوسان له ناو زهردهشتیه کاندا وهک عیبادهت و خواپهرستییه کی واجب هه بووه، هیرووتس پژوانی خۆی له سهرده می زهردهشتیه تدا دهگپرتیه وه: (خویان وابوو دواي پژووی زور یاده وه ریسان ده کرد له مهر کاری گرنگدا و، سپه ی ئه و خاوه ن مائه ی یاده وه ریبه که ی له مائه که ییدا کرابوو ده هات بریار به ده ست ئه و بوو، ئه نجا به زمانی به پژووه ده چونه وه و، ئه گهر بریاری دابایه به و پایه ئه نجام ده درا، ئه گهر نا نه ده کرا).

مه جوسی کۆن وه کو له (دائرة المعارف البریطانیة) دا باسکراوه بی پژو گرتن و هاندان بۆ پژو نه بووه ئه گهر بۆ چینه کی کۆمه لگاش بوو بیته، جختی له سه ر ئه وه کردوه که پژووی پینج سالانه له سه ر سه رۆکانی ئاینی فه رزه کی باو بووه.

له نووسراوی ئاقیستای ئیمپری زهردهشتیه کاندا که کاری پچ ده که ن پژو به ته وای نارها و کراوه و، هه ر که سی به پژو بی پیچه وانه ی فه رمانی خوا بییه و ده که ویتته ژیر رکیفی تاوانه وه و، کچ تاوانی کرد ده بی که فاره ت بدات به خۆراک دان به کۆمه لی له هه ژاران، ئه گهر له سه ر پژو سوور بی له دوا پژو دا به توندترین ئه و سزایه ی له دنیا دا زانراوه له بواری سزای شه رعیدا تازاری ده درئ، له (فه ندیدات) دا هاتوه:

(ئه و پیاوه ی خۆی تیر ده کات فاهۆمانۆ (جبریل) له و نزیکتره نه ک له برسی چونکه ئه و به توندی له گه ل ئه ستاقیخوتس astavidhotus ده جه نگک که شه تانی پیسی مردنه و، هیچ ناخوا و، به ره له لستی زستانی سه خت ده دات و ته نکترین پۆشته ده کاته به ر و، له گه ل ئه شمواتو شه ر ده کات و به رگری ده کات که بی برپایه و فه رمان به پژو ده کات.

هه ر که سی بۆ یه که عجار ئه م گونا هه بکات ده بی که فاره ت بدات و، جاری دووم ده بی به توندترین سزای دنیا سزا بدرئ وه کو برینی ئه ندامه کانی ئه ندام یان به ستنه وه ی ئه ندامه کانی به زنجیری مسی زهرد، یان ده بی ناچار بکری خۆی له شوینه کی به رز هه لدا ته خواره وه، یان ده بی ئه وه نده ی لی بدرئ نه توانی هه لسیته وه سه ر پییان).

نهوئی حرامه له ئاینی زهردهشتیدا وهك بۆمان دهردهكهوئ پۆژو نییه بهلكو نهو زوهد و دنیا نهویسته بی سنوره و، خو گرتنهوهیهیه له سادهترین پیوستیهکانی ژیان، که دهبیته هوئی کز و لاوازی لهش و پروخانی وره و ویست و، نازاردان و نهشکه نهجهدانی لهش و دهرن به سزایهکی بی مانا و بی سوود، که هیژی موسلمان بۆ کار و خواپهرستی پهك دهخات، که ههر دوکیان مه بهستی ژیانی مروئن له زهویدا.

کاتی زهردهشتیهکان ویستیان له چاخی ساسانیدا ئاین نوئی بکه نهوه و، نه م واتایانهیان له مه پ فهزییهتی پۆژووهوه لی شیواو تییدا کهوتنه گومانهوه بۆیه به یه کالاکراوهیی حهرامیان کرد. و، ههر شتی که په یوه ندیسی پیوه هه بی حهرامیان کرد و، پاشان سهیری پاشاوهی تری سروشی خویان کرد له ژیاناندا بینیان پۆژو له گه ل نوژدا له سه ره وهی خواپهرستییهکانی تر ده وه ستن.

بۆیه له و دیاردهیهی پۆژویان رووت کردهوه که له بنه رهدا حهرامه وه کو برسیهتی توند و، دنیا نهویستی بی سنور و، خو دور گرتن له چێزهکانی دنیا و، له سه ر ناوه پۆکه که ی مانه وه وهك خوړ دور گرتن له بی سنوری کرداره که ووتیان: (نهو پۆژوهی بروا هانی بدات پۆژوهکی گونا هه). واته: خو گرتنه وهیه له هه له به چاو و زمان و ده ست و قاچه¹.

¹ له فهرموودهکانی (متفق علیه) دا هاتوه که پیغه مبه ر (ﷺ) هه والی زانی که (ابن عمر) هه موو پۆژی به پۆژه و، شهویش به نوژی ده باته سه ر، پیغه مبه ر (ﷺ) بیی ده فهرمئ: (الم اخبر انک تصوم ولا تفطر وتصلی، فسم وافطر، وقم ونم، فان لعینیک علیک حظا، وان لفساک علیک واهلک علیک حظا). نهی بۆیان باس نه کردوم که تو به پۆژو ده بی و نئویان نادیه تی و نوژی ده کهیت، تو به پۆژو بهو بیشکینه و، شهو نوژی بکه و بنو، چاوه کانت مافیان به سه رته وه ههیه و، خوشت و خێزانیشت حه قیان به سه رته وه ههیه.

لیره دا پیغه مبه ر (ﷺ) پۆژی به رده وام مه نع ده کات و ده فهرمئ: (لا صام من صام الابد) متفق علیه. وه نووستن و خو دور گرتن له خواردن و سیکس به ته وای قه دهغه ده کات. (وه رگێر)

ج: (زهکات)

زهکات به ریژهی ۳/۱ له سامان و ئاژهل و پرووهک و بههرهکانی تر وهردهگیری له دهولمهندان و سهرمایه‌داران که خوداوهندی گه‌وره داویه به بهنده‌کانی و، پاشان به‌سهر هه‌ژاران و گه‌دایاندا له کورپانی ولاتدا دابه‌ش ده‌کری و، شهوهی ده‌مینیتته‌وه بۆ ئاوه‌دانکردنه‌وهی زهوی و چاک کردنی پرده‌کان و جۆمال کردن و پاک کردنه‌وهی پرووباره‌کان خه‌رج ده‌کرا. وه خوای گه‌وره ههر که‌سهی زه‌کات نه‌دات و، ههر که‌سهی له کاتی ده‌ولمه‌ندیدا سامان نه‌به‌خشی هه‌ره‌شه‌ی لی کردووه که له دنیا‌دا سهرشۆری ده‌کات و، به‌ره‌و چالی هه‌ژاری و نه‌بوونی ده‌بات و، نه‌فرینی سهرشۆری و نه‌داری به‌سهردا ده‌پژی و، له هه‌موو لایه‌که‌وه تووشی سوکی و ریسوایی ده‌بی‌ت. وه ههر که‌سهی کۆمه‌کی و هاریکاری هه‌ژار و کلۆل و نه‌دار بکات شه‌وه به‌شداریه‌کی بنیات نه‌ر ده‌کات له دامه‌زراندنی مه‌مله‌که‌تی خوادا له زه‌ویدا و، خۆش‌نودی و باشتی باشی شه‌وه به‌ ده‌ست دینی، به‌لام کێ زه‌کات نه‌دات شه‌وه یارمه‌تی شه‌یتان ده‌دات یارمه‌تی ده‌دات له بنیاتنانی ده‌ولته‌تی به‌تالدا له زه‌ویدا، شه‌مه‌ش له ناو شه‌وه و توویژده‌ها هاتووه له ئافیتس‌تادا له نیوان مه‌للاکی خوایی و مییه‌ شه‌یتانه‌ کراو، مه‌للاکی خوا پیی ده‌فرمی: (شه‌ی خراپکاری بی خیر کییه‌ یه‌که‌م نیرینه‌ت؟ وه‌لامی دایه‌وه: شه‌ی فریشته‌ی پاکژ و به‌ ژن دریز و پروو جوان یه‌که‌م نیرینه‌ی من که‌سه‌یکه‌ شه‌گه‌ر که‌سه‌ی براهه‌کی برواداری داوای شته‌کی لی ده‌کات و شه‌ویش پیی نابه‌خشی، شه‌گه‌ر شته‌کی که‌میش بی له‌و سامانه‌ی کۆی کردۆته‌وه، شه‌وه نیرینه‌یه‌ سکم پر ده‌کات و، هه‌م ته‌واوی مییه‌کانی تر به‌ تۆو دانان له ناویاندا دوو گیان ده‌کات. فریشته‌ی خوا پرساری له مییه‌ شه‌یتانه‌که‌ کرد چۆن شه‌مه‌ به‌ تالی ده‌کاته‌وه شه‌وه‌یه‌ که‌ مرۆفی بروادار خیر و پساوه‌تی بکات شه‌گه‌ر که‌میش بی له‌و ماله‌ی کۆی کردۆته‌وه بی شه‌وه‌ی داوای لی بکری، به‌وه‌ دوو گیانیه‌که‌ به‌ تالی ده‌بیته‌وه له رابردوودا دانی زه‌کات و خیر هیچ پواله‌ته‌کی له‌گه‌لدا نه‌بوو جوانی خواپه‌رستی خراپ و دزیو بکات و، یان شکۆی فه‌ریزه‌که‌ بشیوتینی،

زهردهشت و زهردهشتیه کان

له کاتیڤدا ٿاينه که شٽواو ٽيڪ و پٽڪ چوو لايڊا و له دلٽي خه لکدا کز بوو، نهریتی ٿالٽوز و بت په رستی دزٽوي هاته ناو که به نهریتی دیاری (الطقوس التقدمة) ناسراوه و، ناگری ٿیدا هه لده کری و، پیاوی ٿاينی (الموابذة) بهرگی ٿایه تی ده پوڻی و، زه کات به هه ژار و گه دایه ٿاماده بوه کان ده دری، دواي ٿهو پٽشککش کردنه پٽویسته له سهر پیاوه ٿاينه کان ٿهو جل و بهرگ و شتومه کانهی به شداری یان کردوه له ٿه نجامدانی فهریزه که دا بیان پارٽیٽ^۱.

به لام له حالته تی قوربانیدا^۲ و بابای زهردهشتی ٿاڙه له که ده باٿه شوٽنه کی پاکڙ و سهری به کلاوه کی ده وره دراو به بون و بهرامه داده پوڻی و، داوا له خوا ده کری بو ٿاوه دان کردنه وهی ولات و سهرکهوتنی کورانی و کورانی برایانی له ٿايندا، له کاتیڤدا ٿاڙه له که ده کوڙرتته وه گوڙشته که ی له سهر ناگر ده کولیتیری پوش و گیای ته ر دینری له سهر زوی ریز ده کری و به ریز گوڙشته له سهر دا ده نری، ٿهو کاته پٽویسته به کی له زهردهشتیه کان یان که سینکی تری جگه له و له وی ٿاماده بی بو خویندنندی سرود و ٿاوازه کی ٿایه تی به کاره پیروزه کان و، پاش ماوه یه بی گوڙشته هه لده کری و چونی بوئ مامه له ی ٿیدا ده کات.

^۱ زه کات له ٿیسلامدا به کی که له پوکنه کانی ٿیسلام و، له سهر ده وله مه ندان فهرزه که به سهر ههشت چینی خه لکدا دابهشی بکه ن وه کو له قورٿان دا هاتوه له وانهش هه ژاران و گه دایان و، رٽیواران و قهرزداران. (إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ...).

^۲ لٽره دا نووسر ٿامازه بی به حج نه کردوه ٿایا زهردهشتیه کان کردوویانه یان نه؟ بٽیه به پٽویستمان زانی ٿامازه بی به مه بکه ین. نه گهر سهیری کٽی بی (تاریخ الکعبة: د: علي حسني الخريوطلي: دار الجليل/بیروت ط ۲/۱۹۸۷/ل: ۲۶) له ویڊا باسه کی نویسووه به ناوی (پیروز راگرتنی که عبه له لایهن عمره ب و هیند و فارس و صابٿیه وه). له ویڊا بو نمونه ٿامازه ده کات که فورسه کان (که مه به ست پیٽی له زهردهشتیه کان) مه سعودی میٽوونوس باسی کردوه که پروایان وایه نه وان رٽله ی ٿیبراهیم خلیل (ع) و پٽیشینه کان یان چوون بو حج و ته وافی که عبه بو رٽزیان و شکو راگرتنی ٿیبراهیمی بایره یان، دوا که سیان که حجی کردوه ساسانی کوری بابک بووه). (وه رگٽی)

د: (کردهوه):

شدریعتی زهردهشتی له دوو گۆشهوه سهیری کرداری کردووه:

گۆشه‌ی یه‌که‌می: عیباده‌تیکه و کردویه به پرتگایه‌کی نزیك خه‌روه له خودای گه‌وره و نمونه‌ی بالا بۆ به دهست هینانی په‌زای نه‌و، به دهست هینانی پاداشتی نه‌و له قیامه‌تدا، له‌سه‌ر نه‌مه شدریعت وای له نه‌نجامدانی کاری پروادار کرد که به دل‌سۆزی نیخلاسوه بکری، وه به چالاکي و زینده‌گی پروالته‌ی یه‌وه نه‌رکی بۆ په‌روه‌ردگاری راپه‌رینیت.

گۆشه‌ی دووهم: له‌و پروه‌وه که چاره‌سه‌ریکی سه‌رکه‌وتووه بۆ ده‌رونی و په‌وان و کردویه‌تی به باشترین هۆ بۆ خاوین کردنه‌وه‌ی ده‌رون و به‌رز کردنه‌وه‌ی له په‌لکانی (المدا‌رج) که مالدا و، پاکژ کردنه‌وه‌ی له پۆخله‌واتی سوآل و داواکاری و به کۆیله کردنی کهسانی تر بۆی به چاکه.

له‌و کۆمه‌له کرداران‌ه‌ی پروادار نه‌نجامی ده‌دات بۆ ده‌سته‌به‌رکردنی نه‌م مه‌به‌ستانه کردنی کشتوکاله که په‌لی یه‌که‌می گرت و، تاین هانی ده‌دا بۆ کردنی و، له باشترین کرده‌وه و خۆشه‌ویست‌ترین کاری داناوه له لای خوای گه‌وره. به‌لکو کشتوکال و کشتیاری زه‌وی و لی بران بۆ چاک کردنی پروادار پتر له له نویژ و پۆژو و زه‌کاتی و خواپه‌رستییه‌کانی تری له په‌روه‌ردگاری نزیك ده‌خاته‌وه.

له‌به‌ر نه‌م هۆیه خوای گه‌وره سه‌رنج‌مان بۆ چوار جینگا راده‌کیشی که پرتز لیتان و به‌هه‌ند وه‌رگرتنی پیوسته و به‌کاره‌ینانی زه‌وی بۆ کار به ته‌نیا نیوه‌ی هه‌یه که نه‌مانه‌ن:

۱- په‌رستگا یان شوینی خواپه‌رستی.

۲- جینگا و شوینی خیتزان و مندال و ناژه‌ل.

۳- نه‌و خاکه‌ی دانه‌ویله و میوه ده‌روینیت.

۴- ئەو خاڪه ووشكه‌ی پیتویسته ئاودێر بکری و، ئەو گۆم و زه‌لکاوه‌ی پیتویسته له ئاوه‌ بۆنگه‌نه‌که‌ی خاوی‌ن بکریته‌وه و پاشان بکێلری و بچینریت^۱.
لیره‌دا خوای گه‌وره له‌مه‌ر پێك خستنی خاك و چاودێری کردنی دا له‌گه‌ڵ زهردهشت دواوه و پیتی فه‌رمووه:

^۱ ئەم ده‌قانه‌ی ئافیتسا و، ئەو ده‌قانه‌ی له‌ قورئاندا هاتوون له‌مه‌ر مه‌زه‌به‌ی ئابورییه‌وه ئه‌وه ده‌سه‌لمێتی که‌ ئاینه‌ ناسنامه‌کان به‌ ته‌نیا په‌یامه‌که‌ی گیسانی و په‌رشته‌ی نین، به‌لکو په‌یامه‌که‌ی سیاسی و ئابوری و، کۆمه‌لایه‌تیش ئابوری له‌ ئیسلامدا پێداڕیستییه‌کی ژیانه و، شاده‌ماری ژیانه له‌ جیهاندا و، رینریتی سه‌ره‌که‌ی سیاسی ناوخ و ده‌ره‌کییه و، جێگای بایه‌خی خێزانییه له‌سه‌ر زه‌وی. چاوه‌کی هه‌موو کیشه‌ کۆمه‌لایه‌تی و سیاسیه‌کانی جیهان له‌ دوو خالی سه‌ره‌که‌یدا خۆی ده‌بینیته‌وه، که‌ کیشه‌ی ئایده‌له‌ژیا و کیشه‌ی ئابورییه و، به‌ چاره‌کردنی ئەم دوو کیشه‌یانه ته‌واوی کیشه‌کانی تر بۆ خۆیان ده‌پوکیته‌وه و، کۆتایی به‌ خراپه‌ و داگیر کردن و، چینه‌یه‌تی و هه‌ژاری دیت له‌ جیهاندا و، پلانی توکه‌ کرایش بۆ هیتانه‌ دی ئەم مه‌به‌سته له‌ قورئاندایه. وه قورئان پێبازی ئابورییه‌که‌ی له‌سه‌ر سه‌رمایه‌داری دانه‌مه‌زواوه و، وه نه‌ له‌ سه‌ر سۆسیالیزم دامه‌زواوه، به‌لکو پێبازییه‌که‌ی سه‌ریه‌خۆی هه‌یه. بۆ نمونه‌ پرژمی سه‌رمایه‌داری رژێمه‌ ئابورییه‌که‌ی له‌سه‌ر سه‌مه‌کاری ئابوری دامه‌زواوه و، بروای به‌ خاوه‌نداریتی تایبه‌تی بێ سنور و، بازاڕی ئازادی بێ سنور، سود و، داگرتن و پارانکردن (الاحتکار) و، کرین و فرۆشتنی شته‌ هه‌رامه‌کان هه‌یه وه‌که‌ فرۆشتنی جگه‌ره و ماده‌ سه‌رخۆشکه‌ره‌کان و، سیکس فرۆشی و هتد که‌ له‌ ئیسلامدا نه‌مانه و زۆر شتی تریش هه‌رامن. له‌ هه‌مان کاتدا بروای به‌ پرژمی ئابوری سۆسیالیزمی نییه که‌ له‌سه‌ر خاوه‌نداریتی گشتی دامه‌زواوه. به‌لکو ئیسلام بروای به‌ خاوه‌نداریتی تایبه‌تی سنوردار و، خاوه‌نداریتی هاوبه‌شی سنوردار و، خاوه‌نداریتی ده‌وله‌تی سنوردار هه‌یه. ئەمه‌ش په‌رچی نوسراوه‌که‌ی (مه‌کسیم رودنسون) ده‌داته‌وه که‌ کتێبه‌که‌ی نووسیوه به‌ ناوی (الاسلام والرأسمالیه/ت: نزیه‌ الحکیم) له‌ویدا بانگێشه‌ بۆ دنیای ئیسلامی ده‌کات ده‌ست به‌ پێبازی سۆسیالیزمه‌وه بگرن که‌ له‌ گه‌ڵ ئیسلامدا جیاوازی نییه. نێمه‌ ناتاوین بلێین خالی هاوبه‌شمان نییه له‌گه‌ڵ مه‌زه‌به‌ی ئابوری سه‌رمایه‌داری و سۆسیالیزمی به‌لکو ده‌لێین: خۆشارا هه‌ردوو مه‌زه‌به‌ی له‌ ئیسلام وه‌رگرتوه. (عبدالمعتمد محمد خلاف) له‌ کتێبی (المادیه‌ الاسلامیه‌ وابعادها) نه‌وه ده‌سه‌لمێتی نه‌که‌ هه‌ر مه‌زه‌به‌ی سۆسیالیزمی له‌ ئیسلام دزواوه به‌لکو هه‌ر وشه‌که‌ش ئیسلامیه‌ وه‌کو پێغه‌مه‌بر (ﷺ) ده‌فه‌رمی: (الناس شركاء في ثلاثة. . .). یان فرۆید سێ ده‌رونه‌کان له‌ ئیسلام ده‌دزێ شیتله‌ی ده‌رونی له‌سه‌ر دامه‌زریتی و، ده‌رونی (خراپ و سه‌رزنشته‌ که‌ر و دلنیا) ده‌گۆرێ به‌ (من و منۆکی نزم و منۆکی بالا) به‌لام به‌ ده‌ستکاری و گۆرینی جه‌وه‌هر و رواله‌ته‌کانیان و، لایه‌نه‌ روحی و دینیه‌کانیان. قورئانی مه‌زن ده‌فه‌رمی: (وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ). (وه‌رگێڕ)

زهردهشت و زهردهشتیه کان

(نهى زهردهشتى پاڅو و بى گهرد نهو زهويهى ماويهىكى دريژو كشتوكالى تيندا ناكريى بهختهوهر نييه، بهلكو وهك نهو كچه وايه به بى مندال دهژى و به داخ و كهسرهويه به بى پياوه و، خوشحالى بو نهو كهسهى رهچاوى زهوى و كشتوكالى دهكات چونكه دهولهمندى و سامانى پى ديدات ههروهكو چون ژنى خوشهويست مندال به ميژدى دهبهخشي).

سهرچاوهى سهريهزى مرژو له خاككهيدا و، پيژ و شانازى لهو وهردهگرى و، وا دهكات خهلكيش پيژ لهو بنين، خواى گهوره دهفهرمى و ناخواتن لهگهل ههموو پروادارى دهكات: (كى زهوى نهكيلى به دهستى چهپ و راستى زهوى پيى دهلى: نهى نادهمیزاد تو ههميشه له بهر دهركاى مالان دهبى لهگهل سوال كهر و دهروژهكهراندا بو داواكردى خوراك و، نهوانهى خيتر و بههرهى زوريان لايه بهرماوهى نانت پى دهدهن).

له كاتيكا زهردهشت پرسيارى له پهروهردگارى كرد كه زهوى له كام شويندا ههست به بهختهوهرى دهكات، ناوها وهلامى دايهوه:

(لهوا كاتيكا، پروادار تا دهوانى و له تاقهتى دايه گهنم و گز و گيا و دهرختى بهردار دهپوينى و، له كاتيكا ناو بو خاكى بى ناو رادهكيشى و، ناو له خاكى بهراوهوه بهكار دىنى و، نهو له كاتيكا رانه ناژهلى لهسهر زور دهكرىت و زور دهبى، چونكه نهو زهويهى ماويهىكى دريژو مردووه و كشتيار نايكيلى نهوه ههرگيز دلخوش نابى و، نهو داواى كيلى باش دهكات، وهكو چون كچيكي جوان كه ماويهىكى دريژو بى منداله خوژگهى نهوه دهكات شوى كردبايه و مندالى بيت.

نهى زهدهشت ههر كهسى له زهويدا به دهستى راست و چهپ كاريكات زهوى جوړها بهروبوومى بو دىنى و، نمونهى نهو وهكو ميژدهكى خوشهويسته كه لهسهر جيگاي دا لهگهل خوشهويستى دا دهنوئى يهكهم جار بهرهه مى ههلدهگرى و، جارهكهى تر مندال، نهو كهسهى كار له زهوى دادهكات زهوى پيى دهلى من ههردهم ههموو جوړه خواردنى له پيناو توذا ههلدهگرم و ههردهم چهندان قهلا بهسته و كهلهكه گهفت بو ههلدهگرم).

زهردهشت و زهردهشتیه کان

وه ههر كهسئ زهوى بكيلئ و بيچينئ و دواى مردن زيندووى بكاتهوه و، به كارهكى ناياب و پهسند ههلساوه له لاي خوادا و، ههر كهسئ شه كاره بكات وهك شهويه وايه ژيانى له بوونهوهردا بلاو كرديتتهوه و، ههموو كارهكى خراب و ناشيرينى له زهويدا رهش كرديتتهوه.

له (قهندياد) دا هاتوه:

(ههر كهسئ توو بچينئ قودسيهت و پيروزي دهچينئ و، ههر كهسئ گهنم بچينئ سدقامگيرى - الاستقامه - دهچينئ و شهو يارمهتى نايينى خوا دهادات و، شكو و پيرى شهو زياد دهكات و گهشهى پي دهادات و، شه كارهى به شهندازهى سد كار هديه لهو كارانهى خوا خووشى دهويت و بهشيكن له خوا پهروستى و، به شهندازهى ههزار كردهوى داهيتان و جوانكاريه و ده ههزار نزا و پارانهويه و، كاتئ گهنم گهوره دهبي شهيتانه كان شپرزه دهبن و، كاتئ گهنم گهوره دهبي شهيتانه كان له هوش خو دهبات و، كاتئ گهنم دهرويتتهوه شهيتانه كان له ناو دهچن و قران دهكهن، بهلام مالى گهنمى زور پرواته ناو شهيتانه كانى وا له مال دهرونه دهرو وهك شهويه گهرويان به ناسنى سور كراوه داخ بكهن. شهى بهندهى باش: شه نايهته به دل له بهر بكه، ههر كهسئ نهخوات تواناي شهوى نابئ به جئ بهجئكردى شهركه نايينه كان به گهرم و گورپهوه ههلبستئ، يان بو كيلان به چالاكى ههلبستئ، يان به مندال بوون به چالاكى ههلبستئ، ههموو جيهانى جهسته كان به خوراك دهژين شهگينا له ناو دهچن).¹

¹ قورنان و سوننهت پره له هاندان بو كشتوكال كردن و پرواندى نهمام و ده رخت كه سه چاره يه كى گرنگن بو خوراك وه كو: (وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ (٣٣) وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَجِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجْرَتَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ (٣٤) لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ (٣٥)) يس/٣٣-٣٥. واته: موعجيزه و بهلگه يه كى ترى خوا زهوى مردوه كه زيندومان كردهوتتهوه، دانه ويته مان لئ هيناره و، لئى دهخون وه دروستمان كردهوه له ناريدا باخچه و باغ و له دار خورما و ميوه كان و كانياوه كانمان تيدا ههلقولانده تا له بهره كى بخون وه له كردارى دهستى خويان، ناياسوياس و ستايش ناكهن)؟! =

یه کیکی تر له بایه خه کان که پیویسته به زهوی بدری و ره چاو بکری بکیرئ و خوا له سهر بهنده کانی خوی فهرزی کردوه که ئاو به پاکی رابگیرئ، جا ئاوی پروباره کان بئ یان بیره کان، چونکه به ئاو یاسا و ریسیای سروشت راده وهستی و هوکاری ئاوه دانکردنه وهی جیهانه، نه گهر که سی لاشهی نازه لآن و شتی پیس فری بداته ناو ئاوه رۆ و جوگه کانی ئاودان نهو ئاوه به پیس داده نریت. به لام کئی تف و

= سه بارت به نازه لداری ده فرمی: (وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ) (۵) وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرْعَوْنَ وَحِينَ تُسْرَحُونَ (۶) وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بِالْفَيْهِ إِلَّا بِشِقِّ الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَعُوفٌ رَّحِيمٌ (۷) وَالْغَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ (۸)) النحل/ ۵-۸. واته: نازه لانی بۆ دروست کردن که خو گهرم کردنه وه و سوده کانی تیدایه و، هر له وانیش ده خون. وه بۆتان ههیه له وانه جوانی کاتی ئیسواره دینرسته وه سهر ناخورو، به بیانان لی خوره پین بۆ له وه رگا. وه یان باری قورستان بۆ هه لده گرن بۆ شار که به دژواری نه بئ نایگه نی و، پهروه دگارتان به سۆز و به زهیی بهرده وامه. نه سپ و نیستر و کهرمان بۆ سواری و جوانی بۆ دروست کردن شتی واتان بۆ دروست ده کهین که نیازنن) وه کو نۆتۆمبیل و فرۆکه و باپۆر. له فه رموده دا هاتوه: (اطلبوا الرزق في خبايا الارض) رواه الطبراني والبيهقي. واته: پۆزی له ناخی زه ویدا داوا بکهن. (احرثوا فان الحرث مبارك. . . .) رواه ابو داود مرسلًا عن علي ابن الحسين (رض). واته: کشتوکار بکهن چونکه کشتوکار کردن فه پ و پیتی تیدایه. (ان قامت الساعة وفي يد احدكم فسيلة، فان استطاع ان لا يقوم حتى يغرسها فليغرسها) رواه البخاري في الادب المفرد.

واته: نه گهر قیامهت داهات و یه کئی له ئیوه نه مامه کی به دهسته بوو، نه گهر توانی بیویتی با بیویتی. (من احيا ارضا ميتة فهي له) رواه احمد والترمذي وابو داود /صحيح. واته: کئی زه ویه کی مردوو زیندوو بکاتوه نه وه هی خویتی. (من كانت له ارض فليزرعها او ليمنحها اخاه) متفق عليه. واته: کئی زه ویه کی هه بوو با بیکا به کشتوکار یان بیدات به براهی خوی. (ما من مسلم يزرع زرعًا او يغرس غرسًا، فيأكل منه طير، او انسان او بهيمة الا كان له به صدقة) متفق عليه واحمد والترمذي. واته: ههر موسلمانئ کشتوکار بکات یان نه مام بیویتی بالنده یان مرۆ یان گیاندار لینی بموات نه وه بۆی ده بئ به چاکه. به کورتی یه کئی له کاره گرنه گه کانی په یامی پیغه مهران ئاوه دانکردنه وهی زهوی و، بوژانه وهی نابوری و، بوژانه وهی ژیان بووه که ژیان و خو ش گوزهرانی له سهر داده مبریت. یه کئی له کیشه گه وره کانی جیهانی نیمرۆش کیشهی نه مانی دارستان و خاکی به پیت و، پیس بوونی ژینگه و، هه ژاری و، نه خو شیه کانی بهد خو راکیه که له ناکامی کرده وه به ده کانی مرۆ رویداره: (ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ اَيْدِي النَّاسِ). واته: ده رکهوت خراپه کاری له ووشکانی و ده ریادا به هۆی کرده کانی دهستی مرۆ. (وه رگرت)

زهردهشت و زهردهشتیه‌کان

میز بکاته ناو ئاو ئه‌وه گونا‌ه‌بار و تاوان‌باره و، پاکژ بوونه‌وه‌ی نییه له‌و گونا‌هه، نه‌گه‌ر بپروا داری که‌لاکێ بیینی سه‌ر ناو که‌وتوو‌ه پێویسته له‌ ناوی ده‌ریینی و هه‌ر کاره‌کی هه‌یبی ده‌بی بچێ له‌ ئاو‌ه‌که‌ی دوربخاته‌وه).

له‌ قۆناغه‌کانی دارمانی دینی زهردهشتیدا ئهم پاکژییه‌ی ئاو به‌پیتی ئهم فه‌رزییه‌ گۆزا به‌ پیرۆز راگرتن و به‌ مه‌زندانانی ئاوو له‌ دۆخی تینه‌وه‌تی دانه‌با ده‌ستیان بۆ ئاو درێژ نه‌ده‌کرد، یان له‌ کاتی ئاودانی پروه‌کدا و، بوار به‌ که‌س نه‌ده‌درا ده‌ستی بشوات نه‌وه‌کو ئاو‌ه‌که‌ پیس بیی، چونکه‌ ئاو به‌ لای ئه‌وانه‌ مانای ژیا‌نه‌کی نوێ‌ی پر له‌ کشتوکاڵ و، پروه‌کی سه‌وزی پێ گه‌یشتووی پر له‌ به‌رووبوم.

به‌لام جوتیار که‌ بایه‌خ به‌ زه‌وی و کشتوکاڵ ده‌دات ئه‌و به‌ ته‌نیا زه‌وی دلخۆش و کامه‌ران ده‌کات و، ئه‌و خۆشه‌ویستی خواجه که‌ پێویسته هه‌موو که‌س خۆشی بوێ و چاکه‌ی له‌گه‌ڵدا بکات، وه‌ له‌ (ئه‌لیسنا) دا پارانه‌وه‌یه‌کی زهردهشت هاتوو له‌ په‌روه‌ردگاری نزا ده‌کات که‌ جوتیار له‌ گشت خراپه‌یه‌که‌ی بی بپروا و دوو پروان بپاریژی که‌ ریزی کاره‌که‌ی نازان:

(په‌نا ده‌به‌مه‌ به‌ر خوا به‌ ده‌ستی به‌رز کراوه‌م که‌ دوعا و نزام په‌سه‌ند بکات که‌ نازاری ئه‌وانه‌ نه‌دات که‌ له‌ پیناو هه‌قدا ده‌ژین، هه‌روه‌ها ئه‌و جوتیارانه‌ش که‌ به‌ باشی کار ده‌که‌ن بۆ ده‌وله‌مه‌ندی ولات و چاکه‌ی به‌نده‌کان و، وه‌ تا تو نازار و سزا دابه‌زینییه‌ سه‌ر دوو پروه‌کان و خراپه‌کاران که‌ له‌ ناو ئه‌واندا ده‌ژین).

گرنگی دان به‌ ئاژه‌لداری مالتی دوا‌ی کشتوکاڵ راسته‌وخۆ پله‌ی دووم وه‌رده‌گرێ و، هه‌ندێ جار له‌ بایه‌خدا ئاژه‌لان له‌گه‌ڵ جوتیاریدا یه‌کسان ده‌بن و، زۆر له‌ ده‌قه‌کانی نا‌ئێستا پشتگیری له‌مه‌ی ده‌که‌ن که‌ پێویستی کردوو له‌سه‌ر بپروادار چۆن گرنگی به‌ زه‌وی ده‌دات ئاواش گرنگی به‌ ئاژه‌لداری بدات.

شه‌ریعه‌ته‌که‌ هه‌ر به‌ یه‌کسانی نه‌وه‌ستا به‌لکو گه‌یا‌ندییه‌ ئاستێ که‌ شه‌ریعه‌ته‌که‌ به‌زه‌یی هاتنه‌وه‌ به‌ گیانداراندا یان له‌ کاتی سه‌رپرنیاندا فه‌رژ بکات.

نابئ له کاتی پتویستیدا نه بی سهریان بپریت، گه وره ترین تاوان که له مه پر گیاندارانی به سوود ده کرئ گالته کردنه به کوشتیان له کاتی راو و یاری تردا، نهوانه ی بی به زهیی و دلر هقی ده کهن له مه دا به دوژمنی ژیان وهسفی کردون و، نهوانهش که چاودیری ده کهن و بایه خی پی ده دن مژده ی باشتین پاداشتی پی داون له پهسلاندا.^۱

له کاتی کدا زهردهشت له پهروه ردگاری پرسیری کرد زهوی له کام جینگادا ده گاته نهوپه ری به خته وه ری؟ وه لامی دایه وه: (نه وه له کاتی کدایه برپادار خانوی دروست ده کات و خیزانه کی باش له گه منداله کانی و پانه ناژه له کی تیدا داده نییت، له و ماله دا ناژه له کان زاوژی ده کهن و گه شه ده کهن و، سپیان زور ده بی و ده بی به پهین و، کا گه شه ده کات و، هه موو شته کی باش بو ژیان گه شه ده کات و په ره ده سینیت).

^۱ پاراستنی مافی گیانداران له قورنندا له مه دا هاتوه که ده فرممن: (وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ) واته: هه رچی گیانداره له زهوی دا و بالداره و به باله کانی ده فری نه ته وه و گه لیکن وه کو نیوه.

(النسانی) و (ابن حبان) گپراویانه وه: (من قتل عصفورا عبثا عجز الي يوم القيامة يقول يا رب ان فلان قتلني عبثا ولم يقتلني منفعة). واته: کی چوله که یی بی هوه بکوژی قیامت سکالا ده کات و ده لی: نه ی پهروه ردگارم فلانه له خووه کوشمی بو سوود و هرگرتن نه یکوشتم.

(مسلم) گپراویه ته وه (لا تتخذوا شينا فيه الروح غرضا) واته: شتی مه کهن به نیشانه که گیانی له بهر بیت. هه تا له باره ی دار و دره خت فرممووده هاتوه: (من قطع سدره صوت الله رأسه في النار) رواه الطبراني والبيهقي. واته کی داره کی مژد بپری خوا سه ری ده خاتنه ناگره. نمونه ی تر زوره له فرممووده له سه ر پاراستنی مافی ناژه لآن و گیانداران و پرووه که نهوانیش مافی خویمان هه یه نابئ مافی نهوانیش پی شیل بکرت نه گینا له گه ل سزای خوادا به ره و پروو دهنه وه. وه کو نه و نافرته ی پشیله یه که به برسیه ته ده کوژی ده چیته ناگره وه، به لام نافرته ی سه گئ ناو ده دات له ده شتی کدا و له مردن رزگاری ده کات ده روا ته به هه شته وه. به لام زور گیانداری زیان به خش رینگایان به کوشتن دراوه چونکه زیان به خشن وه کو: کچی و نه سپن و، میشوله و، میش و، مشک و مار و، دووشکه و... هتد. سه رباری میکرۆب و کهروه زیانبه خشه کان.

زهردهشت نامۆژگاری ئاژه‌لدار دهکات و دهفهرمی:

(با خوا یارمه‌تی ده‌رمانی بی تا به‌خته‌وهر بین، ئەو گیانداره سوود به‌خشه‌کان ده‌پاریزی، ئەو ناشتی له نیوان گیانداره باشه‌کاندا بلاو ده‌کاته‌وه و، هه‌موو گیانداران له‌ژیر چاودیری ئەودان، کچی پرووناکی بوئی پیتیسته گیانداره مائییه سوود به‌خشه‌کان پیاریزی و چاودیریان بکات و شوینی بی ترسیان بۆ ناماده بکات و، پیتیسته نه‌گهر که‌سه‌کی بی به‌زه‌یی له هیکرا نازارایان بدات به‌رگریان لی بکات، پیتیسته ئاژه‌ل به پیای دله‌ق و سته‌مکار نه‌دریت و، پیتیسته بروادار ئالیک و په‌لخوریانی له هاونیدا بۆ ساز بکات تا له زستانی سارد و سردا ناچاری نه‌کات برواته ده‌روه و، حه‌رامه له‌سه‌ر بروادار بی‌چوو‌ه‌کانی له شیره‌که‌ی دوربخاته‌وه، گیانداره مائییه‌کان له‌م دنیا‌یه‌دا بۆ خوی گه‌وره‌ن.

زهردهشت نامۆژگاری خه‌لک ده‌کا ده‌باره‌ی گیانداره مئییه‌کان و، به تاییه‌تی ئاوسه‌کان که پیتیسته به به‌زه‌یی پیتیسته‌وه بایه‌خیان پی بدری و ده‌لی: (پیتیسته له‌سه‌ر ئەو که‌سه‌ی خودا مئییه‌ی ئاژه‌لانی پی سپاردوو‌ه بایه‌خیان پی بدات، گیانداره‌کان دوو قاج بن یان چوار په‌ل بن).

وه شته‌کی تر که پیتیسته به ئاژه‌له‌وه سه‌گه، ئاڤیستا له ده‌قه کۆنه‌کان و تازه‌کانیدا له گرنگی پیداندا له ریزی گای سوودبه‌خش و چاکه به‌خشی داناوه، چونکه سه‌گ (کسۆک) گیانداره‌کی که‌یی و مائییه بۆ پاسه‌وانی و پاراستنی ئاژه‌لان به‌کارده‌هینری، هه‌روه‌ها بۆ پاسی مائی خه‌لکدا، له‌شی سفت و به‌هیتز کردوو‌ه دژ به خراپ‌کاران و هه‌ر که‌س به ده‌نگی ئەو هۆشیار ده‌بیته‌وه و، نه دز و نه گورگ بی ترس و، ناگایی شتی له مائی ئەو تاوا ناداتی).

سه‌گ جهوت سیفه‌تی هه‌یه له برواداری نزیك خستۆته‌وه و، ئەویشی له ئەو نزیك کردۆته‌وه، وه‌ک له (هه‌ندیدا) دا هاتوو‌ه، ئەوه‌ی لای مرۆڤ هه‌یه ئەویش هه‌یه‌تی:

۱- وه‌کو فالچی پاشماوه‌ی خواردن ده‌خوا و، وه‌کو فالچی به‌که‌م رازییه‌و، خۆراگره و وه‌کو فالچی به‌له‌تکه نانێ رازییه.

زهردهشت و زهردهشتیه کان

۲- وهكو جهنگاوهر له ریزی پيشهوهی کۆرپه ودا دهروات و، وهكو جهنگاوهر بهرگری له ناژه لآن دهکات و، وهكو جهنگاوهر ناترسی و بی باکه و، وهكو جهنگاوهر له پیناو خاوهنیدا دهمریت.

۳- زۆر ههستیار و به گوايه و، وهكو جوتیار له سهر ههست دهنوئ و، وهكو جوتیار یه کهم کهسه دهرواته دهرو، دوا کهسه دیتهوه.

۴- نهو دهگۆرپ و پینوستی به پهروهده و پاهینانه و، ههرچی لئى نزیك بیتهوه برینداری دهکات و وهكو گۆرانی بیژی گه پیدهیه.

۵- وهك دز هزی له تاریکییه و، له شهو دا دهسوریتهوه و وهك دز بی شهزمانه دهخوا و، وهك دز که شتهکی پی سپیرا ناپاکی دهکات.

۶- وهكو ئافرهتی دامین پیس تامه زروئی چاوهشییه و، شهوانه وهك نهو له ریگاوایانه کاندای دهسوریتهوه و وهك نهو میزازی دهگۆریت.

۷- وهكو مندال هزی له خهوه و، وهك مندال زهوی هه لده کۆلئ و، وهك نهو دلئ ناسکه و، وهك مندال زمانی دهردینیت.

به لām ناژه لئى بی که لک و کتوی و، میروی زیانبهخش و له ناو بهر و، نهوهی دهستکهوته کان ده دزی هه موویان بۆ پاک و پیس بهش کراون.

- نهوهی پاکوه نهوهیه کاری باشه و، تا مابئ پاکیه کهی دهست پیج وه دهگری و، که مردیش لهشی دهگۆرپ به شتهکی پیس وه کو ژیشک که مشک دهکوژی و گه نم و دهغل ده دزی، یان که له شیر که بهنده کانی خوا بۆ نویت پاست دهکاتهوه له بهیانیدا و، نه م گیاندارانه تا تیمرۆش لای زهردهشتی هیند و ئیران ریژیان ههیه.

- وه پیس نهوانه ی کاره کانیان پیس ده بی و، زیان و خراپه به خه لکی بگه یه نن وه کو نه ژدیها و مار و دوپشک و بۆق و میش و پشیله که له ناو بردنیان پروادار له خوا نزیك دهخاتهوه و به کوشتیان مرۆ له گونا هه کانی خوش ده بییت^۱.

^۱ له نیسلما فەرمان کراوه به کوشت و قهر کردنی نه م گیاندارانه که زیانبهخش و نهخۆشی ده گوازنهوه. بۆ نمونه قورئان ده فرمئ: (فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّرْقَانَ وَالْجُرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالنَّمَّ الْأَعْرَافَ/۷). واته: لافاوو =

سیبهم؛ خیزان:

خودای گه‌وره له‌سەر هه‌موو برواداره‌کی پێویست کردووو ژن بێنێ و شو بکات تا خیزان بنیات بنێ و مالتیک قیت بکاته‌وه و، ژن هینانی زیاتر له‌ به‌کیکی بو دروسته به‌و مهرجه‌ی ده‌وله‌مه‌ند و خو‌ش‌گوزه‌ران بێ و توانای خه‌رجی هه‌بێ و، نه‌گه‌ر ده‌ست کورت بوو ده‌بێ یه‌ک ژن بێنێ، چونکه‌ خ‌وای گه‌وره به‌که‌م شت که له‌ به‌نده‌ی خ‌وای پ‌ازی ده‌بێ نه‌وه‌یه ژنی هه‌لب‌س‌تری و، مالتی بو‌ خ‌یزان و مندالی پ‌یکه‌وه بنێ و له‌ ناویدا ب‌ژین و، خ‌وای گه‌وره به‌ زهردهشت ده‌فه‌رمی:

(من ده‌لێم نه‌ی زهردهشتی پاکژ، پ‌یاوی به‌ ژن باشتر و به‌رپ‌زتره له‌ پ‌یاوی سل‌ت و، نه‌وه‌ی خانوی هه‌یه‌ باشتره له‌وه‌ی خانوی نییه، نه‌و پ‌یاوه‌ی کوری هه‌یه‌ باشتره له‌وه‌ی کوری نییه، پ‌یاوی ده‌وله‌مه‌ند باشتره له‌ هه‌ژار).^۱

= کولله و، نه‌سه‌پ و، ب‌ۆق و خ‌وینمان نارده‌ سه‌ریان. ناشکرایه کولله به‌لایه‌کی کشتوکالییه و، ک‌یچ و نه‌سه‌پ تاعون و کازار ده‌گوازنه‌وه و، (الدم) که مه‌به‌ست له‌ م‌یشوله‌یه‌ی که خ‌وین ده‌سه‌ژێ نه‌وه نه‌وف‌یل‌س مه‌لاریا ده‌گوازیته‌وه و، م‌یش ده‌یان نه‌خ‌وشی ده‌گوازیته‌وه و، ت‌زیکه‌ی ملیژن و چاره‌ک‌ئ می‌ک‌رۆب هه‌ل‌ده‌گ‌ری و ده‌کو چاویه‌شه‌ی ته‌راخوما و، ناوه‌له و، سو‌رژه و کول‌ت‌را و زه‌ج‌یری و سیل و هه‌تد. له‌ فه‌رم‌وو‌ده‌دا هات‌وه‌: (خ‌س من الدواب لا ح‌رج من قه‌لتهن: الغراب والهدأة و الفأرة و العقب و الکلب العقور) اخ‌رجه البخاری و مسلم. واته: پ‌ینج گیاندار تاوانی ت‌یدا نییه: قه‌له‌ ره‌شه و ک‌ۆلاره و، مشک و د‌وب‌شک و سه‌گی ه‌ار. ناشکرایه مشک تاعون ده‌گوازیته‌وه و، سه‌گی ه‌ار ف‌ایرۆسی ه‌اری ده‌گوازیته‌وه له‌ کاتی گه‌ستندا. (اقتلوا الح‌یه و العقب) رواه الطبرانی. واته: م‌ار و دوو پ‌شک ب‌کوژن. چونکه‌ ژه‌اروین و ژه‌ره‌که‌یان ک‌وشنده‌یه. نه‌م پ‌ینوما‌یه ته‌ندروستیانه به‌ر له‌ زانستی نو‌ی له‌ په‌یامی هه‌موو پ‌تغه‌مه‌راند‌ا هات‌وه. (وه‌گ‌ری)

^۱ له‌ ن‌یسه‌لما ژن ه‌ینان و شو کردن نه‌رکی سه‌ر شانی هه‌موو ژن و پ‌یاوت‌که و، سو‌ننه‌تی ژبان‌ه و، به‌مه‌ خ‌یزان داده‌مه‌زێ که یه‌که‌ی پ‌یک هاتنی ک‌ۆمه‌ل‌گایه. به‌ ژن ه‌ینان مرۆڤ وه‌لامی ره‌مه‌کی س‌یکس ده‌داته‌وه و، ک‌رداری ز‌ۆرب‌وون به‌ر‌ده‌وام ده‌بێ و، مرۆڤ له‌ تاوانی س‌یکس و نه‌خ‌وش‌یه‌کانی به‌ره‌ل‌ایی س‌یکس و، لادانه س‌یکسه‌کان ر‌زگاری ده‌ب‌یت. قورنانی مه‌زن ده‌فه‌رمی: (وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً. . .) واته: یه‌ک‌ئ له‌ به‌ل‌گه و په‌رج‌وه‌کانی خ‌وا نه‌وه‌یه له‌ خ‌ودی ن‌یوه‌ی - جوتانه‌ی دروست کردن، هه‌تا له‌ ته‌کیانه‌وه‌دا بن‌یشن و خ‌ۆشه‌ویستی و س‌ۆزی له‌ ن‌یواندا داناون. (وَلَيْسَتَعْفُفُ الْبَنِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّى يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ)

واته: با خ‌یزان داو‌ین پاک ر‌اب‌گرن نه‌وانه‌ی توانای ژن ه‌ینان‌یان نییه تا خ‌وا له‌ سایه‌ی خ‌زیمه ده‌وله‌مه‌ندیان ده‌کات. =

وه ژن هیئان له ئاینی زهردهشتیدا بهرزترین جوړی خواپه‌رستییه که بهنده پیتی له خوی گه‌وره نزیك ده‌بیته‌وه و، له کومه‌له خیزانه‌کی باش کومه‌لگایه‌کی باش دروست ده‌بی و، له ناو نه‌ودا کورانی دروست ده‌بن خوا ده‌په‌رستن و خاکی نه‌و ناوه‌دان ده‌که‌نه‌وه و، حه‌ز به بلاو کردنه‌وه‌ی ئاین ده‌که‌ن و، نه‌ده‌بایه‌تی ناڤیستا شکو‌داری خیزان به زه‌وی ده‌چوینی و، نه‌گه‌ر زه‌وی به به‌پیتی نه‌بی به که‌لک نایه‌ت مرؤفیش به خیزانی باش و مائی باش نه‌بی به که‌لک نایه‌ت که ژن و مندال ده‌گریته خوی^۱.

نه‌هیئانی ژن و دانه مه‌زراندنی خیزان که ئاین یاسا‌گی کردوه و، به‌پیتی کون بوونی پوژگار گه‌یشته ناستی پی‌وژز پراگرتن و، له پوژانی ده‌سه‌لاتی ساسانیان دا بووه بنه‌مایه‌ک به‌و پایه مافی به هاو‌لاتی بوونی ته‌واوی پی ده‌درا و، ری‌زی خیزان له دیده‌گای کومه‌لگاکه‌وه به‌پیتی راده‌دی کور په‌یدا بوون ده‌گوژا، به‌لام سل‌ت و په‌بن بی به‌ش بوو له ژیانی گشتی.

له‌ئاینی زهردهشتیدا بو پیکه‌یئانی خیزان هه‌مان پری و شوینی ئیسلامی هه‌یه که پشت به ئازادی هه‌لب‌ژاردنی هاوسه‌ری ده‌به‌ستی بو هه‌ردوولا، پیاوه‌که و ئافره‌ته‌که و، دوا‌ی ماره کردن و ده‌سگیرانی که باوه پیاوه‌که ماره‌یی ده‌داته بووک یان ده‌یدات به سه‌ره‌رشکاره‌که‌ی به‌گویره‌ی نه‌و ری‌ککه‌وتنه‌ی له‌سه‌ری پیک

= پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فرم: (ثلاث من السعادة وثلاثة من الشقاء، المرأة الصالحة تراها فتعجبك وتغيب عنها فتامنها على نفسها ومالك، والدابة تكون وطينة فتلحقك اصحابك، والدار تكون واسعة كثيرة المرافق....). رواه الحاكم/ اسناده حسن في الجامع الصغير. واته: سن شت به‌شیکن له به‌خته‌وه‌ری و سن شت به‌شیکن له کلوتی و که‌سای، ئافره‌تی باش که ده‌بیینی دلت خو‌ش ده‌کات و که لیتی دور ده‌بی بی باکی له خوی و سامانت و، ولاخی رام و هیور که براده‌رانت ده‌توانن بیت بگه‌ن و، خانوی فراوان و یاوه‌ری زور بن.

(تناکه‌وا تکشروا) رواه عبدالرزاق فی الجامع. واته: ژن بینن زور ده‌بن.

^۱ نهم پیچواندنه له قورنانی پی‌وژیشدا هاتوه: (نَسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ). واته: خیزانه‌کانتان کیلگه‌ی ئیوه‌ن چۆن ده‌تانه‌وی کیلگه‌تان بچینن.

هاتوون له سهره تادا، وه زاوا بۆی ههیه له ههندی دۆخدا ماره یییه که داوا بکاته وه یه کۆی لهو دۆخه گرنگانهش نه زۆکییه^۱.

سهر بهرشتی ژنه که پاش ماڤه برین گورج بۆ میترد ده گوازریتته وه، ده توانی به پرسى و پازى بوونی ئه وه ههلس و كهوت له سامان و زهوى و زاریدا بکات. چونکه ئافرهت کیانه کی سهر به خۆیه و خۆی ناتوینیتته وه و که سایه تی خۆی له دهست نادات که پیاو فرمانی به سهردا بکات و پیاو سالاری بنوینى و، ئه وه مافی خاوه ندریتی و مافی ههلس و كهوتی ههیه له وهیدا که خاوه نیه تی، به لکو ده توانی کاروباری مالى میترد ههلسورپینى به ناوی ئه وه یان به بریکاری ئه وه. په یه وه ندییه که له نیوان ژن و میتردا له سهر سۆز و خۆشه ویستی یه کتری دامه زراوه به بى زۆری لى کردن و ناچار کردن له ههچ کام له لایه کان و، میترد به پیتی ئه وه سنووره که ئاین دایناوه دهسه لاتى به سهر ژنه وه نییه. ئاسایی بو وه کو میژوو نووسان ده گپرنه وه که هه موو خیزانه کان له ده وری خوانی خواردن کۆبینه وه، و پینکه وه به چنه ئاههنگه کان و بۆنه ئاینیه کان و جهژنه کان و، سهردانی کهس و کار و خزمان و، ئاماده بوون له سهر داوهت و شایى و، هۆگری و شیرازه بۆ ماوه یه کی دریتز بالی

^۱ ماره کردن له نیسلامدا له سهر (۵) برکه داده مه زریت:

۱- پازى بوونی کوڤ و کچ بى ناچار کردن وه کو له فرمووده دا هاتووه: (لا تنکح الیم حتى تستأمر، ولا تنکح الیکر حتى تستأذن) متفق علیه. واته: بپه ژن ماره ناکرئ تا داخوازی نه کات و کچیش ماره ناکرئ هه تا پرسى بى نه کریت.

(۲-۳) سهر بهرشتکار و دوو شاهیدی دادگه ر: (لا نکاح إلا بولی و شاهیدین عدلین) رواه البیهقی / صحیح. واته: ماره کردن به بى سهر بهرشتکار و دوو شاهیدی دادگه ر دانامه زریت. به لام وه لی کاتى ده توانى کچ منع بکات که بیانوی شرعی هه بى وه کو: کوڤه که بى دین بى یان خراپکار بى نه گینا حاکمی شرع ده توانى سهر بهرشتکار ناچار بکات.

۴- ماره یی: وه کو دیاری و به خششیک و مالى بۆ ژنه که: (خیر الصداق ایسره) رواه الحاکم. واته: باشترین ماره یی که مترینیانه.

۵- ماره یی کردنه که به ئاشکرایى و به زمان و ئاخواتن بى و، وا باشه له مزگهوت بى و، داوه تی تیدا بى و دهف و سرودى تیدا هه بیته.

زهردهشت و زهردهشتیه‌کان

به‌سەر خێزاندا کێشا بوو تا ده‌سکاری و گۆزان به‌سەر لقه‌کانی ناینیه‌کاندا هاتوو، زۆر جار له چاکه و ڕێژه‌کانی خێزانی زهردهشتی له ده‌ست چوو.

شهریعه‌ته‌که ڕیزی ژنی مائه‌وه و کابانی پاراستوو، و، ئهرکی ڕیز لێنانی له‌سەر شانی هه‌موان داناوه، و، هه‌روه‌ها پۆشته و مانه‌وه له مائه‌وه و نه‌چوون بۆ دهره‌وه بۆ پیتویستی نه‌بێ و هه‌کو هاوبه‌شی کردنی می‌رد له کاریدا، یان ئه‌گه‌ر خۆی به‌چی بۆ کار له کاتی نه‌بوونی به‌خێوکه‌ر داو، جگه له‌مه ده‌بێ کاته‌که بۆ په‌روه‌رده‌ی منداڵ و کاروباری مائه‌وه خه‌ریک بکات.^۱

دوای حوکمپانی دارا^۲ شه‌رع زانه‌کان ڕی و شوینی توندیان سه‌باره‌ت به‌ نافره‌ت گرته‌ به‌ر که هه‌یج پاساوو به‌لگه‌یه‌کی نه‌بێ له شه‌ریعه‌ته‌که‌دا. بواریان نه‌ده‌دا ب‌پرواته دهر له مائه‌وه له‌ناو که‌ژاوه‌ی ئه‌ستوردا نه‌بایه که هه‌یجی له‌ناودا

^۱ لێره‌دا که قورئانیش ده‌فه‌رمی (وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ) واته له مائه‌وه‌تان دانیشن مانای ئه‌وه نییه نافره‌ت بۆی نییه ب‌پرواته دهر، به‌شداری چالاکی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی نه‌کات به‌لکه‌ر مانای ئه‌وه‌یه که خێزان‌داری و په‌روه‌رده‌ی منداڵ و، شیر پێ دانی و، خۆراک پێ دانی و، په‌روه‌رده‌ی دایک زۆر له کاروباری دهره‌وه گه‌رنه‌گه‌ره و په‌ڕۆزتره، و، نابێ دایک ئه‌م ڕۆژه‌یه له ده‌ست بدات و به‌ پاره و مووچه، و، کرێکاری بیگۆزپێته‌وه. چونکه دایک قوتابخانه‌ی سه‌ره‌تایی منداڵه هه‌ر له‌و کاته‌وه منداڵ له سه‌کی دایه و، که شه‌یره خۆزه‌یه و، که هه‌رزه‌کاره و گه‌وره ده‌بێت و، نیش و کار و پیتویستییان دابین ده‌کات تا وچه‌یه‌کی سه‌رکه‌وتوو ساغ پێشکه‌ش به کۆمه‌لگا بکات.

ئه‌نجا چوونه دهریشی ده‌بێ به پیتی نه‌ریته‌کانی کۆمه‌لایه‌تی ئیسلامی پێ وه‌کو پۆشته و، پاراستنی نابوو و که‌سایه‌تی له ده‌ست نه‌وانه‌ی دلته‌خۆش و لاده‌رن بۆ پاراستنی کۆمه‌لگا له تاوانه سیکسییه‌کان و تا‌کامه خراپه‌کانیان تێک چوونی خێزان و وچه. (وه‌رگێتی)

^۲ له کتیی (ارییل بین الماضی والماضر) که ده‌سته‌یه‌ی ناماده‌ی کردوه (۱۹۷۸) دا له‌ویدا هاتوو: (له سالی ۶۱۲. ز دا هه‌ولێر که‌وته ده‌ستی میدیه‌کانه‌وه، له سالی (۵۵۰. پ. ز) ده‌ولته‌ی فارسی دامه‌زرا و ناوچه‌که که‌وته ژێر ڕکێفییه‌وه. هه‌ولێر شاره‌کی گه‌وره بوو تا شه‌ڕیکی یه‌کالا کراوه له نێوان دارای سیتییم و ئه‌سکه‌نده‌ر روویدا له سالی (۳۳۱. پ. ز) که به‌ جه‌نگی ئه‌رییلا ناسراوه و له‌ویدا فارسه‌کان شکان.

به پیتی (المتجد للاعلام) دا له مادده‌ی (میدیا) دا ده‌لێ: میدیه‌کان کورس پادشای ده‌ولته‌ی فارسی ده‌ولته‌ته‌کی روخاندن له (۵۵۶. پ. ز) دا و (دارا) پایته‌ختی ئه‌وانی (هه‌مه‌دان) کرد به پایته‌ختی خۆی.

به‌ پیتی دوای نه‌مانی ده‌ولته‌ی میدی و هاتنه سه‌ر کاری حوکمی فارسی گۆزانه‌کی باش له نایفستادا کراوه.

بۆ زانستی پتر له سه‌ر ده‌ولته‌ی میدی ب‌پروانه کتیی (امارة به‌دینان الکرديه/ صديق الدمولوجي). (وه‌رگێتی)

دیار نه‌بووه و، رینگای پی نه‌دراوه له کۆمه‌لگای تایبته‌ی و گشتیدا تیکه‌ل به پیاوان ببن و، تا رینگا له ژنه به میرده‌کان گراوه نزیکتین پیاویان له‌وان بینن با باوکیان یان برایان بیت.

له لایه‌کی تریشه‌وه فه‌قیهه‌کان ئه‌رکی ئه‌وه‌یان له‌سه‌ر ئه‌و ئافره‌تانه زۆر سوک کرد که هه‌ژارن و می‌رد و سه‌رپه‌رشتیان نییه و، رینگایان بۆ کرده‌وه که به ئازادی هاتوچۆ بکات و تیکه‌لاوی پیاوان ببیت چونکه ناچاره بۆ بژیوی خۆی هه‌ولبدا و کاریکات، به‌لام ده‌بێ به‌پیتی شهرع پۆشته بکات و نابێ ئه‌و تیکه‌لاوییه‌ی له سنوری کار بپرواته ده‌ر، یان له ده‌ره‌وه‌ی ئیشی کاره‌وه بیت. یه‌کێ له‌و کاره سه‌یرانه‌ی میژوونوسانی سه‌راسیما کردووه نه‌بوونی وینه‌ی ئافره‌ته له ئاسه‌واره‌کانی فارسیدا نه له نه‌خشه‌کاندا وه نه له په‌یکه‌ره داتاشاوه‌کاندا، ئه‌مه‌ش مانای ئه‌وه‌یه شه‌ریعه‌تی زهردهشتی دا پارێزگاری ئابرووی ژن کراوه به‌وه‌ی که رینگه‌ی نه‌داوه نه‌خشه‌و وینه‌و ناوی بکیشری‌ت، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌ی ریزنانه له ئافره‌ت له‌ناو کۆمه‌لگا و ژياندا.

وه بۆ پاراستنی شیزازه‌ی خێزانی نامۆژگاری ئافره‌تی بپرواداری کردووه که داوین پاکێ و پاراستنی ناموس و ئابرووی بگات، که ئه‌و سیفه‌تانه‌ی به سیفه‌تی فریشته‌کان چواندووه، به‌لام ئافره‌تی به‌د ره‌وشتی بێ ئابرو بێ سووده و، هیچ سووده‌ک بۆ بوونی نابینرێ و، ئافره‌تی داوین پیسی به هۆکارێک داده‌نێ بۆ پیس کردنی ناموس و زه‌وی و، هینهری خه‌شم و رقی خواجه و ئاڤیستا ئاوی وه‌سف ده‌کات: (ئه‌و ئافره‌ته‌ی تۆوی پیاو چاکان تیکه‌ل به تۆوی خراپکاران ده‌کات، تۆوی به‌نده‌کانی خۆی تیکه‌ل به تۆوی به‌نده‌ی به‌سه‌کان کردووه و، ئه‌و ئافره‌تیکی زیناکه‌ره ته‌ماشاکردنی ناوی تافگه‌ی چیاکان ووشک ده‌کات و، گه‌شه‌ی ئه‌و پرووه‌کانه په‌ک ده‌خات که جوان و په‌نگ زیرین خۆ ده‌نوینن و، نزیک که‌وتنه‌وه‌ی بروادار خراپ ده‌کات و، ترانا و وره‌ی تیک ده‌دات و، ئافره‌تی زیناکار له ماری

ژهرای و گورگی به لوره و، ئەو گورگهی په لاماری په وایه کان گیانداره مالیان د هه دات زیاتر شایانی کوشتنه).

جوولته ی بوونه وەر و هاوسهنگی و پتیکه که ی به هیچ کاری ئەوهنده نارپتکی تووش نابج وەک له کاتی تیک چوونی خیزانی پرواداری تووشی ده بیت و، وه به ته لاقدان و مردن ئەندامانی خیزانه که پهرته وازه ده بن، یان به هۆی کاریکی تورپیی و تاوانباری ناواره ده بن به زه ویدا، ئەو کاته خەم و په ژاره و ناومیدی هه موو شتی ده گریتسه وه و، ژیان نرخ و به های خۆی له دهست د هه دات و، له کاتی کدا زمردهشت پرسیار له پهروه ردگاری ده کات له مه پر پینجه م شوین که زوی زیاتر له هی تر تیدا خه م بار ده بیت و، وه لامی دایه وه و فهرمووی: (ئەو شوینیه که ئافره تی پروادار و منداله کانی پيدا به تالان ده بری و، ئەو رینگایه توژاوی و بی پسته و چۆله و، به گریان و هاواری خه مناک ده نگ به رز ده که نه وه و په ریشانی ده خه نه دل که نه وه).

مه بهستی بایه خدانی خوا به خیزان زۆری هه ره زۆری ده باره ی دروست کردنی ژینگه یه کی باشه بۆ به نه وه جینشینه کانی خوا له سه ر زه وی، وه بۆ هینانه دی ئەم مه بهسته ئاینیه هه ر شه ریه ته که له ش ساغی ئافره تی دوو گیانی پاراستوه و، هۆشیاری داوه که هه رامه ئافره ت له کاتی مانگی مندال بووندا جووت بوونی له گه ل بکری و هه کو چۆن له کاتی بی نویتیدا (حه یز) هه رام کراوه له هه مان کاتدا مندال له بار بردنی هه رام کردوه که به زینه به چالی شاراهه ی داناه و، هه تا مندال له بردنی نا شه رعیشی به یه که جاری هه رام کردوه. له (الابتساق- ئافیتسا) دا هاتوه: (ئه گه ر پیاوی زینای له گه ل که نیشه که ی کدا کرد یان میتردی نه کردبوو دوو گیانی کرد و، که نیشه که هه وتی من له م پیاوه دوو گیانم و، نه ویش پی ووت برۆ لای فلانه پیره ژنه شاره زایه له گژوگیا و ده رمانی مندال له بار به ر و، پیره ژنه که ش به هه ر ده رمانی بی مندالی له بار برد و کوشتی له مندال داند، یان

به هەر گژوگیایه‌ک، ئەو پیاوو کەنیشکە و پیره‌ژنە هەموویان تاوانەکی گەورە و هەڵەیه‌کی گەورەیان کردووە).

دوای داوین کردنی ساغی وەچە ساغی دایک لە ریزی پیشه‌وه‌ی هەموو گرنگیه‌کان دیت و، رێسای ووردی بۆ داناوە کە دەبێت لە کاتی دوگیانی و مندال بوندا رەچاویان بکات، وەک پاکژی و پاراستنی لەو نەخۆشیانە‌ی کار لە تەندروستی دایک و کۆرپە‌لە دەکەن و، پێویستە بەر لە مندال بوون تا مندالی پەیدا دەبێت چرای بۆ لە ژوورە‌کەدا هەلبکری. وە سێ شەو و سێ رۆژان ئەو چرای بەهەلکراوی بێنیتتەوه تا مندالە‌کە دیتە ژیانە‌وه‌و ئەم جیهانە و، ماوه‌ی زەبستانی (٤٠) رۆژە و لە کۆتاییدا دایک گەرماو دەکا و خۆی دەشوات تا وەک بروادارانی ئافرەت دەست بە ژیان و خواپەرستی بکاتەوه.

زەبستانییه‌کان لای مەجوس (مگ)ی هیندی نیمرۆ لە تەواوی ماوه‌ی زەبستانی دا پیسە و، دروست نییە کەس دەستی لێ بدات یان دەست لە کەس بدات و، ئەگینا پیسی بۆ هەمووان دەگوازیته‌وه و، وەکو شتەکی فەرێ دراوی لێ دێت نە لە کەس و نە کەس لە ئەو نزیک ناییتتەوه لە کاتی دا نەبێت کە نەخۆشە و یان ژیانی لە مەترسیدایە و ئەو کاتە رینگا دراوه تیکە‌لاوی بکری و چاودێری بکری. بۆ نمونە ئەگەر نوژدار (پزیشک) بانگ بکری بۆ چاره‌کردنی ئافرەتێ یان پشکنینی مەلۆتکە‌کە خاوەن مالا تۆقی لەگەڵدا ناکات تا پیسی بۆ نەگوازیته‌وه و، لە کاتی رۆیشتنیدا دور لە ئەو رادە‌وه‌ستێ و ناماژە بۆ رینگای چوونە دەری دەکات، ئەگەر پزیشک هاوئاین بێت چونکە ناشنایە بە رێساکانی پاکژی خۆی دەشوا و جل و بەرگی دەگۆڕی بەر لەوه‌ی لە مالا‌کە برواتە دەرەوه.

زەدهشتی هیندی لە هەموو ئەو شتانەدا پشت بە فئیدیدا دەبەستن بە تاییه‌تی و بەنده‌کی تێدایە بە تەواوی باس لە پیسی ئافرەت دەکات لە پاش مندال بوندا و، پیسی هەر شتێ دەستی لێ دەدات لە کەل و پەلدا کە رۆژانە بە‌کاریان دیتت،

پاشان رپسای ئالۆزی داناوه بۆ پاکژ بوونهوهی خۆی و ئهو کهسهی دهستی بهر ده کهوێت، یان دهستی لیّ ده دات، سه ربیاری ئه وهش ئیمپۆ ده زانن که ئه مه ریتی نه چووه زه یستانی ئه وهنده پیس سه یر بکریّ و، ته قه لاکانی پاکژنه وهش هه ر پر و پوچن به لام ناتوانن بیگۆرن و، وا ده زانن حوکمی خواجه دابه زیوه ته سه ر ئافه رت و، هه ر گۆرانی له مه دا گۆرینی شه ریه تی خواجه و گونا هه کی گه وره یه و، ده بیته هۆی سه زای خواجهی له دنیا و دوا رۆژدا.

وه مندالّ بوون به روداوه کی گه وره داده نریّ و هه موو پیسی دلشاد ده بن وه به ره یه کی گه وره یه که سوپاس و ستایشی ده خوازیت، به لام مندالّ نه بوون به کاره ساتیکی دلته زین له قه لاهم ده درئ و، به نیشانه ی بیّ ته قوایی و بپروا زه بوونی داده نریّ، بۆیه راسته وخۆ پاش مندالّ بوون خیر و بیر به سه ر هه ژاراندا دابه ش ده کریّ، به لام دوا ی کشانه وهی ئاین و که م بوونه وهی کاریگه ری له ولاندا ئه م دیارده یه روی له پاشه کشه کرد و، ئهو مانا خوا په رستییه ی مابۆوه ش له ده ستیدا، ئه وهی ئیستا ئه نجام ده درئ ته نیا بۆ کوپ ده کریّ نه ک بۆ کچ ئه وهی تر نه ماوه، چونکه بروایان وایه په یدا بوونی کوپ سامانه کی ئابوریه و، په یدا بوونی کچ بیّ ئابوریی و داخ و که سه ر دینیت، به لکو هه ندئ له نوێیانداندا پارانه وه ده که ن خوا کچیان نه داتئ چونکه له په روه رده کردنیاندا کلۆلّ ده بن سو ده که شی خه لکی تر ده بیات.

وا بووه به نه ریت له سئ رۆژ و سئ شه وان شوینی منداله که به چرا پووناک بکه نه وه له ترسی شه یتان و ده سه ته که ی، وه شتی پیسی وه کو بۆ غوونه هه یزدار تا نه بیته هۆی کلۆلی و که ساسی و به د به ختی ئهو منداله، جگه له م شتانه وه ک شیردان و تاشینی سه ری بۆ یه که مجار له ژیانیدا ئه وان ه به پیی شه ریه ت به رپۆه ده چن نه ک داب و نه ریت. نه وهی گۆرانی به سه ردا نه هاتوه که زیان له چه مکی خوا په رستییه که ی بدات کو ی ده قه کانی ته شه ریه یه که زۆری کوپ له مالدا به ره که ته و، زیده چاکه یه که له زیده چاکه کان و، تا پیاو کوپی پتر بن زیاتر له خوا نزیک ده که ویته وه.

وه زمردهشتیه کان بۆ ناونانی کورپه کانیان لایه نه کی ثاینیان به پرونی گرت و، له گه ل دورکه وتنه وه له ناوه بت پهستییه کانی پیشودا به لکو نهم ناونانانه له کورپه کانیان گوناوه و زیندو کردنه وه ی پابردووه و ثاین هه لئ گرتۆتوه و له بونه وهردا له ناوه ثاینیان هه که تا ده رکه وتنی ئیسلام له ناویاندا باو بووه له وانه یزد بوخت (یهزدان پوخت) واته: بوخته ی یهزدان. به لآم ناوی کچه کان هه مان لایه نی گرته بهر به لآم زۆریه یان به ووشه ی دوخت (دوخته ر - کچ) دیت وه ک هورمز دخت (هورمز دوخت - کچی خوا) خوا و، نازه ر میدخت (کچی پاکیزه)^۱. وه ناوی فریشته کان له هه مان لایه نی ثاینه وه به سه ر منداله کاندا داپراوه و نراوه، ناوی کورپه کانیان ناوه (بوهرام - تراعنا، نرسی)، یان ناوه که یان له دوو ناوی لیکدراوی فریشته کان پیک هیتاوه وه کو (مه د نرسی) که دوو فریشته ن (میترا و نیریوسنه ا).

وه ناوه که هه ندئ جار گه شینی هه لده گرن وه کو پیروژ (سه رکه وتو) و (نام وپه)^۲، هه ندئ جار ناوی وه ها له مندال ده ترا که مانای نه ژاد پاک ی و نه ژادی به پیز هه ل بگری و وه کو شاپور (کورپه شا - شازاده) و، ناوی پی هه لآوتن و مه دح به زۆری بۆ کچان داده ترا وه کو شیرین و وردک (گول).

^۱ من نازام چۆن (نازر میدخت) ده بی به کچی خاوتین. چونکه نهم ناویه له سئ ووشه پیک دئ و لیکدراوه (نازه ر) ناگره (مید) ناوه بۆ میدی ده ولته تی کورده میدیه کان و (خت) کورته ی (دخته) ه واته: کچ! (وه رگیتز)

^۲ له فه رهنگی نیری نه قه ج (محمد نهمین هه ورامی) دا (وپه) که ناوا هاتوه (قه هیه ه vahyah) یان (قه هیاه) به واتای (چاک) و (خاس) و، باش و (به) هاتوه، نهم ووشه یه له پارسی کۆندا بووه قه هو (vahu) له سانسکریتیش دا بووه به قه سو (vasu) به لآم له په هله ویدا بووه به (فیه) veh. له پارسی نیمرژدا، نهم ووشه یه بووه به (خوب = xub) و له ناو کورده واریدا به شتیکی زۆر باش و زۆر نایاب بۆ نیشانه ی سه رسوپمان، له چاک ی و نایابیدا به به به کار ده هتیرئ و ده وترئ (به ه له و شته نایابه!)، (به ه له و میوه باشه یه!).

له وانه شه هه ر به به بوی و به ره و به خ خۆی گۆزی بی. (وه رگیتز)

زهردهشتیه کان له ناوانی مندالەکانیان تا ئەو کاتەمی دوا گۆزان بەسەر ئاینە که داهاات دەستیان بەم پرتیازەوه گرت، ئەوه بوو ناگر هاته ناو عەقیدەیان وه کو پروگه و قیبلەیهک بۆ خواپەرستی و، وه کو هیمایه کی پیروژ و ههست پین کراو بۆ خواي گهوره له بەرزایی خۆیدا و، که ناویان له مندالەکان دەنا ناوی ناگریان له گەلدا لیک دەدا وه کو (نازر بزی) واتە: (پزگار بوون به ناگر) ^۱ و نازەر خورشید نازەر (ناگری خۆر

^۱ له فرههنگی ئیریەن فەجدا سهراوهی رابردودا هاتوو (ناهر atar) له نایستادا بۆ چەند جارێ پان بووهتوه ئەم ووشهیه، به واتای ناو، ناویر، نادر - دێی کلۆر - له زمانی کوردی نیمرۆدا هاتوو. له پهلهویدا بووه به (ناهرش atars) و بوویشه به (ناتۆر ator)، ئەوهی له زمانی کوردی نیمرۆ نایستادا بەدی دهکری ئەوهیه ناوهندی (ته = ta) و له ووشه (ناهر)دا بووه به (گ = g) و (و = w) و (وی = we) له زمانی کوردیدا. له زمانی کوردی نیمرۆدا به تاییهتی له هۆنراوهدا زۆر نهی کەم ئەم ووشانهی هاوواتای (ناهر = atar) ه بەم جۆرانه به کارهێنراون بۆ وێنه ووشه (نایر) مهولهوی دهلی: (دوریت ئایروست وه یانه لهوی من یانێ یانهی دل ویرانهکی من

ههوا ئایرین سهروهخت ئایرین دلّه ئایرین بهخت ئایرین

مهحوی وشه (ناگر) و هی ناتهشی به کارهێناوه. ئەمانهش ئەوانه: غههم دیتسی که بۆ وهک کۆدهک ناگر بهره مەناکهز

له بۆ نوسینی غهمنای دلّم ههرگا قهلمم دادهم (ل: ۲۲۷)

(سهکینهی مهتره بهی سوتانیه ناتهش پهستی عیشق)

نهگهه ساچیب ئیرادهت بێ عهجهب پیریکه پهروانه (ل: ۲۷۸).

وه ووشه (نازر) وشهیهکی قورنانهی و باوکی ئیبراهیم ناوی (نازهه) بووه وه کو له کتیبی (رهگ و رهچهلکهکی کورد/نیحسان نوری پاشا)دا (وهه گێزان له فارسییهوه (حهمه کهریم عارف)دا (ل: ۹۰) و (چ/۱۹۹۸)دا هاتوو: (نهمرود و نازهه) ووشه گهلیکی ئایرین، نهمرود مانای نامرۆیه و، نازهه مانای ناگره که تا نهمرۆش نازهه به کاردینن).

بهو پێیه به پیروژ دانانی خۆر و ناگر بهر له ئیبراهیم له ناو گهلی ئاریدا باو بووه و، جارهکی تریش دواي زهردهشتی کوری دهغد و فای کچی ئیبراهیم خهلیک ناییان تیکه ل به پیروزی ناگر بۆتهوه. کریستخ له (ایران در زمان ساسانیان/ل: ۵۵)دا دنوسی: (ناینی کۆنی ناریهکان سروشت پهستی بووه). وه درزمیل له (تاریخ تمدن ایرانی)دا دهلی: (بیرو زانیاری زهردهشت گهشه کرد و نازایانه بوو بهلام چاره نووسی به ههمان چاره نووسی ئاینهکان تر گهیشته). (رابردوش نامازه مان بهمه کردوه). =

زهردهشت و زهردهشتیه کان

ناگر) و ههتا کوره کانیشیان به ناوی په‌رستگای ناگری گوره زور بووه وه‌کو (کشنسب فر) (واته مروژی کشنسبی) که ریژ و پایهی نهوی ههیه.

مندال تا (۵) سالی له باوه‌شی دایکی دایه و به‌خیوی ده‌کات پاشان باوک تا ههوت سالی ده‌یگریته‌خو و به‌خیوی ده‌کات، له (۷) سالی‌دا ده‌ست ده‌گرن به په‌روه‌ده و فیژ کردنی و، نه‌وهی نهو نه‌رکه له نه‌ستو ده‌گری پیاوانی نایینی و، ماموستایانی هاو نایین و، که‌رسته‌ی وانه و خویندنه‌کش بیروپروای نایینی ده‌گریته‌وه به‌پایه‌کان و لقه‌کانیه‌وه و، هم پزیشکی و، کشتوکال و ناژه‌ل به‌خیو کردن و، هه‌ندی هونه‌ری جه‌نگ وه‌کو سوار بوونی نه‌سپ و تیر و پم هاویژی، به‌لام فیژکردنی کچان فیژ کردنی ناین و مالداری بووه و، ریگاش به هه‌ندیکیان دراوه هه‌ندی له زانیاری نه‌زمونیدا قول بینه‌وه به‌لام بی پسرپور و بلیمه‌ت بوون له ناویدا. نه‌گه‌ر نه‌وهی هیرووتس ناماژه‌ی پی کردووه راست بی په‌یوه‌ستی به پاستگویی و خوشه‌یستی راسته‌قینه به‌شی بووه له بریاره وانه‌ییبه سه‌ره‌کیه‌کان له ته‌مندی (۵ - ۲۰) سالی‌دا، واته وه‌ک پروا وایه لی‌ره‌دا شتی نه‌بووه هوکاری بی بو بی نابرویی و پيسوایی وه‌کو درو و فیژ کردن له خه‌لک و، په‌یمان شکینی و، به‌لام راستی ویستن و راسته‌قینه پیویسته له دلی پرواداردا له خوژ دره‌وشاوه تر بی‌ت.

هیرووتس ده‌لی: (شته‌کی ریگه پی دراو نه‌بوو که باس له شتی بکه‌ن که کردنی هه‌رام بی و، هیچ شتی به لایانه‌وه دزیو تر نه‌بوو له درو کردن پاشان داواکردنی قه‌رزکردن، له به‌رچه‌ند هو‌یه‌ک تاییه‌تی ترینیان چونکه قه‌رز ناچارت

= وه ووشه‌ی (خوژ) کوردیه (فر) نه‌گه‌ر له (فیره vira) هاتبسی وه‌ک له فیره‌نگی نیری‌فه‌چدا هاتووه (به واتای میژد، میژ، مرو، پیار، مروژ دیت و به‌رام‌به‌ری ووشه‌ی (man) ی نینگلیزیه، نه‌وهی که پیویسته بوتری ووشه‌ی (ق) به‌ره‌وه‌دنگی (م) چووه و، پاش نه‌و به‌سه‌ریردن و ته‌مه‌نه، میژی نیمرۆ پارێزگاری ناواز و واتا کۆنه‌که‌ی کردووه: بو نمونه ووشه‌ی میژ سه‌بری بو‌تانی ده‌لی:

جوتیان گه‌ر شفانن گه‌ریا له‌و ره‌زقانن
هه‌می می‌و می‌وخاسن یه‌ک یه‌ک گوتی دناسن
(شین و شادی‌ل: ۱۸۴) (وه‌رگیژ)

دهکات به درؤ کردن) به هر حال ریبازی په پیره و کراو له فیرکردندا به پیتی قوناغه کانی تمهمن ده گۆریت، له قوناغه کانی سه ره تاییدا قوتابی فیسری زانست ده کری و، له تمهمنی (۱۰) سالییدا بریاری به سه ردا ده درئ که وانه کانی ده رخ بکات و ده وره یان لی بکاته وه و پیاندا پرواته وه، به لام زانیاری تاقیکردنه وه یی شه وه قوتابی و خویندکار به هاریکاری ماموستا ده بخوینسی وه ری ده گریت و، له (۱۵-۲۰) سالییدا - که قوناغی ته و او بوونی هزر و له شه ته نیا شه ونده ی له سه ره چهند به شی له ناثیستا له ناوه رۆکدا و، میژووی باب و باپیران و پالاهانه ناوداره کانیان ده رخ بکات^۱.

^۱ له نیسلاندا تمهمنی (۷) سالی کراره به سه رتا بۆ چوونه ناو قوتابخانه و فیرکردنه وه ی وه کو پیغه مبه ر (ﷺ) ده فرمی: (مرو اولادکم بالصلاة وهم ابناء سبع سنين، . . .) رواه ابو داود والحاكم اسناده صحيح. واته: فرمان به منداله کانتان بکه ن که حوت سالی. له (جامع الصغير/ للسيوطي) به (اسناد الصحيح) هاتوه: (طلب العلم فريضة على كل مسلم) رواه ابن عبد البر. واته: داوا کردنی زانست فەرزه له سه ره هموو موسلمانن، لیته دا جیاوازی نه کردوه له نیوان کوپ و کچدا. وه فرمانی کردوه به ره که منداله کان فیزی و هز و مه شق و هونه ری جه ننگ بکری: (علموا ابناءكم السباحة والرمية. . .) رواه الفردوسي/ حسن. رواه الفردوسي/ حسن. واته: کوپه کانتان فیزی مه له وانی و هاویشتن بکه ن. وه که له (مدخل علم النفس/ د: لندال رافیدوف) دا هاتوه: (بیاجی) قوناغی هه سته جو له یی (المسعیکه) له کاتی، له دایک بوون تا دو سال داده نن و قوناغی دووه می گه شه ی هزی به نه ناوژان داده نن که له (۲-۷) ساله دایه مندال زمانی گه شه ده سینن و له تهنه کان تی ده گات. وه دکتور هیوا نهمه دیش له (ده روزنانی) دا ناماژی پین کردوه که نووسرای (و. ب. گۆته ریچ) ه. وه پیغه مبه ریش (ﷺ) به ره له بیاجیه باس له قوناغی دووه مه ده کات و، قورنایش قوناغی یه که م باس ده کا و ده فرمی: (وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ) / واته ده بن دوو سالی ره به ق شیر به منداله کانیان به دن. نیمروش مرؤفایه تی له (۷) سالییدا منداله کان ده نترنه خویندنگا و قوتابخانه کان. (وه رگیت)

(نه‌ورۆن)

نه‌ورۆز ووشه‌یه‌کی فارسی کۆنه و له دوو ووشه پیتک دئی (نو) واته نوئی و (روز) واته رۆژ، به مانای رۆژی نوئی دیت^۱.

وه رۆژی نه‌ورۆز وه‌کو جه‌ژنی به‌پیتی رۆژ ژمیری فارسی کۆن ۱۶ ای مانگی فروردینه که هاوکاتی ۲۷ی مارسه له هه‌موو سالی‌کدا .

له جه‌ژنی نه‌ورۆزدا موسلمانان له جه‌ژنه‌کانیاندا چی ده‌که‌ن له جه‌ژنه‌ی ئاینیاندا نه‌وانیش وا ده‌که‌ن^۲ به‌یانی زوو له خه‌و هه‌لده‌ستن، چونکه بروایان وایه

^۱ به‌لام (عمد نهمین هه‌ورامی) له فەرهنگی نیرییه‌فهدا ده‌لئ: (نو nu) نهم ووشه‌یه به واتای (نیتسا، نیتسه - نوکه - هه‌نوکه) هاتوره له نینگلزیدا ووشه‌ی (ناو = now) له هه‌مان واتا هاتوره، بۆیه بۆمان هه‌یه بلێین به هه‌ردوکیانهوه له یه‌ک پشه‌وه وه‌رگیراوه‌یان یه‌ک پشه‌یان هه‌یه، له هیندی کۆندا نهم ووشه‌یه بووه به (نونه‌م nunam) و له پاله‌ویشدا بووه به (نون nun) و به بلو جیش (نوو = nu) یان (نووون = nun) ه. له پارسی ته‌مروّدا بووه به نه‌کنون (aknun).

سه‌به‌ره‌ت به (رۆژ) ده‌لئ: (ره‌ویه raocha) نهم ووشه‌یه ئافیتساییه به واتای رۆشنایی، (رۆژ) رۆچیار هاتوره، نهم ووشه‌یه له پاله‌ویدا بووه به (هه‌م‌رخ شیت hvarxshit) له پارسی نوێشنا خورشیده (xurshid). نهم ووشه‌یه له هیندی کۆندا بووه به (هه‌راج vrazj). و به هۆی نهم ووشه‌یه‌وه واته ووشه‌ی ره‌وجه و هه‌ندئ ووشه‌ی تری ناساکار دروست بوون وه‌ک (ره‌وجه‌نه raocana) که به واتای (رۆژن)، (رۆچسن)، (کلاو رۆژن)، (کلاو رۆژچن)، (ده‌لاقه) هاتوره. بۆ ویتنه‌ی (رۆژ) بێتکسه ده‌لئ:

(خه‌یالاتی شه‌و و رۆژم میلله‌تی کورده)

ته‌مه‌نام لای خودا دانیم ژبانی میلله‌تی کورده (وه‌رگیتی)

^۲ ئاشکرایه له ئاینی ئیسلامدا دو جه‌ژنه رسمییه‌تی یان پێنداره و کراون به (سوئفتی مۆکده) که جه‌ژنی ره‌مه‌زان و جه‌ژنی قوریانه. جه‌نگی ره‌مه‌زان به بۆنه‌ی مانگی ره‌مه‌زانوه‌یه که قورئانی تیندا دابه‌زیوه وه‌کو ده‌ستور بۆ مرۆفایه‌تی و، جه‌ژنی قوریانی که یاد و بیروهری نیراهیم و ئیسماعیله. به‌لام لێردها مانای نه‌وه نییه که ئیسلام پێژی له بۆنه و یادی تری ئاینی و نه‌توایه‌تی نه‌گرتوه. بۆ نه‌ونه: (مسلم) له (صحیح مسلم/ عدد/ ۱۲۷ (۱۱۳۰) دا گێژاوه‌یه: (پێغه‌مبەر ﷺ) هاته مه‌دینه بیینی جوله‌که‌کان به رۆژوون له عاشورداو، پرسیاریان له‌و باره‌وه کرد؟ ووتیان: له‌و رۆژدا خوا موسا و بنو ئیسرائیلی به‌سهر فیرعه‌وندا سه‌رخست. ئیته بۆ گه‌وره‌یی شه‌وه به رۆژو ده‌بین. پێغه‌مبەر ﷺ) فەرمووی: (هه‌ن اولی موسی منکم فامر بصومه). واته: ئیته نزیکترین له موسا له ئیوه‌و فەرمانی دا به گرتنی رۆژه‌که. له فەرمووده‌ی تری (مسلم/ ۱۲۶) دا هاتوره دواى هاتنی فەرزیه‌تی ره‌مه‌زان (ان عاشوراء یوم من ایام الله، فمن شاء صامه ومن شاء ترکه). لێردها نوسه‌ر نه‌ورۆز به جه‌ژنه‌کی ئاینی زهردهشتی داده‌نێ، یان شه‌ره‌تا به دوری نازانیت. بۆ مه‌سه‌له‌ی نه‌ورۆز میژو بیرویتجونی جیا‌جیای هه‌یه، هه‌ندئ ده‌لئ: رۆژی سه‌رکه‌وتنی کاوه‌یه که له‌گه‌ڵ فەرملیونا نه‌ژدیه‌کی سته‌مکاریان له‌ناو بردو، هه‌ندئ میژوونوسی تر ده‌لئ: نهم جه‌ژنه رۆژی نوئی بونوه‌ی ژبانه که نوح له‌و رۆژدا له‌سه‌ر جو‌دی که‌شتی نیشتموه که لوته‌که‌یه‌کی زنجیره‌ جیا‌کانی نه‌راپاته. (وه‌رگیتی)

که به خته وهرترین ساته کانی پوژی جهژن ساتی به ره به بیانه و به سیر کردنی پوژی وهرده گری و، پاشان خویمان ده شو و، خویمان پاکو و بون خوش ده کهن و، جل و بهرگی نوی سپی که به تاییه تی بو جهژنه که ده یکر و، پاشان به تنیا نوی به بیانی ده کهن و له خوا ده پارتنه وه بو به زهیی هاتنه وه به خویمان و خاوو خیزانیاندا و، داوای لی بووردن له و گونا هانه ده کهن که له مهر شه ودا کردویانه و، شه و گونا هانه ش که سالی رابردو نه نجامیان داوون.

دوای شه بو نزدیکترین پرستگ ده پوات و له گه ل برایانی ثانییدا کو ده بیته وه بو نویژی جهژن به کومه ل و، له نویژدا پارانه وه ی زور ده کهن که له بازنه ی داوا کردنی ره حمت و ره زامندی ناروا ته ده ر و، دوای ته واو کردنی نویژ شه وه ی لایه تی له خیر و چاکه به سهر هه ژاران و نه بوواندا دابه شی ده کات و، شه نجا سردانی خزم و دراوسیانی ده کات و، جهژنه پوژیسیان لی ده کات و، پاشا وه ی تری پوژه که له گه ل خیزیانی خویدا به خوشی و کامه رانی ده بیاته سهر.

له پوژی دو وه می جهژن تا شه شه م پوژه خه لکی له شوینی گشتی و باخچه کاندا کو ده بنه وه، وه له ماله کان و، خواردنی گرانبه هایان پایه و، جیاوازی هه ژار و ده و له مه مند نییه و، له و کو بونه وانده دا جیاوازی له نیوان مندا لانی ثاینه که دا نامینی و، دویه ره کی و دوژمنایه تی نامینی و، دؤستایه تی نوی ده بیته وه و، خوشه ویستی له نیواندا ده رده که وی وک یه ک گه ل که بپروا کو ی کردونه وه، وه شه ریعت شیزا وه ی کومه لایه تی به هیژ کردون.

زهردهشتی نیمرو به تاییه تی هی هیند له هه مان پوژدا شاهه نگ ده گیرن و، به لام به جهژنی پاتیت (paitit) ناوی ده بن واته جهژنی تویه و په شیمانی، که زوربه ی شه نویژه و دوعا و خویندنه وه کانی داوا کردنی لی بوورده له تاوان و دان هینانه به گونا هه کان و نوی کردنه وه ی بیرو پراویه.

شه وه ی مه جوسی هیند ده یکات له جهژنی تویه و په شیمانی دا و، هه مان کاره فارسه کانی کون کردویانه له گه ل گوپرانه کی که مدا و، هه ریبه که له وانه زوو له خه و هه لده ستی و، به ناوی پاک خوی ده شوات و، نویژه که ی ده کات بو بهرز پراگرتنی

خوا و داوای لی بووردن له گوناوه کانی دهکات که به دریزی سالی پابردوو کردویه تی و، پاشان بهره و پرستگا دهروات و نامیزه داره کی سندل هه لده گری به دیاری بو پرستگای ده بات، لی ره دا ده ست به نویژ ده کاته وه تا خو شه ویستی خوا و په همتی نه و به زهیی نه و بگپیتته وه نه گهر نویژ ته و او بوو خیره که به سهر پیوانی ناینی هه ژاردا دابهش ده کری که ناینی زهردهشتیان په سه نده و، پاشان به سهر دانی دراوسخ و خزم و نزیکانی هه لده ستی و، پاشا وه ی کاته که ی تر له گه ل خیزانیدا به خو شی و کامه رانی ده باته سهر.

نه و داستانه ی به یرونی ده یگپیتته وه له باره ی جه رنی نه ورۆز له پۆزانی ساسانیدا^۱ که ماوه ی گه شه کردنی دووه می ناینه و له ماوه ی گه شه کردنی یه که میدا که له سهری بووه جیاوازه، هه م له جاله تی نیمرۆش و، به م چه شنه وه سفی حالته تی پۆزی جه ژنه که یان ده کات:

(له م پۆزه دا به یانی زوو له خو هه لده ستن له بهرته وه ی وایان ده زانی و له ناو کهسانی گه دا و ناسایی داوا باو بوو که له م ساته دا به خته وه ریه کان دابهش ده کرین به سهر زه ویدا و، له و ساته دا پارانه وه کانی زهردهشت به په روه ردگاری ده گات و، له و پۆزه دا خوا له دروست کردنی گه ردون ده ستی به تال بووه و ته و او ی کردووه، بهر له قسه کردن پارچه شیرنایه تییه کیان ده خوارد و، سی جار هه نگیونیان نه وش ده کرد و، له شیان به رۆن ده هه نوئ و، سی مؤمیان ده کرد به بخور و دوو که ل تا له نه خو شی و به لا بیان پاریزیت.

^۱ نیمرۆ کورده کان و زۆر له گهلانی دنیا وه کو عه رب و فارس و تورک و میسریه کانیش یادی نه ورۆز ده که نه وه و عه رب به (عید الشجر) ناری ده بن. به یه هقی له (هشام بن محمد بن سیرین) گپتارویه وه که (دیارییه کی نه ورۆز بو نیمام عدلی رضی الله عنه) هیترا و، فه رموی نه وه چییه؟ وتیان نه ی نه میری موسلمانان نه مه نه ورۆزه. فه رموی: (فاصنعوا کل یوم نیروزا). واته: هه موو پۆژی بکه نه نه ورۆز. وه له سهرده می عه یاسیه کاندای (متوکل) کردویه تی و دیاری بو خه لیفه ده برا له به غدادا وه کو له کتیبی (الحضارة الاسلامیة فی القرن الهجری / ج ۲ / ل: ۲۹۳ / ط بیروت / آدم مشز) دا هاتووه و نووسهر ناماژی به مه نه کردووه. (وه رگپتر)

دوای ئەوه له مالتیان دەرده‌چون و دههاتنه سەر پروویار و جۆگه‌کان، یان ئاوی له‌به‌ری بروات گهرماویان ده‌کرد و، به‌سەر خۆیاندا ده‌په‌ژاند بۆ پیرۆزی و، خه‌لکی ئاویان به‌یه‌کترا ده‌په‌ژاند، چونکه ئەو په‌ژاندنه له ناستی خۆپاکژ کردنه‌وه‌دایه له دوکهلێ ئاگر و ئەو پیسیه‌ی له ئاگر کردنه‌وه‌دا پیوه‌یان لکاوهر و تووشی هاتوون، چونکه ئەم نه‌خۆشی و په‌تایه‌ی په‌یدا کردووه و پیسی کردووه لایه‌به‌بات له هه‌وادا).

ئهمه هه‌مووی له ناستی میلییدا، به‌لام له ناستی فه‌رمی و میریدا ده‌ولت شه‌ش پۆژ به دوای یه‌کدا ناهه‌نگی جه‌ژنه‌ی ده‌گیرا که گه‌وره‌ترین دیارده‌ی هه‌لکردنی ئاگر بووه به درێژایی پۆژانی جه‌ژن و، گه‌دا و هه‌ژاران په‌یداوپیستیه‌کانیان دابین ده‌کرا و، به‌ند کراوه‌کان و زیندانیان ئازاد ده‌کران و، چاوپۆشی له تاوانباران ده‌کرا و، په‌وره‌وه‌ی کار له ده‌ولته‌دا له کار ده‌خرا تا خه‌لکی پشو بدن و به خۆشی و جه‌ژنه شادمان بن.

به‌لام به‌رناوه و پڕۆگرامی پادشایان له پۆژانی جه‌ژندا به‌م شیوه‌یه بووه:

۱- له پۆژی یه‌که‌مدا پادشا جارێ ده‌دات به ناو خه‌لکدا که له کۆشک داده‌نیشی تا پیرۆزیایی له خه‌لکی ئاسایی وه‌رگیریت و، رینگا له که‌س ناگیریت و، له‌ویدا دیاری پێشکه‌ش به پادشا ده‌کری.

۲- پۆژی دووم پێشه‌وازی له خه‌لکی پایه‌دارتر له‌وانه ده‌کرد وه‌کو کوێخا و خانه‌دانه‌کان.

۳- پۆژی سێهه‌م پێشه‌وازی له پیاوانی ئایینی گه‌وره ده‌کرد.

۴- پۆژی چواره‌م پێشه‌وازی بنه‌ماله و خێزان و نزیکان و تاییه‌تکارانی ده‌کرد.

۵- پۆژی پێنجه‌م به‌خێر هاتنی منداله‌کانی و وه‌چه‌کانی خۆی ده‌کرد به‌پیتی لێوه‌شانه‌وه‌یان پڕیزی ده‌گرتن و پله و به‌هره‌یان پێ ده‌دان.

۶- له پۆژی شه‌شه‌مدا وه‌ک به‌یرونی ده‌لتی نه‌ورۆزی بۆ خۆی ده‌کرد هاوده‌مانی خۆی نه‌بێ یان نه‌وانه نه‌بێ که شایسته‌ی نه‌وه‌ن بچنه لای پێی نه‌ده‌گه‌یین و،

فهرمانی ده‌دا که نهو دیاریانه‌یانه‌ی بۆی هینراوه ناماده بکرین و، لیکیان جیا بکاته‌وه و، نه‌وه‌ی مده‌ستی بی له گه‌نجینه‌که‌یدا هه‌لی بگریت).

(میهرگان)^۱

شه‌ش مانگ و نیو دوا‌ی نه‌ورۆز زهردهشتیه‌کان ناهه‌نگی جه‌ژنی میهرگان ده‌گیرن، جه‌ژنی میهرگان په‌کیکه له‌و جه‌ژنانه که هیچمان پی نه‌گه‌یشته‌وه که نه‌و ناهه‌نگانه‌ی له‌ناویدا ده‌کرئ په‌یوه‌ستی بکات به زهردهشته‌وه، تا گریمانکاری نه‌م جه‌ژنه‌یه له‌ پرووی ده‌ینه‌وه هیچمان به ده‌سته‌وه نییه پرتیوینیمان بکات بۆ نه‌مه ته‌نیا نه‌وه نه‌بی که سه‌لمانی فارسی بۆی گپراوینه‌وه (ﷺ) که ده‌فهرمی: (له‌سه‌رده‌می زهردهشتیه‌تدا ده‌مان ووت خوا له نه‌ورۆزدا جوانی بۆ به‌نده‌کانی ده‌ره‌یناوه له یاقوت و، له‌میهرگاندا له زه‌برجده و، پرتی نه‌و دو جه‌ژنه به‌سه‌ر پۆزانی تردا وه‌کو پرتی یاقوت و زه‌برجده به‌سه‌ر ته‌واوی خشه‌کاندا).

زانایانی نایینی زهردهشتی خجت له‌سه‌ر نه‌وه ده‌که‌ن که نه‌م جه‌ژنه په‌یوه‌سته به زهردهشته‌وه و ده‌لین: (خوا په‌یانی پووناکی و تاریکی له پۆزی نه‌ورۆز و میهرگان وه‌رگرتوه).

یه‌ک له پی‌اوان و کهشتیانی زهردهشتی له پۆزانی حوکمرانی عه‌بباسیدا ده‌لین: (ه‌گه‌ر پۆزی میهرگان هات و خۆز به دوسه‌ری ناوه‌پراست ده‌رکه‌وت و، پووناکی و تاریکی، گیانه‌کان له جه‌سته‌کاندا ده‌مرن بۆیه فارسه‌کان (به میرکان) ناوی ده‌به‌ن).

قسه و باسی زانایان هاوده‌نگی بروای فۆلکلۆری میللییه له په‌یوه‌ست کردنی سیمای نایینی و خواپه‌رستی به جه‌ژنه‌وه و، ده‌لین: (له پۆزی میهرگاندا خوا زه‌وی

^۱ Mitragan (میهرگان) له فهره‌نگی عه‌میددا وشه‌یه‌کی پاله‌ویه مانگی میده : بایزه و، پۆزی شازده‌ی مانگی میهره و، جه‌ژنه‌کی کۆنه که پارسان پۆزی (۲۱ تا ۲۶) ی مانگی میهر به‌ریایان کردوه و، دوا‌ی نه‌ورۆز به گه‌وره‌ترین جه‌ژن دانراوه. (وه‌رگپت)

پانراخت و، له شه کانی وه کو نارامگایهک بۆ گیانه کان دروست کرد و، لهو پۆژه به پوناکی خۆی بهر به بیانی به به هاو شکۆی خۆی داپۆشی دواي نهوهی گۆیه کی تاریکی بی پوناکی بوو، بۆیه وتراوه مانگ له میهرگاندا له سهر خۆر ده رده کهوی و، به خته وه رترین و پر سانس ترین ساته کانی پۆژ ساته کانی بهر به یانه).

ههر که سێ میژووی جهژنی میهرگانی نویسه له سه رده می ساسانیدا، ههروه ها دواي نهوه نویسه یه تی، هیچ شتی بهر له داگیر کردنی نه سه کنده ری مه قونیدا بۆ ولاتی فارس نازانریت نه گهر به (اجتهاد) یش بی، به یرونی ده لئ: (به گشتی فارسه کان پۆژی جهژن زوو له به یانیان ده کرده وه و، شتیکیان له هه نار - نارۆک - ده خوار و، بۆنی گولویان ده کرد، چونکه برویان وابو ههر که سێ وا بکات زۆر به لا و کاره ساتی له کۆژ ده بیته وه، بازاره کی گه وره ی تیدا داده نرئ به هه موو شته کی شادمان کهر و دلخۆشکه ر ده رازینریتته وه).

پاشایانی ساسانی به ناههنگی هیمایی به شداری خۆشی و شادی ناههنگه که یان ده کرد و، تاجه کیان ده نایه سه ر که وینه ی خۆری له سه ر بوو له سه ر گالیسه که یی پۆنرا بوو که به ده وریدا کیشرا بوو، چونکه خه لکی ساده برویان وا بوو که خۆر به که مچار له م پۆژه دا بۆ جیهان ده رکه وتوو وه، بهر له دانانی تاج له بان سه ردا وه کو نه ریته که وابوو پیاوئ به حه وشه ی پادشادا هاوار ده کات، نه مه ش له بهر به یاندا و ده لئ: (ئه ی فریشته کان دابه زن، شه ی تانه کان و خراپکاران قه ده غه بکه ن و له دنیا ده ریان بکه ن).

به لام پاشاوه ی تری جهژنه کان زۆر به یان بۆنه ی کۆمه لایه تی ناساین و، به درێژایی پۆژگار سیمای په رستنیان وه رگرتوو وه بۆ نمونه جهژنی (په پی ئوان) ته نیا بۆنه یه کی کۆمه لایه تیه خه لکی به هاتنی وه رزی هاوین ناههنگ ده گێرن، به لام قولایی ناین پهروه ری لای فارسه کان و ده سه لاتنی ناین له واقیعی ژياندا شوین و نیشانه ی ناینی که وتوو ته سه ر و گۆزاوه به جهژنیکی ناینی گه وره ی وه ک نه ورۆژ، نه مچا ناههنگه کی

گه‌وره‌ی بۆ به‌ریا ده‌کری و سهرجه‌م موسلمانان له پهرستگای سهره‌کی شاردا ئاماده ده‌بن، نوژی تیڤا ده‌کری و نزا و پارانه‌وه‌ی تیڤا ده‌خوینریتته‌وه.

نمونه‌یه‌کی تریش جه‌ژنی (خوره‌م روز)ه‌ واته: (پۆژی فه‌ر و به‌خته‌وه‌ری) له‌ویدا پاشا له ده‌شتدا له‌سه‌ر رایه‌خه‌کی سه‌پی داده‌نیشی و، به‌رگه‌کی سه‌پی پۆشیوه و، پادشا له‌ویدا ریگری و ترسان له پادشا و سام کردن لئی ره‌فز ده‌کات داده‌به‌زیته ناو کاری دنیا و خه‌لکه‌که‌ی و، کئی پیوستی بی کابرا به‌رز بی یان نزم بی لئی نزیك ده‌بیتته‌وه، قسه‌ی له‌گه‌لدا ده‌کات بی ریگرتن لئی، له‌گه‌ل کویتخا و کهشتیاران داده‌نیشی و خواردن و خواردنه‌ویان له‌گه‌لدا ده‌خوات و، ده‌لئیت:

(من نیمرۆ وه‌کو ئەندامی‌کم له ئیوه، چونکه راگری و وه‌ستانی دنیا به هۆی ئەو ناوه‌دانییه ئیوه به دهستی خۆتان ده‌یهیننه دی و، وه‌ستانی ناوه‌دانی‌ش به پادشایه و، هیچیا به‌ی به‌کتری نابن، که‌واته من و ئیوه وه‌کو برایه‌کی پیکه‌وه گونجاوی به‌کترین، نه‌خوازه‌لا ئەوه له دوو برای پیکه‌وه گونجاوه‌وه رووده‌دات).

دوای ئەوه‌ی ئاگر چۆوه ناو خواپه‌رستیه‌وه، جه‌ژنی ئاگر شیوه‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی وه‌رگرت و، که نیشانه‌یه‌کی له ئاینی گۆراوی تیڤا بیت. بۆ نمونه جه‌ژنی (نازه‌ر جه‌ژن) واته: (جه‌ژنی ئاگر) بۆ نمونه نه ناو شاردا له‌گه‌ل هاتنی وه‌زی زستاندا ئەم جه‌ژنه ئاهه‌نگی بۆ ده‌کریت و، نمونه‌ی وه‌ک نمونه‌ی جه‌ژنه‌کانی تری وه‌زییه و، ئاگر ده‌که‌نه‌وه و په‌رستنی زۆری بۆ ده‌که‌ن و به‌ گه‌وره‌ی راده‌گرن و، نه‌نجا له ده‌وری خواردن کۆ ده‌بنه‌وه و، وا ده‌زانن ئەمه هه‌مووی بۆ لابردنی سه‌رما و وشکییه که له زستاندا رووده‌دات و، بلا‌بوونه‌وه‌ی زیان له رووه‌ک لاده‌دات).¹

¹ هه‌رچی دکتۆر (معین)ه له (مزدیسنا وا دب پارسی)دا ده‌لئ:

(موسلمانانی ئێران زهردهشتیه‌کان به ئاگر په‌رست ناوه‌زه‌ده‌که‌ن چونکه پیرۆز سه‌یر ده‌که‌ن، به‌لام نه‌وان ئاگر به خواپه‌کی تاییه‌تی نازانن، یان چۆرێک له خواکان وه‌ک لای فارسه‌کانی به‌ر له زهردهشت هه‌به‌وه، به‌لکو ئاگر شوینی روگی نه‌وان بووه چۆن موسلمانان روگیان که‌عه‌به‌). وه هه‌رچی (جان)=

پینجه‌م: به خاک سپاردنی مردو:

سه‌چاوه‌کانی زهردهشتی نوی له مهر ته‌قلا و نهو نهریتانه قسه ده‌کهن که له‌گه‌ل مردودا نه‌نجام ده‌درین که زور دوره له شهریه‌تی خوا که دایناوه و، خه‌لکی له لوتکه‌ی گه‌شه کردنی ناینه‌که‌دا و، ده‌سه‌لاتی زانیاریسه راسته‌کانی دا له ژیاناندا په‌په‌ویان لی ده‌کهن. که شالوژی و دژواری تیدایه نه‌ک ناسانکاری و ساده‌یی که سیمایه‌کی هه‌موو ناینه ناسمانیه‌کانه.

یه‌که‌م کارکه مه‌جوسیه‌کان (زهردهشتیه‌کان) ده‌یکهن له‌گه‌ل مردودا شورده‌نیته‌تی، نه‌نجا کفن کردن له به‌رگه‌کی سپی پاکژدا و، نهو کاته (مویه‌ن) بیان ده‌ستور که مه‌جوسی هیند به‌مه ناوی ده‌به‌ن ده‌خوینریتته‌وه له‌گه‌ل شتی تردا له لایهن زانایانی ناینه‌وه و، داوای لی خوش بوون بۆ مردووه که له خوا ده‌کهن، هه‌م ناسانکردنی رینگا بۆ په‌رینه‌وه به‌سه‌ر (پرد - جنش‌ات)دا. نه‌گه‌ر نهو که‌سه‌ی

(ناس)ه له کتیبی (تاریخ جامع ادیان) دا (ل: ۳۰۹-۳۱۰)دا ده‌لن: (زهردهشت ناگری نه‌ده‌په‌رست و، به‌لکو پروای وه‌ک هی باب و باپیرانی نه‌بوو له‌مه‌ر نه‌م توخه‌ پیروزه و، له مهر نه‌مه‌وه پروای جی‌اواز بوو له‌و باوه‌په‌ی که ناگر په‌رستانی دواي نه‌و هه‌یان بووه، به‌لکو نه‌و وای سه‌یر ده‌کرد که ناگر په‌فره‌کی پیروزه و، ناماژه‌کی نرخ داره له لایهن ناهورا مزداوه و، مرۆژ ده‌توانی له رینگه‌یه‌وه بگاته حه‌قیقه‌تی به‌رزی په‌روه‌ردگاری زاناوه).

هه‌رچی شیخ عدلی (ابن سینا)یه له کتیبی (الشفاء، قسم الطبيعات)دا ده‌نوسن: (چینه‌ک له پیتشینان که پروایان به‌ دژه‌کان (الاضداد) هه‌بووه و، وایان زانیوه که دو دژیان دوو ناکۆک دوو په‌نسییی یان دوو بیرو پروان بۆ گشتی و، له‌وه‌دا لای قسه‌ی خیر و شهر و پوناکی و تاریکی بیان گرتووه، له‌گه‌وه دانانی ناگردا زیده‌په‌ویان کرد و کردیانه شایانی پاک راگرتن و بی‌گرد راگرتن، هه‌مووش له‌بهر پروناکی و رۆشناییه‌که‌ی و، وایان سه‌یر کرد که زه‌وی تاریکه و ناوه‌وی پروناک ناییتته‌وه نه‌ به‌ کردار و نه‌ به‌ هیز و به‌ شایانی به‌ که‌م سه‌یر کردن و سه‌ر کۆنه‌کردنیان زانی). به‌م پیتیه فکری ناگر په‌رستی له‌ بیروکه‌ی دوانه‌خواییه‌وه سه‌ری هه‌لداوه له‌ بوته‌وه‌ردا، هه‌م له‌ فله‌سه‌فه‌ی خیر و شهر و پوناکی و تاریکی. (خوا زاناتره)، (وه‌رگتیر)

لهسهره مهرگدایه هۆشی هه بێ ده توانی خۆی ئەم دو عایه بخوینتی و، ئەگەر هۆشی نه بێ، کۆری یان کۆی له هه موو کهسی نزیکتره ئەو له جیاتیدا ده بخوینیتسهوه، یان پیاوه کی تاینی تایبهت به خێزانوه.

به ههر بارودۆخی بێ ئاماده کردنی مردو بۆ دوا ئارامگایه کهی تایبهت به کۆمهله پیاوه کی تاینیهوه کهس ناتوانی جگه له ئەوان پێوهی ههلبستن و، ژمارهشیان سی کهسه و، یه که میان شه نجامی ده دا و دوانه کهی تر گهواهی بۆ ده دن و، حه رامه ئەم سی کهسه برۆنه ناو خه لکهوه تا به تهواوی کرداری پاکژ کردنهوه درێژ و ئالۆزه که نه نجام نه دن.

هه موو نه وهش بۆ نه وه ده گه پێته وه - وه کو باس ده کهن - ده رچونی گیانی پاکژ له لهش، لاشه ی مردو بۆ ماده ده یه کی بوغزاوی و رقاوی و پیس ده گۆرێ و، هه ر کهس دهستی لی بادات بۆی ده گوازیته وه، یان لیی نزیک بێته وه، یان له ته کیه وه دابنیشی بۆی ده گوازیته وه، ئەمهش له کاتی گیانه لادا، به لکو هه تا ئەگەر له ده ست له که سی بده ی دهستی لی دابن، یان لیی نزیک بویتته وه، یان له ته کیه وه رۆنیشتیته له سهر هه موو ئەوانه ئەرکه خۆیان بشۆن له و پیسی و تاوانیه وه کو یه ک زهردهشتیه کانی کۆن و تازه بۆ سردو په ریشان و خه مبار ده بن و، له دیمه نی جیا جیادا ئازاری جیا بونه وه ده رده برن، وه ک به پیتی په تی و خاوسی و سه ر رۆتی له گه ل مردودا ده رۆن و، خۆ خه ستن به ناو خۆ لدا و، جل به رگی تایبه تی په رسه و، به لām له روه ی شه رعیه یه وه به ته واوی نا په وایه له سه ر مردویان شین و گریان بکه ن له هه ر ئاستی دابیت وه گریان ده قی له سه ره و، له ئاقیستادا هاتوه که ئەمه کاریکی شه ی تانه و، هاتوه: (شه شه م و باشترین ولات که من که خوام دروستم کردوه هارویو (haroyu) یه که نایابی شار و وه لاته و، پارا وه ته وه به چاکترینی خه لک شه ی تانی په ر روه ی له مردن کرد که کاری منه و، وه سه وه سه ی بۆ په روا دارانی من کرد به گریان و شین له سه ر مردوه کانیان).

وه لاشه‌ی مردوو وهك مه‌جوس بر‌وایان وایه به ناگر ناسوتیتتری چونکه ناگر پاگز و پیروزه و، نابی به شته‌کی پیس پیس بکری، یان له خاکه‌کی خاوتندا بنیژریت، چونکه خاک سهرچاوه‌ی رۆزی خه‌لکه و عه‌قل نایگری لاشه‌ی له ناخیدا بشاردریتته‌وه، بۆیه مسۆگهر ده‌بی که شوینه‌که‌ی له‌سهر زه‌ویدا دابنینه که لاشه‌ی مردوی تیدا دابنینه و ناویان ناوه به (dkhama) واته: (بورجی خامۆشی) که شیه‌ی بۆریه‌کی لوله‌کی هه‌یه و دیواره‌کانی به‌رز و بی سه‌قفن و، له شوینه‌کی دور و ته‌ریک دا بنیات ده‌نری و، له‌ویدا لاشه‌ی مردویان داده‌نین، یان به مانایه‌کی روتتر دین لاشه‌ی مردوو له‌بهر خۆردا داده‌نین تا بالنده‌ی گوشت خۆر گوشته‌که‌ی به‌ن.

مه‌جوس (موگ-ماد) له هه‌موو نه‌و شتانه‌دا پشت به ناقتستا ده‌به‌ستن که مرد و ناشتن یان سوتاندن وهك وه‌سفی ده‌کات پیچه‌وانه‌ی شه‌ریعه‌تن و نیله‌هامی شه‌یتانییه و، کاره‌که له کاره‌کا خرابه‌کانی نه‌و، هه‌رچی خستنه‌ه‌رووی مردوو ده‌قی راست و ره‌وانی له‌سهر هه‌یه: (لیره‌دا له‌سهر لوتکه‌ی چیاکان ته‌رمه‌کان و لاشه‌کان بۆ بالنده گوشت خۆره‌کان لی ده‌گه‌رین، وه بۆ چلیس ته‌رین گیاندارگی گوشت خۆر و، بۆ داله‌کان که خوا دروستی کردون و، ده‌لین، نه‌م بر‌واداره په‌شیمان ده‌بیته‌وه له هه‌موو نه‌و گوناوه‌ی تاوانه‌ی کردویه‌تی، تۆش به ته‌نیا نه‌ی خوای بی گه‌رد ریزی په‌شیمانیه‌که‌ی ده‌گری و، به‌م په‌شیمانیه‌ی خۆش ده‌بیته‌).

ئاپۆره و مه‌راسیمی پرسه و سه‌ره خۆشی دوا‌ی گه‌یانندنی مردوو به‌مالتی دوا‌یی ده‌ست پی ده‌کات و، خاوه‌ن مردوو له‌سهر زه‌وی داده‌نیشن پی خاوس و سه‌ر پوتن و، سی رۆژ پیشه‌وازی له‌سه‌رخۆشی که‌ران ده‌که‌ن، به‌لام ژنانه‌ی که‌سوکاری مردوو‌ه‌که له نزیک نه‌و شوینه‌دا مردوو‌ه‌که‌ی تیدا مردوو‌ه‌ه‌ پایه‌خی بۆ راده‌خری و پرسه و سه‌ره خۆشی له ناشنایان و خزمان وه‌رده‌گریته و، (۳-۱۰) رۆژ درێژه ده‌کیشیت و، له کاتی پرسه‌دا خیزانی مردوو‌ه‌که و خزمه‌کانی هه‌موو خۆشی و جوانیه‌ک له خۆیان ده‌گرنه‌وه و، هه‌ندی جار بۆ دوو مانگ درێژه ده‌کیشیت.

ماوهی پرسه که په یوه سترکراوه بهو بروایه ی باوه له ناویاندا که گیانی له سئ
 رۆژه کانی دواى مردنى دا دنیا چۆل ناکات، بۆیه نویش و خویندنى په یوه ندى دار
 بهیه کهوه لهو ماوه یه دا بۆ ده کریت، له بهیانی رۆژى چواره مدا گیانی جیهانی
 دنیایی به جی دیلئ و، بۆ دنیایه کهى تر ده پوات که داخوایى ناماده کردنى
 ناههنگه کى ثاینى ده کات له مالئوه دا یان له په رستگایه کدا، ئه مهش له ئیواره ی
 رۆژى سییه مدا و بهر له خۆره لآتنى رۆژى چواره مدا و، خزم و کهسى مردوو
 ناماده ده بن و، له ویدا خیر و چاکه به سهر هه ژارندا دابهش ده کریت و، رۆژى
 چواره بۆ رۆژو تابهت ده کریت، ئه مهش بۆ یارمه تى دانى گیان تا به سهر پرد
 (الصراط) دا بپه رپته وه.

نهریته کانی کۆن بنه ماى شرعى ساده یان تیدایه که زیده رهوى و توندی و،
 ئالۆزى تیدا نییه و، کۆنى رۆژگار کارى تئ کردووه، هم ئهم ده سترکاریه ی له
 نایندا کراوه، نهجا به هۆى بئ ناگاییه وه بووی، یان له یاد کردن، یان دورى له
 چاوگی ثاینى راسته قینه، به لآم ئه وه ی له گه ل سونه تى ناده مدا نایه ته وه که پشت
 به پشت هاتوو سپاردنى جهسته ی مردوانه له بورجى خاموشیدا (البرج الصامت)
 له جیاتى به خاک سپاردنیاندا.

ئاڤیستا به روونى نامازه ده کات که دانانى لاشه ی مردوان له به رده مى بالنده
 گوشت خۆره کاندایه شته کى ثاینى نییه، به لئکو (بورجه کانی خاموشى - الابراج
 الصامتة) کرداره خراپه کانن و، لادانیان له بون خواى گهوره پتویستى کردووه، له
 به ندى سییه مى (فه نیداد) دا هاتوو که زهردهشت له په روه ردگارى ئاوا ده پرسئ:
 (ئه ی کردگارى دنیای ماددى، ئه ی بئ گهرد، سییه م شوین کوايه که زهوى پتر له
 شوینه کانی تردا تیدا خه مبار ده بن، په روه ردگار وه لآمى دایه وه ئه شوینه ی له
 هه موو شوینه ک پتر بورجه کانی خاموشى - الدخما - ی لئ بیت که لاشه ی
 مردوانى لئ بیت که لاشه ی مردوانى تیدا داده نین).

له بهرامبهر شههشدا کاتنی لینی دهپرسی لهو پیاوهی زهوی زور دلخوش دهکات، پیتی شادمان دهبی، وهلام دهاتهوه: (شهو پیاوهیه زورینهی شهو بورج و قهلايانه دهروخینی که لاشهی مردوانی تیدا دادهنین و لهگهل خاکدا تهختیان دهکات).

له شوینهکی تردا له بارهی پیاویکهوه که ههمان کار دهکات دهلیت:
(کی شهو بورجانہ تیک بدات شهگر له قهبارهی لهشی خویدا بی شهو تیک دانہ دهبیته کهفارهت بوی له بری گوناہهکانی شهو، شهجا گوناہهکان هزری بن بیان گوتهبی بیان کردههیی).

له بهندی ههوتهمی شهندیدادا ناڤیستا وا سهیری شهو قهلا و بورجهی لاشهکان دهکات که شهو جیگایانه شهیتانهکان له ناویدا بهختهوه دهبن، چونکه پیچهوانهی سونهتی ئادهم و شهو شهریعهتهیه له ناو کورهکانیدا ماوهتهوه تا قیامهت و لهگهل زهردهشت دههوی:

(لهسهر شهو بورج و قهلايانه لهسهر زهوی دایدهمهزرتین مردوی لهناودا دادهنین پر له شهیتانهکان دهبن و تیهو پهرتیان دهکن و، چون تیهو شیو لی دهنین و گوشتی برژاو دهخون شهیتانهکانیش ئاوا دهکن، شهو بونهی شهیتانهکان دهیکه لهو قهلايانهدا بونی خواردنی شهوانه، شهی زهردهشتی کارزان لهوايه بهختهوهری و شادی شهوان).

دوای گهواهی دانی دهقه راستهکانی ناڤیستا گهواهی دانی میژوونوسی یونانی (هیرودوتس) دی تا دوپاتی بکاتهوه که دانانی لاشهی مردوان لهبهردهم بالندهی درنده و گوشت خوردا ئاینی زهردهشتی نییه بهلام شهمه زهردهشتی مادی و فارسی کردویانه بهر له زهردهشت و دوای شهوداو، تا شهو کاتهی هیرودوتس شهم میژووهی له بارهوه نویسه. نهریتی مهجوس وا هاتوه که لاشهی مردوهکانیان بجهنه بهردهمی گورگ و بالندهی گوشت خور و ههگریز نهیان نیژن، شهمش لهبهر ههمان پروای زهردهشتیهکان له کاتی هههس هینانی ئاینیاندا، که بریتیه له

پیس نه بوونی خاکی پاکژ له سه چاوهی بژیوی سه رجهم گیانله بهرانه، به لام فارسه کان به پیتی پروای خوین (لهشی مردوه کانیان له میو ده گرت و نه نجا به خاکیان ده سپاردن).

میژوونوسان گه واهی ده ری شهون که به خاک سپاردنی مردوان لای زهردهشتیه کان له سه رده می نه لیخییه کاندای که حوکمی فارسه کانیان کردوه به تاینی زهردهشتی و له زهمانی نه واندا له خوره لآت و خورشادا بلاو بووه و، مردویان له گۆردا ده شارده وه که له سه ر زوی ده ریکه ویت و، هه یانه به دروست کردنی گۆرستانه کان خوئی له خوا نزیک خستوته وه.

له کاتی کدا کورشی گه ووه مرد گۆزه کی به ردینی جوانی بۆ دروست کرا که (۵۳) پیی بهرز بکریته وه، له سه ر بنکه یه کی به پی پلینکانه و، خودی بنکه که شی هه ر له بهرد بوو، ژووره کی بچوکی له سه ر بوو، هه وشه و شوره که ی نه ستور و بی کولانکه بوو، بانه که ی له بهرد بوو، تا نیمرۆ گۆزه که ماوه و، ده که ویتته (بازار جاده) له ئیران.

له بهر هه مان سوننه ت له ناشتندا بۆ (دارا)ش له شوینه کی که زۆر دور نه بی برسیولیس له ئیراندا گۆزه کی داتاشاوی بۆ دروستکراوه که پرووی له تاویره کی چیا به و، ده روزه که ی وا دروست کراوه که نه گه ر که سه ی سه یری بکات و ابزانن پرووی له کۆشکی کردوه نه ک گۆریتک و، له لای ده روزه که وه چوار ستونی باریک له ده وری ده رگایه کی بهرز چه قینراوه و، له سه ر ده رگا که وه چه ند که سه ی هه یه وینه ی پادشای له سه ر هه یه و، تا نیمرۆش به گشتی ئیرانیه کان به نه قش و نیگاری رۆسته م ناوی ده بن.

نه وه ی باسکرا به سه یه تی بۆ ده رخستنی نه وه که زهردهشتیه کان نه ک هه ر گرنگیان به گۆری مردوه کانیان داوه، به لکو به لگه شه له سه ر بایه خدانی نه وانه که ناشتینان به فهرز و سوننه ت داناوه که واجبه په یه وه ی لی بکری و، پریز و بی گه ردیه کی هه یه وه کو چۆن فهرز و سوننه ته کانی تر هه یانه، نه وانیش له وه دا هه یچیان له ناده میزاده کانی تری نه هلی کیتاب و نه وانی نه هلی کیتاب نین که متر نییه.

به‌ندی چوارهم:

(داروخانی ئایینی زهردهشتی)

ئایینی زهردهشتی به واتای ساده و کرداری خۆی به هۆی گه‌لی مادی و فارسی به (۵۰۰) سال بەر له زاین گه‌شه کردنی به‌خۆوه بینی له ئاستی ره‌وشتیدا که له ژایانی هاوچه‌رخ‌ی نه‌و سه‌رده‌مه‌دا هاوتایان کهم بێت و، پاکژی ده‌رون له چلکی ماددی و گیانی و، خۆشه‌ویستی کار و راستی و حقیقه‌تی کرد به ته‌وه‌ری جو‌له‌ی ژیان. هه‌مان واتا له هه‌موو لایه‌کی ته‌روه په‌یوه‌ست بووه به ئاراسته‌یه‌کی ئاشکراوه بۆ ناوه‌دان‌کردنه‌وه و شارستانی و گه‌شه کردن و، زۆریوونی وه‌چه و، سوود وه‌رگرتن له خۆشیه‌کانی ژیان به مام ناوه‌ندی و بئێ سنور به‌زانندن و، له‌و شتانه‌دا که ئاین حه‌لآلی ده‌کات و پێگای پێ ده‌ده‌ن، به‌لام په‌به‌نی و دوره‌په‌ریزی له ژیان دژ به‌و واتایه‌یه‌و، هه‌م دژایه‌تی نه‌وه‌یه.

میژوونوسانی هاوچه‌رخ له‌سه‌ر نه‌وه کۆکن که ژیان له فارسی کۆندا ئاین کاریگه‌ریه‌کی گه‌وره‌ی کرده‌ سه‌ر، تا سیمای ئاین هه‌موو ژایانی داگرت و، ئاین بووه دیارده‌ی گیانی سه‌رجه‌م ئوممه‌ت و، هه‌رچی فارسه‌کان پێی گه‌یشتن له شارستانیته‌ت و میثالیته‌ت و نمونه‌ی و هێز و ره‌وشت سۆنگه‌که‌یان بۆ ئاینه‌که‌یان گێپرايه‌وه که ساده‌یی و کرده‌وه و لایه‌نی گیانی تێدايه. قورئان له ناو باسکردنی پیغه‌مبه‌راندا ناوی زهردهشتی نه‌هێناوه^۱ به‌لام به‌سه‌رهاتی (ذو القرنین)ی گێپراوه‌ته‌وه یان کورشی گه‌وره که په‌کیکه له‌و که‌سانه‌ی ئیسلامی زهردهشتی دارپشت و جیا نه‌بێ له‌و قابله‌ی ئیسلامی موحممه‌دی داپه‌رشتبێ له‌ دوا په‌یامی

^۱ نه‌گه‌ر قورئان ناوی زهردهشتی نه‌دایه‌ن ناوی ئاینه‌که‌ی داوه و له ریزی نه‌هلی کیتابی تردا دایناون که به (مجوس) ناوی بردون که له وشه‌ی (موگ - ماد) هوه هاتوه، وه‌ک (مسعود محمد) له (لسان کرد) و (احسان نوری) له کتیبی (ریشه‌نی نزادی کردی) دا باسی کرده‌وه و، (حمه کریم عارف) به ناوی (میژووی په‌گ و په‌چه‌له‌کی کورد) وه‌ری گێپراوه.

شامانیه که پیدا بۆ سرجهم خه‌لک، خوای گه‌وره شه و اتا ئیسلامیه شاراوهدیه له دلیدایه و، میکانیزمی ژبانی شهوه گیتراویسه‌وه و میژووه‌که‌ی باسکردوه که ده‌فرمی^۱ (وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقُرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا (۸۳)) اِنَّا مَكْنُنَا لَهُ فِي

^۱ به راستی میژو سهره و، به‌شیکێ زۆری واتا و لیکدانه‌وه هه‌لده‌گرێ، پیاو چاک ده‌کات به پیاو خراپ و پیاو خراپ ده‌کات به پیاوی چاک و، له‌مه‌دا کیشه له ناو میژوونوساندا په‌یدا ده‌کات. سهر که چۆن نوسهر شه‌م پیاوه به ناوی (کوروش) به زولقهرنه‌ین ناوی ده‌بات، به‌ن شه‌وی ناماژه به بۆچوونی مه‌فسهران و زانایانی تری میژویی بکات له‌مه‌ر زولقهرنه‌ین و کورشا که به بروای من باس نه‌کردنی شه‌م راستییانه هه‌رچه‌ند زۆر هه‌لده‌گرێ به گوناوه تاوانی ده‌زانم، بۆیه به کورتی ده‌لیم بۆ واتای زولقهرنه‌ین پیتناسنامه‌که‌ی کئی بووه بۆچوون زۆره هه‌ندێ ده‌لین شه‌سکه‌نده‌ری گه‌وره‌ی یۆنانی بووه که دنیای داگیر کرد له‌وانه‌ش ده‌وله‌تی فارسی و کوردستان که فارسه‌کان داگیریان کردبوو. وه‌کو له (اماره به‌هدینان الکرديه/صديق الدمولوجي) باسی کردوه ده‌وله‌تی میدی یان مادی یه‌که‌م که‌س (ریوکس - دیوکس) داپه‌زراند و، له‌و ده‌وله‌ته‌دا زۆر گه‌وره پیاو هه‌لکه‌وتن وه‌ک که‌ی قوباد یان (دیاکۆ) ته‌غیا که‌ی ته‌خسار که‌له‌گه‌ل شای بابل نه‌بولاسر هه‌رشیان کرده سهر ناشوریه‌کان و روخاندیان. وه‌ که‌ی ته‌خسار شه‌وی نه‌بوخنده‌سری به ناوی (تامیشیتس) ده‌خوازیت که شای بابل بووه و له (۵۸۶ پ. ز) مردووه. ته‌غیا کوپه‌که‌ی که‌ی ئستیخا شویتی که‌لی ته‌خساری باوکی ده‌گرێ، به‌لام شه‌و شایا وه‌کو باب و باپیرانی پیاو نابێ و گوئی به ده‌وله‌تی ماد نادات و شه‌مه‌ش ده‌بیتته هۆی شه‌وی که‌س له گه‌له‌که‌ی به ده‌وره‌وه نه‌مینتی و کورشی فارسی ته‌ماع بکاته ده‌وله‌ته‌که‌ی و، به ده‌زیسه‌وه په‌یه‌ندی به کاربه‌ده‌ستانی شه‌وه بکات و له گه‌لیاندا رێک بکه‌وێ و، به‌م چه‌شنه حکومه‌تی میدی له هه‌مه‌دان رووخا و، پاشان پاشاوه‌که‌ی تر (که‌ی بداخ) کۆی کرده‌وه ده‌وله‌ته‌کی نوێی دانا و پایته‌خته‌که‌ی (تامانی - نامیدی) بوو، به‌لام زۆری نه‌برد شه‌سکه‌نده‌ری مه‌قدونی له کاتی پابردنی سوپایه‌که‌ی بۆ ولاتی نادایان (۳۳۱ پ. ز) ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ردا گرت... (به کورت کردنه‌وه‌ی).

کاتی شه‌سکه‌نده‌ری مه‌قدونی ده‌وله‌تی ساسانی گرت ناڤیتستای سوتاند.

(ابو الکلام) له (اثبات الوصیه‌) دا ده‌لێ: (فه‌ریدون که به ده‌زی ره‌گ و په‌چه‌له‌کی کوردا (۶۶) دا ده‌لێ: (زهردهشت ناوی موژده‌له‌هایه و په‌چه‌له‌کی ده‌گاته سهر مه‌نچه‌هه‌ری شه‌وه‌ی فه‌ریدونی کوردی. ئیتمه لیتره‌دا کارمان به‌وه نییه که وشه‌ی ماد - میدی - چۆن بووه به کورد و، یان وشه‌ی کورد بووه به مای و ماه) شه‌وه‌ی هیچ گومانیکێ تیتا نییه شه‌وه‌یه که میلیله‌تی ماد کورد بوونه). ده‌لێ: (مان و، مانج و موغ هه‌رسیکیان ناوی یه‌ک تیره بوونه و ئیستا ناوی کرمانجی گرتۆته‌ خنق). وه له فه‌رمووده‌دا سه‌باره‌ت به (نه‌بوخنده‌سر) هاتوه که (الحافظ القرطبي) له (التذکره) دا نووسیه‌وه‌تی: (ان بني اسرائيل لما عصوا و قتلوا الانبياء سلط الله عليهم بخت نصر وهو من الجوس، فكان ملکه سبع مائة سنة وهو قول تعالى: (فَاِذَا جَاءَ وَعْدُ اُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا اُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا) واته: (کاتی=

الْأَرْضِ وَأَتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا (۸۴) فَأَتَبَعَ سَبَبًا (۸۵) حَتَّى إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَاذَا الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا (۸۶) قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكَرًا (۸۷) وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا (۸۸) ثُمَّ أَتَبَعَ سَبَبًا (۸۹) حَتَّى إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطَّلِعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا (۹۰) كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا (۹۱) ثُمَّ أَتَبَعَ سَبَبًا (۹۲) حَتَّى إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَّا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا (۹۳) قَالُوا يَاذَا الْقَرْنَيْنِ إِنْ يَا جُوجَ وَمَأْجُوجَ مَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا (۹۴) قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا (۹۵) أَتُونِي زَبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّى إِذَا سَاوَى بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا حَتَّى إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ أَتُونِي أُفْرِغَ عَلَيْهِ قَطْرًا (۹۶) فَمَا اسْتَطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا (۹۷) قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا) واته: پرسپارت له مهر زولقهرنهين لي ده‌کهن، توش بلخي له باره‌ی نه‌وه‌وه من هه‌ندی باستان بۆ ده‌که‌م، به راستی ئیمه له زویدا توانامان پین دا و، بۆ هه‌موو شتی هۆکار و نامرازه‌کمان پیندا و، نه‌ویش شوین هۆیه‌که کهوت، هه‌تا گه‌یشته خۆرشاوا بیینی خۆر له به‌رچاودا له قور و لیته‌یه‌کدا ناوا ده‌بوو، له‌وین گه‌له‌کی بیینی و، وتمان (به نیله‌هام) نه‌ی زولقهرنهين نه‌وانه‌یان سزا ده‌ده‌ی یان ریڭگاباشیان له‌گه‌لدا ده‌گریه به‌ر. ووتی: به‌لام کی سته‌م بکات نه‌وه ئیمه سزای ده‌ده‌ین و، نه‌گه‌ر گه‌رایه‌وه لای

==جوله‌که‌کان سه‌ریڭچیان کرد و، پیغه‌مبه‌رانیان کوشت، خوا به‌خت نه‌سری زال کرد به‌سه‌ریاندا که زمرده‌شتی بوو، پاشایه‌تی نه‌و (۷۰۰) سال حوکمی کرد و، نه‌مه‌ش فه‌رمایشی خوی گه‌وره‌یه (کاتی په‌یانی یه‌که‌م هات په‌وانه‌مان کرده سه‌ریان کۆمه‌له‌ به‌نده‌یه‌کی خۆمان که خاوه‌ن هیز و توانای زۆریوون. . . .) وه سه‌بهرت به به‌به‌ستی زولقهرنهين که وه‌کو سنورنکی ده‌ستکرد له نیوان دو‌گه‌لدا دروستی ده‌کات که یه‌کی سته‌مکاره و، نه‌وی تر سته‌مدیه‌یه له (المجلة العربي الكويتية/ العدد ۱۸۴/ل ۱۳۴) دا هاتوره که دوو چیاکانی زولقهرنهين که به‌نداوی تیندا دروست کرده‌وه له نیوان قه‌زوین ده‌ریای په‌شایه و له‌وايه چیا قوقاز و، شوینی به‌نه‌رتی یاج و ماجوج مه‌نگۆلیایه. وه به‌نداوی چین جیایه له به‌نداوی زولقهرنهين چونکه هی یه‌که‌م له (۲۶۴ پ. ز) دروست کراوه و، هی دووه له سه‌ده‌ی (۶)ی پیتش زاین دروست کراوه. (وه‌رگیز)

پهروهردگاریشی ئهوه سزایه کی سهختی ده دات. بهلام که سئی بپروا بیئیی و کاری باش بکات ئهوه پاداشتی باشی ههیه و، کاروباری ئاسانی پئی پاده گه یه نین. پاشان شوین هۆکار کهوت. ههتا گه یه شته خۆرههلات بیینی خۆر له سه ر گه لیکی هه لدی که هیچ به ریهسته کیان نه بوو به ر له خۆر بگریت بۆیان (واته بی خانویه ره و بهرگ بوون)، وه ئیمهش ئاگادار بوین به وهی ئه و ده یکرد. پاشان شوین هۆکار کهوت. ههتا گه یه شته نیوان دوو کیتو، له ویدا گه لیکی بیینی که له زمانیان تی نه ده گه یه شت. ووتیان ئه ی زولقهرنه یین یاج و ماجوج خراپکارن له زه ویدا ئایا ده رامه تیکی (پاره یهک) بۆ تۆ دابننن که سنوریک له نیوان ئیمه و ئه واندا دروست بکهیت. فهرمووی ئه و توانایه ی خوا به منی داوه زۆر باشتره له وهی ئیوه وه به هیژ یارمه تیم بدهن که سنورئ له نیوان ئیوه و ئه واندا دروست بکه م. پارچه ئاسنه کی گه وره م بۆ بیئن ههتا یه کسان بوو له نیوان هه ر دوو کیتوه که دا. ئه نجا فهرمووی ئاگری به ربه نه ئ تا ئاسنه که بووه به ئاگر و سور بۆوه و ئه نجا ووتی مسم بۆ بیئن بیکه م به سه ریدا که نه توانن به سه ریدا سه ربکه ون، یان کونی بکه ن. فهرمووی ئه وه ره همه تیکه له پهروهردگارمه وه ئه گه ر به ئینی پهروهردگارم هات ده یشکینن و به ئینی پهروهردگارم پاسته).

لیره دا زولقهرنه یین وه کو قورشان وه سفی ده کات نمونه ی خواناسیه و، دادوه ریکی دادگه ره و، پزگاری خوازیکی به به زه بییه و، پزگار کردنه یه ک به دوایه که کانی خۆرههلات و خۆرئاوا و، باکور و باشوری گرتۆته وه، که مه به سستی پئی له مه گه پان نه بووه له شوین مال و ساماندا، یان خۆشه ویستی ده سه لات و هیژ پالی پیوه بنن، به لکو بلاو کردنه وهی دادوه ری و، سۆز بووه و، بۆ گرتنی ده سستی سته مدیده و زۆر لی کراوو چه وساره کان بووه و، به و په ری ریتز و ره وشته وه مامه له ی له گه ل ئه و خه لکانه دا کردوو که خوا ولاتانی ئه وانن له سه ر ده ست ئازاد کردوو و، مامه له کانی قورساییی و دژواری نه خستۆته سه ر شانی به نده کانی خوا که زیانیان لی بدات، به لکو هه مووی سۆز و به زه بیی و لی بورده یی بووه.

زولقهرنه‌ین به هه‌موو ئه‌و مانایه ئیسلامییه به‌رزه له دنیا‌یه‌کدا ده‌رکه‌وت که پرووناکی پیغه‌مبه‌رایه‌تی پرشن‌گداری تیدا بی و، هیزی سته‌م و دل‌په‌قی و، درنده‌یی ده‌ستی به‌سه‌ردا کیشا بی و، به ئاسانی رینگای بری بۆ ناو دل‌ی خه‌لک و، خه‌لکی شکۆ و مرۆیی ئه‌ویان که‌وته دل، هه‌م پاکی و خاوینی ئه‌و، خواناسان و زانایان له‌و ولاتانه‌دا که که‌وتونه ژیر حوکمی ئه‌و و له‌سه‌رده‌می ئه‌ودا بوون قسه‌کانیان شاهیدییه‌کی زیندوو و قسه‌که‌ره بۆ مه‌زنی ئه‌و ئاینه‌ی له‌و قابله‌ خاوییه‌ نمونه‌یییه‌دا دا‌پرشتوو.

هیرودوتس به کورتی ئه‌وه‌ی له باره‌ی ئه‌وه‌وه بیستویه‌تی باسی ده‌کات: و ده‌لێ: (کوروش پادشایه‌کی به‌خشنده و به‌سه‌خی بوو، زۆر لێ بۆرده بوو، له‌سه‌ر کۆکردنه‌وه‌ی سامان سوور نه‌بوو، به‌لکو هه‌موو سوور بوونی له‌سه‌خواه‌ت و به‌خشنده‌یی و به‌ دل بوون بوو، دادگه‌ری به‌ سته‌مدیده‌کان ده‌دا و، هه‌رچی خێر و چاکه‌ی بۆ مرۆژ تیدا بوو ئه‌نجامی ده‌دا).

وه زه‌ینه‌فون له باره‌یه‌وه ده‌لێ: (شایه‌کی هۆشمنده و به‌به‌زه‌یی بوو له‌گه‌ڵ نایابی شایه‌تی زیده چاکه‌یی کارزانه‌کانی هه‌بوو، هیممه‌تی ئه‌و له سه‌روی مه‌زنی ئه‌وه‌وه بوو، سه‌خواه‌تییه‌که‌ی به‌سه‌ر شکۆیدا زال بوو خزمه‌تگوزاری مرۆفایه‌تی دروشمی ئه‌و بوو، دادوه‌ری به‌ سته‌مدیدان به‌خشی، له شوینی خۆ به‌زلزانی و خۆ په‌سندی دا خۆ به‌ که‌م زانی و لێ بوورده‌یی دانرا بوو).¹

¹ تارشه‌ك سه‌فراستیان له کتیبی (کورد و کوردستان/ وه‌رگێڕ نه‌مین شوان) دا له (ل: ۳۷) دا ده‌نوسێ: (له‌سه‌ر خشته به‌ردینه‌یه‌ک له که‌ وه‌زانه‌کانی بابلدا دۆزراوه‌ته‌وه نوسراوه که‌وا کورشی دامه‌زرینه‌ر و یه‌که‌م پادشای هه‌خامنشی فارس (۵۳۸-۵۳۹ پ. ز) به‌ شانازییه‌وه ده‌لێ که‌وا مه‌ردۆخی خواوه‌ندی شاری بابل (خێله‌کانی سه‌ر زه‌مینی گۆتۆی ناچار کرد له به‌ر پیتی ئه‌ودا کورنوش به‌رن). ئه‌و قسانه زۆر به‌ گرانی ده‌چنه‌عه‌قله‌وه، نه‌مه‌ش له‌به‌ر هۆیه‌کی زۆر ساکار: ده‌وله‌تی فارس که‌ خۆی تازه له ناوچه‌ لماوییه‌کانی نۆکه‌ندی فارسه‌وه بوو بوو به‌ قه‌واره‌یه‌کی سیاسی که‌ی ئه‌و هیز و توانایه‌ی هه‌بوو که‌ گه‌لێکی به‌یده‌ستی وه‌کو گۆتۆ بینیتته کورنوش. به‌ پیچه‌وانه‌وه هه‌ر به‌ گۆیره‌ی ئه‌و نوسراوه‌ی کۆرش خۆی ئه‌و که‌سه‌ی که‌ هه‌وه‌ل جار به‌ خۆی و=

وه شاهیدی کۆنه کان میژوونوسانی هاوچهرخ تاییه تمندیه کانی زولقهرنه یینیان له چهند دهسته واژهیه کدا دارشتهوه که به راقه و لیکدانهوه ییخ دادهری بۆ نهوهی قورشان بوختی کردۆتهوه له ریز و چاکه کانی نهوه. میژوونوسی بهریتانی (c.b.grahdy) له بارهیهوه دهئێ: (که سایه تی کورپش که سایه تییه کی بیوینه و، نااسایی بوو له چاخی خۆیدا، کاره کی کرده دئی گهلانی هاوچهرخی خۆی که سهری هۆشمندان سهرسوربه نیئت، زهینه فون قوتابی سوکرات پروداوه کانی ژسانی نهوهی نوسیوه به (۱۵۰) سال دواي مردنی نهوو، له هه موو گێرانه وه کانی چاکه مرۆفیه کانی ده رکهوتوی نهوه ده بینین، نه غما بایه خمان پیدایی یان پی نه دابیت. وه ده راز بوغان له وه ناکرێ که دان به وه دابینین که په تی سیاسه تی نهوه به رهوشته جوان و کرداره مرۆفیه کانی نهوه وه په یوه ست بوو، نه گهر رهفتاری نهوه له گهل رهفتاری پاشایانی شاور و بابلدا بهراورد بکهین ده بینین زۆر به جوانی و مهزنی ده رهوشته وه.

= سواره کورده کانیه وه چوه ناو شاری بابله وه نۆگبارۆی پادشای گۆتۆر بوو، ته نیا چهند رۆژیک دواي نهوه نه غما کورپش چوه شاره کوه و بی شه ر و پیکدادان گرتی). وه له پهراویزی هه مان لاپه رده دا ده نوسی: (هیرۆ دۆتس هه رلی داوه گۆبارۆ بکا به فارس، ههروه ها نه سپاتی نی نه رمه نی و مارد دۆنیاسی مانییش ده کا به کورپ گۆبارۆ واته نه وانیش فارسن).

ره له لاپه رده ی (۳۹)ی هه مان کتیبدا ده نوسی: (ب: ناسلندی یۆنانیه (نازادی دۆست) و (بیر به کاره یینم) ه کان به کۆمه لگا میتشک ساکار و گه ره ر پاک و په سن چاک و بی خه وشه کانی رۆژه لاتی دیرین به ره به ره ئالۆگۆر کاری و پيشکوتنی راسته قینه ی میژوی هه رتیه که ی هه ژاند. له ماوه ی هه زار سالیکدا دواي نهوه داستان و نه فسانه به نلی یۆنانی روه ی راسته قینه ی شارستانیه تی دیرینه ی رۆژه لاتی لیل و له که دار کرد. په گه زه کۆن و په سه نه کانی وه کو مه رهب و ناشوری و گۆتۆر و نه رمه نیه کان خۆیان زۆر نه شیوان به لām میژووی کۆنیان به ته واری شیوتنرا، گه لی پیرۆکی سهیر سهیریان یان روه دواي شه رماوه ر له لایهن هیرۆدۆتسه وه ده رباره ی حه شیه کان و ماده کان و یان نه ته وه ی نه ناسراوی تر گهراوه ته وه. به لām هه رگیز شه ته کی نه وتۆ که ته نیا تۆزقالتی نه رخه ی هه به ن ده رباره ی په گه زه خۆلاییه کان نه وتراوه و ته نانه ت له دوریه وه شتیك بۆ گۆتۆکان هه لته به ستراوه).

نه وه ی لیره دا په رسیار دروست ده کات و نه گه ر راست بی چۆن کورپش که زولقهرنه یین بووه چۆن ده ئێ: (مه رده خۆی خاوه ندی شاری بابل خیله کانی سه ر زه مینی گۆتۆی ناچار کرد که له بهر پیی نه ودا کورپوش به ن)؟ چۆن دان به بت و سه نه م داده یین وه کو خوا؟! (وه رگێر)

گهله که یی دترسان به لآم نك له هیژ و بازوه که ی و، که حکومت که ی سزای کوشتن و تالانی نده زانی و، تاوانباران دارکاری نده دکران و، جاری به کۆمه ل کوشتنی دهره نده کرا و، گهلانی دور له نیشتمان کان نده دترسان، به لکو ناسایش و ناشتی هم موو که سی دهره گرتوه و، دلنیایی و خۆشگوزهرانی له سهر هم موو که سی دهره کایه وه.

کوروش سته می پادشا ناشوریه کان و بابلیه کانی لادا و، گهلانی ناواره و دهره دهر گه پانه وه زیدی خۆیان و، دادوهی درایه سهرجه م گهلان و، نازادی ته و او به سهرجه م ناین و مده زه به کان به خشر، دادگری و لی بورده یی به پیز و، یه کسانی ته و او شوینی ترس و بیمی کۆنی گرتوه). کوروش دوی داگیر کردنه سهرکه وتوه که ی (۱۰) سال ژیا و له سالی (۵۲۹ پ.ز) دا کۆچی دوی کرد، نه غا قه مبیزی کوری هاته شوینی و، قه مبیز زۆر نه مایه وه له حوکمدا و له شامدا مرد. کوروش کوری نه ما، بۆیه دارایوش که نامۆزای بوو بووه حاکمی ولات و، ناین له سهرده می نه ودا گه یشته چله پۆیه له پایه داریدا و، به شیوه یی بلاویوه که رابردوو نه و بلاویونه وه ی به خۆوه نه دیتبیت. نه و ولاتانه ی رزگاری کرد له و پهری خۆره لات تا نه و پهری خۆرئاوا بوو، گه و ره ترین نیم پراتۆری یه کتاپه رستی دامه زراند که جیهانی کۆن بیبیت^۱.

^۱ سهر بکه له (تفسیر الجلالین) دا زولقهرنه مین نه سه که نده ری مه قدونییه که وه کو زانراوه یۆنانی بووه و، لای نوسه ری کتیبی (زهردهشت و زهردهشتیه کان کورسه که له ره گزی فارسییه و، لای (ابو الکلام نازاد) له کتیبی (اثبات الوصیه) دا زولقهرنه مین فه ری دونه کوریدییه که به دامه زرینه ره کی ده ولته تی میدی داده نریت.

نه غا سهر بکه به پیتی میژوو، بۆ نمونه له کتیبی (ارییل بین الماضي والحاضر) ۱۹۸۷/ل: ۳۹ داو، له کتیبی (امارة به دینان/صدیق الدملوجی) سهر بکه وه کو رابردوو ناماژه یان پین کرد: فارسه کان له سهردهستی کوروش ده ولته تی میدی که ده ولته تی زهردهشت و فه ری دونه دهروخیتیت و، نه سه که نده ریش ده ولته تی فارس له سهرده می دارای سییه مدا له سالی (۳۳۱ پ.ز) دهروخیتین، له ته رییل دا و، به جهنگی سه ریبلش ناسراوه! جا لیژه دا دهرسین: نایا کام له م سن که سانه له ناو نه م سن گه له دا ده بین زولقهرنه مین بیت؟ دیاره من بۆچوو نی خۆم هه یه، به لآم بوار بۆ میژوو نوسان ده هیلینه وه با نه وان وه لآمی نه وه بده نه وه. (وه رگیتی)

دارا ئەو رزگارکردنەى بە دەستی هینا لە لایەن خواوە لە ولاتدا و، ئەو سەرکەوتنە گەورەى بە دەستی هینا لە چەسپاندنى ئاسایش و ناشتی بۆ هیژ و توانای خۆى نەگێڕایەو. بەلکو وەکو هەر بەندەیهکی خوا بۆ زێدە چاکەى خواى و یارمەتى ئەو گێڕایەو، سەبارەت بەو سەرکەوتنە گەورەى سەرەتا بە دەستی هینا بەسەر ئەو مەجوسیانەدا کە لە کاتى دیار نەبوونى ئەو دەسەلاتیان لە قەمبیز ستاند بۆو دەلى: (تەختى ولات کە کئوماتای مەجوسى لە قەمبیزی سەند بوو کە هەر لە کۆنەو هى خێزانى ئیمە بوو، کئوماتای مەجوسى فارس و میدیا و ویلايهتى تری لە قەمبیز داگیر کردبوو، پیتی دەولەمەند بوو، بوو بە پادشا.

شا دارا دەلى: کەس لە فارس و میدیا دەرنەکەوت یان لە خێزانى خۆمان تەختى شانشینى لە کئوماتای مەجوسى وەرگیرتەو، خەلکى لى دەترسان چونکە خەلکى زۆرى کوشتبو، کەس نەیدەتوانى شتێ بە کئوماتای مەجوسى بلێ تا من هاتم و، داواى یاریدەم لە خوا کرد و، یارمەتى دام، وە لە پۆزى دەیه مى مانگى باکیادیش من بە یارمەتى چەند کەسى کئوماتای مەجوسى و ژمارەیهکی زۆرى یارمەتى دەرانى ئەومان کوشت و، پادشایه تيم لى سەندەو و، لە سایهى خواوەو بوم بە پادشا. خوا مولکى پێدام، داریوش شا دەلى: ئەو حوکمەى لە دەستى بنەماله مان دەرهینرا بوو گێڕامەو و، پیتی گەیشتمە ئەو شوینەى سەرەتا لەسەرى بوو، ئەو پەرستگایانەى کئوماتای پوو خاندبوونى چاکم کردنەو و، ئەو هى کئوماتای قۆرخى کردبوو لە خەلکى سەند بوو لە کەل و پەل و خزمەتکار و خانوبەرە داماناو خەلکەکان و، ئارامم دا بە فارس و میدیه کان و خەلکى سەرجهم ویلايهتەکان و، گەرانهو شوینى رابردووى خۆیان، بەم چەشنە هەرچى سەندرا بوو گێڕامەو هالەتى رابردووى خۆى، هەموو ئەو شتەنەشم بە زێدە چاکەى خوا کرد.

و لە شارى (الاصطخر) دارا لەسەر تابلۆیهکی بەردى بەهره کانى خوا

دەژمیرى و، وتویهتى:

(گه‌وره‌یه ئه‌و خ‌وایه‌ی ئه‌و زه‌وییه‌ی دروست کردووه و، ئه‌و ئاسانه‌ی دروست کردووه و، مرۆڤی دروست کردووه و، به‌خته‌وه‌ری دروست کردووه و، دارای کردووه‌ته پاشایه‌ک به‌سه‌ر زۆر خه‌لکدا و، شه‌رع دانهری بۆ زۆری له‌ خه‌لک.وه دارای پادشا ده‌لی: له‌ سایه‌ی خ‌واوه ئه‌وه ئه‌و ده‌شه‌ر و هه‌ریمانیه‌ من خ‌اوه‌نی نه‌وانه‌م له‌ ده‌ره‌وی فارسدا و له‌ ژیر پ‌کیتی مندانه‌، که سه‌رانه ده‌ده‌ن و، فه‌رمانی من به‌ گوی ده‌که‌ن و، شه‌ریعه‌تی من شه‌نجام ده‌ده‌ن، میدیا، سوسیان، برتیا، هریفا(ه‌رات)، به‌کتریا (به‌لخ)، سفد، خ‌وارزم، هیند، بابل، ئاشور، ولاتی عه‌ره‌ب، میسر، نه‌رمینیا، کبنقی، ئیسبرتا^۱.

شا دارا ده‌لی: (کاتی خ‌وا زه‌وی بینی منی کرد به‌ نه‌میندار به‌سه‌ریدا و، سوپاس بۆ خ‌وا به‌پ‌یوه‌بردنی زه‌ویم توند و قایم کرد که فه‌رمانی منی تیدا به‌جێ بنینرێ، نه‌گه‌ر دلت لیت پ‌رسێ ئه‌و زه‌ویانه‌ چهنده شا دارا ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ردا گرتوون سه‌یری ئه‌و وینه‌یه‌ بکه‌ که ته‌ختی منیان هه‌لگرتووه‌ پ‌ه‌نگه‌ بیاناسیت. دارا ده‌لی: ئه‌وه‌ی من کردم له‌ سایه‌ی خ‌وادا کردم و، خ‌وا یارمه‌تی دام تا ته‌واوم کرد، تکام وایه‌ خ‌وا بپارێزی، هه‌م خانه‌که‌م و، هه‌م ته‌م زه‌وییه‌، بۆیه‌ له‌ خ‌وا نزا ده‌که‌م شایه‌د خ‌وا ته‌وه‌م پ‌ی ببه‌خشیت، نه‌ی مرۆڤ خ‌وداوه‌ند بۆ تۆیه‌ و گومانی خ‌راپی پ‌ی مه‌به‌ و، له‌ پ‌یگه‌ی پ‌است لامه‌ده‌ و تاوان مه‌که‌.

^۱ ئه‌وه‌ی لێره‌دا زۆر کیشه‌ بۆ میلله‌تی ماد په‌یدا ده‌کات له‌مه‌ر میژوه‌که‌یدا نه‌وه‌یه‌ وه‌کو مه‌سه‌ود عمه‌د له‌ (لسان کرد/ ۲۰)دا ناماژه‌ی پ‌ن کردووه‌ که پادشاکانی ماد هیچ نوسراوه‌کیان به‌ زمانی خ‌زبان به‌جێ نه‌ه‌یشتوه‌ که به‌توانرێ بکری به‌ به‌لگه‌ بۆ دیاری کردنی ئه‌و زمانه‌ی له‌سه‌رده‌می مادا به‌کارهاتوه‌ بیان کورده‌کان، ته‌نیا ناوی چهن پادشایه‌کی نه‌وان به‌ نیتمه‌ گه‌یشتوه‌ که له‌ نوسراوی گه‌لانی تردا هاتوه‌، نا لێره‌دا ناسته‌نگ سه‌ره‌له‌ده‌دا له‌ پ‌اده‌ی په‌یوه‌ندی و چون یه‌کی نێوان زمانی کوردی کۆن و ئافیتستا. وه‌ له‌ (۲۴)دا ده‌لی: ته‌نیا ئافیتستا شک ده‌بین که بۆی بگه‌ریتنه‌وه‌ که زمانی میدیه‌کان چی بووه‌. وه‌ (۳۸)دا ده‌لی: (ئه‌و پاشاوانه‌ی له‌ شاکانی فارس ماوه‌ته‌وه‌ له‌ سه‌رده‌می کورشی گه‌وره‌ له‌ ناوه‌پ‌استی سه‌ده‌ی ۶ پ. زدا که ده‌ولته‌ی میدی پ‌رخاند و خ‌ۆی بووه‌ شاهه‌نشا ده‌گاته (۶۰۰) و چهند ووشه‌یه‌ک که له‌ زمانی ئافیتستا نزیک، به‌لام ئه‌و جیاوازییه‌ی له‌ نێوانیدا هه‌یه‌ ده‌یان کات به‌ دوو زمانی جیا له‌ یه‌کتری). (وه‌رگێی)

له کاتیکیدا دارا هه موو سهرکهوتنی خۆی بۆ خوا ده گپرتیهوه و ته نیا، ئەمهش بۆ پروای قولی ئەو ده گپرتیهوه که هه موو کاروباره کان به پیتی ویستی ئەو نه نجام دهدرین و، وه له خوای به هیز و به توانا یارمهتی و سهرکهوتن وهرده گری و، له سهرجه م قسه کانیدا له قسه کانی کوپشی کوپه مامی نارواته ده ر له کاتیکیدا هه موو کردهوه کانی بۆ پهروه ردگاری جیهانه کان ده گپرتیهوه و، دان بهوه دادینج که ئەوه زیده چاکه ی خوایه و فهزله بۆ ئەو، (هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي). مانا و چه مکی به کتاپه رستی^۱.

ماوهیه کی زۆر دوا ی دارا و جینیشی ئەو ده سه لاتی به سهر هه موو بواره کانی ژیا نی فارسی دا گرتبوو، نه نجا وورده وورده پو ال ته تی دور له ئاینی له سهر پرووی ژیا ن سهرده کهوت که بیری ناگر په رستی کۆنی له گه لدا ده رده کهوته وه و، کهوته کیشه له پیناوی ده سه لات گرتن به سهر ژیا نی ئاینی دا له گه ل بیره په سه نه زهردهشتیه کان و، حق و به تال له کۆمه لگا دا تیکه ل به به کتری بوون.

ئه گه ر ئاینی زهردهشتی هیزیکێ زاتی هه بوایه که دوری بخاته وه له توخمی کات و شوین ده ی توانی له گه ل ته واوی لا دانی به ره و روو بیته وه و، هه ر پاشگه ز بوونه وه و ده رچونی له ناو ببات و، هه ر بیره کی بیگانه و بپروایه کی خراپ سهرکوت بکات،

^۱ به پیتی میژوو هه ر له سهرده می هخامنشییه کان گۆزبان به سهر ئاینی زهردهشتدا هاتوو که کورش دا په زراندوو، مامۆستا (ره شید یاسی) وهرگیزی کتیبی (ایران دز زمان ساسانیان) ده نویس: (شه وه مان نه زانیوه که هخامنشییه کان له هه موو کاره کانیاندا په بیره ویا ن له زهردهشت کردبیت و، هه ندئ برویا ن وایه ناها هینا هینا (خۆر و زوهره) یان په ستبج). به لام دکۆر (معین) له کتیبی (مز دیسنا و ادب پارسی) دا ناماژه ده کات که بیری بوزی هیندی تیکه ل به ئاینی زهردهشتی بوو، هۆی سهره کیش بۆ ناگر ده گپرتیه وه. هه ندئ برویا ن وایه له چاخی ساسانیدا به ته واوی ناینه که له به ریه ک هه لوه شابج و، دوا ی سوتاندنی ئافیتستا له لایه ن ئەسکه نده ره وه چاره کی تر نه رده شتیری ساسانی که بپروا وایه کو رد بویع فره مانی نویسنه وه ی دا ب، که زۆر جیا بووه له ئافیتستای زهردهشت. له و سهرده مه دا خوا ی گه وره کلیشه و وینه ی بۆ کیشرا و له نه خشی تاق بو ستاندا و، له نه خشی ره چه بدا و، به نه خشی رۆستم دا تاجی شاهانه به به کت له شا کان ده دات، که نه مهش ئەوه نیشان ده دات که ساسانیه کان خوا یان به رجه سه ته کردوو. که چی هه ندئ ده لئین ئافیتستا له سهرده می هخامنشییه کاندانوسرا وه ته وه! (وه رگیزی)

به‌لام خوا ویستی له‌سەر ئه‌وه بوو که ئاینه‌که په‌یوه‌سته به‌کات و شوینه‌وه و، ته‌نیا بۆ چهند که‌سانێکی ده‌ست نیشان کراوه، بۆیه به‌بوونی ئەم تاییه‌تکاری و خاسیه‌تانه‌وه دژواره له‌به‌رامبه‌ر شه‌پۆله‌کانی له‌ناوچون و ده‌رچوون و، بێ ناگایی و له‌یاد کردن و، لێکدانه‌وه و پراشه‌کردندا رابوه‌ستیت، له‌سه‌روی هه‌موو ئه‌و شتانه‌وه‌ش به‌ره‌نگار بونه‌وه‌ی بیرونایدا و بیره‌جیاوازه‌کان له‌گه‌ڵ ئه‌ودا، زه‌بونی و بێ هێزی دزی کرده‌ ناو، هۆیه‌کانی لادان و گۆڕین دایگرت و، تا له‌کو‌تاییدا ئاینه‌که ساده‌یی خۆی له‌ده‌ستدا و وه‌چه له‌دوای وه‌چه هات و گۆرا بۆ ئاینه‌کی تێکه‌ڵ به‌سه‌رجه‌م بیروپروایه‌کانی باو له‌کو‌مه‌لگا‌دا.

دیاری کردنی سه‌ره‌تای رمانی ئاینه‌که و تێکه‌ڵ بوونی به‌ئاگر په‌رستی میدی و فارسی کۆن و بت په‌رستی یه‌کانه‌تر ئاسان نیه‌و زه‌حمه‌ته. به‌لام ئه‌وه به‌راست ده‌زانین سه‌ره‌تای هه‌ره‌س هینانی ئاینه‌که یه‌ک سه‌ر له‌روانیی خه‌لکه‌که‌وه بۆ زاتی خوا ده‌ستی پێ کردبیت.

هه‌ر که سه‌ده‌ی سییه‌می به‌ر له‌زاین ده‌ستی پێ کرد، واته‌نزیکه‌ی (٢) سه‌ده و نیو دوای کۆچی زهردهشت بیروکه‌یه‌کی تۆکه‌م و پێگه‌یشتوو سه‌ری هه‌لدا که بێگومان کاری هۆشمه‌ندان و زانایان بوو، ئەم بیروکه‌یه‌ش به‌گه‌وره‌ زانیی ناگر بوو وه‌کو هیمایه‌ک بۆ خوا له‌ژیانی دنیا‌دا^١.

^١ له‌نێرندا دوای زهردهشتیه‌ت زۆر بیر و ناین سه‌ریان هه‌لدا که خه‌لکی نێران باوه‌شیان بۆ کرده‌وه و، گۆڕانیکی نایینی و سیاسی له‌نێرندا دروست کرد و، کاری زیاتری له‌دینی زهردهشتی کرد وه‌کو:

١- نایینی جووله‌که: دوای ئه‌وه‌ی کوروش بابلی گرت، ئه‌و دیله‌ جووله‌کانه‌ی سه‌رده‌می نه‌بوخذه‌سه‌ر گه‌رابوون نازاد کران و، هاتنه‌ نێران و ده‌وری خوزستان و نه‌کیاتان و نه‌سه‌هان.

٢- نه‌ستوریه‌کان: که‌ نه‌سارای نێرانی بوون که سه‌رده‌می نه‌شکانیه‌کان دینی په‌هه‌بانیان وه‌رگرت و که‌لێسایان بۆ خزیان بنیات نا.

٣- مانه‌ویه‌کان: که (٢٢٨ز) ده‌رکه‌وتن و، خێرا به‌نێرندا بلار بونه‌وه و، په‌یامه‌که‌یان زیاتر گیانییه‌ و پاکژی ده‌رونه، نه‌مانه له‌سه‌رده‌می شاپوری یه‌که‌مدا داوای پێغه‌مبه‌رایه‌تیان پراگه‌یاندا و، =

بهلام چون بیروکه یه کی بت پرستی ئاوا له پدیامیکی ئاسمانیدا سهره لدهدا که له سهر بی گهرد راگرتنی ره های خوادا دامه زرابییت، وهلامی راسته وخۆ و گورج له بی گهرد راگرتنی ره های خوداوه له ههرچی خلته و خهوشی ماددییه و، له ههموو به شه کانی و یچواندن و هاوشیوه کردن و ناسته واری و گۆپان و بهش بونی هه لده قولییت، چونکه ئهم جۆره بۆچوونه له مه پر خوداوه زاتی خوا له ناستی ماددی ههست پیکراو ده گوازیتته وه بۆ ناستی عیرفانی که پامانی خودا له زات و بوندا ده گۆرئ بۆ بیریکی زانستی پرووت. له کاتپه کیشدا که ئهم جۆره بیره له توانای زۆر که سیش دانهبوو، له گه ل سروشتی ئه واندانده هاته وه و، نه یان ده توانی په ی پی بیهن له بهر له کارهستانی هزریان له بهرامبه ر شتی بهرجهسته دا و، قه ناعه تیان به لقه کانی کاره کان ده کرد بی وورد بوونه وه، زانایان و عاریفه کان له بهرامبه ر هیزی بی گهرد راگرتندا هیچ شته کیان نه بیینی ته نیا ئامازه کردن نه بی به په مزئی بۆ زاتی بهرزی نه وه که له دارین (التجرید) نزیک بی و، له حالهت و سیفاتدا له نه و بچی و، له بهر جهسته بی و ههست پی کراوی نزیک بی، تا هزری خه لکی توانای وه رگرتنی هه بی و هه لئ بگرئ و بتوانئ وینه بیرى بکات و په ی پی بیات و، له گه ل سروشتی ئه واندان بگوه ئی و، که کۆتایی بیره که یان سهری کیشا بۆ ئاگر.

وه رگرتنی ئاگر به ته نیا له ناو دیارده سروشتیه کاندا که سیفه ته کان و دۆخه کانی له سیفه ته کان و دۆخه کانی خودا ده چیت، ئهمه بۆ هه لئه حالئ بونیان

= روتی سروشم بۆ دئ و، کتیبه کی هه یه به ناری (نه رژه نگ). بروا وایه پاشاوه ی ئاینی زمردهشتی و، جوله کایه تی و مه سیحیه ت بیت.

۴- مه زده کییه: له نزیکه ی (۱۹۷۷ پ. ز) دا ده رکه وتن له ئیراندا و داوای سۆسیالیزمی و هاوبه شی سامان و نا فره تیان ده کرد و، به کورتنی به ره لاییان دروشم بوو، ههرچه نده نه رده شی زۆر به توندی وه لامی دانه وه و، به کۆمه ل ده بکوشتن، که چی نیستاش په بیره ویان هه ر ماون. نه و ناینه و زۆر ئاینی تر وه کو بودیه ت و ه ی تریش له ئیراندا ده رکه وتن که کاریان کرده سهر گۆرینی ئاینی زمردهشتی و کم کردنه وه ی ژماره یان. (وه رگرتی)

ده‌گه‌پیتیه‌وه له سیفته‌تی پووناکی خواییدا^۱ له کاتی‌کدا سه‌یری سروشتی خویان کرد که پووناکیه‌کی پاکژ و پوخته‌یه و، پاشان بو پووناکیه‌تی خوا چهنده دره‌وشانه‌وه‌یه‌کی جیا‌وازیان دانا له‌سه‌رجه‌م گه‌ردووندا، هه‌ر له ده‌ست کردن به‌گری خۆر و، تریفه‌ی زه‌ردی مانگ له ئاسماندا، هه‌تا ناگر له ئاگردانی زه‌ویدا، هه‌تا وزه‌ی پووناکی و ناگری که له ته‌واوی دروستکراواندا خولقی‌تراوه و، هه‌موویان پوواله‌تی پووناکی نه‌وو هیمای نه‌ون. وه له بلیسه‌ی ناگر و داگیرسانندی دا وه‌کو پوواله‌ته‌کی پووناکی خوایی هیمایه‌که ئاماژه ده‌کات - وه‌ک نه‌وان وا گو‌مان ده‌بن - بو سه‌رجه‌م واتا‌کانی خودایی و، به‌رزی و شکۆ و، مه‌زنی و پاک‌ی و بی‌خه‌وشی هه‌یه و، له‌سه‌ره‌وه‌ی نه‌وه‌شه‌وه سه‌رچاوه‌ی پووناکی و سه‌فایه و، نه‌و هه‌رده‌م

^۱ نایا له کاتی‌کدا قورئان ده‌فرمێ: (اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) النور / واته: خوا پووناکی ئاسمانه‌کان و زه‌ویه. ده‌ش منای نایه‌ته‌که به‌ پوواله‌تی لیک بده‌ینه‌وه و، بلیین خوا پووناکیه‌ وه‌ک پووناکی خۆر و نه‌ستیره‌کان و بروسکه و نه‌ر ناگره‌ی نیه‌مه هه‌لی ده‌گیرسین؟! یان به‌ زمانی فیزیایی نیمه‌ی بلیین خوا وزه و شه‌پۆله‌ مساده و نه‌تری پینک هیتاره و به‌یه‌که‌ی پینک هاتنی بونه‌وه‌ر داده‌نریت؟! نه‌گه‌ر سه‌یری زانا و موفه‌سیری خۆمان بکه‌ین بو نمونه له (تفسیر المجالین) دا هاتوه: (اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) (أي: منورهما بالشمس والقمر). واته: خوا پووناکی که‌روه‌ی ئاسمان و زه‌ویه به‌ خۆر و مانگ. وه (الراغب) له (مفرد الفاظ القرآن) دا له وشه‌ی (النور) دا ده‌لێ: (وسمى الله تعالى نفسه نورا من حيث انه منور، قال الله نور السموات والارض). النور/ ۳۵. وه (ابن کثیر) له (تفسیر القرآن العظیم) دا ده‌لێ: موجهید و ابن عباس ده‌لێن: (اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ: يدبر الامر فيهما غيرهما و شمسها وقمرهما). واته: کاروباری ئاسمانه‌کان به‌ نه‌ستیره و خۆر و مانگه‌کانی نه‌و دوانه هه‌لده‌سووتن. هه‌رچی (انس کوری مالکه) وشه‌ی (النور) به (اله‌دایه) لیک ده‌داته‌وه‌و (ابن جریر) نه‌وه‌ی هه‌لژا‌ردوه‌ه. هه‌ندێ وه‌کو (الضحاک) وشه‌ی (نور) به (نور) ده‌خووتنه‌وه.

کۆمه‌له‌کی که‌م ده‌لێن: (أي بنوره اضاءت السموات والارض) وه‌کو (الس‌دی). له زانیانی خۆرنا‌وای نوێ (بول کلارنس نه‌برسولد) مامۆستای سروشتی زینده‌گی له (الله يتجلى في عصر العلم/ ل: ۳۵) دا ده‌لێن: نامه ئاسمانیه‌کان له کاتی‌کدا خوامان بو وه‌سف ده‌که‌ن و، له باره‌ی زات و نه‌یتی نه‌و ده‌دوێ ژۆر وشه‌ی دنیا‌یی به‌کارده‌یتێ که نیه‌مه له باره‌ی وه‌سفی ژیا‌نی مرۆڤ و مێژوه‌که‌یندا له‌سه‌ر زه‌ویدا به‌کاری دیتین، به‌لام خوای گه‌وره بونه‌وه‌ره‌کی روحانی نادیا‌ره، نه‌گه‌ر له سه‌روی پووحانی بن له به‌رزیدا نه‌و له سه‌رووی نه‌وه‌وه‌یه. وه نیه‌مه ناتوانین به‌ وه‌سفی روحانی روت وه‌سفی بکه‌ین، هه‌رچه‌ند مرۆڤ له‌ش و گیسان پینک دێ به‌لام ناتوانن له‌و وه‌سفه روحانیه‌ حالێ بی‌ی یان بی‌لیت ته‌نیا له سنو‌ری شاره‌زایی خۆیدا نه‌یتت). (وه‌رگیر)

چالاکه و خراپی و له‌ناو چوون و گۆرانی به‌سردا نایه‌ت، بۆیه وه‌کو هیمایه‌ک بۆ خوا له به‌رزاییه‌که‌یدا، بۆ پاکژ راگرتنی نه‌و هه‌لبژێردرا، به‌ چاوی گه‌وره‌یی و پاکژی و شکۆداری سه‌یریان کرد.

که‌واته: مه‌به‌ستیان ئاگره‌ک نییه به‌لکو مه‌به‌ستیان نه‌و واتایه‌یه بلیسه‌ی ئاگر ناماژه‌ی بۆ ده‌کات و، به‌ گه‌وره دانان و به‌ پیروژ سه‌یر کردن بۆ ئاگره‌که نییه به‌لکو بۆ هه‌مان واتایه، چونکه برۆای ته‌واویان وایه نه‌گه‌ر هیما به‌ پڕوالته‌که‌ی وه‌ربگێرێ له‌گه‌ڵ برۆا و یه‌کتاپه‌رستیدا دژ دیته‌وه، به‌لام وینه بیرکردن و پامان له‌ خوا وه‌ک هیمایه‌کی به‌رجه‌سته که به‌ هه‌ستیاره‌کان په‌ی پێی به‌رێ به‌ هه‌ر جۆره‌کی بێ و، نه‌وه دابه‌زاندنی خۆای تێدایه بۆ ئاسته‌کی ماددی هه‌ست پێی کراو، نه‌و برۆایه‌ی له‌ سه‌ر واتای په‌مز و هیما دامه‌زراوه و، نه‌و زانیاریه‌ی له‌سه‌ر شتی هه‌ست پێی کراو دامه‌زراوه له‌ هه‌موو باروده‌خدا برۆا و زانیاریه‌ که په‌مزی تێدا ون ده‌بێ و، رینۆینه‌که‌ی ده‌شاریته‌وه و، خوا له‌و دیده‌گایه‌وه وه‌کو مادده‌کانی تر به‌رجه‌سته سه‌یر ده‌کری و، خواش زۆر له‌وه به‌رز و بلندتره.

کت و مت هه‌ر نه‌وه روویداوه هه‌ر که‌سێ له‌ فه‌لسه‌فه‌ی هیمایی زهردهشت حالێ نه‌بێ به‌ کرداری به‌ له‌ش کردن (التجسیم) تاوانباریان ده‌کات و، ئاگر په‌رستیان ده‌داته پال و، که مه‌به‌ست له‌مه‌دا به‌ گه‌وره دانانه و، پاستیه‌که‌شی نه‌وه‌یه ئاگره‌که نه‌په‌رستراوه و، که‌سێش نه‌یکردوه به‌ خۆایه‌کی جیا له‌ خۆاوه نه‌وان که رووی تێ ده‌که‌ن له‌ کاتی نوێژ و پارانه‌وه‌کانیاندا چاویان وه‌رناگێرن وه‌کو خۆایه‌کی په‌رستراوی جگه له‌ خوا سه‌یری ناکه‌ن، به‌لکو وه‌کو هیمایه‌که بۆ خوا که چاوه‌کان په‌ی پێی نابهن و، هه‌زه‌کان نه‌پینییه‌که‌ی نازانن، به‌و پێی و دانگه‌ بابای زهردهشتی به‌ برۆایه‌کی تونده‌وه جیاوازی ده‌کات له‌ نێوان خۆای گه‌وره و هیمایه‌که‌یدا.

که‌واته ئاین هه‌رگیز رینگای به‌ ئاگر په‌رستی نه‌داوه و، جۆره‌ها شیوه‌ی گۆرانی به‌سه‌ردا هات و، له‌ چه‌ند چاخه‌کی یه‌ک به‌ دۆای یه‌کدا له‌ واتا و چه‌مکه‌کانی

یه کتاپهرستی ناوی پروت کرایه‌وه، به‌لام پرواداران هم‌میشه خۆیان له بت پهرستی و بپروا به‌تاله‌کسی پاراستوه، هم له خواجه داتاشاوه‌کانی و، مالکوم که میژوونوسه‌کی به‌ریتانییه هم زیده چاکیه دان پیندا دینن و له کتیبی (میژووی ئیران) دا ده‌لن: (فارسه‌کان به‌تینیا له‌ناو گه‌لاندا له هیچ خوله‌کی میژوویی دا بالتیا بۆ بت پهرستی پان‌رانه‌خستوهه).^۱

وه‌ئو موسلمانانه‌ی ئهرکیان کیشا بۆ وه‌ستان له‌سه‌ر ئایینی زهردهشتی (مه‌جوس- موگ) و به‌ دورو درێژی سه‌یری هیماکان و نه‌ده‌بی ئایینی نه‌ویان کرد، بیان نه‌وانه‌ی تیکه‌لی نه‌وان بوون و له‌مه‌ر نوسراوه‌کانی به‌رده‌ستی نه‌وان و زانیاری نه‌وان ده‌مه‌ته‌قه‌یان له‌گه‌لیاندا کرد، نه‌و راستیه‌یان په‌ی پێ برد و نه‌و راستیه‌یان له‌ ناو نوسراوه‌کانی خۆیاندا سه‌لماندا، بۆ نمونه‌ قه‌زوینی ده‌لن: (...کشتاسف فه‌رمانی دا به‌ دروست کردنی خانه‌ی ئاگر و، ئاگری کرد به‌ روگه‌ و قیبله‌ نه‌ک خودا و، نه‌و ناینه‌ تا هاتنی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) مایه‌وه).

^۱ رابردو ئاماژه‌مان به‌ قسه‌ی زۆر له‌ خۆره‌ه‌لاتناسان کرد که تارییه‌کان ئاگریان په‌رستوه، هم خۆر و هیزه‌ سروشتیه‌کان، به‌لام له‌ به‌رامبه‌ر هم بۆچونانه‌دا، بۆچونی تر هیه‌ که ده‌لن: کورد به‌ درێژی میژووتی نه‌په‌رستوه و، هم‌میشه خاوه‌ن پیغه‌مبه‌ر و، ئاین بووه و، نوێژی کردوه و، پۆژووی گرتوه، نه‌ه‌تا نه‌و دوو ناوانه‌ کوردین و، نه‌گه‌ر نوێژ و پۆژو به‌ر له‌ ئیسلامدا باو نه‌بوایه له‌ جیاتی وشه‌ی (نوێژ و پۆژو) دا (الصلاة والصيام) ی به‌کارده‌هینا. وه‌کو له‌ کتیبی (میژووی په‌گ و په‌چه‌له‌کی کورد/ئیحسان نوری: ۲۶) دا هاتوه به‌ پیتی ئاقیستا زۆر پیغه‌مبه‌ر له‌ ناو کوردا هاتون وه‌کو کیتو مه‌رد که به‌ نوح ناسراوه و، نه‌خرام که ئیبراهیمه و، هه‌روه‌ها مه‌باباد و، هۆشه‌نگ و، زهردهشت و هی تریش. به‌ پیتی قورئانیش دروست بونه‌وه‌ی ژبان له‌ خاکی کوردستاندا بووه: (راستوت علی‌ المجدوی). واته‌: که‌شتیه‌که له‌سه‌ر جوودی نیشته‌وه. به‌ پیتی (کتاب المقدس) میدیه‌کان نه‌وه‌ی یافشی کوری نوحن (ع).

وه له‌ به‌ره‌ی ئیبراهیم (ابن کثیر) دوو راستی ده‌رخستوه: پروانه (قصص الانبیاء/ ۱۳۶) ده‌لن: نه‌ر که‌سه‌ی مه‌جده‌نقی بۆ ئیبراهیم دروست کرد کوردی بوو به‌ ناوی (هیزن). وه له‌ (ل ۹۵) دا ده‌لن: عه‌ره‌ب دوو به‌شه: عه‌ره‌بی په‌سه‌ن و عه‌ره‌بی به‌ عه‌ره‌ب کراو که نه‌وه‌ی ئیسماعیلی خه‌لیفن (ع). (وه‌رگێتر)

هه‌یه له موسلمانان ناگریان به که‌عبه‌ی زمردهشت ناو بردووه و، هه‌یانه وتویه‌تی: (ناگر پروگه‌ی شهوه و‌ه‌کو چۆن که‌عبه پروگه‌ی موسلمانانه). فیرده‌وسی به تایبه‌تی سهرکۆنه ده‌کات و سهرزنشته ده‌کات، به‌لکو داوا له ههر موسلمانێ ده‌کات زمردهشتیه‌کان به ناگر په‌رست ناوه‌زد نه‌کات، چونکه به‌پێی ده‌برینی شهوه ته‌نیا خوای ته‌نیا و به ده‌سه‌لات ده‌په‌رستن.

به ههر حال شهوه‌یه‌ی نایینی زمردهشتی تیدا ده‌رکه‌وت، جینگای برپا و جینگای کارتیاکردن خواپه‌رستی و تووژینه‌وه بوو، وه‌ک هه‌ی رۆژانی زمردهشت و جینشینیه‌کانی شهوه نییه و، وه‌چه له دوا‌ی وه‌چه له دوا‌ی وه‌چه به هه‌ی بی ناگایی و له یاد کردن ساده‌یی و گه‌وره‌یی خۆی له ده‌ست‌دا، بۆ شیا‌وه‌کی ئالۆز بیر و نه‌ریتی دژ به برپا و دیارده‌کانی گۆزا و، ته‌نیا شه‌هنده‌ی تیدا مایه‌وه که ناماژه بۆ واتای یه‌کتا‌په‌رستی بکات که ههر له دوروه له ناو گه‌له واتایه‌کی خوایی ساخته‌یی و ناراست دا ده‌دره‌وشیته‌وه و، هه‌وره‌کی نه‌زانی به‌ری روناکیه پڕشنگداره‌که‌ی ده‌گریت و، به‌ربه‌ستی له نیوان شه‌وه‌ی ده‌چیته دلانه‌وه دروست ده‌کات. ههر چۆنه‌ک بی پاشماوه‌ی تری ناین ده‌سه‌لاتی به‌سهر جو‌له‌ی ژیا‌ندا گرت له کۆمه‌لگای فارسیدا، تا شه‌سکه‌نده‌ری مه‌ق‌دونی ولاتی فارسی له (۳۳۱-۳۳۰ پ.ز) داگرت و ده‌سه‌لاتی سیاسی ده‌وله‌تی رۆخاند و، شه‌نجا ده‌سه‌لاتی نایینی و یاسا دان و گیانی سپرایه‌وه له ولاتدا، به‌لام له هه‌موو کاره‌ساته‌کان گه‌وره‌تر که نازاری پی گه‌یا‌ندن شه‌وه بوو شه‌سکه‌نده‌ر ولاتی نیسته‌خری سوتاند که پایته‌ختی رۆحی ولات بوو، زۆریه‌ی که‌له‌پور و کلتوری زمردهشتی له‌ناو چوو^۱.

^۱ لیره‌دا نوسه‌ری کتیبی زمردهشت و زمردهشتیه‌کان هه‌موو گرنگیه‌کی ده‌وله‌تی نایینی‌تای له فارسدا کورت کردۆته‌وه و، به هه‌یچ شه‌یه‌ی به‌ رای ده‌وله‌تی میدیدا نه‌رۆشیتوه که به‌ر له کورش و هه‌خامنشیه‌کان شه‌وان سیاسه‌تی دنیای نیم‌رۆیان هه‌لسپه‌راندوه و، تا نایینی‌تای له ده‌وله‌تی شه‌واندا حوکمی کردوه و، شه‌نجا دوا‌ی کورش و لاواز بوونی ده‌وله‌تی میدی کلتوری میدیه‌کان له لایهن فارسه‌کانه‌وه داگیر کراوه و، بۆ خۆیان قورخیان کردوه وه‌کو راپه‌ردوو ناماژه‌یان پین کرد.

(المقدم عبدالوحید) له کتیبی (الاکراد و‌یلادهم) دا ناماژه بۆ شه‌وه ده‌کات که تۆمارگه می‌تووێه‌یه‌کان شه‌وه نیشان ده‌ده‌ن که پادشاکانی گۆتی - جودییه‌کان به‌لاماری هه‌مالیکی ده‌روهریان داوه وه‌کو سۆمەر و نه‌کاد و عیلام و=

زهردهشت و زهردهشتیه‌کان

= نهرمینیا. . . هتد. ههتا میژورنوسی کۆنی یۆنانی (کهسنهفون ۵۳۰ - ۲۵۲ xenophon پ. ز. ناماژه دهکات که چۆن سوپای نو له کاتی پهلاماری یۆنانیدا بۆ سفر کورده‌کان پاشه کشه دهکات و، وه ده‌لئی: (گه‌لی کاردۆخی قهت گۆتپرایه‌لی فارسه‌کانیان نه‌کردوه و، ملیان بۆ کهج نه‌کردوه ههتا شایه‌کی ئیتران به سوپایه‌کی گه‌وره‌ی ۱۲۰ هه‌زاری پهلاماری کاردۆخی ده‌دات به‌لام نوو ده‌شکین و ته‌فروتونایان ده‌کات). به‌و چه‌شنه‌ج‌ه‌نگ به‌رده‌وام بووه له نیوان فارس و کوردا به‌هۆی ته‌ماعی ئه‌وان نا ده‌ولته‌تی میدی له لایه‌ن کورشه‌وه رووخا ئین چه‌وی و ته‌به‌ری و شه‌هرستانی ده‌لئین: زهردهشت پیغه‌مبه‌ری خوا بووه بۆ سفر میدیه‌کان. (احمد امین) له (فجر الاسلام) دا به پیغه‌مبه‌ریکی خوایی چاکه خواز بۆ سفر ده‌ولته‌تی میدی داده‌نیته.

(مه‌سعود محمد) له کتیبی (لسان کرد/ل ۱۹) دا ده‌لئین: (مادیه‌کان یان میدیه‌کان باب و باپیرانی پێشینه‌ی کورده‌کانن که له باکوری خۆرتاوا‌ی ئیتراندا نیشته‌جێ بوون و، هاوسنوری فارسه‌کان بوون به‌لای باشوردا. یه‌که‌م پادشای ناشوری که ناوی مادی له ناو نوسینه‌کانیدا هاتوه (شلمانسه‌ری دوه‌مه که خاکی ماد (کوردهستانی ئیستای ئیترانی) له سالی ۸۴۴ پ. ز) داگیر کردوه، سه‌ر له نوێ له دوا‌ی هه‌وت سالان داگیری کردۆتوه و، له هه‌واله‌که‌دا باسی (hadamadai) ده‌کات. وه ناویان له‌سه‌رده‌می (شمس ادادی چواره‌م) دا هاتوه کوپی شلمانسه‌ری ناویراو. نه‌جا نه‌دادنیری سییهم (۸۱۰ پ. ز) داگیری کردونه‌وه. وه تیکلات پلیسه‌ری چواره‌م سالی (۷۲۲ پ. ز) داگیری کردونه‌وه. مادیه‌کان له‌و پۆژگا‌ره‌دا له ناو یه‌ک حکومه‌تدا یرێک نه‌خا‌بوون، تا بواری بۆ شا (pyaukko) یان دیوکو (یونانی به‌ deiokes ناوی ده‌بن) په‌خسا له سالی (۷۱۳ پ. ز) دا که ده‌ولته‌تی دا‌به‌زرینێ و پایته‌خته‌که‌ی (hagmatana) به‌ واته (هه‌مه‌دان) که به یه‌که‌م ده‌ولته‌ت داده‌نێ له ناو گه‌لانی ئیترانیدا. پادشای سییهمی مادیه‌کان (huvadshstra) هه‌هه‌خشتره که یۆنانی به‌ زا‌راوه‌ی (cyaxares) ناوی ده‌بن و یه‌کێکه له پزگار که‌ره ناو‌دا‌ره‌کان و زۆر له گه‌لانی هاوسنوری خۆی خسته‌ سه‌ر ده‌ولته‌ته‌که‌ی و ئیتران و، هه‌تا له سالی (۶۱۲ پ. ز) و (خواه‌نی تاریخ زبان فارسی ۶۱۰ سالی باس کردوه) به هاریکاری بابلیه‌کان په‌لاماری نه‌ینه‌وا‌ی دا که پایته‌ختی ناشوریه‌کان بوو، لاپه‌ره‌ی ناشوریه‌کان له تۆرمارگه‌ی حکومه‌ته‌کاندا پینچرایه‌وه. ناوی میدی و ئیترانیه‌کان دوا‌ی نوو پزگار کردنه بلاو بۆوه، تا شا مردو کوپه‌که‌ی شوینی گرتوه که له نوسراوه‌ی بابلیه‌کاندا به (ishtovggo) یه‌ و له یۆنانیدا له (astyages) بوو له سالی (۵۸۴ پ. ز) و، له چاخی نه‌ودا ده‌ولته‌تی مادی هاته‌ یرمان له‌سه‌ر ده‌ستی داگیرکه‌ری فارسی کورشی گه‌وره‌ نه‌وه‌ی نه‌شتۆشگۆ که له که‌چه‌که‌یه‌وه باسکراوه. داگیرکردنی بابل له‌سه‌رده‌ستی کورشددا له سالی (۵۳۹ پ. ز) دا هاته‌ دی (فره‌نگ ایران باستان/ ل: ۱۰۳-۱۰۶). نه‌م مه‌سه‌له‌یه‌مان پابردوو باس کردبوو، به‌لام بۆ جخت له‌سه‌ر کردن نه‌م راستیه‌یه‌ میژوویه‌مان دویات کردوه. تا خۆتانه‌ران و میژوونوسان زیاتر تێ بگه‌ن و گله‌یی و گازنده‌مان له وه‌رگێتپانه‌که‌دا لێ نه‌که‌ن، چونکه په‌نگه‌ نووسه‌ر ناشنا نه‌بوین به‌ ماد و میدیه‌کان که کین و، چییان لێ هاتوه بۆیه مه‌سه‌له‌ی زهردهشتی له فارسه‌کاندا قولێ کردۆتوه.

وه تا نایینی پیرۆزی نیسلام هات کورد ژێر ده‌سته‌ی فارس و پۆمه‌کان بوو، بۆیه وه‌کو مه‌سعود محمد ده‌لئین: (کورد خۆش حال بوو به هاتنی نیسلام تا فارس و رۆمیان له یه‌خه بکاته‌وه). وه مامۆستا هه‌ژار له پێشه‌کی =

کتیبخانه‌کانی شاری (نیستخر) و دهوری خواپه‌رستی به نرخترین شت که قه‌لمی زانا و پیاوانی ثاینی له هه‌موو لقه زانستییه‌کاندا پازاندبویانه‌وه له خۆیان گرتبوو، ویستگهی سه‌رنج و روانینی قوتابیان بوو که له هه‌موو به‌رزایی و بلندایایه‌که‌وه بۆی ده‌هاتن، له کاتی‌کدا نه‌سکه‌نده‌ر به‌سه‌ر سوپای فارسیدا زالّ بوو هاته پایته‌ختی ولّاته‌وه و، سه‌رکه‌وتن و زالّ بوونی به ده‌ست هی‌نا، فه‌رمانی به سوپاکه‌ی دا که له‌و په‌ری سه‌رخۆشی دا بوو که شاره‌که به هه‌رچی له ناویدایه بسوتینرئ و، که‌س نه‌یتوانی هیچی لیّ ده‌رباز بکات و، به هه‌وی خۆبه‌زلزانی نه‌سکه‌نده‌ر و گالته هاتنی به کلتوری مرۆفایه‌تی زۆربه‌ی په‌رتوکخانه‌کان و، قوتابجانه‌کان کاول و وێران کران، له‌وانه‌ش سفره‌کانی ئافیتستا به‌راشه و روونکردنه‌وه و لی‌کدانه‌وه‌کانیه‌وه).

= شه‌رفنامه‌دا نویسه‌یه‌تی که له کاتی ده‌رکه‌وتنی نی‌سلامدا (تیشکی برابه‌تی و یه‌کسانی وه چیاکانی کوردستانیش که‌وته‌وه تاریکایی و ناگر په‌رستی له‌سه‌ر په‌واندین. . .). وه مه‌سه‌ود محمد له (ل: ۲۰) دا له (لسان‌کرد) دا ناماژه ده‌کات که نه‌و پادشایه‌ی پارێزه‌ری زهردهشت بووه که (گشتاسب) ه‌یان (فشتاسب) و له ئافیتستادا ناوی هاتووه و، بۆ سه‌ده‌ی (۷) ی پیش زاین ده‌گێردرته‌وه ناوه‌کی میدیه‌ی و، ناوی (kushasp) که له نوسراوی بزماریدا هاتووه و که له شای ئاشورییه‌وه (تیکلات بلیسه‌ر) وه‌یه له سالی (۸۵۴ پ. ز) دا هه‌مان (گشتاسب) ه. وه ناوه‌کی تر که باسی ده‌کات باوکی زهردهشت و دایکییه‌تی که له رسته‌یه‌کی ئافیتستادا هاتووه: (نه‌ی زارا نوشره هیچ کام له پوره‌دشسیه‌یان دوغدو یان هه‌رابده‌ نازارمه‌وه). (ل: ۹۰ مزدیسنا و ادب پارسی).

به‌گورتی لێ‌زه‌دا مه‌سه‌ود محمد وشه‌ی (پور) به (بۆر) مانا ده‌کات واته‌ خاوه‌نی نه‌سپه‌ بۆره. لێ‌زه‌دا (پورد) به‌ مانای پیر نایه‌ت به‌لکو به‌ مانای (بۆر) دیت که به‌ عه‌ره‌بی پیتی ده‌وترئ (اده‌م). پاشان په‌خنه‌ له‌ زانایان ده‌گری و ده‌لج: ته‌گه‌ر زانایان به‌ ویژدانه‌وه سه‌یر بکه‌ن (پوروشسپه) به‌ مانای (خاوه‌نی پیره‌ نه‌سپ) نایه‌ت به‌لکو ته‌گه‌ر کوردی بزائن و به‌ ویژدانه‌وه‌ ب‌روانن ده‌لین: نه‌مه‌ مانای: خاوه‌نی نه‌سپه‌ بۆره. . . . !

به‌لام ته‌گه‌ر به‌ پیتی کتیبه‌که‌ی (محمد گۆمه‌یی) بێن که له سه‌ر زهردهشت نویسه‌یه‌تی و له سوید چاپی کردووه (دغدو) ده‌غدو‌فای کچی نی‌راهیم خه‌لیله. ته‌گه‌ر نه‌مه‌ وابج هه‌موو میژووی زهردهشت ناوه‌ژو ده‌کاته‌وه و، میژوه‌کان که له‌مه‌ر زهردهشت نوسراون بۆ دۆخه‌کی تر ده‌گۆریت! دیاره نه‌مه‌ش دور نییه‌ له‌ پاستیه‌ی و، به‌لام ساغ کرده‌وه‌ی شه‌رکی زۆرتری میژوونووس و زانایانی ده‌ویت. (وه‌رگێن)

ئه‌سکه‌ندهر ویستی پایته‌ختی ولّات له ناو ببات و، کلتوری ئاینی که بنه‌مای ده‌ولته‌تی فارسی بوو، ئه‌دگاری فارسه‌کان بوو بۆ جیا‌کردنه‌وه‌یان له خه‌لگی تر نه‌یه‌یلێ و، په‌یه‌ه‌ندیان به‌ خواوه‌ بچ‌پڕینی و بیرو‌پروای یۆنانی بت په‌رستی له شوین بروای په‌کتاپه‌رستیدا پڕۆنیت، ئه‌مه‌ش زیانیکه له زیانی له ده‌ست داین سه‌ره‌خۆیی سیاسی و ژێر ده‌سته‌یی و به‌ دیل بوون گه‌وره‌تره، بۆیه فارسه‌کان ئه‌سکه‌ندهر به‌ شه‌یتانی له‌عین نوێنه‌ری شه‌یتان و دوژمنی په‌که‌م ناوی ده‌بن و به‌ هه‌موو شتیکی ناشیرین و خراب ناوزه‌دی ده‌که‌ن.

(تنس) شه‌رع زانی مه‌جوسیه‌کان له پڕۆزانی ساسانیدا باس له‌و بارودۆخه ده‌کات که به‌سه‌ر ئایندا دیت دوا‌ی له ده‌ستدانی کلتور و کیتابی موقه‌دده‌س و ده‌لی: (ئه‌گه‌ر سه‌یری کاروباری ئاین بکه‌یت و، هه‌ندی شتت نکۆلی کرد که له ناویدا‌یه و په‌یه‌ه‌ندی به‌وه‌ه نییه ده‌زانی که ئه‌سکه‌ندهر (۱۲) هه‌زار کیتابی پیستی مانگای له ئیمه سووتاند له (ئیس‌تخر)دا و، سییه‌کی ئه‌و نوسراوانه مایه‌وه که ده‌رخ کرابوو له‌ناو سنگی خه‌لک و، به‌شیکی ئه‌و په‌یه‌ش که ده‌رخ کرابوو به‌سه‌رهات و پروداو بوو، به‌هۆی خرابی خه‌لگی سه‌رده‌م و نه‌مانی شاو سور بوون له‌سه‌ر بیده‌ع و دا‌هینرا‌وو، ساخته‌کاری و له خۆبایی بوون خه‌لگی له یادی کردو، به‌ شیوه‌یه‌ک که هیچ پاستیه‌کی تیدا نه‌می‌نێ ئه‌وکاته پاست و زیندو کردنه‌وه‌ی ئاینه‌که کارێکی ئاسان نیه)^۱.

^۱ به‌لقیسا پاستی فه‌رموده: (إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا. . .) النمل/۲۷. واته: پادشایان و داگیرکه‌ران پڕۆنه نار ولّاته‌که‌وه خرابی ده‌که‌ن و تیکی ده‌ده‌ن. هه‌ر ولّاتیک داگیر بکری، یان هه‌ر گه‌لی نه‌وه بیگومان جگه له خاك و جوگرافیا و سامانی ولّاتی، نازادی و، کلتور و، میژوو، ناسایش و، پیش که‌وتن و، هه‌موو ده‌ستکه‌وتن له ده‌ست ده‌دات. نه‌مه یاسایه‌کی میژوویه و گۆزانی به‌سه‌ر دانایه‌ت. سه‌رده‌می مه‌گۆله‌کان کاتی هۆلاکو هات به‌غدا‌ی گرت هه‌موو کلتوری ئیسلامی که ده‌ستی که‌وتبێ خستیه دجیله‌وه، له‌سه‌رده‌می په‌لاماری خاچ په‌رسته‌کاندا به‌ هه‌زاران کتیبی ئیسلامی سووترا و به‌ تالان بران. تا میژوو ده‌لی: دجیله هه‌موی گۆزا بوو به‌ مه‌که‌پ. یان بۆ نمونه له کاتی گیرانی ئه‌نده‌لوسدا له لایه‌ن خاچ = =

دوای ماوه‌یی شه‌وه‌زه‌نگی له ژێر حوكمی یۆنانی بت په‌رستیدا، فارسه‌كان سه‌ریه‌خۆیی سیاسییان وه‌رگرته‌وه، به‌لام بنه‌مای کتیبه‌که‌یان ده‌ست نه‌که‌وته‌وه و، تاین چوو ه‌ چاخه‌کی لێله‌وه له میژوودا^۱. وه‌ چوووه قۆناغه‌کی تازه‌ی زه‌بونی و

په‌رستانه‌وه وه‌کو (کراتشکوفسکی) له کتیبی (اغناطیوس، دراسات فی تاریخ ادب العربی) دا ده‌لتی: وه‌کو (د: سیر سلیمان) له کتیبی (الاسلام والغرب/ل ۱۶۰) دا هیناره‌یه‌وه ده‌لتی: هه‌ر له قورته‌به به‌ ته‌نیا سالانه ۱۸-۱۶ هه‌زار کتیب ده‌نوسرایه‌وه. دوای داگیرکرانی نه‌نده‌لوس موریه‌کان (موسلمانه‌کان که مابوونه‌وه له ئیسیانیادا) کتیبه‌کانیان ده‌پاراست و به‌ ته‌نگه‌وه هه‌ولیان ده‌دا له ده‌ست نویسنه‌گه‌کانی پشکنین به‌شارنه‌وه، کاتی ناچاربوون که ولات چۆن بکه‌ن و بپۆن ناچار بوون کتیبه‌کان له کونی دیواره‌کان دا‌بان له ماله‌وه‌یاندا که چۆلیان کردبوو بیانشارنه‌وه و ژێر زه‌مینیان بکه‌ن به‌ ڕێکه‌وت له سه‌ده‌ی رابردوودا چه‌ند کتیبخانه‌یی دۆزرانه‌وه. . . .) (وه‌رگێڕ)

^۱ به‌ راستی ده‌وله‌تی میدی دامه‌زرێنه‌ری ده‌وله‌تی زهردهشتی بوون که‌چی کلتوره‌که هه‌موو بۆ فارسه‌کان گوازیاره‌یه‌وه، نه‌وان بوون به‌ خاوه‌نی کلتور و شارستانی. هه‌تا به‌شه‌کی زۆری نایینی ئیسلام زانایانی کورد ده‌وله‌مه‌ندیان کرد که‌چی هه‌یچ نیشانه‌یه‌کی نه‌وانی پێوه نییه. نه‌مه‌ش له‌به‌ر چه‌ند هۆیی، په‌که‌میان که زۆر گرنگه‌ نه‌ویه وه‌کو مامۆستا مه‌سعود محمد له (لسان کرد) ناماژه‌ی پێ کردووه نه‌بونی په‌نوسی کوردی بووه، کورد قه‌ت نویسنی نه‌بووه، یان قوتابخانه‌ی نه‌بووه بۆ فێر بوونی نویسنی کوردی و قه‌تیش بیری له‌وه نه‌کردۆته‌وه به‌ کوردی بنوسن، نه‌مه‌ش به‌هۆی کلتۆلییه‌که‌ی که هه‌رده‌م له‌گه‌لیدا بووه و قه‌ت بیری له‌وه نه‌کردۆته‌وه که نه‌نوسین به‌ کوردی ناته‌واوی و که‌م و کوریه‌. به‌لکو به‌ زمانی فارسی و عه‌ره‌بی و تورکی کتیب و نامه‌یان نویسه‌وه، سه‌یر بکه له‌و زانا گه‌ورانه (ابن تیمه - ابن حجر - ابن اثیر - ابن خلکان - ابن حاجب - ابن صالح شاره‌زوری. . . . هتد). یان (احمد شوقی - الرصافی - سعید نه‌ره‌سی) سه‌داتی تر، چونکه له‌گه‌ل نه‌بونی په‌نوسی کوردی دا، زۆریان وایان زانیوه نویسن به‌ کوردی نه‌نگیه‌وه، ناته‌واویه. مه‌رزاکان نامه‌یان به‌ فارسی و عه‌ره‌بی و تورکی نویسه‌وه له‌ ده‌وله‌تدا و، قه‌ت ئه‌لف و بێی کوردییان به‌کار نه‌هیناوه، هه‌موو نه‌و هۆکارانه بووه هۆی دواکه‌وتنی پۆشنییری کوردی و، زمانی کوردی و، میژووی کوردی و، کلتوری کوردی. نه‌وان نه‌هاتن به‌ زمانی خۆشیان له‌گه‌ل زمانه‌کانی تردا وه‌کو عه‌ره‌بی و فارسی خزمه‌ت به‌ تاین و کلتوری خۆیان بکه‌ن، نه‌مه‌ش پێوه نه‌خوێنده‌واری و نه‌زانی و دواکه‌وتوویی له‌ ناو کوردا زۆر کرد. هه‌تا ئیمه‌ نه‌وه‌نده له‌ باره‌ی میژووی ماد ده‌زانین که گه‌لانی تر ناوی نه‌وانیان له‌ نویسنه‌کانیاندا داوه! (وه‌رگێڕ)

زهردهشت و زهردهشتیه‌کان

دارپانهوه و، تیگه‌ل به ئاگر په‌رستی و بت په‌رستی بوو، وا به‌سه‌ریدا زال بوو تا په‌یوه‌ندی به‌ بناغه‌کانی یه‌کتاپه‌رستییه‌وه پساند، ئهم ماوه میژوویی یه به (۵۶۵ سال) ده‌خه‌ملینریت، واته تا دروست بوونی ده‌ولته‌تی ساسانی له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌رده‌شیر (۲۲۶ز) که دوا هه‌ولتی خۆی هه‌لسا بۆ زیندوکردنه‌وه و گێپانه‌وه‌ی بۆ بناغه‌ی سه‌ره‌تایی خۆی و، دوباره فه‌رز کردنه‌وه‌ی به‌سه‌ر خه‌لکدا وه‌کو رپیازی خه‌لک و ده‌ولت^۱.

یه‌که‌م شت که ئه‌رده‌شیر رووی تی کرد له‌ دوا‌ی کاروباری ده‌ولته‌دا ئاین بوو که ته‌واوی بایه‌خی خۆی پیدا و، بۆ هینانه‌دی ئهم مه‌به‌سته‌ش زانایان و پیاوانی ئاینی کو‌کرده‌وه بۆ وتووێژ کردن له‌سه‌ر باشترین رینگا که ده‌بیته هۆی زیندوکردنه‌وه‌ی زانیارییه‌کانی زهردهشت، له‌ ناو هه‌زاران که‌س که به‌شداری ئهو کوژیونه‌وه گه‌وره‌یان کرد حه‌وت که‌سی هه‌لبژارد که باشترین (مویه‌زه) بوون که مویه‌زی گه‌وره (اروبران)، توانیان دوا‌ی لی‌کوئینه‌وه‌ی ته‌واو له‌ ته‌واوی ولاتدا له‌ رینگای گێپانه‌وه‌ی سه‌رزار ئه‌وه‌ی ده‌رخ کراوه و له‌به‌رکراوه دوا‌ی په‌لاماره‌که‌ی ئه‌سه‌که‌نده‌ر

^۱ له‌ کتیبی (میژووی کورد) بۆ پۆلی دووه‌می ناوه‌ندی / دانانی لیژنه‌یه‌کی پسپۆز له‌ وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده‌دا (۱۹۹۶-۲۰۰۰) / (ج/۱) / چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده / هه‌ولته‌ردا هاتوه: که نیتمه لیره‌دا کورتی ده‌که‌ینه‌وه، کورد به‌ر له‌ ئاینی پی‌رۆزی نی‌سه‌لام زۆر ده‌ولته‌تی دامه‌زراندوه وه‌کو ده‌ولته‌تی (گۆتیه‌کان ۲۰۰۰ پ. ز) و، (کاشیه‌کان ۱۵۸۰-۱۱۶۰ پ. ز) و، میتانیه‌کان سه‌ده‌ی (۱۵-۱۴ پ. ز) و، میدیه‌کان (۱۰۰۰ پ. ز) و، (ساسانیه‌کان) که چوار سه‌د ساله‌ فه‌رمانه‌وه‌یایان کرد، ئه‌رده‌شیری بابک له‌ گه‌ری شوانکاره‌یه (۲۵) ساله‌ پادشایه‌تی کردوه که ده‌ستی به‌سه‌ر فارسه‌کاندا گرتوه‌وه ناوی شاهه‌نشاهی له‌ خۆناره. وه‌ پایته‌ختیان له‌ عیراق شاری مه‌دانین بووه، وه‌ نه‌ئین بۆ یادگاری نه‌ته‌وه‌کیان شاره‌کیان له‌ نزیک مه‌دانین تاوناره (کو‌روناوا). . . . هتد.

شایانی باسکردنه (شو‌کولای بابان) له‌ میژووی کورد و کو‌ردستاندا ساسانیه‌کان به‌ زنجیره‌ی دووه‌می باشایانی کورد ناو ده‌بات / ۶۱ سیر بکه. واته: ده‌ولته‌تی میدی به‌ یه‌که‌م زنجیره‌ دادنه‌تی و، له‌ لاپه‌ره (۵۰) دا ناساوه به‌ سه‌رکردایه‌تی ماد ده‌کات وه‌کو (دیانتوکو - خشتیته) و فه‌روه‌رتیش (فه‌رائورت) و هه‌رخشته (کیاسار) و (تاستیک - نازدیهاک).

له‌وێدا نووسه‌ر (نازدیهاک) به‌ سه‌رکردیه‌کی میدی سته‌مکار ده‌ناسینه‌تی که ده‌ولته‌تی میدی به‌ره‌و هه‌لدتیر ده‌بات که لای کورد به‌ ئه‌دیهاک (زوحاک) ناسراوه (ل: ۴۵). (وه‌رگێت)

کۆبکریتهوه، دیسان له لایهکی ترهوه توانیان چهند بهشهکی په‌رت و بلاوی
 ئافیتستا کۆبکه‌نوه، و، ئه‌وهی لیتی دلتیا بوون که راسته و دروسته له کتیبه‌کدا
 ریتکیان خست و به کۆی ده‌نگی زانایان ریتگی پین درا.

وه له کاتیکدا زمانی کتیبه‌که له شیوهی تازه‌دا هه‌مان زمانی ئافیتستای کۆنه
 زمانه‌کی شارابه‌یه، و، له رۆژگاری ئه‌واندا به‌کارنایه‌ت و، زۆربه‌ی خه‌لکی دژواره
 لیتی حالی بن، پیتویستی به‌راشه و لیکدانه‌وه‌یه، نه‌جا بریار دراوه که پسه‌پۆران و
 شاره‌زایان له پیاوانی ئاینی و ئه‌ده‌ب که پرونکردنه‌وه و پافه‌ی پیتویست به‌ زمانی
 په‌هله‌وی ئه‌و سه‌رده‌مه بنوسن، تا بۆ هه‌موان ئاسان بێ کتیبه‌که بیخویننه‌وه و
 لیتی تی بگهن و، کار به‌و ئه‌رکانه بکه‌ن که پینان سپیراه و، پاشان کتیبه‌که له
 دوای نوسینه‌وه‌ی تازه‌یدا به‌سه‌ر خه‌لکیدا دابه‌شکرا به‌و سیفه‌ته‌ی نزیکترین ده‌قه
 له‌و کتیبه‌ی خودای گه‌وره به‌ سروشتی ره‌وانه‌ی زهردهشتی کردوه.

کۆکردنه‌وه‌ی ئافیتستا و نوێ کردنه‌وه‌ی ئاینه‌که چاکسازیه‌کی فراوانی له‌گه‌لدا
 بوو هه‌موو لایه‌نه‌کانی ژینانی گرتوه‌و زۆربه‌ی چپ بۆتوه له مه‌سه‌له‌ی پاکژ
 کردنه‌وه‌ی بروای به‌کناپه‌رستی له‌ خلتسه و پۆخله‌واته‌کانی بت په‌رستی و ئاگر
 په‌رستی و هاوبه‌شی په‌یدا کردن، بت و سه‌نه‌مه‌کانی لابر دوو، په‌رستگاکانی به‌ پین
 و دانگی زهردهشتی بنیات نرا، ئاگری له‌ناودا دانرا وه‌کو هیمایه‌کی که بۆ خوای
 گه‌وره خامۆش ناکریت.

ئهم جوهره چاکسازیه‌ گشتیه به‌بێ گومانی پیتویستی به‌ که‌سانێ ده‌بێ که به‌ر
 له هه‌موو شتی بروای پین بکه‌ن تا ئه‌و په‌ری هه‌ول به‌دن ئه‌وه‌نده‌ی له‌ توانا و
 وزه‌یاندا بێ له‌ واقعی بۆبۆیدا پراکتیکی بکه‌ن، ئه‌رده‌شیر ئهم مه‌به‌سته‌ی له
 موابه‌زه‌کاندا به‌دی کرد و، ده‌سه‌لاتی فراوانی پیدان و، له به‌رپۆه‌بردنی ده‌وله‌تدا
 به‌شداری پین کردن به‌ کرده‌وه، و، له هه‌موو شویننه‌کدا دیاری کردن بۆ هه‌لسپۆراندنی
 ولات و، حوکم کردن له‌ ناو خه‌لکدا به‌پینی شه‌ریعه‌تی زهردهشتی، وه نه‌گه‌ر
 که‌سیکی له‌ غه‌یری ئه‌وان دیاری کردبێ، نامه‌ی زۆری بۆ ناردن که هانی ده‌دان بۆ
 پاراستنی ئاین و دادوه‌ری له‌ نیوان خه‌لکدا.

گرنگی دانی نهردهشیر به ناینی زهردهشتی و، بایهخی نهو بۆ دهولت و خه لک لهو پاسپاردهیهیان په یانهیه دا رهنگده داتهوه که بۆ سابور (شاپوری کوری جینشینه کانی دواى نهو به جی هیشتبوو، که له ویدا پییان ده لیت: "بزانه که پادشا و ناین جمکیکن، هیچ کامی بیی نهو ویریان توانای نیسه، چونکه ناین بناغه و کۆله کهی پادشایه، پاشان پادشا پاسهوانی ناینه و، پیوسته پادشاش بنه مایه کی هدی و، ناینیش پاسهوانه کی هدی، چونکه هر شتی پاسهوانی نه بی وون ده بی و، هر شتی بنه ما و کۆله کهشی نه بی رماو و رووخواه، سرچاوهی نهوهی من لیتان ده ترسم ته قه لای نامردو نامرۆکانه له نیه

ناین بی پاسهوان نابی و، پاسهوانیش بیی ناین نابی، قورتانی مهن له مهر نه مهوه ده فرم: (رَبَّائِهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأَطِيعُوا الْأَمْرَ مِنْكُمْ). واته: گوئیایه لی خوا و پیغه مبر و، فرمانه رایه کان بکن. بهو پییه دواى پیغه مبر (ﷺ) نهرکی پاراستن و پاسهوانی ناین له نه ستوی فرمان ره وایانی شهرعی و ده ستوریه. پیوسته جه ماوه و کۆمه لگاش گوئیایه لی نهو فرمانه رایه بکن، بۆ نهوهی بتوانن له ولاتدا پاریز له ده ستور بکن و، مافی هموو کس بدری و، به کریزی ولات پاریزراو بی، خوشگوزهرانی و، نازادی و، ناسایش و، دادگری و، یه کسانى، دابین بیست. وه کو کۆمه لگا و دهولت دورین له سر پیچی و تاوان و، ناکۆکی و، نا نارامی و، نا دادوهی و، کیشه. که واته: ناین بی حاکم و سه رۆک نابی و، سه رۆکیش بی ناین نابیت، ده بی کۆمه لگاش گوئیایه لی نهو ناینه بی که ده ستوری ولات و، پاریزگاری له مافی هه مان ده کات. بهو پییه دهولت پیوستی به ناینه وه کو ده ستور و، پیوستی به سه رۆکه بۆ پاراستنی ده ستور یه کیتی ولات و، پیوستی به جه ماوه ره کی گوئیایه له بۆ ده ستور. پیغه مبر (ﷺ) ده فرم: (کان بنو اسرائیل یسوسهم الانبیاء) رواه البخاری. واته: بهنو نیرانیلیه کان پیغه مبرانیان سیاهتی نهوانی به ریه ده برد. وه پیوسته نهو دهولته ده ستی په رله مانی و، قه زانی هدی، هم وه زارته تا بتوانن به هه مرویان یارمهتی ده ستور و سه رۆک بدن له به ریه بردنی سیاهتی ولاتدا. وه کو خوا ده فرم: (وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ).

(وه رگتیر)

بۆ خویندنی ئاین و خویندنهوه و حالی بوونی، که واتاکان لئی ده‌که‌ن ده‌سه‌لاتی سولتان به‌که‌م و سوک بزانی، نه‌غجا نه‌و ده‌سه‌لاتدارانه‌ی به‌ نه‌ینی کاره‌کانی خۆیان ده‌که‌ن په‌یدا ده‌بن له‌ ناو نه‌و که‌سانه‌دا که‌ ئیوه‌ رقتان لییان داگرتوه‌ و خۆتان لئی لاتون کردن و، خۆتان لئی دور گرتن و، لییان ترسانون له‌ خه‌لکی نامه‌رد و میلله‌ت و خه‌لکی ئاسایی وه‌ بزانی قه‌ت سه‌رۆکیکی ئاینی که‌ به‌ نه‌ینی کاره‌کانی خۆی بکات و سه‌رۆکیکی که‌ له‌ موئکی خۆیدا کاره‌کانی خۆی به‌ ئاشکراییی بکات پیکه‌وه‌ له‌ ولاتی‌کدا کۆنابنه‌وه‌ مسۆگه‌ر سه‌رۆکی ئاینی نه‌وه‌ی له‌ ده‌ستی پادشا دایه‌ لئی ده‌ستینج، چونکه‌ ئاین بناغه‌یه‌ و، پادشا کۆله‌که‌یه‌، خاوه‌نی بناغه‌ش له‌ پیشتره‌ به‌ هه‌موو بیناکه‌وه‌ له‌و که‌سه‌ی خاوه‌ن کۆله‌که‌یه‌).

له‌ راستیدا ئاین بۆ ژیان گێتدرایه‌وه‌ و، زانیاریه‌کان به‌سه‌ر خه‌لکدا فه‌رژ کرا و، شه‌ریعه‌ته‌که‌ی به‌سه‌ردا پیاده‌ کردن که‌ په‌یوه‌ندی به‌ ئاینی راسته‌قینه‌ی زهرده‌شته‌وه‌ نه‌بوو به‌لکو ئاینه‌کی ده‌سکاری کراوو گۆپراو بوو، که‌ زۆر له‌ تاییه‌تییه‌کانی خۆی له‌ ده‌ست دابوو، حه‌قیقه‌ته‌که‌ی گۆپی بوو، پوواله‌ته‌کانی پرۆای ناوه‌وه‌ی شیواندبوو، زیده‌په‌وه‌ی ناکه‌ین که‌ بلێین ئاینی زهرده‌شتی له‌ شیوه‌ی نوێ‌یدا تیکه‌لی شتی نامۆ و جیاواز بوو، که‌ ئاگر په‌رستی ماد و فارسی کۆنی پیکه‌وه‌ کۆ ده‌کرده‌وه‌، هه‌م بت په‌رستی یۆنانی و، زهرده‌شتیه‌کی گۆپراویش و، هه‌ر که‌س به‌ چاوه‌کی لیکۆلینه‌وه‌ له‌و ئافیتتایه‌ پرۆانی که‌ ئیمپرۆ به‌ کار ده‌هینسری له‌ ناو زهرده‌شتیه‌کانی ئیتران و هیند له‌هه‌ر لاپه‌ره‌یه‌ی له‌ لاپه‌ره‌کانیدا زۆر له‌و ووشانه‌ی دینه‌ پیش چاو که‌ کۆکراونه‌وه‌.

عه‌ره‌بی به‌ر له‌ ئیسلام به‌و کۆکردنه‌وه‌ بچ وینه‌یان له‌ ئاینی زهرده‌شتدا وتوه‌ (مه‌جوس). ووشه‌ی (مه‌جوس) فارسییه‌ و به‌ عه‌ره‌ب کراو. واته‌ ئاگر په‌رستان، چونکه‌ به‌ر له‌ زهرده‌شتدا به‌شی زۆری ئاین پرۆای ماد و فارسه‌کان بووه‌ که‌ به‌ هه‌مان ناو ناوبراوه‌. به‌ ووردی بۆیه‌ عه‌ره‌ب به‌ زهرده‌شتیه‌کانی وتوه‌ مه‌جوس چونکه‌ ئاینه‌که‌ به‌ ته‌واوی گیانی ئاینی مه‌جوسی به‌ سه‌ردا زال بووه‌ هه‌ر له‌ په‌رستنی ئاگره‌وه‌ بیگری، وه‌ رابردن به‌ بنه‌ماکانی پاکژ کردنه‌وه‌ی ئالۆز، تا له‌به‌ر

نهم برپاگانه راست بن یان نه شهوی له میژوودا سه‌لیتراوه شهویه که هه‌میشه وشه‌ی (المجوس) له‌مه‌ر نه‌یارانی زهردهشتدا به‌کارهاتوه و به‌تایبه‌تی به‌بت په‌رستانی مادی و فارس ده‌وتری به‌ر په‌وانه کرانی زهردهشت، وه‌ بۆ کۆمه‌لی فارس به‌کارهاتوه دوا‌ی په‌وانه کرانی شه‌و، واته‌ به‌و که‌سانه و‌تراوه که‌ له‌سه‌ر په‌په‌وه‌ی باب و با‌پیرانیان ما‌ونه‌وه و بر‌وایان به‌ پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌یان نه‌کردوه^۱، به‌لام هینانی ناگر بۆ ناو جه‌رگه‌ی عه‌قیده‌ی یه‌کتا‌په‌رستیبه‌که‌ و کردنی به‌رگه (أقبله) بۆ خ‌وا‌په‌رستی و، با‌یه‌خ پی‌دانی بۆ په‌له‌ی به‌گه‌وره دانان، وای له‌ زۆریه‌ی دیارده‌ی ئاینی زهردهشتی کرد که‌ زۆر له‌ ر‌واله‌تی مه‌جوسی کۆن جیا نه‌بی‌ت^۲ به‌هه‌ر حال جیا‌وازی له‌ نی‌وان ئاینی مه‌جوسی و زهردهشتیدا له‌ لای فارسه‌کان و شه‌و میژوو نو‌سه‌ یۆنانیانه‌ی میژووی شه‌وانیان نو‌وسیوه شه‌و نادیاریه‌ی پی‌وه‌ نییه‌ وه‌کو له‌ پی‌ناسه‌ کردنی عه‌ره‌به‌کاندا هه‌یه‌ بۆ شه‌و دوو ئاینه‌، بۆ نم‌ونه (هیرودوتس) شه‌و دوانه‌ وه‌ک دوو ئاینی جیا با‌سیان ده‌کات و له‌مه‌ر شو‌رشی مه‌جوس له‌ دژی حوکمی بنه‌ماله‌ی شه‌لیخانی ده‌لی: (کاتی قه‌مبیز ک‌وری قورش له‌ میسر کاری ده‌کرد دوو برا له‌ مه‌جوس ده‌رفه‌تیا‌ن وه‌رگرت بۆ ده‌رچوون له‌ گو‌په‌ریه‌لی شه‌و).

یه‌کێ له‌ سه‌رکرده‌کانی قه‌مبیز نامه‌یه‌ک بۆ قه‌مبیز ده‌نوسی و ده‌لی:

(وا بزاتم تۆ زانیوته چی رو‌ویداوه و، مه‌جوسیه‌کان له‌ دژی تۆ ر‌اپه‌ریون).

هیروتس به‌ دوا‌ی شه‌وه‌دا با‌س ده‌کات (ده‌رچونی مه‌جوس زۆر خه‌مباری کرد).

^۱ به‌ بر‌وای من نهم به‌کارهینانه‌ی وشه‌ی (موگ-موغ) بۆ زهردهشتیه‌کان وه‌ک له‌ نا‌قیستادا هاتوه وه‌ک له‌م ده‌قه‌یه‌دا به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر شه‌وه‌ی وشه‌ی مه‌جوس (موغ-موگ) ناوی په‌په‌روانی زهردهشت بو‌وه، نه‌ک به‌ واتای ناگر په‌رست بی‌ت. دیسان قورنانش (المجوس) بۆ زهردهشتیه‌کانی شه‌هلی کیتاب به‌کار‌دینیت. لی‌رده‌ا هه‌چ گۆرین و ساخته‌یه‌ک له‌ ر‌شه‌که‌دا نییه‌!

^۲ لی‌رده‌ا نو‌سه‌ر مه‌به‌ستی پێ له‌ گه‌وره‌دان و به‌ مه‌زن سه‌یر کردنی‌که‌ که‌ وه‌کو به‌ گه‌وره‌ سه‌یر کردنی خ‌وای گه‌وره‌ پێ، نه‌گینا به‌ گه‌وره‌دانانی دروشمی خ‌وایی به‌شیکه‌ له‌ ته‌قوای دلان: (وَمَنْ يُعْظَمِ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ). الحج/۳۲. واته‌: کێ دروشمی خوا به‌ مه‌زن دا‌بنی شه‌وه‌ به‌شیکه‌ له‌ ته‌قوای ده‌کان. (وه‌رگرت)

وه داریوس جینشینی قه‌مبیز له‌سه‌ره‌تای ده‌سه‌لاتی سه‌رکرده‌ی شو‌رش دژی نه‌وان
پاشکاوانه رایگه‌یاندوه که سه‌ر به مه‌جوسه و به ناشکرا ناماژه به‌وه ده‌کات که له
ئاین و برودا له‌وان جیسان^۱ هی‌رودوتس باسی می‌ژووی گه‌رانه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی
خانه‌واده‌که‌ی ده‌کا و ده‌ئی: فارسه‌کان شمشیریان هه‌لکیشا نه‌و مه‌جوسانه‌یان کوشت
که تووشیان هاتن نه‌گه‌ر شه‌و به‌سه‌ردانه‌هاتبایه که‌سیان ده‌ریازان نه‌ده‌بوو، فارسه‌کان
ناهه‌نگه‌کی گه‌وره‌یان له‌مه‌ر ئه‌مه‌وه کرد، شه‌م جه‌ژنه‌یان گه‌وره‌ترین جه‌ژنه و به
(ماگوفونیا) ناوی ده‌بن واته کوشتنی مه‌جوس، له‌و رژژده‌ا ریگا نادیی به مه‌جوس
که بیته ناو خه‌لکی به‌لکو له ماله‌کانیاندا ده‌می‌نیتته‌وه^۲.

به‌مه‌ر حالئ بی‌ئاینی زهردهشتی که هاته دورگه‌ی عه‌ره‌بییه‌وه و له‌چه‌ند
ناوچه‌ی جیا‌جیادا بلا‌و بو‌وه و، هه‌ندی له هۆزه‌کان وه‌ک ئاین وه‌ریان گرت، که
ئاینه‌ک بو‌ پ‌واله‌تی مه‌جوسی به‌سه‌ریدا زال بو‌وو، عه‌ره‌بیش به پ‌واله‌تی نه‌و پ‌روا
و نه‌ریتانه‌وه ناوی بردووه که به‌سه‌ریدا زال بو‌وه.

له‌کتی‌بی می‌ژوویدا هاتوه که گه‌وره‌پساوانی (به‌نو ته‌میم) وه‌کو زوراره‌ی
کوری عه‌ده‌س و حاجبی کوری و، نه‌قره‌عی کوری حابس وه نه‌بو سودی بایره‌ی

^۱ له‌و قسانه‌ی (هی‌رودوتس) دا هه‌چ جیا‌وازیه‌ک ده‌رناکه‌وئ له‌نی‌وان مه‌جوس و زهردهشتیه‌تئا. به‌لکو لی‌ره‌دا
ده‌ئی: کاتئ قه‌مبیز له‌ میسر بو‌وه کۆمه‌لئ له مه‌جوسیه‌کان که به‌ه‌رکمی نه‌وان پازی نه‌بوون له ژۆر
گو‌ترابه‌لی نه‌و چوونه‌ ده‌ر و، هه‌چی تر! پاشان قورنان و سوننه‌ت مه‌جوس به‌ته‌هلی کیتاب ده‌زانن، ناگر
په‌رسته‌یان نه‌. مه‌سیحیه‌کان به‌ته‌هلی کیتاب ده‌زانن ب‌روابه‌ سن‌خوایی بکه‌ن یان نه‌! (وه‌رگێتی)

^۲ لی‌ره‌دا مه‌جوس مه‌به‌ست له زهردهشتیه‌ میدیه‌کانه که زهردهشتی په‌سه‌نن، به‌لام فارسه‌کان نه‌وانه‌ن
ده‌وله‌تی میدی ده‌روختنن و چه‌ند جار په‌لاماری ده‌ده‌نه‌وه. له‌دوا‌بشدا ب‌ۆت ده‌رده‌که‌وئ که مه‌جوس
زهردهشتی په‌سه‌نن نه‌ک فارسه‌کان و، نوسه‌ری کتیبه‌که‌ش زۆر فه‌رمووده‌ی له‌مه‌ر شه‌مه‌ه‌تئاوه‌ته‌وه وه‌کو:
(في خلافة علي -ر- اشكل امر الجوس على البعض من الصحابة، كيف تأخذ الجزية من الجوس وهم ليسوا
باهل الكتاب فارتفع الاشكال الى علي ابن ابي طالب فقال لهم: انا اعلم الناس بهم كانوا اهل كتاب
يقرئونه، وعلم يدرونه فنزع من صدورهم. . . .) وه‌ک دوا‌بی باسی ده‌که‌ین له‌ناو کتیبه‌که‌دا و نوسه‌ر
ه‌تئاویه‌وه. ئایا شه‌مه‌ به‌لگه‌ نییه که مه‌جوس ته‌هلی کیتاب بوون نه‌ک فارسه‌کان؟! (وه‌رگێتی)

وه کیعی کوری حسسان پروایان به مهجوسییهت هیئاوه، کاتی فارس و مهجوسیان چوو نهلا.

له یه مهندا مهجوس ههبووه، بهشی زوری نهوانه له سوپای فارسی مابونهوه که کیسرا رهوانه ی کردبوون بۆ ده رکردنی سوپای حه به شه له یه مهندا و، که خویان و کوره کانیاں له سهر مهجوسییهت بوون، به لام مهجوسی عومان و، پاشاوهی تر له ناوچه کانی باشوری دورگهی عه ره بیدا لهو فارسانه بوون که به مه بهستی بازرگانی له ویدا مابونهوه و، دهستیان به سهر زهویه که دا گرتبوو، له کاتی ده رکه وتنی نیسلامدا هیچ ده سه لاتی سیاسیان نه ما و، له کاتی کدا ولاته که موسلمان بوو، هه ندی لهو مهجوسانه سه رانه یان (الجزية) دا و، نهوانی تر موسلمان بوو.

هه رچی مهجوسی به حه رهینه له مهجوسی یه مه ن زورتر و به ده سه لاتر بوون، چونکه له ئیمپراتوری ساسانی نزیکتر بوون و، فارسه کانیش که ناره کانی به رامبه ر شهویان داگیر کردبوو، لیکۆله ران زور گۆریان دۆزیه وه، ههروه ها زور له په رستگا کان که بۆ نهوان ده گه رینه وه، له کاتی کدا له رینگای پیاویکی فارسی به ناوی (سیبه خت موزبان) بانگه وازی پیغه مبه ری خویان (ﷺ) پی گه یشت که له هه جه ردا حاکی فارسی بوو، دوا ی موسلمان بوونی شه، کۆمه لیکیش له گه ل نهودا موسلمان بوو، نهوانه ی له سهر ئاینی خویان مابونه وه ی سه رانه ی دان.

شه وه ی سه هیره میژوونوسه کان نه یان بیستوهه که سیان له پادشا و فه رمانزه واکانن حیره که فارسه کان له سهر عه ره بیان دانا بوون چوینه وه ناو مهجوسییه وه، که چی زور په یه وه ندی دار بوون به نهوانه وه و، بوونی فارس له خاک و پایته ختی نهواندا هه بووه، که چی بیستوومانه هه ندی لهوانه بوون به گا ور و نه سهرانی، شه وه ی ده رده که وه ی نه وه یه ئاینه که له کۆتاییدا بۆ ئاینه کی نه ته وه یی تایبهت به خویان گۆرا وه کو توخمی ناری لی هات و، نیستا مهجوسی ئیران و هیند له سهر نه وه ن.

خوای گه‌وره په‌یامی دوایینی خوئی بو سهر عه‌ره‌ب و سه‌رجه‌م گه‌لان نارد که راستی نایینی زهردهشتی ده‌رمخات، خوای گه‌وره ده‌فرمی: (الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ وَالنَّصَارَى وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ). واته: نه‌وانه‌ی پروایان هی‌نا و، نه‌وانه‌ی جوله‌که‌ن و، صابیه‌کان و، مه‌سیحیه‌کان و، مه‌جوسیه‌کان و نه‌وانه‌ی هاویه‌شییان په‌یدا کرد خوا له قیامه‌تدا حوکمیان له نیواندا هه‌لده‌بریته‌وه، خوا به‌سهر هه‌موو شتی‌کدا بینره.

مه‌جوس له نایه‌ته‌که‌دا ناکشرا دیاره و، له کاتی ریز کردنی پۆلی خه‌لکدا له ریزی بت په‌رستاندا داینه‌ناون به‌لکو به پۆلیکی داناوه له نه‌هلی کیتاب و جیا له شیرک و خاوه‌ن شیرکه‌کان، له مه‌دا وه‌کو برواداران و یه‌هود و صابیه و نه‌صرانیه‌کانه و، به‌لای که‌مه‌وه وه‌کو نه‌هلی کیتاب وان. به‌و پایه قورشان دان به مه‌جوسدا دیتی که له بنه‌ره‌تدا نه‌هلی کیتابن و خاوه‌ن نامه بوون، وه‌کو چۆن پروا به بناغه‌کانی نایینی یه‌هود و نه‌صرانی و صابیه ده‌کات و، نکۆلی له‌و گۆپان و ده‌سکاریه ده‌کات که سهر نایینی خوئیاندا هی‌ناویانه، که‌واته: نه‌و نکۆلی له‌و دینه‌ی زهردهشتیه‌ت ده‌کات که تیکه‌ل به‌ غه‌یری خوئی بووه که دوایی بووه به مه‌جوسی که په‌یوه‌ندی به سروشی خواوه نه‌ماوه^۱. ناشکرایه و به‌لگه نه‌ویسته که ده‌رچوونی خاوه‌ن نامه ناسمانیه‌کان له ریتنومایی په‌روه‌ردگاریان و، دورکه‌وتنه‌وه‌یان له ریتیازی راستی خوا و، بلاو بوونه‌وه‌ی هاویه‌شی په‌یدا کردن له نابو پروایاندا و،

^۱ لی‌ره‌دا نووسری کتیب ده‌لج مه‌جوس و زهردهشتیه‌ت له یه‌کتر جیان و، مه‌جوسه‌کان ناگر په‌رسته‌کانن که به‌ر له زهردهشتیه‌ت هه‌بووه، که‌چی لی‌ره‌دا خوئی نایه‌تی قورناتی هی‌ناوه‌توه که به‌لگه‌یه له‌سهر نه‌وه‌ی مه‌جوسی ناوی نایینی زهردهشت و ناوی په‌یره‌وانی نه‌وه، که‌واته: مه‌جوسی به مانای ناگر په‌رستی نایه‌ت، چۆن مانای نه‌صرانی به مانای سخ‌خوایی نایه‌ت. خوینه‌ران و زانایان خویشان دواي لیکۆلی‌نه‌وه له بوچوونی نینه و نووسهر راستی نه‌وه‌تان بو ناشکرا ده‌بی‌ت!

رابردوش رونتر تیشکمان خسته سهر نهم راستیه. (وه‌رگی‌ر)

زالّ بوونی پړواله‌تی هاوبه‌شی په‌یدا کردن له ژیانیداندا، هم‌موو نه‌و شتانه نه‌و و هسغه‌ی لی نه‌سندنه‌وه که خوا به نه‌هلی کیتاب ناویان ده‌بات و، له‌و نه‌دگارهیان دانا بریّ که پیتی له‌و گه‌لانه جیا ده‌بنه‌وه که نامه‌ی ناسمانیان نیسه و ه‌کو پت په‌رسته‌کان و غه‌یری نه‌وان.

پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) له‌سر نه‌و دان پیداهیتان و پروا پیّ کردنه‌ی قورثان پړویشت و مه‌جوس و نه‌هلی کیبایی له یه‌ک ناستدا دانان و به ه‌همان حوکمی نه‌هلی کیتاب له گه‌لیاندا جولایه‌وه، له نه‌بوو هوره‌یره گه‌راوه‌ته‌وه (ﷺ) که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فرمویه‌تی: (ما من مولود الا یولد الا یولد علی الفطرة فابواه یهودانه وینصرانه ویمجسانه، کما تنتج البهیمه بهیمه جمعاء هل تحسون فیها من جدعاء). واته ه‌موو مندالیّ که په‌یدا ده‌بیّ له‌سر پاکی په‌یدا ده‌بیّ به‌لام باوانی ده‌یکه‌ن به جوله‌که و گاور و ناگرپه‌رست، و ه‌کو چوّن ناژهلّ ناژهلّیکی به له‌شیکی ته‌واوه لیّ ده‌بیّت نایا ه‌ست پیّ ده‌که‌ن گوئی بر ا بیّت؟

که نه‌وان نه‌هلی کیتابن و ه‌کو جووله‌که و مه‌سیحیه‌کان پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) مه‌جووسی دورگه‌ی عه‌ره‌بی له عه‌ره‌ب و فارس و ه‌کو نه‌هلی کیتاب مامه‌له‌ی له گه‌لدا ده‌کردن، واته له‌سهرانه و باج و ه‌رگرتندا لییان، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له باره‌یه‌ی نه‌وانه‌وه ده‌فرمی: (سنوا بهم سنة اهل الكتاب غیر آکل ذبائحهم ولا ناکحی نساءهم). واته: مامه‌له‌یان له گه‌لدا بکه‌ن و ه‌ک مامه‌له‌ی نه‌هلی کیتاب، جگه له‌وه‌ی نابیّ ژنیان لیّ بخوازیی و سره‌ر براویان لیّ بخوری.

پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) مه‌جووسی ه‌دجر نامه‌یه‌کی نووسی و ه‌کو (ابن سعد) له (طبقات)ی دا و (ابو یوسف) له (الحراج) داگتپراویه‌وه که ناوه‌پړکه‌که‌ی ه‌همان ناوه‌پړوکی فرمووده‌ی رابردوه‌و و، نه‌وه‌ی تیدایه‌که: ئیسلامیان پیشان بدات، که یاخی بوون سهرانه‌یان لیّ و ه‌رده‌گیریّ و ژنه‌کانیشیان ماره‌ ناکرین و، سره‌ر پراوه‌کانیان ناخوری.

وه پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نامه‌یه‌کی بوّ (منذر بن ساوی الاخنس) فرمان په‌وا‌ی به‌حره‌ین نارد که (العلاء الحضرمی) ه‌له‌ی گرتبوو، نه‌مه‌ش ده‌قه‌که‌یه‌تی: (من

حمد رسول الله الى المنذر بن ساوي، سلام الله عليك، فاني احمد الله الذي لا اله الا غيره، واشهد ان لا اله الا الله وان محمدا عبده ورسوله، اما بعد:

فاني اذكر الله عزوجل، فانه من ينصح فانما ينصح لنفسه، فانه من يطع رسلي ويتبع امرهم فقد اطاعني، ومن نصح لهم فقد نصح لي، وان رسلي قد اثنوا عليك خيرا، واني قد شفعتك في قومك فاترك للمسلمين ما اسلموا عليه وعفوت عن اهل الذنوب فاقبل منهم، فانك مهما تصلح فلن نعزلك عن عملك، ومن اقام على يهوديته او مجوسيته فعليه الجزية).

واته: له (محمد) پیغمبهری خواوه بۆ مونزیر کوری ساوی، سهلامی خوات لی بئی، من سوپاس و ستایشی نهو خوایه ده‌که‌م که جگه لهو هیچ خوی تر نییه، وه گه‌واهی ده‌ده‌م که جگه له نه‌للا هیچ نه‌للائی تر نییه و، (محمد) یش به‌نده و پیغمبهری نه‌وه، له پاشاندا: من خوی شکۆدارت یاد ده‌خه‌مه‌وه، ههر که‌س نامۆژگاری وه‌ریگری نه‌وه بۆ خۆیه‌تی و، ههر به‌ گویئی نامه‌به‌رانی من بکات و شوین کاری نه‌وان بکه‌وی نه‌وه گوی راپه‌لی منی کردووه و، کئی به‌ نامۆژگاری نه‌وان بکات نه‌وه به‌ نامۆژگاری منی کردووه، وه نامه‌به‌رانم زۆر ستایشی تۆیان کردووه به‌ چاکه و، تۆم کردووه به‌ یاریده‌ده‌ر له ناو گه‌له‌که‌تدا، له موسلمان گه‌پری له سهر نه‌وهی له‌سه‌ری موسلمانان بوون و، له تاوانباران بوراوان و تۆش لییان وه‌ریگره، وه تۆ ههرچی بکه‌ی قه‌ت له‌سه‌ر کارت لاتنابه‌م و، کئی له‌سه‌ر یه‌هودیه‌ت و مه‌جوسیه‌تی خۆی بمینیتیه‌وه نه‌وه ده‌بئی باج بدات.^۱

^۱ بیگومان نه‌مه نه‌ویهری نازادی دانه به‌ گه‌لان و نه‌ته‌وه‌کان و خاوه‌ن ناینه‌کانی جیا له نیسلامدا له سایه‌ی حوکمی ده‌وله‌تی قورنانه‌دا، سه‌یر بکه‌ چۆن پیغمبهر (ﷺ) داوا لهو سه‌رکاره ده‌کات که تۆ نازادی بیروپروا به‌ موسلمانانی ژیر ده‌وله‌تی خۆت بده و، تۆش له ده‌وله‌تی خۆتدا نازادی موسلمان ده‌بی یان له‌سه‌ر نایینی خۆت ده‌مینیه‌وه و، من دست له کاروباری تۆ وه‌رناده‌م، مادام دادگهر بی و، نازادی و ناسایش بۆ گه‌لانی ژیر دستت دابین بکه‌یت به‌لام ده‌بئی سه‌رانه‌ به‌دیت که مانای فیدرالییه‌تی تیدا به‌دی بکرت و، تم ده‌وله‌ته‌ سه‌ر به‌ ده‌وله‌تی ناوه‌ندی بئ که ده‌وله‌تی قورنانه! (وه‌ریگری)

ئەبو بەکری صدیق (رضی اللہ عنہ) لەسەر هەمان سوننەتی پینغەمبەر (ﷺ) ڕۆیشت و، دواى ئەویش عومەرى فاروق لەسەرى ڕۆیشت، یەكێ لەو بەسەرھاتانەى گەراوەتەو ئەو یە كە: گەراوەتەو میرزایەكی (كاتب) جەریری كۆری معاویە كرا بە بریکار لەسەر شارەكانی (مەنازیر و دەست و میسان) كە دەكەونە لای خوزستان لە نیوان فارس و واست و بەصرەدا، بۆ عومەرى كۆری خەتتاب گێڕایەو كە گەلی هەیه ئاگر دەپەرستن كە نە جوولەكەن و، نە مەسیحی و نە ئەهلی كیتاب، عومەر ووتی نازانم چى بكەم لەگەڵ ئەوانەدا، (عبدالرحمن ابن عوف) ووتى: شاهیدی دەدەم كە پینغەمبەر (ﷺ) فەرمووی (سنوا بهم سنة اهل الكتاب) واتە: بە یاسای ئەهلی كیتاب لەگەڵیان دا بچوڵینەو، عومەرى خەتتاب بۆی نووسی كە سەرانی (الجزیه) لە مەجوسەكانی لای خۆت وەربگرە و، پینغەمبەرى سەرانی لە خەلكی هەجر وەرگرتوو.

وہ لە سەردەمی جینشینییەتی عەلیدا (رضی اللہ عنہ) هەندێ لە صەحابەكان لەمەر مەسەلەى مەجوسدا خستە دوو دلی و نا ڕوونییەو كە چۆن سەرانی لە مەجوس وەرەگێرێ و كەچی ئەهلی كیتاب نین، دوو دلێ كە بەرز كراوە بۆ عەلى كۆرى ئەبو تالب (رضی اللہ عنہ) پێی فەرموون: (أنا اعلم الناس بهم، كانوا اهل كتاب يقرؤنه و علم يدرسونه فنزع عن صدورهم، سأحدثكم بحديث ترضيانه جميعا عن الجوس، ان الجوس كانوا امة لهم كتاب يقرؤنه، وان ملكا لهم شرب حتى سكر فاخذ بيد اخته فاخرجها من القرية، فاتبعه رهط فوق عليها وهم ينظرون اليه، فلما افاق . سكره قالت له اخته انت صنعت كذا و كذا، وفلان وفلان ينظرون اليك، فقال ما علمت بذلك، فقالت انت مقتول الا ان تطيعني، قال فاني اطيعك؟ قالت: فاجعل هذا ديناً، وقل هذا دين آدم، وقل حواء من آدم وادع الناس اليه، واعرضهم على السيف فمن تبعك فدعه، ومن ابى فاقتله، ففعل، فلم يتبعه احد و قتلهم يومئذ حتى الليل، فقالت ان الناس قد اجتروا على السيف، فاوقد لهم ناراً ثم اعرضهم

علیها، ففعل فهاب الناس النار فاتبعوه، وقاتلوا الذين خالفوهم، فاصبحوا وقد اسرى على كتابهم فرقع بين اظهريهم، وذهب العلم الذي في صدورهم، فهم اهل الكتاب، وقد اخذ رسول الله ﷺ) وابو بكر وعمر الجزية منهم).

واته: من له همموو كهس ناگادارتر و زاناترم له مهپر نهوانهوه، نهوانه نههلی کیتاب بوون دهیاغوتندنهوه و، خاوهن زانست بوون دهیان خوتند و، له سینیهیاندای هه‌لگیرایهوه و، به‌سه‌رهاته‌کتان بۆ ده‌گیژمه‌وه هه‌مووتان له مه‌جووس پازی ده‌کات، مه‌جووس نه‌ته‌وه‌یه‌که بوون کتیبه‌کیان هه‌بوو ده‌یاغوتنده‌وه پادشایه‌کیان هه‌بوو^۱ نه‌وه‌نده‌ی شه‌راب خوارده‌وه تا مه‌ست و سه‌رخۆش بوو، ده‌ستی خوشکه‌که‌ی گرت و له شاری برده‌وه و، خه‌لک‌یک‌کی دوا که‌وت و، نه‌غبا زینای له‌گه‌لدا کرد و خه‌لکه‌که‌ش سه‌یریان ده‌کرد، کاتێ هاته‌وه هۆش خوشکی پیی ووت: تۆ ناوا ئاوات لی‌کردوم و، فلان و فیسار سه‌یری تۆیان ده‌کرد و، وتی من ناگام له‌مه‌ نه‌بووه، ووتی: نه‌گه‌ر به‌ گویم نه‌که‌یت تۆ کوژراویت، ووتی: من به‌ گویت ده‌که‌م، ووتی: نه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ بکه‌ به‌ ئاین و یاسا و، بلێ نه‌وه‌ ئاینی ئاده‌م بووه و، بلێ حه‌وا له‌ ئاده‌م په‌یدا بووه و، خه‌لکی بۆ نه‌مه‌ بانگیشه‌ بکه‌، به‌ شمشیر هانیان بده‌ کێ به‌ قسه‌ی کردی لی‌ گه‌رێ و، کێ یاخی بوو بیکوژه، نه‌ویش نه‌و کاره‌ی کرد که‌س به‌ گوئی نه‌کرد و، نه‌و رۆژه تا شه‌و نه‌وانی کوشته‌، نه‌غبا (خوشکه‌که‌ی ووتی: خه‌لک له‌ شمشیر ناترسن، ناگری بکه‌وه نه‌غبا هانیان بده‌ نه‌و کاره‌ بکه‌ن، خه‌لکه‌که‌ له‌ ناگره‌که‌ ترسان و، به‌ قسه‌یان کرد و، نه‌وانه‌ی قسه‌ی نه‌ویان شکاند کوشتنی. که‌ به‌یانیان کرده‌وه و، به‌ شوین کتیبه‌که‌یاندای گه‌را له‌ ناویاندای به‌رز بۆوه‌وه زانیاری یه‌که‌یان له‌ دلدا ره‌ش بۆوه و، نه‌وان نه‌هلی کیتابین و، نه‌بو به‌کر و، عومه‌ر و سه‌رانه‌ی لی‌ وه‌رگرتوون). له‌ پاش یارانێ پیغه‌مبه‌ریش ﷺ)

^۱ لیره‌دا مه‌به‌ست له‌ شا قه‌مبیزی کوپی کورسه‌ که‌ له‌م کتیبه‌دا به‌ زولقده‌رنه‌ین ناسینه‌راوه‌. نوسه‌ریش خۆی له‌ په‌راویژدا که‌ نامه‌ژه‌مان پهن کرده‌وه نه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ی باس کرده‌وه. نیستا ده‌توانی سه‌یری په‌راویژ بکه‌یت ژماره (۲۶۱).

شهرع زانه‌کان له‌سه‌ر شهوه کۆبوونه‌وه که (ﷺ) که ده‌بئی سه‌رانه و باج له مه‌جوسه‌کان وه‌رگیرئ، له‌سه‌ر حه‌رامی ژنه‌کانیان خواردنی سه‌ر پراوه‌کانیان جیاوازی و ناکۆکی هه‌یه، هه‌یانه‌ هه‌لآلی کردووه وه‌کو شافعی و، هه‌یانه‌ حه‌رامی کردووه، به‌لام خه‌ریکه له‌سه‌ر شهوه کۆبوونه‌وه و ئیجماع بئی که دروسته و هه‌لآله، (ابن عبدالبر) له (ابن مسیب) گێپراویه‌وه که سه‌رپراوی مه‌جوسی هه‌یج کێشه‌ی نییه، نه‌گه‌ر موسلمانئ فه‌رمان به‌ کوشتنه‌وه‌ی بدات. (ابن شیبه) له (عطاء) و (طاوس بن عمرو بن دنیا) گێپراویه‌وه که ژن هه‌ینان له مه‌جوسی قه‌یدی نییه. شیخ محمد ره‌زا دوا‌ی شه‌وانه فتوا‌ی داوه که دروسته سه‌رپراوی مه‌جوسی بخورئ و، ژنیان لی بخوازرئ، به‌و پایه‌ی که شه‌وانه شه‌هلی کیتابن نه‌ک بت په‌رست.

به‌لام له‌مه‌ر شه‌وه‌ی که نایا شه‌وانه شه‌هلی کیتابن وه‌کو جوله‌که و مه‌سیحی هه‌ندئ له شهرع زانه‌کان له مه‌لایانداوه و ده‌لێن: شه‌وانه شه‌هلی کیتاب نین به‌لکو سه‌رانه به‌ قورئان له جوله‌که و مه‌سیحی وه‌رگیراوه و، به سوننه‌ت له مه‌جوسیه‌کان وه‌رگیراوه، چونکه له‌م فه‌رمووده‌یه‌دا که ده‌فه‌رمئ: (به سوننه‌تی شه‌هلی کیتاب سه‌ودایان له‌گه‌لدا بکه‌ن) هه‌ست به‌وه ده‌کرئ که شه‌هلی کیتاب نه‌بن، بۆیه پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ته‌نیا له سه‌رانه‌دا وه‌کو شه‌هلی کیتاب مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا کردون.

هه‌ندئ له فه‌قیهه‌کان وه‌کو (ابو حنیفه) و (ابو ثور) و (ابن حزم) بۆ شه‌وه ده‌چن که مه‌جوس شه‌هلی کیتاب بن، بۆ نموونه (ابن حزم) ده‌لێ: (به‌لام مه‌جوس دانیان پێداهه‌نراوه و پرپاریان له‌سه‌ر دراوه که شه‌و کتیبه‌ی ئایینی شه‌وانی تێدا بووه، شه‌سه‌که‌نده‌ر سوتاندویه‌تی، که دارای کورپی دارا کوژرا، وه زیاتر له دو سییه‌کی کتیبه‌که ره‌ویشته‌وه، که‌مه‌تر له سییه‌کی ماوه‌ته‌وه، شه‌ریعه‌ته‌که له‌گه‌ل به‌شه ونبوه که دایه، نه‌گه‌ر شه‌وه سیفه‌تی ئایینه‌که‌یان بچ، قسه کردن ده‌رباره‌ی حق نییه و، چونکه زۆربه‌ی وون بووه و، خواش شه‌رک ناخاته سه‌ر که‌سه‌ی که نه‌توانرئ

بپاریزی هه‌تا پیتی نه‌گات و، هه‌ر کتیبه‌کی شتی ناراستی تیدا بی‌ئوه به‌تاله و هه‌لبه‌ستراوه و له لایهن خواوه نییه، تیک چوونی ناینی مه‌جوس سه‌ری هه‌لدا چزن تیک چوون له ناینی جووله‌که و مه‌سیحیدا په‌یدا بوو بی‌جیاوازی له ناویاندا. له هه‌ردوو بارودوخدا لی‌ره‌دا فه‌قیهه‌کان دان به به‌رزی ئاستی مه‌جوسه‌کان دادینن، هه‌م به پله و پایه‌یان نه‌گه‌ر له‌گه‌ل بت په‌رستی و بت په‌رستاندا به‌راورد بکریت، بۆیه له‌گه‌ل نه‌هلی کیتابدا له جووله‌که و مه‌سیحی پۆلین کران و، وه‌کو خاوه‌ن نامه‌ی ئاسمانی سه‌یر کران، له‌و گۆشه‌یه‌وه که ئیسلام پیتی ته‌ماشای هه‌ردوو ئاینه‌کان ده‌کات له‌و گۆشه‌یه‌شه‌وه سه‌یری مه‌جوسی ده‌کات وه‌کو ئاینه‌کی ئاسمانی، نه‌ک به‌پیتی ئافیس‌تا وه‌کو کتیبه‌کی سه‌روش کراو له لایهن خواوه و، به‌گۆیره‌ی ته‌ورات و ئینجیل بی‌هیزتره، له‌گه‌ل بوونی جیاوازییه‌کی زۆر له‌نیوان نه‌و سێ کتیبه‌دا^۱.

^۱ له (فقه السنة/السید سابق/ج ۲/ل: ۱۰۵) دا هاتوه "که هه‌نه‌فه‌یه‌کان به‌روایان وایه هه‌ر که‌س به‌روا وایب نه‌وانه خاوه‌ن ناینی ئاسمانین و، کتیبیان هه‌یه و بۆیان دا‌به‌زیوه وه‌کو په‌راوی نیه‌راهم و شیت و، زه‌بوری داود (ع) دروسته ژنیان لی‌ بخوازری و ناژه‌لی سه‌به‌روایان به‌وری، مادام هاویه‌شی په‌یدا نه‌کن" "به‌لام نه‌حمده نه‌وه‌ی قبول نییه مه‌جوس کیتابی ئاسمانییان هه‌بویتت) وه هه‌ندئ له شافعییه‌کان قبولیان نیه ژنیان لی‌ بخوازریت.

هه‌میسان به‌شیکیش له زانایانی هه‌نه‌فی وه‌کو له (فقه السنة/ج ۲/ل: ۱۰۴-۱۰۵) ناماژه به‌ی کراوه. وه هه‌رچی (صایینه‌یه‌ لای (المجاهد) به‌شیکن له نه‌هلی کیتاب و زه‌به‌ور ده‌خوینن. (القرطبی) به‌روای وایه یه‌ک‌تاپه‌رست بن. دیاره هه‌یه به نه‌هلی کیتابیان نازانن، به‌لام نه‌مه پی‌چه‌وانه‌ی ده‌قی قورئانه که مه‌جوس و صایینه) به نه‌هلی کیتاب و جیا له بت په‌رستان له قه‌لم ده‌دات. (وه‌رگیتی)

به ندی پینجه م: زهردهشتیه هاوچهرخه کان:

له ناکامی هاتنی نیسلام بۆ ناو ئیران له سهرده می عومهری کوری خه تتابدا (ﷺ) پژی می سیاسی لاچو که شه رعیه تی بوونی خوئی له بنه پرتدا له شاینی زهردهشتی وهرده گرت، نهو شته می ناینه که له دهستی دابوو شیوازی پیاده کردنی و پراکتیک کردنی یاساکان و زانیاریه کانی نهو بوو له ژیانی خه لکیدا، به دوی نهو هشا سهره تای کوتایی هاتنی ناینه که که هیزه کی زینده گیسه له کۆمه لگادا دهست پین ده کات.

بیگومان فارسه کان بهر هاتنی نیسلام بۆ ناریان گوئیان لهو بیرو بپروا و پره نسیپانه بوو بوو که نیسلام و پیغه مبهری نیسلام (ﷺ) بانگه وازی بۆ کردبوو، له کاتی کدا ناسییان و، له نزیکه وه ههستیان پئی کرد بینیان که نه م ناینه که کاروباری بنه پرتیدا له گه ل ناینی نهوانه دا یه ک ده گرتیه وه و، دیارترینیان پاکژ پاگرتنی خوی گه وریه به ره هایی و، هاندان بۆ کرداری باش و، خو ش ویستی چاکه و چاکه خوازی و، قه دهغه کردن له خراپه کاری له زه ویدا. له سه روی نهو شه وه لیژدها ژیانیکی تر هه یه که چاکه کاران پاداشتی تیدا وهرده گرن و، خراپه کارانی تیدا سزا ده درین و، دلنیا بوون که سه رچاوه ی هه ردوو ناینه کان له یه ک سه رچاوه یه وه. هیه چ پروو لی وهرگپران و که مته رخنه میان له به رامبه ردا پیشان نه دا وه ک بۆ بت په رستنی یۆنانی پیشانیاندا له کاتی هه لمه تی نه سه که نده ری مه قدونیدا و، له هه مان کاتدا له وهرگرتنی بیرو پروای نیسلام هیه چ دژواری و ناسته نگ نه هاته پیشیان، وه نه هیه چ شه که تیه کیان بینی بۆ گرتنه به ری داخوازیه کانی زانیاریه کانی، بۆیه زۆر به فراوانی باوه شیان بۆ کرده وه¹ کۆمه لئی

¹ نه گه ر نیته چاویک به میژروی میله ته کوردا بگپین له کاتی په یدا بوونی نیسلامدا ده بینین کورد دوی پروخانی ده ولته می میدی ده که ویتته ژیر حوکی فارسه کان، وه له سه ر ناینی زهردهشتی بوون و=

= حوکیان یچ کردوو له کاتی سهره‌لدانی بانگه‌وازی نیسلام و بلاؤ بوونه‌وهی ده‌نگ و دۆیه‌که‌ی له ناو کوردا خۆشحالی خۆیان له به‌را‌مه‌ردا نیشاندا، با ده‌قی هه‌ندێ له میژوو نووسان وه‌ریگرین له‌مه‌ر هه‌لوێستی گه‌لی کوردی زهردهشتی له‌گه‌ڵ سه‌ر هه‌لدانی تاینی نیسلامدا:

۱- (عمد مه‌ردۆخی) ده‌لێ: (کوردەکان بینیان و تێ فکرین که ئەم ناینه تازه‌یه به‌ ته‌واوی موافقی تبع و وێژدانیه‌نه له‌به‌ر ئه‌وه به‌ ئاسانی به‌ره‌ به‌ره‌ قبۆلیان کرد).

۲- مه‌سه‌رد محمد ده‌لێ: (کورد خۆشحال بوو به‌ هاتنی نیسلام تا پۆم و فارسیان له‌ کۆل بکاته‌وه).

۳- مامزستا ره‌شید چارشلی له‌ کتیبی (التراث التاریخی للقومیة الکردیه) دا ده‌نوس: (هه‌ندێ له‌ زانا و کاربه‌ده‌ستانی کورد له‌سه‌رده‌می خه‌لافه‌تی عوممیری کورپی خه‌تتا‌بدا -r- سه‌فه‌ریان کرد بۆ مه‌دینه و، له‌و سه‌ردانه‌دا چاویان به‌ خه‌لیفه‌ی نیسلامی دادگه‌ر که‌وت و، به‌ر له‌ هاتنی سوپای نیسلام بۆ نێران و عێراق و نه‌نازۆل بانگه‌وازیه‌کی فراوانیان بۆ نیسلام کرد و، بوون به‌ بانگه‌وازه‌ری نیسلام و، بۆ نه‌وه‌ی خه‌لکی راپیچ بکه‌ن به‌ره‌ ئه‌و ناینه پاکۆه و، به‌ر له‌ هاتنی سوپای نیسلام بۆ باشوری عێراق کورده‌کان تاینی نیسلامیان په‌سه‌ند کرد وه‌کو تاین و به‌روپروایه‌کی هه‌تا سه‌ر).

۴- (عباس العزازی) له‌ کتیبی (عشائر العراق الکردیه) دا ده‌نوس:

میژوو له‌ پێره‌و رووداره‌ دورو له‌ میژینه‌کانی خۆیدا ده‌ری خه‌ستوه که‌ ئه‌و په‌گه‌زه (کورده‌کان) هه‌ر له‌و کاته‌وه هاتنه‌ ناو نیسلام بوون به‌ گه‌رنگه‌ری بناغه‌ بۆ نیسلام و، بۆ به‌روای خۆیان دلسۆز بوون، به‌روپروای به‌ری ئه‌و به‌ ته‌واوی کاری تێ کردون و، پاشان به‌شه‌کی فراوانی شارستانی و شوێنه‌کی په‌سه‌ندیان وه‌رگرت. که‌ وای لێ کردن بینه‌ گه‌رنگه‌ری بناغه‌کانی راپه‌ونی، زاناکان و نه‌دیه‌کانی و، میژوونووسانی و، سیاسه‌تمه‌دارانی و، شاره‌کانی و پێشه‌سازیه‌کانی هه‌موو ئه‌وانه‌ به‌لگه‌یه‌کی به‌رجه‌سته‌ن له‌ سه‌ر وه‌رگرتنی ئه‌م پله‌ به‌رزیه‌یه‌ وه‌ میژوو له‌وانه (ابن حجر) باس له‌ گاوانی کوردی ده‌کات که‌ نه‌گه‌ڵ ده‌رکه‌وتنی نیسلام دا چووه‌ته‌ لای پیغه‌مه‌به‌ر و (☪) بووه‌ به‌ یاری ئه‌و خۆشه‌ویسته، وه‌کو چۆن سه‌لمانی فارسی یه‌که‌م فارسه‌ ده‌بێ به‌ سه‌حابی، گاوان(کابان) یه‌که‌م کورده‌ ده‌بێته‌ یاری پیغه‌مه‌به‌ر و(☪) نوێنه‌ری میله‌ته‌ی کورد.

پاشان له‌ ناو سه‌رچاوه‌ زهردهشتیه‌کاندا ناماژه‌ به‌ هاتنی نیسلام و سه‌ره‌لدانی (عمد المصطفی ☪) کرابوو، ته‌مه‌ش زیاتر دلنیا‌یی به‌ زهردهشتیه‌کاندا له‌ کورد و له‌ فارس که‌ به‌ره‌و رووی نیسلام به‌چن و په‌سه‌ندی بکه‌ن. چونکه‌ نه‌گه‌ر ئاقیستا نامه‌ی زهردهشتی کورپی نیه‌راهم بێ، ئه‌وه‌ قورئانیش نامه‌ی (عمد المصطفی ☪) که‌ نه‌وه‌ی نیه‌راهمه (☪) و، نوێنه‌ر و، شوێنی ئاقیستای وون بوو ده‌سکاری کرا ده‌گرێته‌وه‌. وه‌ له‌ دوا‌ی نیسلامدا زۆر مه‌رئینه‌ی له‌ ناو کوردا په‌یدا بوون وه‌کو: (هه‌زیانیه‌ و به‌کتینه‌ ۵۲۲-۶۳۰ک)

و مازنجان و دلکه‌ندییه‌ - دلکه‌ندییه‌). (وه‌رگێتر)

زهردهشت و زهردهشتیه‌کان

له فارسه‌کان نه‌وه‌یان هه‌لبژارد، که دهست له زهردهشتیهت بهر نه‌دهن و له‌سه‌ر کلتورو فۆلکلۆری باب و باپیرانیان بیه‌ننه‌وه، هم له‌سه‌ر نه‌و پاشماوه ئاینیهی ماوه‌ته‌وه له‌م ئاینه‌ی پیغه‌مبه‌ره‌که‌یاندا، ئیسلام نه‌هات پێگا له‌و هه‌لوێسته‌یان بگرێ بۆ لێکه‌وتنی له‌ خوا په‌رستی و داب و نه‌ریت و په‌رستگای نه‌وان (په‌رستگای ناگر) گرت و، ته‌نیا به‌ دانی سه‌رانه‌ نکۆلی لێ دان که له‌ سه‌ر هه‌موو نه‌هلی کیتاب فه‌رژ کرا بوو، نه‌وان دروشمی ئاینی خۆیان به‌و په‌ری نازادیه‌وه به‌رپۆه ده‌برد، له‌ هه‌موو نه‌و شوێنه‌دا که موسلمانان به‌ ده‌ستیانه‌وه بوو، بێ ترس و بیم بوون.

نهم کۆمه‌له‌یه له‌ گه‌ڵ که‌مینه ئاینه‌کانی تردا له‌ ژێر لێ بوردیهی ئیسلامدا ژیان هه‌ر له‌و کاته‌وه که‌ پرزگاری هاته‌ ناویانه‌وه، پاشان له‌ سه‌ده‌ی (٣)ی کۆچیدا به‌ره‌به‌ره له‌ که‌میان دا، تا ئیستا که‌ به‌پێی سه‌هرژمیری (١٩٦٠) ژماره‌یان نزیکه‌ی (١١٠٠٠) که‌سه. زۆریه‌یان له‌ کۆمه‌لگا و نوردوی بچوکدا ده‌ژین له‌ سه‌ره‌ری ده‌شتاییه‌کانی هه‌ردوو شاری (یزدوکرمان)دا و، که‌میکی نه‌وانه له‌ تاران و پاشماوه‌ی شاره‌کانی تردا ده‌ژین.

مه‌جوسی ئێران له‌ ناو موسلماناندا به‌ ناوی (الکفار) ناوبراون، به‌لام نه‌وان جار هه‌یه به‌ زهردهشتی و جارێک به‌ ناوی خاوه‌ن ئاینی راست (bah- dinan) ناوی خۆیان ده‌ست به‌ ناوه‌که‌ی دوایه‌وه بگرن و لای خه‌لکی تر باسی نه‌که‌ن.

له‌ به‌رامبه‌ری نه‌وه‌شدا، مه‌جوسی ئێران وه‌کو مه‌جوسی هیندستان به‌ خۆیان ده‌لێن: (پارسیس - parsis) یان پارسی (parsis)، که‌ به‌ فارسه‌وه په‌یوه‌ست ده‌کری، که‌ به‌شیکه له‌ ئێره‌ن قیچی کۆن، نه‌و په‌یوه‌ست کردنه‌ش بووه هۆی نه‌وه‌ی ئاینی زهردهشتی بگۆرێ بۆ په‌وتێکی نه‌ته‌وايه‌تی، که‌ شکۆی کۆنی ئاینی ده‌خاته به‌رچاو، که‌ گه‌وره‌ترین ئیمپراتۆریه‌تی دروست بکات، که‌ دنیای کۆن بیه‌یویه‌تی.

هیشتا مه جوسی ئیران زۆریه ی پروالته زمردهشتیه گۆراوه کان دهست پیوه ده گرن و، به توندیه کی گیر تهواوی جلهوه کانی ناینه که و ئهرکه کانی په پیره و لی ده کهن، وه کو سور بوونی زۆریان له سهر پیتساکانی پاکژی کۆن به هه موو نهو دژواریه ی له ناویدایه و، به ستنی پشتینه ی پیروژ و، په چاو کردنی نه ریتی باب و باپیرانیان له ژن هیناندا و، پیروژ راگرتنی ئاگر له په رستگا و ماله کاندایه، به و هه سفی په مز و هیمای خوی گه وره و به رزه و پوگهی خواپه رستی یه و، دانانی لاشه ی مردوه کانیان له ناو بوج و قه لاتنی خامۆشی (البرج الصمت) بو دال و په له وه ره گوشت خۆره کان.

تا که پروالته که له واتای نیسلامیه تی ئاینی نه واندا ماوه ته وه و، خه لکی پیتی خۆشه و به دلایه و، وه کو نه دگار و سیفه تیکه له گه لیاندا و ههر که س له گه لیاندا هه لسا بی و دانیشتی و ئاگاداریان بووی له نزیکه وه شاهیدی نه وه ی بو داو ن نه ویش په وشت به رزیبانه و، سوربو نیانه له سهر چاکه و، ویستنی راستگویی و راسته قینه و، دورکه و تنه وه ی سروشتیبانه له ههر کاریکی خراب و دزیو. نه و موسلمانانه ی ئیستا که تیکه لاویان ده کهن له یه زدو کرمان و شه و رۆژ مامه له میان له گه لدا ده کهن و، به تهواوی ناماده ن که داوای کۆمه کییان لی بکه ن بو کیلگه و باخچه و کاره کانی کشتوکالی و بازرگانی و تهواوی کاره کان، نه ک نه مهش ته نیا له بهر شاره زایی و چاک نیش کردنیان به لکو له بهر پاسپارده بی و راستیبان له هه لاس و کهوت و مامه لدا له گه ل خه لکی تردا، با له سهر ئاینی نه وانیش نه بن، لی ره دا په ندیک هه یه له ناو موسلماندا و ده لئ: (با ههر یه کی له ئیوه له مالی جوله که نان بخوات خواردنی باش ده خوات، به لام با له مالی زمردهشتیدا شه و بمینیتته وه و، له ویدا پر به پیلۆی خۆی ده خه وی و، به تهواوی له وه بی خه م ده بی که خانه خۆی ده ست بو خۆی و که ل و په له کانی درێژ ناکات).

نه مه هه مووی ده رباره ی نه وانیه مانه وه یان هه لپژارد له ئیراندا دوا ی رزگاری نیسلامی، به لام نه وانیه ی ئاینی تازه یان په سه ند نه کرد، وه نه رزگار که رانی تازه

ویستیان له‌سه‌ر ئاینی باوک و باپیرانیان بئیننه‌وه، ئه‌وه‌یان هه‌لبژارد که له نیشتمانمان دور بکه‌نه‌وه، به ژماره‌یه‌کی گه‌وره‌وه و، هه‌تا سه‌ر له ناوچه‌ی خۆرئاوای هیند بئیننه‌وه.

به‌لام ئه‌و ژماره زۆریه هه‌ر له سه‌ده‌ی بیسته‌مه‌وه، له‌هه‌ر ده‌ سالی %۷ لی کم بووه، به‌پێی سه‌رژمێری ۱۹۷۱ له هیند کۆی هه‌موویان وه‌ک گه‌وره‌ترین نۆردویان له جیهاندا له ده‌وره‌یه‌ری ۲۶۶,۹۱ دایه، له بۆمبایدا به تهنیا نزیکه‌ی ۶۴,۰۰۰ هه‌زار که‌س هه‌یه و، له پاکستاندا ۵۲۰۰ که‌س هه‌یه و، ئه‌وانه‌ی تر له ویلایه‌ته‌کانی هیند و ده‌وری جیهاندا له شیوه‌ی کۆمه‌لی زۆر بچوکدا بلاو بونه‌وه.

له زهردهشتیه‌کان له هیند خۆیان به پارس ناو ده‌بن که ئاماژه‌یه‌کی پروونه ئه‌وانه له فارسه‌کانه‌وه لیژ بوونه‌وه و، خۆیان به بئینگانه پيشان ده‌ده‌ن له هینددا، چونکه له‌وه ده‌ترساون له کۆمه‌لگای ئیسلامی نویدا بتاوینه‌وه نیشتمانی په‌سه‌نی خۆیان به‌جی هیشته‌وه و، هیشتاش چینی زانا له‌وانه زمانی پاله‌وی کۆنی خۆی پارستوه، وه‌ک زمانی باپیران و، به‌و زمانه ئاقیستا ده‌خوینرێته‌وه له نوێژه‌کان و په‌رستگا‌کانی ئاگر و، ئاهه‌نگه‌کانی ئاینیدا و، ئه‌وانیش وه‌کو براکانیان له ئێراندا ده‌ستیان به زانیارییه ئاینه‌کانیان‌وه گرتوه و، چونکه - وه‌کو پروایان وایه - باشترین زانیارییه دابه‌زیوه سه‌ر مرۆڤایه‌تی و، وه شانازی به‌وه ده‌که‌ن زیاتر له شانازی کردنیان به توخمی ئارییان و نه‌ژادی فارسیه‌تیان.

که‌چی ئه‌و زانیارییه - وه‌کو راپردوو باسکرا - له چاخی ساسانییه‌وه وه‌رگیراوه دوا‌ی زیندو کردنه‌وه‌ی ئاینی که زهردهشتیه‌تی گۆراوو ئاگرپه‌رستییه. دیارترین ئه‌و زانیارییه‌ی مه‌جوسی هیندی په‌یوه‌ستن پێیه‌وه له‌م چاخه‌دا که ناوه ده‌رده‌که‌ون، که زهردهشت و جینشینه‌کانی په‌یره‌ویان لی کردووه ئه‌مانه‌ن که دین:

۱- مه راسیمی چوونه ناو ئاینه که وه:

کاتی زمردهشت ته مهنی گه‌یشته (۱۵) سالی - وه کو زانیمان - ملی بو نهریتیکی که چ نه کرد، که شوینه‌واری بت په‌رستی پیوه بی، بهو پایه چووه ناو ئاینی باب و باپیرانی و^۱، زمردهشتیه کانیش له چهنده قوناغیکدا، که له چاخی پیغه مبه‌ره که بیان دوور نه‌بی شوین هه‌مان نهریت کهوتن، دواي دامالینی دیارده‌ی بت په‌رستی و، چهنده هیمایه‌کی ئاینی خرایه سهر، که پیوست بی و ههر زمردهشتیه‌ک ته مهنی گه‌یشته ته مهنی ئه‌رک خستنه سهر (ته‌کلیف) ده‌بی ملیان بو که‌چ بکات.

به نه‌نجامدانی دانانی مندالی زمردهشتی، که له باوانه‌وه بی له ناو بازنه‌ی ئاینه‌که‌دا به (naojote) ناوی ناوه و، وشه‌یه‌که له دوو پرگه پیک دئ (nao). واته نوئی و (jote) به مانای نه‌نجامدانی ئه‌رکه خواپه‌رستییه‌کانی سه‌رشانیه‌تی، بیان هه‌لسانیه‌تی بهو ئه‌رکانه‌ی له‌سه‌ر شانیه‌تی.

سه‌رباری ئه‌و زنده‌کارییه زور و قورسه‌ی ئه‌و واتا بت په‌رستیانه‌ی هاتوونه ناو ته‌قه‌لاکانی ئه‌و ئاینه‌وه، واتای زمردهشتی ههر به ده‌رکه‌وتویی ماوه‌ته‌وه و، خالیکی سه‌ره‌کی پیک دینئ، که چاو هه‌له‌ی تیدا ناگات، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه ئه‌و ته‌مه‌نه‌ی خه‌لکه‌که ئاهه‌نگی بو ده‌گیرن که مندالی تیدا پی ده‌گات، ئه‌و ته‌مه‌نه‌یه که شه‌ریعه‌ت ئه‌رکی شه‌رعی ده‌خاته سهر و، کارو کرده‌وه‌کانی به‌رپرسیارییان تیدا په‌یدا ده‌بی و، نه له دنیاو نه له دوا رۆژدا رزگار بوونی بو نییه به شوین کهوتنی ئه‌و شه‌ریعه‌ته نه‌بی که خوای گه‌وره داینه‌وه و، که‌س‌یش ناتوانی له خۆی زیاتر که خودی ئه‌و رزگار بکات.

^۱ قورنانی پیروژ ده‌فرمی: کاتی ئیبراهیم ده‌فرمی: (وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ). واته: ئه‌ی له وه‌چه‌کام (ده‌که‌ی به‌نیمام)؟ خرا فرموی: (به‌یانی من به‌سه‌مکاران ناگات). نایا شيرک سه‌مه‌کی گه‌وره نییه؟! که‌واته چۆن به‌یانی خرا به‌ زمردهشت ده‌گات، له کاتی‌کدا خۆی له‌گه‌ل که‌مترین شيرک و بت په‌رستی تیکه‌ل کردییت؟! (وه‌رگتی)

مهجوس لهسەر ئه و مانایه مانهوه که له دروشمه کهدا شارا بۆوه وهکو خۆی، بهلام له مهسهلهی تهمهنه کهدا که ئاههنگی تیدا دهکری له کاتی پی گهشتندا ناسانکاری زۆریان تیدا کردووه، لای کهمی تهمن لای مهجوسی هیند بۆ چوونه ناو ئاین به رهسی بۆ نیره و مییه جهوت سالانهیه و، لای مهجوسی ئیران (۹) سالییه، جیا له وههله و مهرجانهی ناتوانی خۆیان لی دور بگرهیت. ئه و کاته دهتوانی بۆ پانزه سالی دوا بخریت و نابی له تهمهنه دوا بخریت هه چۆنی بی، چونکه ئاقیستا دهقی لهسەر داناوه که ئه و پهپی سنوره، له مهپ نه مهوه بهکی له شرع زانهکانی مهجوسی دهلی: (پتویسته لهسەر پیساو و ئافرهت که تهمهنی گهشته پانزه سال ئه کهکی پتویسته شوین ئاینی حق بکهوی و، پشتینهی پیروز (زه نارم ببهستی، چونکه پشتینهی پیروز له شهریعتی زهردهشتیدا په یوه سترکردنی خوا په رستییه به خوی گهروهوه و، پتویسته لهسەر که مه ره (که له که) ببه ستری و، بیاریزی و، وهکو هیمایه که بۆ گوپرایه لی بۆ خوا بهیلزیه توه و چه پاله بدری).

مندال بهر له ئاپۆزی چوونه ناو ئاین مل بۆ نه ریتی پاکژ کردنه وهی تایبهتی که چه دهکات که به نه ریتی گه رماوی پیروز داده نریت، که پیاوی ئاینی دیاری کراو هه لدهستی بهو گرنگییه وه له شی کوره که یان که چه که ده شوات و ناوی به کار دیننی که سیفهتی پیروزی له ناودا بن و، به دواي ئه وه دا پاسته وخۆ منداله که شه هاده دیننی زهردهشتی و، یان وهکو مهجوسی هیندی ده لئین برپای خۆی به رهوانی و پروونی ئاشکرا دهکات و دهلی: (گه و رهترین شکۆ و ستایش بۆ ئاینی پاست و تهواو پاسته پری، ئه و ئاینه ی خوا له رینگای پیغه مبه ره که یه وه زهردهشت رهوانه ی کردووه و، ئیمه ی تایبهت کرد به ئه وه وه، ئه و ئاینه ی زهردهشت به خه لگی راگه یاند). دواي شه هاده ی برپا منداله که له سهر زهوی پۆ ده نیشخ له به رامبه ره کاهیندا و، ههنگاوی به کهم له مه راسیمی لاسایی کاریدا کاهین کراسی سه دره (sudreh) له به ردهم منداله کهدا داده نی و، ئه نجا گه نکه که و کاهینه که و

ناماده‌بوانی دانش‌تخته که نژای تۆبه و په‌شیمان بونه‌وه ده‌خوینن و، دواى ته‌واو کردنى راست هه‌لدهستن و هه‌ردوکیان له به‌رامبه‌ر ناگر ده‌وه‌ستن و نژای دان هینان به‌خوا وه‌کو نیلاهو ره‌ب و زهردهشت وه‌کو پیغه‌مبه‌رى خوا ده‌خوینن و، کاهینه‌که بۆ پۆشینی کراسه‌که یارمه‌تى منداڵه‌که ده‌دات.

کراسه‌که‌ش مه‌رجه لۆکه‌ی پروت بێ و، سپی و سۆل و خاوین بیت و، دو کلکه و گیرفانه‌کی بچوکی هه‌یه¹. نه‌و گیرفانوکه‌یه لای نه‌وان گیرفانی کرده‌وه باشه‌کانه و، ده‌بێ منداڵه‌که هه‌رده‌م سه‌یری بکات و، هه‌ر کاتێ لێی پروانی ده‌بێ پرسیار له‌خۆی بکات ئایا پر بووه له‌کاری باش یان نه‌، دروست نییه له‌کاتی لاسایی کاری کراسدا هه‌یج جله‌کی تری له‌ژێردا بکاته به‌ر تا کراسه‌که بتوانی به‌ر له‌شه‌که‌ی بکه‌ویت.

به‌لام له‌حاله‌تى لاسایی کاری پشتینه‌ی پیروز (زه‌نار - kusti) لاوه‌که پروو له‌خۆره‌لات ده‌کات له‌به‌یاناندا و، له‌ئیواراندا پروو له‌خۆرئاوا ده‌کات و، له‌کاتی‌کدا کاهینه‌که به‌به‌ستنی پشتینه‌که‌ی هه‌لده‌ستی منداڵه‌که دو‌عا ده‌کات و به‌ده‌نگی به‌رز پارانه‌وه‌ی (kusti baastan nivangii) ده‌خوینن و هه‌شکۆدار راگرتن و بێ گه‌رد راگرتنی خوا و نه‌فرینی شه‌یتان و کرده‌وه‌کانی تێدایه‌.

پشتینه‌که وه‌کو له‌ده‌قی لاساییه‌کاندا به‌هه‌ر خوری سپی دروست ده‌کری و، وه‌به‌مووی دیاریکراو، به‌ر له‌وه‌ی له‌ناوه‌راستی گه‌نجه‌ بئالێنری به‌ماوه‌یه‌کی ناماده‌ده‌کری، ژماره‌ی سێ ئالانده‌کان ئاماژه‌یه بۆ سێ بناغه‌کانی برپوا، به‌یری باش و، قسه‌ی باش و، کاری باش، له‌لێها‌لاندنی دووه‌مدا سێ قولقه‌ی له‌پیشه‌وه‌دا لێ

¹ له‌دیریندا باب و باپیرانی کورد نهم کراسه‌ سپی و کلکه‌داره‌یان پۆشیره و کلکه‌کانیان له‌ده‌ستیان هه‌لانده‌وه و، به‌لام نێستا که‌ پیره‌کانمان به‌ده‌گه‌من نهم کراسه‌یه له‌به‌ر ده‌که‌ن و، مۆده‌که‌ی نه‌هاتوه، به‌لام نه‌ک بۆ مه‌به‌ستی ناینی، وه‌کو کلتوره‌کی کوردی ره‌سهن پۆشیویه‌نه. داخه‌م نيمرۆ میلیه‌تى کورد پێزی جل و به‌رگی ره‌سه‌نی خۆی که‌م بووه، که‌ هه‌م نیشانه‌ی میلیه‌تایه‌تییه و، هه‌ر به‌رگه‌کی شه‌رعی و شه‌رم پۆشه و، پیاوانه و ژنانه‌یه و، هه‌م جوانترین شێوازه له‌ناو جل و به‌رگه‌کانی جیهاندا، به‌لکو لاسای موده‌کانی بیانی ده‌که‌نه‌وه و، وا ده‌زانن پێشکه‌وتن به‌گۆزینی رواله‌ته، نه‌ک به‌گۆزینی هه‌ز و پۆشنه‌یری. (وه‌رگێر)

زهردهشت و زهردهشتیه کان

دهدری و، له لی هالاندنی سییه مدا دوو قولقهی له پشتوه دا لی دهدری و، ههریکه گریانه ناماژه بو کارئ له کاره کان دهکات و، گریی یه کم ناماژه به بو شهاده و بو بوونی یه تاقه خوا و، دووهم ناماژه به بو ئاینی زهردهشت و سییه دان هیئانه به پیامی زهردهشت و، چوارهم له سهر بناغه کانی پروایه که پروا و قسه و کردهویه^۱.

به کۆتایی هاتنی نه ریته که، ههر دوکیان کاهین و مندال که نه ده قیه ده خوینن: (ئهی پهروهردگارم پهنا بو تو دینم که دهستی یارمهتی بو منی زه بون دریز بکهیت و، من بهندهی ته قواکار و خاوهن وهرعی تو و، من زهردهشتی یه کم شهو و رۆژ به خواپهرستی له تو نزیك ده بهوه، ماندونام له سهرخستنی دینی تو دا، ئاینی زهردهشتی، نهو ئاینه ی پروام پییهتی، سوپاس و ستایش ده کم پهروهردگارم که نهو بیره پاک و قسه پاک و کاره پاکهت پی داوم. پهروهردگارم سوپاس و ستایش ده کم له سهر ئاینت، نهو ئاینه ی که کیشه و ناوکۆکی خه لکی له زه ویدا ریشه کیش کرد و، نهو ئاینه ی هاتوه بو هاندانی بریهتی له پیناو خواداو، په یوهندی و سهردان و خزمایهتی. بهردهوام له سایه ی خواوه ئاینی زهردهشتی له دلماندا زیندوه و، ههر نهویشه ئاینده زیندوو ده بیتهوه و له ئاینده دا ده گه شیتتهوه و، نه گهر له گه ل ئاینی تر دا بهراورد بکری گه ورهترین ئاین و بهرزترین ئاین و ته واوترین ئاین و، باشترین ئاینه، چونکه نهو ئاینه یه خوا دایبه زاندوه بو سهر زهردهشت. من سوپاس و ستایش بو خوا پروایه کم هیه که

^۱ ووشه ی (kusti) له پشتین نزیکه که وشه ی کوردیه و، کلتوره کی جل و بهرگی باب و باپیرانانه، ههتا قولقه کانیش یان (که مەر) که له ئافیتادا به دهقی (kamara) هاتوه وهکو له فهرهنگی ئیری نه شهج دا /محمد نه مین همرامی دا هاتوره ووشه ی کوردین. وه له شیعری شاعیراندا باس له که مەر و پشتین و قه یاسه کراوه وهکو دیوانی گۆزان و، پیره میرد و قانیع که نوسه ری کتیبی (ئیری نه شهج) فونوه ی پی هیئانه وه. کهواته: (کوشتی - که مەر) به مانای پشتین دین که له ئافیتادا هاتوه و، ناشکراشه که مەر و پشتین ته واوکری جل و بهرگی کوردین. بهلام نهک بو سیمای دینی به لکو وهکو سیمایه کی ته ته وایه تی. (وهرگیتر)

بچوکتري گوناھم له وهدا بۆ پهيدا نابي که هه موو شتي له بوونه وهردا له لايه ن خوداو هيه و، وه خودا شکۆي ئاييني بهرز ده کاته وه و، ده يکات به لوتکه ي هه موو ئايينه کان، شکۆ و مانه وه بۆ ئاييني خوايه، که ئاييني زهرده شته).

(ئاگر و په رستگايه کاني)

په رستگاکاني ئيران و هيندستان سيمايه کي جيا له خانويه ره کاني تريان نيه، په رستگاکان له ئيراندا ژوره کيان له مالدا بۆ ديارى ده کړي و، هه ندی جار بيناي بۆ تاييه ت ده کړي که جياواز نه بي له بيناکاني تر و ئاگري په رۆزي تيدا داده نري به لام له هيند به زۆري بيناکه به ته وای بۆ خواپه رستي ده ست نيشان ده کړي، بۆ پارستني ئاگر له ناويدا له کوژانه وه و نويز له جه ژنه و ئاهه نگه ئايينه کاند. پيچه وانه ي نه وه ي باوه و بلاوه هه موو ئاگري لای مه جوس سيفه تي قه داسه تي نيه تي نيه و په رۆز نيه، به لکو پيويسته پاکۆ و بي گه رد بکري تا ده گاته نه وه پري روون بوونه وه و سافي و، بۆ نه و پاکۆ کرد نه وه هه ش نه ريت و ته قه لای دريژ و ئالۆزيان هيه و، لي ره دا نه وه ي گرن گرينه به ساده ي ده يچه ينه پروو.

نه و ئاگره ناگاته ناستي په رۆزي و جيگاي ريز و گه وره ي و مه زني هه تا له (١٦) ئاگران پوخته نه کريت به م شيوه يه:

^١ (دبليو. آي ويگرام) له کتبي (مهد البشريه) دا ده ئي: (نۆرميه و ده شته کي که عبه ي يه کي له به رزترين ئايه فه لسه فه کانه که مرۆڅايه تي بۆ خۆي بنياتي نا. شوي ئي له دا يک بووني زهرده شته، بۆيه چند سه ده ي قه لای (مه جوس) و ئاگر په رسته کان بو، قه لای ئايه که يان بو، په رۆزترين په يکه ريان شاري (سروش) بوو که نيمرۆ ته ختي سوله ياني ناسراوه و که مي به ره و لای باشور له نۆرميه دوره. له وي دا چند که لاهه ي هه يه که گه وره ترين په رستگاي ئاگر په رستي بوون و، نيمرۆ ماون. وه کو زانيومانه نيمرۆ هيج زهرده شتيه کي تيدا ناي، به لام کومه له کي زۆر که له (برج الصمت) دا ده ئين له شاري (ره شت) دا ((١٦٥/ل)). (وه رگير)

ئاگره که به کۆمهله داریکی سهندل (الصندل) دهکریتهوه تا گر دهگری و بلیسه دهادات و، دهگاته پلهیهکی تهواو له بهرزیدا که پیاوی ئاینی دهتوانی بهو بلیسهیه پارچه تهختهکی تری بچووک بسوتینی که دهیخاته ناو که وچکیتکهوه چهند کونیکی تیدایه و، لهو کونهوه گر که بۆ تهخته بچووک که دهپواته ژوورو، تهخته که گر تی بهر دهادات، کاتی ئهم تهخته بچووک گر دهگری ئاگریکی تری لیوه دردهچی، وه له هی دووه میش دویاره، وه به ڕینگای زۆر ئالۆزتر له هی دووه م و به دوعا و نزای چهند برهگهیی له ئافیتستا ئهم کرداره ئاوا شانزه جار دویاره دهگریتهوه و، له دوا جاردا دهگاته ئاستی پاکۆزی داواکراو، ئهجا به چاوی پیروزی سهیری دهکری و دهکری به هیمایهک بۆ خوی گهوره و، روگهیهک بۆ خواپهرستی.

مومارهسهی پاکۆ کردنهوهی ئاگر تهنیا بۆ چینی بهرزی پیاوانی ئاینیه و، بهندهکانی داگیرساندنی و پاکۆ کردنی زۆره و، گرنگترینیان دهمامک کردنه و، نابیی فوی لی بکری و، نابیی هیچ کامی لهوانه به هیواشی زۆر نهیی ههناسه بدات تا به ههناسهی ئهوان ئاگره که پیس نهیی و، نابیی بلیسه که به پانکه و هیچ شتهکی تر خۆش بکری و، وازی لی دههینری خۆی ئاگر بگری.

دوای ئهوه ئاگره که له ناوهراستی ژوورهکی تاییهتدا دادهنری له ناو پهراستگاکهدا و لهناو دهفریکدا که بنچینهکی بهردی چوار گوشیه. بهردهوام رۆژ به رۆژ به سهندل دادهگریتری به هۆی پیاوانی پهیهوست بهمهوه به ههمیشهیی، ئهگر ئاگره که کوزایهوه دهیی به ئاگری پهراستگایهکی تر ههلبکریتهوه نهک به هۆی ئاگرهکی ئاسایی، پیویسته ئهو پیاوانهیی وا بهستهن بهمهوه له کاتی ئهخامدانی ئهو ئهکهیه له ژووره کهدا که دهمامکی خۆیان بکهن به بهرگیکی سپی تا بوارنهادات ههناسهی ئهوان به ئاگره که بگات، نابیی له بهرامبهریدا بکۆکن یان پیژمن.

زۆری مهجوسهکان مانگانه چوار سهردانی پهراستگای ئاگر دهکهن و، ئاین پهروهکهکان به نارهزویی خۆیان هه رۆژانه هه کاتیکی بیانهوی دینه ناوی و، نویژه کهش به زۆری به تهنیاپییه و بهم شیویه ئهخام دهدری:

پیویسته نویژ کهر بهر له وهستانی له بهرامبهر ناگردا نه‌ندامه‌کانی دهره‌وهی بشوات له له‌شیدا وه‌کو دهست و دهم و چار و پایه‌کان و، دوی شهوه دوعای کوشتی (کوستی) ده‌خوینی که ده‌قی نا‌فیتسای له‌سهره، پاشان ه‌ردوو پیتلاوه‌کانی داده‌نئ و، به‌پیتی خاوسی به ناو ه‌ولی ناوه‌وهی پ‌رستگادا گوزهر ده‌کات، تا ده‌گاته باهوی ناو ژووره‌که‌ی ناگره‌که‌وه له‌وی ه‌رچی پییه‌تی له مال و داری سه‌ندل که ده‌یه‌وی بیبه‌خشی ده‌یدات مجبور و خزمه‌تکاری ناگره‌که، نه‌نجا دیته ناو ژووره‌که و له‌بهردهم ناگر ده‌ه‌ستی و تیره‌ی ر‌اده‌مینئ و، نویژ و شهو پارانه‌وهی مه‌به‌ستیه‌تی ده‌بخوینیت، دوی ته‌واو کردنی نویژه‌که به هیواشی ده‌گه‌ریتته‌وه بۆ شهو شوینه‌ی پیتلاوه‌کانی شهوی لایه و، بریکی کهم له خۆله می‌شی ناگره‌که له خزمه‌تکاری ناگره‌که‌ی پ‌رستگاکه وه‌رده‌گری له پیتلوو ناوجه‌وانی ده‌دات و، نه‌نجا له کوپوه هاتووه بۆ شهوی ده‌گه‌ریتته‌وه.

به پیچه‌وانه‌ی نه‌هلی کیتاب مه‌جوس ناوی تاییه‌تی له پ‌رستگاکانی خۆیان نانین، بدلکو به ناوی شهو ناگره ناوی ده‌به‌ن که له ناویدایه، بۆ نمونه کۆنترین پ‌رستگای ناگر نه‌وه‌یانه نیستاکه له بۆمبای ه‌یه که به (نات‌هش به‌هرام atash behram) ناو ده‌برئ .

شه‌م ناگره له ه‌مه‌وویان پیروژتره، چونکه پله‌ی یه‌که‌می له بی گه‌ردی و پاکیدا و، سه‌رجه‌م پ‌رستگاکان ناگریان له‌وه‌رده‌گرن.

دوی پ‌رستگای (اتش به‌هرام) پ‌رستگای تر دئ که له‌وه‌ پیروزیایی که‌متره و به (نات‌هش نه‌وران atash adran) ناو ده‌برئ و له‌وه‌ چوار ناگر ده‌ره‌ینراوه و، دو‌اترین ناگر له پیروزیادا (ناگری داد‌گا) یه (atash dad guh)، که مالی ناگری ناساین که مه‌جوسی ناسایی ده‌توانئ ه‌لی بکات و، پیویستی به‌رسمیه‌تی نالۆزی خاوین کردنه‌وه نییه، به‌لام شه‌وانه‌ی تر، به تاییه‌تی هی یه‌که‌م که‌س دایناگیرسینی مه‌گه‌ر پله‌ی ده‌ستوری (الموید) ی هی‌ناوه.

(نوێژ)

وه‌كو باسمان كرد مه‌جوسه‌كان پێنج نوێژی فه‌رزیان هه‌یه له‌سه‌ر هه‌ر كه‌سیه‌کی بێ گه‌یشته‌وو كه‌ پشته‌ینی پێرۆزی به‌سته‌یت.

به‌ به‌شێ له‌ خواپه‌رسته‌یه‌كان و چه‌كه‌کی كاریگه‌ری ده‌زانن دژ به‌ شه‌یتان و ده‌سته و دائیره‌كه‌ی و، پێنج نوێژه‌كان به‌سه‌ر كاته‌كانی رۆژدا دابه‌ش كراون، نوێژی یه‌كه‌م كاتی خۆره‌لاتنه‌ و، كاتی دووهم ناوه‌پاستی رۆژه‌ كه‌ نیوه‌پۆیه‌ و، كاتی سێیه‌م به‌ر له‌ خۆرئاوا بوونه، پاشان ماوه‌یه‌کی كه‌م ده‌وه‌سته‌ی و خۆر خه‌ریکی ئاوابوونه له‌ سویدا و چاره‌پێی ئه‌وه‌یه‌ نوێژی چواره‌می بكات، به‌لام نوێژی پێنجه‌م نوێژی به‌یانیه‌.

بابای مه‌جوسی به‌ر له‌ نوێژ كردن ده‌ست و ده‌م و په‌ل و چاو و قاچه‌كانی ده‌شوات ئینجا پشته‌ینه‌ی پێرۆزی ده‌به‌سته‌ی (زه‌نار) له‌ ناو به‌ژنی و به‌ وه‌ستاوی له‌به‌رامبه‌ر ئاگر ده‌وه‌سته‌ی، به‌ هه‌موو مله‌كه‌چی و پێژ و دلنیا‌یه‌یه‌كه‌وه‌ و، سه‌یر كردنه‌كه‌ی بۆ بێسه‌ی ئاگره‌كه‌یه‌ و، ئه‌نجا به‌ ده‌نگه‌کی نزم نوێژه‌كه‌ی ده‌خوینێ و، كه‌ نوێژی خه‌ریکی لێ بوونه‌وه‌ بوو پشته‌ینه‌ی پێرۆزی بۆ ناو قه‌ده‌كه‌ی ده‌گێرێته‌وه‌ و به‌مه‌ دوابی به‌ نوێژی دیت. هه‌موو جارێك كه‌ نوێژی تێدا ده‌كات پێویسته‌ له‌سه‌ری كردنه‌وه‌ و به‌سته‌نه‌وه‌ی پشته‌ینه‌كه‌ وه‌كو به‌شێ كه‌ له‌ نوێژ جیا‌نابێته‌وه‌، نوێژ به‌مه‌ نه‌بێ ته‌واو نابیت، به‌لكو مه‌جوسی ئێران به‌ روكنه‌کی داده‌نێن كه‌ نوێژ به‌و نه‌بێ ته‌واو نابێ، بۆیه‌ به‌ هه‌موو نوێژه‌كه‌ ده‌لێن: (نوێژكردنه‌وه‌ی پشته‌ینه‌ی پێرۆز).

ئه‌وه‌ی له‌ نوێژدا ده‌وتری چهند پارانه‌وه‌یه‌کی پێشینه‌ له‌ ئافێستا وه‌رگه‌راوه‌ كه‌ هه‌ریه‌كێ له‌وانه‌ به‌و پارانه‌وانه‌ روو له‌ خوای گه‌وره‌ ده‌كات كه‌ ئه‌نجام ده‌ری پێویسته‌یه‌كانه‌ و، وه‌لامده‌ره‌وه‌ی پارانه‌وه‌كانه‌ و، هه‌ندێ جار له‌ نه‌فهره‌ت كردن له‌ شه‌یتان و دارو ده‌سته‌كه‌ی پێك دێ و، رێگا به‌ هه‌یج كاسێك له‌وانه‌ ناده‌ری مه‌سه‌له‌كه‌ به‌ هه‌ند وه‌رنه‌گرێ یان گۆی پێ نه‌دات، ئه‌گه‌ر نا به‌ بکه‌ری گونا‌هو تاوانه‌کی گه‌وره‌ داده‌نریت.

زهردهشت و زهردهشتیه‌کان

نوژ لای ئەوان بە زۆری تاک که سییه، بەلام له هه‌ندێ ماوه‌ی دور له یه‌کتیدا یان له بۆنه و جهژندا به کۆمه‌ڵ نوژه‌که ده‌که‌ن و، به‌رگی سپی پاکژ ده‌که‌نه به‌ر و پشتینه‌ی پیروژ ده‌به‌ستن، پاشان به کۆمه‌ڵ یان پرووده‌که‌نه ناگر به‌رستگای ناگریان خۆری ئاوا بوو.

جار به‌جار شه‌قامه‌کانی بۆمبای کۆمه‌ڵی له پارسه‌کان به‌ جل و به‌رگی سپی جیا یان ده‌بینرین و، پشتینه‌یان له به‌ژن به‌ستوه و، به‌رهو که‌ناری (المطل) ده‌پۆن له‌سه‌ر ده‌ریای عه‌ره‌ب و، له‌سه‌ر لیواری ئاوه‌که ئه‌و پیاوانه به‌رامبه‌ر خۆر ده‌وه‌ستن که خه‌ریکی ئاوا بوونه و، ده‌ستیان ده‌خه‌نه ئاوو ئه‌نجا به‌رهو ناوچه‌وانیان به‌رزیان ده‌که‌نه‌وه و، پاشان ده‌ستیان بۆ پشتینه‌یان ده‌به‌ن و ده‌یکه‌نه‌وه و، ئه‌نجا ده‌ستیان بۆ ناوچه‌وانیان به‌رز ده‌که‌نه‌وه:

دوای ئه‌وه‌ی جازیکێ تر پشتینه‌ ده‌به‌ستنه‌وه ده‌ستیان بۆ خۆری ئاوا بوو به‌رز ده‌که‌نه‌وه و، دو‌عا یه‌کی سوک ده‌خوینن و ده‌لین:

(به‌ ئاشکرایه‌ی ستایشی بیریک ده‌که‌م که‌ باشترین بیر کره‌وه له‌ودایه، وه قسه‌یه‌ک که‌ باشترین قسه‌یه‌یه‌تی، وه کرده‌وه‌یه‌ی که‌ باشترین کرده‌وه‌یه‌تی).

که‌لوی خامۆشی (برج الصمت):

مه‌جوسی ئێران و هیند له‌ کاتی مردندا هه‌مان نه‌ریتی باب و باپیرانیان دو‌باره ده‌که‌نه‌وه و، لاشه‌ی مردوان ناسوتینن و، نایاخه‌نه ژیر خا‌که‌وه و، نایاخه‌نه ناو ئاوه‌وه، به‌لکو ده‌یاخه‌نه به‌ر خۆر بۆ بالنده گوشت خۆره‌کان له‌ ناو بورجی خامۆشی (برج الصمت tower of silence).

وه (الدخه) وه‌کو باسکرا قه‌لاتی به‌رز و شیوه‌ بازنده‌یه که‌ سه‌قف و بانی نه‌به‌ی و، زه‌ویه‌که‌ی به‌رد ریژه‌یان کاشی کراوه، زه‌ویه‌که‌ سی چین به‌رده، چینی هه‌ر به‌ر زه‌وی و شوین پیکه‌ی بۆ مردوی پیاوه و، هی ناوه‌ند بۆ ئافه‌رتانه و، هی خواره‌وه

بۆ مندالانه. له نێوانیاندا رێپهرو و گوزهر ههیه بۆ هه‌لگرانی جه‌نازه تايبه‌تکراوه و، له ناوه‌پراستی بورجه‌که‌دا بیره‌کی وشک ههیه.

له کاتی مردندا مردوه‌که به ناوه‌کی پاک ده‌شۆردرێ که جگه له مه‌جوسی که‌س تخونی ناکه‌وێ، پاشان به به‌رگی خاوین کفن ده‌کری و، پشتینه‌ی پیروزی تايبه‌تی له ناو قه‌دا ده‌هالینه‌ی و، پاشان کۆمه‌له‌کی دیاریکراوی نه‌و کاره‌ دین تا بۆ نارامگای کۆتایی هه‌لتی بگرن و، خزم و که‌سی مردوو یه‌که‌م جار بۆ په‌رستگای ده‌بن و، له نزیک ناگری داده‌نێن تا فوێژی له‌سه‌ر بکه‌ن، پاشان پراسته‌وخۆ بۆ بورجه‌که‌ی ده‌بن و، له ده‌ره‌وه‌ی بورجه‌که‌دا هه‌موویان بۆ دوا‌جار به‌ چاوی مال‌ئاوایی سه‌یری ده‌که‌ن.

ده‌بێ ته‌نیا خزمه‌ هه‌ره‌ نزیکه‌کانی مردو ته‌رمی مردوو‌که هه‌لب‌گرن و، له شوینه‌کی دا داده‌نێن که تايبه‌تکراوه به نه‌وه، نه‌خا هه‌لگرانی ته‌رمه‌که کفنه به مه‌قه‌ست یان به ده‌ست نه‌یدرن، تا به ته‌واوی لاشه‌ی ده‌رده‌که‌وێ و، به‌و حاله‌ به‌جێ دیلن و، شوینه‌که چۆل ده‌که‌ن. هه‌ر که لاشه‌یان به‌جێ هه‌شت داله‌کان له‌و شوینه‌وه که هه‌میشه له‌سه‌ری هه‌لده‌نیشن له‌سه‌ر شوره‌که‌وه ده‌گه‌نه سه‌ری و لاشه‌که هه‌لده‌درن و پارچه‌ی ده‌که‌ن و، نیو کات ژمیر پێ ناچێ که ته‌نیا ئیسه‌قه رووته‌کانی له‌به‌ر رووی گه‌رمایی خۆر ده‌میینه‌وه. دوا‌ی چهند پۆژی ئیسه‌قه‌کان وشک ده‌بنه‌وه، نه‌خا هه‌مان نه‌و پیاوانه‌ دین ئیسه‌قانه‌کان ده‌خه‌نه چال و بیره وشکه‌که‌وه، چونکه بروایان وایه که لاشه‌ی گوشتی لی دامالرا توانای پیس بوونی نامینێ.

کیشه‌یه‌کی تر که به‌ره‌و رووی مه‌جووسه‌کان ده‌بیته‌وه له‌مه‌ر مردوه‌کانیه‌و به تايبه‌تی که له کۆمه‌لگایه‌کی بچوکدا بژین نه‌بوونی با‌ئنده‌یه‌کی گۆش خۆری زۆره له‌به‌ر که‌می لاشه‌ی مردوو‌ه‌کانیان، هه‌ندێ له زۆرینه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی له‌گه‌لیاندا ده‌ژین به‌ره‌و رووی نا‌ره‌زایی توند بوونه‌وه، بۆیه ش‌ه‌رع دان‌ه‌ر کیشه‌که‌ی به‌و په‌نگه چاره‌سه‌ر کرد که دروسته لاشه‌ی مردوه‌که له ناو تابوته‌کی به‌ردینه‌ی نا‌پۆش کراو

به خۆله میتش دابنرئ، ههتا پاشاوهی لاشه که له دزه کردن قهدهغه بکات و بوار نه دات تیکه له به گل ببی و پیسی بکات.

به لام نهو تاکانهی که من و له شارهکانی خۆرئاوای ئهوروپی دا دهژین بهو بیره گهشتن که لاشه که له پینگای فرنی کاره باییهوه بسوتینن که بتوانن لاشه له پلهیهکی گهرمی بهرزدا بسوتینن بی نهوهی بهر بلنسه بکهوی و ناگره که پیس بکات.

(تیروانینیکی گشتی بۆ مهجوسی هیند):

پارسیهکانی هیند تا راددهیهکی زۆر دهستیان بهو زهردهشتیهته گۆراوه گرت که له باب و باپیرانیان وهریان گرتوه، دیسان دهستیان به زۆریه دیاردهکانی ناینه کهوه گرت، دیارترینیان خۆیندن و توژینهوهی ئافیسناوه پاکژ راگرتنی خاک و، دانانی کار به باشترین شت بۆ نزیك بونهوهی بروادار له خوای گهرهیه. وه شتی تریش که ئیمپۆ له ناویاندا بهناو بانگه.

به لام له رووی پووالهتی دهرهکییهوه ناویان به پاکژی و پۆشین بهرگی سپی بۆن خۆشکراو و، لهشی جوان دهرکردوه، ههروهها به داپۆشین سهر له دهرهوهی مال و ناوهویدا، ههتا نهو کهسهی یه که جار بهرچاوی بکهون وا دهزانی موسلمانن، چونکه موسلمانیش بهوه له خه لکی تر جیا دهکرینهوه.

دووهم: ژمارهیان دهستی به کهمییهکی بهردهوام کردوه و، مهجوسی ئیرانیش به ههمان شیوه له کهم بوونهوهدان، نه مهش به هۆی ژن و ژن خوازی نهوان له گه له هۆزه هیندییهکاندا و تیکه له بونیان له گه له نهواندا به شیوهیهکی مهترسیدار، ژن هینانی بابای پارسی له غهیری خۆیان کهم دانی پت داده پینرئ، مندالهکانی له ناین و کۆمه لگادا به مهرج پهسهند دهکری و، ژنه کهش له هه موو باریکدا وه کو نامۆو بیگانه سهیری دهکری و، که مترین ناستی پهسهند کردنی پت نادری، به لام ته گهر ژنه پارسییهک میرد به غهیری خۆیان بکات خۆی و مندالهکانی بی بهزه بیبانه دهرده کرین حوکمی وون بونیان بۆ دهر دیت.

هەرچۆنەك بێ مەجوسی لە هیندستاندا ئەدگار و پرەوشتی تایبەتیان هەیە پلەیهکی بەرزیان لە ناو هیندەکانا پێ ببەخشیت، بۆ نمونە ئەوانە زۆر گۆی بەزوهەد دنیا نەویستی و لێ بران بۆ خواپەرسیت نادن، یان گۆشه گیری و تەریکی لە ژبانی گشتی، بەلکو هەر لەو کاتەوه لە فارستان پزیشتن بەوه ناسران کە ئیش و کاریان نامانجە و هەلۆیستی ئیجابی و باشی کارلێکردیان هەیە لە گەڵ جوجۆلی ژباندا، بە شیۆهیهکی زیندەگی و چالاکي و گیانی چوونە پێشیان تێدايه.

ئەوان بە گەواهی کۆمەلگای هیندی لە هەموو کەس پتر بەشداری دەکەن لە هەموو بوارەکانی ژباندا، سیاسی و ئابوری و کۆمەلایهتی.

بۆ بەلگە هێنانەوه لەسەر کارلێکردنی ئەوان لە گەڵ چەندان لایەنی جیاوازی ژباندا و، کار لێ کرانیان و کارتێکردنی ئەوان تێیدا تەنیا دوو نمونە وەرده گرین لە بەشداری چالاکیاندا لە دوو بواردا کە ئە هەموو بوارەکان گرنگترن، ئەویش بواری رامیاری و ئابوریه:

لە بواری رامیاریدا ئەوهی لەناو ئەواندا نایانگی دەرکرد (داوا هارناوروچی) (dauaharnaorogii) یه کە (جەواھیر لال نەهرو) لە یەكەم کۆبوونەوهی دەستە یاسادانانی بالای ۱۸۸۵ دا گەواهی بۆ دا کە ئەو یەكەم کەسه ووشە ی خودمختاری (swaraj - الحکم الذاتی) بەکار هێناوه لە هیندستاندا و، (داوا هار) لە سێ خولدا سەرکردایهتی دەستە یاسادانانی بالای کردووه، لە سالی (۱۸۸۶ و ۱۸۹۳ و ۱۹۰۶).

(داوا هار) لە پێناوی سەر بەخۆی هینددا تیکۆشا و خەباتەکی بەر دەوامی بۆ پێناوی ئەوه کرد، چووه مەیدانەکانی سیاسی بە بێ دو دلیوه بۆ هێنانە دی نامانجە بەرزەکانی ولاتی بریاری دا پرواتە ناو کۆنگرە ی گشتی بەریتانی و، لە هەلبژاردنی گشتیدا لە پارتی (الاحرار) دا واتە نازادەکان چووه پیش و، بێگومان وەکو یەكەم کەسی هیندی کە لە پەرلەمانی بەریتانی (۱۸۹۲ - ۱۸۹۵) دا

ههلبژێردری سهرکهوتنی به دهست هینا و، له ناو په‌رله‌مانی ئینگلیزیدا داوای خودموختاری و سه‌ربه‌خۆیی کرد.

په‌رله‌مانی ئینگلیزی سێ ههلبژێراوی هیندی تیدا بوو که راسته‌وخۆ له لایه‌ن ههلبژێرده‌ی به‌ریتانییه‌وه ههلبژێران و کاندیدا کران و، هه‌ر سێ له پارسه‌کان بوون و، قه‌ت شتی ئاواش رابردوو له میژووی په‌رله‌مانی ئینگلیزیدا و نه‌ له میژوی سیاسی هیندا پرووی نه‌داوه.

به‌لام له‌ بواری ئابوریدا ئه‌وان یه‌که‌م که‌س بوون پێشه‌سازیه‌یان پێش خست له‌سه‌ر شتوازی خۆرئاوایی نویدا، یه‌کێک له‌وانه‌ش که‌ ئه‌و پێزه‌ی بۆ داده‌نری (دینشاو پتیت dinshaw petit) بوو که‌ به‌ ده‌رکه‌وتوترین که‌سایه‌تی داده‌نری له‌ بواری پێشه‌سازی و بازرگانی و کاری چاکه‌دا، ئه‌و چاکه‌یه‌ بۆ ئه‌و ده‌گه‌رپه‌ته‌وه که‌ شاری بومبای بۆ (مانشیسته‌ری خۆره‌له‌ات) گۆری له‌ پێشه‌سازی پستن و چینه‌دا. مه‌جوس به‌ گه‌شتی له‌گه‌ڵ ژماره‌ی که‌مینه‌یاندا سه‌رمایه‌دار و فره‌ ده‌وله‌مه‌ندن و، زۆریه‌ی کاره‌ بازرگانیه‌کان به‌ ده‌ست ئه‌وانه‌وه‌یه و، گه‌وره‌ترین ئوتیل و کۆگا و پێشه‌سازیه‌یه‌، خه‌ریکه‌ سه‌رجه‌م کاروباره‌کانی دارایی بۆ خۆیان دابین بکه‌ن له‌ هه‌ر جینگایه‌ک بێ، ناودارترین ده‌وله‌مه‌ندیان له‌ هیندا (تاتا) و خه‌زانه‌که‌یه‌تی و، خاوه‌نی زنجیره‌ کارگه‌یه‌کن که‌ به‌ فرۆکه‌ ده‌ست پێ ده‌کات و به‌ سابون و شیرنه‌مه‌نی کۆتایی دێت.

ئه‌وان سه‌رباری ئه‌وه‌ش له‌ هه‌موو خه‌لکی هیندستان زانا و پۆشنبیرترین وه‌ که‌س ناتوانێ شانیان له‌ شان بدات له‌ سود وه‌رگرتن له‌ پۆشنبیری خۆرئاوا و شارستانی خۆرئاوایدا و، به‌وه‌ گه‌یشه‌تنه‌ ئاستیک له‌ هه‌لچوونی هزری و پێش که‌وتن و گه‌شه‌ کردنی بی‌ری دا که‌ وای لێ کردن پێشپه‌وی رابردو بن له‌ پێک هینانی هیندی تازه‌دا.

له‌وه‌ش گرنه‌گه‌ر ناویان به‌ په‌وه‌ستی به‌رز و په‌فتاری شکۆدار ده‌رکردوه‌، هه‌م به‌ خوی به‌رز و، رێکخه‌ستنی جوڵه‌ی ورد له‌ ژياندا که‌وای لێ کردن له‌ هه‌موو که‌س

پتر پرو له خێر و چاکه بن و، دور له خراپه بن، ئەوه‌شه ئیمپروۆ وهك شاهد و به‌لگه ده‌مینیته‌وه^۱. له‌مانای یه‌ک‌تایه‌ستی له‌ ناینی زهردهشتیدا، هه‌روه‌ها وهك گێرانی رۆژنیکه‌ی نمونه‌یه‌ی له‌ دارشته‌وه‌ی تاک به‌ دارشته‌وه‌یه‌کی خوایی که به‌هۆیه‌وه به‌رزترین پله‌ی مرۆیه‌ی به‌ده‌ست دێنێ.

په‌راویزه‌کان

۱- ئەو سه‌رچاوانه‌ی میژووی زهردهشتی یان نووسیه‌وه له‌سه‌ر ئەوه کوۆ بوونه‌وه که باوکی زهردهشت یوراشسپه‌ بووه و، دایکی دغدو (dughdo - poursushasp) و، له

^۱ بێنگومان ئەم ناینه‌ی زهردهشت هێنای (بیری باش - وتیه‌ی باش - کاری باش) کاریگه‌ریه‌کی گه‌وره‌ی کرده‌ سه‌ر گه‌لی کورد و، تا ئیمپروۆ کورد خاوه‌نی سیفه‌تی جوانه که له‌ ناو گه‌لانی تری دنیا دا ده‌گه‌مه‌نه، وه‌کو دلسافی و، پێزی میوان و، په‌یوه‌ندی به‌هێزی کۆمه‌لایه‌تی و، نازایه‌تی و، پیاره‌تی و وه‌فاداری و، گیانه‌خشی و پاکوژی و، قه‌ناعه‌ت و سه‌ربلندی و، سه‌خاوه‌تی. (گرام) ده‌لێ: (نزیکه‌ی ۱۰۰۰ ساڵه‌ سروشتی کورد نه‌گۆزراوه، ئەوان گه‌لێکی به‌هێزن و زیسه‌کن و مامه‌له‌یان خۆشه‌). (الاسس النفسية والاجتماعية للقبائل الكردية/هاشم العقراوي). وه‌ له‌ کاتێکی دا که ئیسلام هات وه‌کو محمد مه‌ردۆخی ده‌لێ: (کورده‌کان بێنیان و تێفکیرین که ئەم ناینه تازیه به‌ ته‌واری موافقی تبع و وێژدانیه‌نه له‌به‌رته‌وه‌ی به‌ ناسانی به‌ره‌ به‌ره‌ قبولیان کرد).

گه‌شتیاری ئینگلیزی (ریچ) له‌ کتیبی (رحله‌ الی العراق عام ۱۸۲۰-ل: ۴۸/ت: به‌اء‌الدین نوری) ده‌لێ: (ئێستا دوا‌ی ئەوه‌ی دیانم کردوه‌ له‌ گه‌ل گه‌وره‌ پیاوانی کورد چ له‌ به‌غداد، یان دوا‌ی ئەوه‌ی چوینه‌ ناو خاکیانه‌وه‌ ده‌بینی لایه‌نگری ئەوانم، چونکه‌ گومانی باش به‌ ره‌فتار و په‌وشت و به‌خشنده‌یه‌ی و میونداری یان ده‌بهم بۆ راده‌یه‌کی زۆر). ئەم نمونه‌ به‌هادارانه‌ زۆرن له‌مه‌ر مه‌دحی ره‌وشتی گه‌لی کورد له‌ لایه‌ن دۆست و دوژمنانی کورد که له‌ ناو کتیب و سه‌رچاوه‌ی خۆیاندا نوسیویانه‌وه‌ و، دانیان پێدا هێناوه‌. وه‌کو (محمد ئەمین زه‌کی به‌گ) له‌ میژووی کورد و کوردستاندا باسی کردوه‌ کاردۆخی به‌ درێژایی میژوو ده‌ستیان به‌ ره‌وشتی خۆیانوه‌ گرتوه‌، (ره‌شید چاوشلی) ده‌لێ: (هه‌رچه‌نده‌ کوردستان تروشی داگیرکردنی کاتی هاتوه‌ به‌لام نه‌ریتی بێگانه‌ نه‌یگۆرپوه‌).

(الاسس النفسية والاجتماعية للقبائل الكردية / هاشم طه‌ عقراوي). (وه‌رگێت)

فارسی نویی‌دا دغده‌وویه، به‌لام نازناوی خیزان ئیپیتیماسپیتما spitema. له سه‌چاره‌ی ئیسلامیدا به‌ئسقیمان هاتوو واته‌سپی، که ووشه‌یه‌کی فارسی کۆنه و ئیستا که (شپینه) و، تا ئیستا ناوه‌که له فارسی نویدا به‌همان واتای کۆن به‌کاردیته^۱.

له‌و باره‌وه پروانه: ۱۶. soroster- jacksonp. والنحل والملل والنحل ج/۱/الشهرستاني/ص/۲۳۶/وتجدید التأریخ، عمر فروخ/ص/۴۸.

۲- یسألونک عن ذی القرنین/ابو الکلام آزاد/ص/۱۴۴.

۳- بۆ نمونه‌ی نه‌وه سه‌یری (مروج الذهب/ج/۲/المسعودی/ص/۱۲۷والممل والنحل/ج/۱/الشهرستاني/ص/۲۳۶ بکه.

۴- مقدمة الفندیاد. دتزاؤد الجلیلی/ص/۱۳.

۵- ۱۰۴. ashistory eo persia boi syes p.

دوو باره: ۱۴. zoroaster - jackson p.

۶- ۱۴. aoroaster- jackson p.

۷- ۱۰۴. the heritage persia - richard p.

۸- تجدید التأریخ، عمر فروخ/ص/۴۹/والعالم بین یدیك/جوزیف رعد/ص/۷۲۹/

۹- ۳. avesta vendid voi p.

۱۰- اثار البلاد واجنار العباد/القزوینی/ص/۲۳۳.

۱۱- التنبیه والاشراف/المسعودی/ص/۱۳۴.

^۱ ووشه‌ی سپیتما له کوردیدا (سپ)یه و، له فارسیدا (سپیده). له کتیبی (زهردهشت/عهد گۆمه‌یی)دا ده‌غدوفا کچی حه‌زه‌تی ئیبراهیم خه‌لیله، که میژدی به‌ کوره‌ هۆزه‌کی کورد کردوو به‌ ناوی پوراشسه‌سه‌په زهردهشت له‌و په‌یدا بووه.

(عهد نه‌مین هه‌ورامی) له‌سه‌ر ووشه‌ی (spaita) ده‌لن: نه‌و ووشه‌یه به‌ رواله‌تی تریش به‌چاره‌ که‌وتوو به‌ (spaeta)یه. نه‌و ووشه‌یه به‌ واتای سه‌پی هاتوو، له‌ پاله‌ویدا بووه به‌ (spet = سپیت) و به‌ نه‌رمه‌نی بووه به‌ سپیتک spitak و به‌ نه‌فغانی (سپین = spin) یان (ئیسپیت = ispit) هه‌، به‌ هیندی کۆنیش (چفیت cvet)،،

۱۲- کتاب التنسر / ص ۵۳.

۱۳- history of zoroastrianism - dhalla, p.۳۱۱

۱۴- تجمید التاریخ / عمر فروخ / ص ۵۰.

۱۵- a history of persiavol sykes p.۱۰۴

۱۶- روویاری ناراس یان رهس وه کو قهزوینی ده لئی یه کی که له رویاره کانی نازه ربیجان، که ده ریایه کی گه وره و تیژره وه و، بهرد و تاویژی تیدایه کشتی ناتوانی به ناویدا پروات و، زور که ندر و تاویژی تیدایه. له و باره وه پروانه / آثار البلاد و اجنار العباد / عبدالعزیز الشعالی.

۱۷- زهردهشت له ژیانیدا سی ژنی هیناوه و، له هی یه کهم که (هانویسه) بووه مندالی پیدا بووه و، همره ها له هی دووه میش، به لام سیهم مندالی پیدا نه بووه.

۱۸- قهزوینی له مهر چیا سابلان ده لئی: بهرترین چیا جیهانه و، ده که ویته نازه ربیجان و، زهردهشت له وی خلوه و گوشه گیری کردوه و، له وی کتیبی (باستا) بو تهوان ده بات، پاشان له پیغه مبهر (ﷺ) ده گپرتیه وه: (من قرأ سبحان الله حين تصبحون الى قوله تخرجون: كتب الله له من الحسنات من الحسنات بعدد كل ورقة تلج تسقط على جبل سابلان، قيل وما جبل سابلان يا رسول الله؟ قال: جبل بين ارمينيا واذربيجان، عليه عين من عيون الجنة، وفيه قبر من قبور الانبياء) آثار البلاد و اجنار العباد / القزويني / ص ۲۸۴ - ۳۹۹ واته: (کئ سبحان الله بخوینئ کاتئ به یانی ده که نه وه، تا ده گاته (تصبحون) خوی گه وره به قهده هموو کلوزه به فره کی که له چیا سابلان ده باری چاکه ی بو ده نوسری، یه کئ ووتی سابلان چیه نه ی پیغه مبهری خوا (ﷺ)؟ فره مووی:

چیاپه که له نیوان نهرمینیا و نازهریبجان، که سهرچاوهیه کی بههشتی لییه و، گۆرئ یه کن له پیغه مبهرانیشی لییه)^۱.

۱۹- (الابتساق) ناوی عهره بی ئاقیستایه avesta و وشه کهش وه ک دیاره بنه ماکه ی نادیاره و، هیچ راستیه ک لهو باره وه نه زانراوه و، هیچ وشه یه کیش نه زانراوه که لیی وهرگیرا بی و، زۆر به ی گومان نه وه یه که وشه یه کی ئارییه که (قیر) یان (بیذ)ه واته: زانین یان زانیاری که نه مهش دیار نییه، نه وه ی پشتگیری له مه ده کات زانیاری و هه واته کانی پابردوو پرووداوه دانه هاتوو ه کانه، که خه لکی هیچ ناشنایه تییان له گه لدا نه بوو، به هاتنی زهردهشت نه بی نه مه یان بو ده رنه که وتبوو.

^۱ (ج. ار. درایفس) له کتیبی (الکرد فی المصادر القدییه) / ترجمه: فواد مه خورشیدی/ ل: ۳۱) دا ده لئ: (کوردستان له چاخ کۆندا به ناوی یۆنانییه وه کاردوچیا (dardochia) ناسراوه و، دیسان به ناوی یۆنانی و پرومانی به کوردوئین یان کوریا یا ناسراوه و، سریانییه کان به کاردۆ یان قاردو (ardu) ناویان داوه، که سه رچاوه عهره بییه کان له کۆندا ناوی (قارد) ایان له وه رگرتروه، که بهو نیشتمان ه گوتراوه که نهرمینیا له باکوردا سنوری بووه و، پروباری فورات له خۆرئاوا داو، دهشتایی عهره بی له باشوردا و، میرنشین میدیای کۆن له خۆر ه لاتدا.

زانای جوگرافی یۆنانی سترا بو تامازه ی کردوه که نهرمینیا و نهریواتین درو ناوچه ی دهوله مهنذ بوون، به لام بهشی باکوری ناوچه کی چیاپی بووه هۆزی درپ لی بووه وه کو کیرتی kyrtii که به په وهند و کۆچه ری ژیاون و له سهر به شه کانی نهرمینیا و هه تا خۆر ه لات بلوو بوونه وه به درێژایی چیاپی زاگرس).

سه باره ت به پروباری (ناراس) له کتیبی (الکرد فی دائره المعارف الاسلامیه/ ترجمه حمید ریسوار/ تألیف مجموعه من المستشرقین المعروفین/ ل: ۱۴) دا هاتروه: (با له نهرام دهست پی بکه یین سه رچاوه که ی له کوردستانه وه یه، له (تهلف به حیره) هه لده قولئ له دهشتی (بن کول) که ده که ویتته نیوان دیهله و فورات، به پیچه وان ه ی دیهله و فورات که له درێژ بوونه وه یاندا پروه و باشوری خۆرئاوا ده پۆن. به لام پروباری ناراس له درێژ بوونه وه ی دا سه ره تا به ره باکور ده پوات ته نجا به ره بو خۆر ه لات و به نهرمینیا ی پوسی دا گوزه ره ده کات، هه ردوو پروبار دیهله و فورات به ته واوی به کوردستاندا تن ده په رن. (وه رگتی)

لهم ئافئستایه وه‌حی کراوه‌ی زهردهشت ته‌نیا (گاتا gatha)^۱ که ئیمپرۆ به‌ کۆنترین و پیرۆزترین سفره‌کان داده‌نرئ و، جگه له‌مه شوینه‌کی تایبه‌تی لای مه‌جوس هه‌یه له به‌ زمانی زهردهشت و زمانی بنه‌رته‌تی نه‌و داده‌نرئ: به‌لام تووژینه‌وه نوێکان سه‌لماندویانه که بونی په‌یوه‌ندی نه‌مه به زهردهشته‌وه نه‌گر نییه، نه‌ویش وه‌کو سفره‌کانی تری ئافئستایه و، جیاوازییه‌که‌ی ته‌نیا کۆیله‌که‌یه‌تی، به‌لکو کۆنترین ده‌قی زهردهشتیه، بۆیه مه‌جوس له ئاهه‌نگی خۆیان به‌پێی نه‌ریتی تایبه‌تی خۆیان ده‌بخوینن.

به‌لام سفره‌کانی تر له ناو چوون و هیچیان لی نه‌ماوه‌ته‌وه و، ئافئستای ئیمپرۆ که هه‌یه ته‌نیا یه‌ک سفری ماوه‌ته‌وه که ته‌واوه و له سه‌رده‌می ساسانیه‌کاندا کۆکراوه‌ته‌وه و نوسراوه‌ته‌وه و وه‌رگه‌راوه که (فندی‌داد) ه، هه‌ر له‌و کاته‌وه نوسراوه‌ته‌وه بۆ سنوره‌کی دور وه‌ک خۆی ماوه‌ته‌وه.

دیت. نه‌و ئافئستایه‌ی ئیمپرۆ به‌کارده‌هینرئ له لایه‌ن مه‌جوس و هینه‌ده‌کاندا به‌شیکێ ناته‌واوی نه‌و نوسخه‌یه‌ی له‌سه‌رده‌می ساسانیه‌کاندا نوسراوه‌ته‌وه وه تاکه به‌شیکه زهردهشته‌کان له کۆچره‌وی یه‌که‌مدا دوا‌ی رزگاری ئیسلامی له‌گه‌ژ خۆیاندا بۆ هیندی‌ان گواسته‌وه.

کتیبه‌که له روانگه‌ی باب‌ه‌تییه‌وه ده‌بی به‌ پینج به‌شه‌وه:

۱- فندی‌داد (vendidad): واته: شه‌ریعه‌تی دژ به شه‌یتانه‌کان، تاکه سفریکه به ته‌واوی پیمان گه‌یشتووه له ناو (۲۱) نوسوکدا به نوسراوی . به‌یانی شه‌ریعه‌ته‌کانی تایبه‌ت به ژن هینان و شو کردن و یاسای خیزان و ژیان و مردن و، کی‌شه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و، پیسی و، رپ‌سا‌کانی پاکژ و، شوشتنی مردو، پاکژ

^۱ بۆ ورشه‌ی ئافئستا و گاتا، ورشه‌ی گاتا واته سروده‌کان و، ئافئستا لای (محمد نه‌مین هه‌ورامی) له فهره‌نگی ئیری‌هن ئه‌چدا" به واتای زانیان به بنجینه

کردنه‌وی به‌رگ و، دروستی و نه‌خوشی و سویند و پاراستنی په‌یانه‌کان و شتی تر تیدایه. له ده‌قه‌کانی فُن‌دِیداد شه‌ریعت و یاسا‌کانی ره‌وشتی و پَرژیمی ژبانی کۆمه‌لایه‌تی و نابوری پیتک دئ بۆ مه‌جوسی هیند و نیران.

۲- (فیسپیرد vispered): دوعا و ویردی بۆ‌کانی جۆراو جۆری ژبانه له جه‌ژنه‌کاندا و، بۆ وه‌رزه‌کانی سالدا و، فیسپیرد سه‌ریه‌خۆ نییه، به‌لکو ته‌واوی (یه‌سنا yasna) نایه.

یه‌سنا واته‌ خوا په‌رستی و ته‌سبیحات، یان خواپه‌رستی و سوپاس و ستایش و نوژی و، بریتییه له کۆمه‌له‌ دوعا و نوژی‌ه‌ک له سه‌ر شیوه‌ی چهند بر‌گه‌یه‌کی به‌ وه‌زن و کیش که زهرده‌شتیه‌کان رووی پسی له‌ خوا و فریشته‌کان ده‌که‌ن. یه‌کی له به‌شه‌کانی یه‌سنا که چهند بر‌گه‌یه‌کی به‌ وه‌زن و کیش به‌ گاتا gatha ناسراوه که کۆنترین به‌شی ئافیتستا و پیروژترین به‌شه لای مه‌جوس.

۳- یه‌شتا yasht یان یه‌شتات، ووشه‌ی یه‌شتا لای ئیسلامیه کۆنه‌کان خودا په‌رستی و ورته ورته (زمزمه) له سه‌ر خواردن و ته‌سبیحاته، به‌لام تیمرۆ بریتییه له چهند خۆیندنه‌وه‌یه‌کی هه‌لبه‌ستراو که بۆ چهند هه‌لبه‌سته‌تی دابه‌ش ده‌بی و له شیوه‌ی سکاآ و پارانه‌وه له‌و فریشتانه‌ی ده‌سه‌لات به‌سه‌ر هه‌موو دیارده‌ گه‌ردونی و هیژی مرۆڤایه‌تی دا ده‌گرن. حه‌مد و سه‌نای تیدایه که ئاراسته‌ی هه‌ریه‌ک له فریشته‌کانی خوی ده‌کری و ه‌کو یه‌ک.

۵- خورده ئافیتستا (khorda avesta) واته: ورده ئافیتستا که له سه‌رده‌می شاپوری یه‌که‌مدا (۳۱۰-۳۷۹ز) دا نوسراوه‌ته‌وه و، هه‌موو شه‌ریعتی زهرده‌شتی تیدایه و، پارانه‌وه و نوژی پۆژانه‌ی تیدایه، یان پۆژه پیروژه‌کانی مانگ و، جه‌ژنه‌ ناینیه‌کان له سالدا و، کاته‌کانی ته‌ندروستی و نه‌خوشی و، دیسان، یاسا‌کانی عیبادت و ژن هینان و ته‌لاقی تیدایه.

۲۵۹- ئەو پادشایە ی عەلی کورپی ابو تالب (ع) مەبەستییەتی قەمبیزە، هیرودوتس بەسەرھاتەکی گێراوەتەو لەگەڵ بەسەرھاتی عەلی کورپی ئەبو تالب دا (ع) وەکو یەکە کە هێنانی خوشکی فەرز کردووە و فارسەکان بەر لەوێ خوشکیان مارە نەکردووە، بەلام لە چۆنیەتی دانانی ئەم دەستورەدا لەم بەسەرھاتە جیاوە. لە میژووە کەیدا (۲۲۰۷ و ۲۰۸) دا دەلتی:

قەمبیز خۆشەویستی خوشکیکی چوووە دڵەو و، ویستی کە بیخوازیت، کەسێش بەر لەو شتی وای لێ روونەدابوو، بانگی قازیبەکانی کرد پرسیری لێ کردن ئایا هیچ شەریعتێ هەیە پێگا بە برا بدات خوشکی خۆی مارە بپێ ئەگەر حەز بەمە بکات؟ ئەو قازیانە لای گشت فارسەکان هەلبێژرابوون و، تا دوا تەمەنیان لەسەر نیش و کاری خۆیان دەمانەو، مادام هیچ ستمیەکیان لێ نەبینیت، ئەوان لێکدەرەوێ رافەکانن و، قازی و دادوێری سکاڵاکانن و، هەموو بەرژووەندییەکان بۆ کۆپی ئەوان دەروات، کاتێ قەمبیز پرسیری کرد، وەلامی بێ مەترسییان دایەو، کە زیان بە لە لایەنی دادگەری بدات. ئەوان ووتیان: هیچ شەریعتێ نییە بوار بە مارە کردنی خوشک بدات، بەلام شەریعتێ هەیە کە پادشای فارس پێگای پێ دراوێ هەرچی بێهوی بیکات. وەلامیان لەمەدا هیچ حوکمەکی شەریعی نەشکاند، هەرچەند ئەوان لە قەمبیز دەترسان، بەلام بۆ ئەوێ پادشا نەیانکوژی بەو مەنە کردنە یاسایەکی تریان دۆزییەو کە پێگا بە پاشا بدات خوشکی مارە بکات ئەگەر دلتی لێی بیت. لەسەر ئەم وەلامە قەمبیز ئەو کەسە دلتی لێی بوو خواستی، پاش ماوێیەکی کەم خوشکەکە ی تری مارە کرد کە لە هەموان بچووکتەر بوو. ئەو خوشکە بوو لەگەڵیدا چووێ میسر و کوشتی).

پیرست

- پوخته: ۵
- ۱- نامانجهکانی توژینهومکه: ۵
- ۲- سمرچاوهکانی لیکۆلینهومکه: ۶
- ۲- ناکامی توژینهومکه: ۶
- پیشهکی ۷
- (دمروازه) ۹
- بهندی یهکه م: (زمردهشت: پئخه مبر و په یام) ۱۴
- مندالتهتی و لاوی: ۲۲
- سروش (الوحی) ۲۸
- بانگه وازی بۆ ئابینی خودا ۳۱
- (کوۆتایی زمردهشت) ۴۰
- بهندی دووم: بنه ماکانی ئابین ۴۲
- خودا: ناومکان و سیفه تهکان: ۴۵
- دروستکراوانی خوای گهورهش دوو جۆرن: ۵۱
- دوانهیی له بیرو پروای زمردهشتی دا: ۵۸
- (فریشتهکان) ۶۴
- ژیانی دوومین (پهسلان) ۶۸
- پهسلان و زیندوو بوونهوه و ئی پرسینهوه: ۷۳
- بهندی سییه م: لقهکانی ئابین: ۷۶
- یهکه م: پاکزی (الگهاره): ۸۱
- ا- پاکزی لهش: ۸۱
- ا زینا: ۸۶
- ب- دزی: ۸۷
- ج- نئیریازی: ۸۹
- دووم: خودا په رستی: ۹۰

زەردەشت و زەردەشتییەکان

- ۹۰ ۱- نوێژ:
- ۹۴ ۲- پۆژو:
- ۹۷ ۳- (زەمکات):
- ۹۹ ۴- (کردەوه):
- ۱۰۶ زەردەشت نامۆزگاری ئاژەلدار دەمکات و دەفەرمی:
- ۱۰۸ سییەم: خێزان:
- ۱۲۰ جوارەم: جەژنە ئاینیەکان:
- ۱۲۱ (نەورۆژ)
- ۱۲۵ (میهەرگان)
- ۱۲۸ پێنجەم: بە خاک سپاردنی مردو:
- ۱۳۴ بەندی جوارەم:
- ۱۳۴ (داروخانی ئاینی زەردەشتی)
- ۱۶۹ بەندی پێنجەم: زەردەشتییە هاوچەرخیەکان:
- ۱۷۴ ۱- مەراسیمی چوونە ناو ئاینەکەوه:
- ۱۷۸ (ناگر و پەرستگایەکانی)
- ۱۸۱ (نوێژ)
- ۱۸۲ کەلوی خامۆشی (برج الصمت):
- ۱۸۴ (تێروانینیکی گشتی یۆ مەجوسی هیند):
- ۱۸۷ پەراوێزەکان
- ۱۹۱ کتێبەکە لە روانگەیی بابەتییهوه دەبێ بە پێنج بەشەوه:

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

نوسینگہ ی تہ فسر

بزل و کروز و لگہ بڑا

ہہ ولیر - شہ قاسم دادگا - زبیر نوتیلی شمیرین بلاص
ت: 2230908 - 2221695- 2518138
موبائل: 07701387291 - 07504605122

www.al-tafseer.com
E-mail: tafseeroffice@yahoo.com
altafseer@hotmail.com